

गृ. सू.
भा. ह.
२

पालाश
 द्वीहितं
 पात्रं दक्षि
 यद्देकश
 तोदक
 दक्षि
 पात्रपय
 प्याज्यं
 सिच्य
 शोष्यप
 णानस्रु

पाररकर (पृष्ठ ५६ के अनुसार)

KH 1316

Accession No - Title -

Accession No -

- Folio No/ Pages - 93 / 186 940
- Lines-

- Lines-

● Size

Substance Paper –

Script Devanagari - १८/०१/०५/१८

- Language - English

- Period –

Beginning - -- पालाशयः प्रादुक्षिमाशः। सुवः स्वादरोद्यस्त
माशः अंगुष्ठपर्वमाशस्वातपरिणा द्यवतुल्य -

• End - - अनत्रपकरणे अनद्यं शाल्वोरात्रिभालद्वय
अनद्योरात्रायलक्षकं रत्नकानि

• Colophon-

• Illustrations -

Source -

Subject - प्रादेशिक (विज्ञान)

Revisor -

Revisor -

Author - ~~विश्वनाथ~~ अग्निहोत्री द्वारद्वर विरचित

Sl. No.	Remarks	11/12/13	14/16	37/64/65	17/18
1.	Remarks- 3-यूज	11/12/13	14/16	37/64/65	17/18

71/72/73/74/79/80/81/82/83/84/

116 / ਪੰਜ ਸਾਗਰ ਤਪਸਵਤ ਸਦੀ ੨੬ ੭੭/੮੦/੮੧/੮੨/੮੩/੮੪/

सम्प्रे।
पुनश्चा
नविहा
नवाप्रणी
त्वातदु
दीनिष्णा
पानिरु
दकमा
पदग्रावा
सूत्रादक्षि
मूलैरग्रमा

गृ. सू. पालाशः प्रादेशमात्रः। सुवः स्वादिरोहस्तमात्रः अंगुष्ठपर्वमात्रस्वातपरिणाहवर्तुलपुष्करः। आज्यंगव्यं च सश्चे।
 भा. ह. द्वीहितंडुलाः। षट्पंचाशदधिकमुष्टिशतद्वयपरिमितं पराद्धं। बहुभोक्तृपुरुषाहारपरिमितमवराद्धं। तंडुलाद्यन्तर्गता
 २ पात्रंदक्षिणावरोवाययाशक्तिहिरण्यदिद्रव्यं। पवित्रे कृत्वा ॥ सूत्रं ॥ प्रथमं त्रिभिः कुशतरुणोरग्रतः प्रादेशमात्रं विहा
 यद्वेकुशतरुणोप्रच्छिद्य। प्रोक्षणीः संस्कृत्य ॥ सूत्रं ॥ प्रोक्षणी पात्रं प्रणीता सन्निधौ निधाय तत्र पात्रांतरेण हस्तेन वा प्रणी
 तोदकमासिच्यपवित्राभ्यामुत्पूयपवित्रे प्रोक्षणीषु निधाय दक्षिणेन हस्तेन प्रोक्षणी पात्रमुत्थाप्य सम्यक् कृत्वा तदु
 दकं दक्षिणेनोच्चात्य प्रणीतोदकेन प्रोक्ष्य। अर्थवत्प्राक्ष्य ॥ सूत्रं ॥ अर्थवन्ति प्रयोजनवन्ति आज्यस्थाल्यादीनि पूर्णा
 पात्रपयंतानि प्रोक्षणीभिरद्विगुणादनुक्रमेणैकैकशः प्रोक्ष्य। असंचरे प्रणीता ग्यो रंतराले प्रोक्षणी पात्रं निधायानिरु
 प्याज्यं ॥ सूत्रं ॥ आसादितमाज्यं आज्यस्थाल्यापश्चादग्नेर्निहितायां प्रक्षिप्य च रुश्चेच्च रुस्था ल्यां प्रणीतोदकमा
 सिच्य आसादितां तंडुलान्प्रक्षिप्य। अधिश्रित्य ॥ सूत्रं ॥ तत्राज्यं ब्रह्माधिश्रयति तदुत्तरतः स्वयंचरुमेवं युगपद्ग्रावा
 रोप्य पर्यग्निकुर्यात् ॥ सूत्रं ॥ ज्वलदुल्मुकं प्रदक्षिणां आज्यचर्चोः समं तादृमयेत्। ईषच्छते चरौ। सुवंप्रतप्य ॥ सूत्रं दक्षि
 णेन सुवमादाय प्राचमधौ मुखमग्नौ तापयित्वा सम्यक्पाणौ कृत्वा दक्षिणेन सममार्गाग्रैर्मूलतो ग्रपयंतं। संमृज्या सूत्रं। मूलैरग्रमा

त्माभिमुखं स्थापयित्वा ॥ दक्षिणतो ब्रह्मासनमासीर्य्य ॥ सूत्रं ॥ तस्याग्नेर्दक्षिणस्यां दिशि ब्रह्मणो आसनं वारणादि
 यज्ञियस्य रुनिर्मितं पौरमासीर्य्य ॥ कुशैः स्त्रीर्त्वा तत्र वरणाभ्यां पूर्वसं पादितं कर्मसु तत्त्वज्ञं ब्राह्मणं ॥ तदभावे पंचाशतकु
 शनिर्मितं ॥ अग्रे रुत्तरतः प्राङ्मुखमासीनं स्वयमुदङ्मुख आसीनो नुलेपनपुष्पमाल्यवस्त्रालंकारादिभिः संपूज्या मु
 ककर्मो हं करिष्ये तत्र मे त्वममुकगोत्रा मुकप्रवरा मुकशर्मन ब्राह्मणत्वं ब्रह्मा भवेति वृत्त्वा भवामीत्युक्तं तमुपवेश्य प्रणी
 य ॥ सूत्रं ॥ अपइति शेषः ॥ तद्यथा ॥ अग्रे रुत्तरतः प्रागग्रकुशैरासनं द्वायं कल्पयित्वा वारणां द्वादशांगुलदीर्घं चतुरंगुलवि
 स्तारं चतुरंगुलखातं च मसं सव्यहस्ते कृत्वा दक्षिणा हस्तो द्रुतपात्रस्थो देकन प्ररपित्वा पश्चिमासने निधाया लभ्य पूर्वासने
 स्थापयित्वा परिस्तीर्य्य ॥ सूत्रं ॥ अग्निं बहिर्मुष्टिमादाय ईशानादि प्रागग्रैर्बहिर्भिर्मुदकं संस्थमग्रेः परित्तरणं कृत्वा
 अर्थवदासाद्य ॥ सूत्रं ॥ यावद्विः पदार्थैरर्थः प्रयोजनं तावतः पदार्थान् द्वाद्वं प्राक् संस्थान् उदगग्रान् अग्रे रुत्तरतः प
 श्चाद्वा आसाद्य ॥ तद्यथा ॥ पविच्छेदनानि त्रीणि कुशतरुणानि ॥ पवित्रे साग्रे अनंतर्गमे द्वे कुशतरुणे ॥ प्रोक्षणीया
 न वारणां द्वादशांगुलदीर्घं करतलसमीमतखातं पद्मपत्राक्षुत्तिकमलमुकुलाक्षुत्तिवा आज्यस्थाली तैजसी मृन्मया
 वा द्वादशांगुलविशाला प्रादेशोच्चा ॥ तथैव च रुस्थाली सप्तांगे कुशास्त्रयः ॥ उपयमनकुशास्त्रिप्रभृतयः ॥ समिधस्तिस्रः

गृ. सू.
भा. ह.
३

क्रमते॥ आवसथ्यस्य गृह्यस्य अग्नेराधानमावसथ्याधानं तद्द्वारकाले विवाहकाले चतुर्थी कर्म नंतरं कुर्यात् । प्राक
चतुर्थी कर्मणः पत्न्या भार्यात्वस्यानुपपत्तेः सभार्यस्य च आधाने अधिकारः । वैवाहिकोऽग्निरेवोपासनाग्निरित्याश्वलाय
नादीनां पक्षः । तेहि विवाहो ममेव दाराग्न्योः संस्कारकं मन्यते । अस्माकं तु आवसथ्याधानं दारकाल इत्यारभ्याग्नि संस्कार
स्य पारस्वराचार्येण पृथक् अभिधानात् तत्संस्कारकृतोऽग्निरौपासनः । दद्यात्काल एकेषां ॥ सूत्रं एकेषामाचार्यो
णां मते दद्यात्काले भ्रातृणां पितृधनविभागकाले । अविभक्तै हि पित्र्यधने सर्वेषां भ्रातृणां स्वत्वस्य साधारणत्वं
न विनियोगानर्हत्वात् । धनविनियोगसाध्यं हि आवसथ्यादिकर्मनुष्ठानं । अतो भ्रातृमतां विभक्तानां आधानेधि
कारः इति तेषामभिप्रायः । अभातृकस्य दारकाले एवं व्यवस्थिता विकल्पः । एवं कृतविवाहस्य विभक्तधनस्य च
आधाने अधिकारमभिधाय इदानीमाह रणपक्षे आधानमाह ॥ वैश्यस्य बहुयशो गृह्हादग्निमाहृत्य चातुष्प्राश्य
पचनवत्सर्वं ॥ सूत्रं ॥ तत्रावसथ्याधाने करिष्यन् । उक्तकालाति क्रमाभावे ज्योतिः शास्त्रे अग्न्याधानार्थो परिष्ठा
मासतिथिर्नक्षत्रवारादिके काले प्रातः सुस्नातः सुप्रक्षालितपाणिपादः स्वाचांतः सपत्नीकः गोमयोपलिप्तेषु चो
द्देशे स्वासेन उपविश्य । अद्य हेत्यादि देशकालौ स्मृत्वा आवसथ्याग्निमहमाधास्य इति संकल्पं विधाय मातृपूजापू

भ्यः अधस्तात् नमूलपर्यंतं ॥ अभ्युक्ष्य ॥ सूत्रं ॥ प्रणीतोदकेनाभिविच्य ॥ पुनः प्रतप्य निदध्यात् ॥ सूत्रं ॥ पुनः पूर्ववत्प्रतप्य
 दक्षिणातो निदध्यात् ॥ आज्यमुद्धास्य ॥ सूत्रं ॥ आज्यमुद्धास्य चरोः पूर्व्वेण नीत्वाऽग्रेरुत्तरतः स्थापयित्वा चरुमुद्धा
 स्य आज्यस्य पश्चिमतो नीत्वा आज्यस्यात्तरतः स्थापयित्वा आज्यमग्नेः पश्चादानीय चरुचानीय आज्यस्यात्तरतो निधा
 य एवं त्रिचतुरादीन्पन्थात्पि द्वौष्पुद्वासयेदधिश्रितानां पूर्व्वेणोद्वासितानां पश्चिमतो हविष उद्धास्या नयनमितियाज्ञिक
 संप्रदायात् ॥ उत्सृज्य ॥ सूत्रं ॥ पूर्व्वपवित्राभ्यां ॥ अवेक्ष्य ॥ सूत्रं ॥ अवलोक्य जपंतस्मादपद्रव्यनिरसनं प्रोक्षणींश्च पूर्व्ववत् ॥ सूत्रं ॥
 पवित्राभ्यामुत्सृज्य पूर्व्ववत् उपयमनानकुशानादाय ॥ सूत्रं ॥ दक्षिणापाणिना गृहीत्वा सम्ये निधाय ॥ समिधोभ्यां ॥ सूत्रं ॥
 यतिष्ठत्समिधः प्रक्षिप्य ॥ पर्युक्ष्य जुहुयात् ॥ सूत्रं ॥ प्रोक्षरायुदकेन सपवित्रेण दक्षिणाचलुकेन गृहीतेन अग्नीमीशानादि उ
 दगपवर्गं परिषिच्य जुहुयात् आघारादीन संस्त्रवधारणां धैपात्रं प्रणीताग्नेर्मध्ये निदध्यात् ॥ एष एव विधिर्यत्र क्वचिद्दो
 मः ॥ सूत्रं ॥ एषः परिसमूहनादि पर्युक्ष्य पर्यंतो विधिरेव नमंत्राः ॥ क्वचित् यत्र क्वचन लौकिके स्मार्त्तवाग्नेौ होमस्तत्र
 वेदितव्यः ॥ इति हरिहरकृते गृह्यभाष्यप्रथमकांडे प्रथमा कंडिका ॥ १ ॥ आवसथ्याधानं दारकाले ॥ सूत्रं ॥ आवसथ्या
 ग्निना साध्यानि कर्माणि व्याख्यातुं प्रतिज्ञातानि प्रथमसूत्रे सूत्रकृता पारस्करेण यतो तत्तस्याधानविधिं व्याख्यातुमुप

गृहसू. मुकवेदामुकशाखाध्यायिनं आवसथ्याधानं करिष्यन् कृताकृतावेशकलेन ब्रह्माणामेभिश्च दनपुष्पासतवस्त्रालं
 भा. ह. कोरेस्त्वामहं वृणे। वृतोस्मीति तेन वाच्यं। केचिद्ब्रह्माणं मधुपर्कैरणार्चयन्ति। ऋत्विक्ताविशेषात्। ततः पत्न्या सह ह
 ४ तेवाससीपरिधाय अग्न्याधानदेशे स्थंडिलमुपलिप्पपंचभूसंस्कारान् कृत्वा तं देशं अहतवाससापिधाय ब्रह्माणं सह स
 मृदं स्थालीमाहाय ब्राह्मणैः परिवृतो वेदघोषमंगलगीतवाद्यादिभिर्जनितोत्साहो वैश्यस्य तृतीयवर्णस्य बहुपणोः पशु
 भिः समृद्धस्य तदलाभेणाभिलादिसूत्रवचनात् आष्टगृहात् अवरिषाद्बहुयाजिनो ब्राह्मणस्य गृहाद्वा। वदन्नपाकाद्वात्स
 णामहानमाहास्थाल्यामग्निगृहोत्वा तथैव गृहमागत्य परिसमूहनादिपंचभूसंस्कारं संस्कृते स्थंडिले पाड्गुख उपविष्या
 त्माभिमुखमग्निनिर्दध्यात् ततो ब्रह्मोपवेशनादि ब्राह्मणभोजनोत्तवस्यमाणं कर्म कुर्यात्। चातुष्प्राश्यपचनवत्सर्वमि
 तिसूत्रकृता पूर्वपक्ष उपन्यस्तो ननु संमत इति कर्कोपाध्यायो भाष्ये निरूपितवान्। अधुनारणोपपक्षमाह। अणिप्रदा
 नमेकैः सूत्रं एकैश्चाचार्याः अणिप्रदानं प्रशब्द उपशब्दस्यार्थः। अणीप्रदानमुपादानं कारणं। उत्पत्तिस्थानं यस्याग्नेः सा
 रणीप्रदानस्तमरणीप्रदानमग्निमादधीतेति मन्यते। पंचमहायज्ञा इति श्रुतेः॥ सूत्रं पंचमहायज्ञानां श्रौतत्वात्। आरणोये
 ऽग्रावनुष्ठानं युक्तमित्यभिप्रायः। ततो ब्रह्मोपवेशनादि आज्यभागां तं कर्म कृत्वा। अग्न्याधेयदेवताभ्यः स्था ॥

6
 ५
 वेकर्मभ्युदयिकं श्राद्धं यथोक्तं कुर्यात्। कालातिशयेन। यावन्त्यक्षान्यतो तानि निरिग्रेर्विप्रजन्मनः। तावन्ति कृच्छ्राणि च
 रेद्वौ म्यंदद्याद्यथाविधि इति वचनात्। अतिश्रुतं संवत्सरं संख्यया प्राजापत्य रूपं प्रायश्चित्तं मुख्यविधिना चरित्वा तद
 शक्तौ प्रति प्राजापत्यं गां दत्त्वा तदलाभेन मूल्यं निष्कमेकं अर्द्धे तदर्द्धे वा द्वादश ब्राह्मणभोजनमयुत गायत्रीजपं वा गा
 यत्र्या तिलाज्यसहस्रहोमं वा शक्त्यपेक्षया न्यतमं विधाय होम्यं सायं प्रातर्होमद्वयं प्रत्यहमाहुतिचतुष्टयं पर्याप्तं अति
 श्रुतं दिवसानाण्यित्वा ब्राह्मणेभ्यो दद्यात्। प्रशंसा वाक्यं तन्न गृह्यकोडे। नावसथ्यात्परोधर्मो नावसथ्यात्परंतपः।
 नावसथ्यात्परं दानं नावसथ्यात्परं धनं। नावसथ्यात्परं श्रेयो नावसथ्यात्परं यशः। नावसथ्यात्परा सिद्धिर्नावसथ्यात्प
 रा गतिः। नावसथ्यात्परं स्थानं नावसथ्यात्परं व्रतमित्यावश्यकत्वाच्चित्यंतस्मात्तदकरणे प्रत्यवायात् तत्स्यार्थं प्राय
 श्चित्तमुचितं॥ तत्र वाक्यं। आवसथ्याधानमुख्यकालातिश्रुतं तावद्दुर्षनिश्चितं जनि तदुरितस्याय एतावन्ति प्राजाप
 त्यव्रतानि चरिष्ये। तदशक्तौ प्राजापत्यप्रत्याम्नायत्वेन प्रति प्राजापत्यमेकैकां गां ब्राह्मणेभ्योऽहं संप्रदरे। एवमन्ये
 षु गोमूल्यदाननिष्कतदार्द्धे द्वादश ब्राह्मणभोजनायुत गायत्रीजपगायत्र्या तिलाहुतिसहस्ररूपेषु वाक्यमूहनीयं।
 नतः स्वशारवाध्यायिनं कर्मसु तत्त्वज्ञं ब्राह्मणं गंधपुष्पमात्मवस्त्रालंकारादिभिरभ्यर्च्य मुकगोत्रममुकशर्मोणम

७
 गृह्यदिनाक्रमेण उपरिष्ठात् उर्ध्वं जुहोत्यष्टौ। किं कृत्वा हुत्वा काभ्यः अग्न्याधेयदेवताभ्यः पूर्वोक्ताभ्यः कस्य स्थालीपाक
 भाहस्यचरोः स्थालीपाकस्यावयवलक्षणं षष्ठी। सिष्टकृते च॥ सूत्रं सिष्टकृते चाग्नये अष्टर्चं होमं ते स्थालीपाकस्य हु
 ५ त्वा च शब्दात्॥ अयास्यग्नेर्वेषट्कृतं यत्कर्मणात्परीरिचं देवा गातुविदरति॥ सूत्रं अयास्यग्नेर्वेषट्कृतमित्यनेन मंत्रे
 णाज्याहुतिं जुहोति। ननु सिष्टकृते इति किमर्थमुक्तं। प्राङ्ग्राह्याहुतिभ्यः सिष्टकृतं चैराज्याहुतिरिति वक्ष्यमाण
 त्वात्। अत्र चान्यस्य हविषः सद्भावात्। प्राङ्ग्राह्याहुतिभ्यः प्राप्तास्य सिष्टकृतं होमस्य उच्यते अयास्यग्नेरिति आज्या
 हुतेर्महाव्याहुतिभ्यः पूर्वप्राप्त्यर्थं॥ बर्हिर्हत्वा प्राश्नाति॥ सूत्रं बर्हिः परिरक्षरणांश्च अग्नौ प्रक्षिप्य प्राश्नाति भक्षयति।
 अत्र प्राशनोपदेशसामर्थ्यात्प्राश्यमाकांक्षितं। तत्किं हुतशेषः अन्यद्वा किंचित्। उच्यते पाकयज्ञेष्ववतस्या सर्व
 होमो हुत्वा शेषप्राशनमिति कात्यायनोक्तैः शुवेणावतस्य होमद्रव्यस्य सर्वस्य होमनिषेधात् हुतशेषस्य प्राश
 नविधानात् सर्वेषामाहुतीनां होमद्रव्यं शुवे वंशधितं संस्त्रवत्त्वेन प्रसिद्धं पात्रांतरं प्रक्षिप्य ते तत्प्राश्यमिति। ननु अ
 कृते वैश्वदेवे त्वित्यादिवचनाद्वैश्वदेवात् प्राक्स्थालीपाकानुष्ठानं प्राप्तं तत्र च संस्त्रवप्राशनं विहितं तत्कृत्वा कथं मा
 ध्यान्हिके वैश्वदेवादिकर्मण्यधिकारः इति चेत्। उच्यते। शेषप्राशनस्य कर्मण्येन विधानात्। अप्राशने च कर्म

लोपाकर्तुः अपयित्वा ज्यभागाविष्टा ज्याहुतीर्जुहोति त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्न इममेवरुणतत्वायामियेने शतमयाश्वा
 ग्न उदुत्तमं भवतन्न इत्यष्टौ ॥ सूत्रं ० अग्न्याधेयस्य श्रौतस्य देवताः अग्निः पवमानोऽग्निः पावकोऽग्निः शुचिरदितिश्च अ
 ग्न्याधेयदेवताः ताभ्यः स्यात्लोपाकं चरुं अपयित्वा यथाविधि पक्त्वा आज्यभागो आग्नेयसोम्यो आधारपूर्वको हुत्वा
 आज्येन आहुतयो होतव्याः । आज्याहुतयस्ता आज्याहुतीर्जुहोति । त्वन्नो अग्न इत्यादिभिर्भवतन्न इत्यंताभिरष्टभि
 र्ऋग्भिः प्रत्यृचमष्टौ । ननु अग्न्याधेयदेवताभ्यो हुत्वा जुहोति इति वक्ष्यति । तत्किमर्थं मन्त्राग्न्याधेयदेवताभ्य इत्युक्तं । वही
 नां देवता नां देवता त्वज्ञापनायेति चेत् । ननु बहुत्वमस्यैव । कुतः इयं शंका । पवमानादिविशेषणविशिष्टस्याग्नेरेकत्वात्
 अग्निरेका अदितिर्द्वितीयेति हे एवाग्न्याधेयदेवत इति द्वयोरेव देवतात्वं मा भूदिति पुनर्ग्रहणात् वही नामेव देवतात्वं वि
 शिष्टस्य देवतांतरत्वमिति । इन्द्रमहेन्द्राधिकरणो जैमिनीये निर्णोतत्वात् । आज्यभागाविष्टुति किमर्थं पुनर्वचनं आधार
 हीनां चतुर्दशानां क्रमेण पठिष्यमाणत्वात् । उच्यते । आज्याहुतीनां किं स्थानमिति संशये आज्याहुती स्थानविधाना
 द्या अष्टग्रहणं तु मन्त्रप्रतीकसंशयनिवृत्त्यर्थं । पुरस्तादेव मुपरिष्ठात् स्यात्लोपाकस्याग्न्याधेयदेवताभ्यो हुत्वा जुहो
 ति ॥ सूत्रं ० पुरस्तात् पूर्वकस्य अग्न्याधेयदेवता होमस्याष्टौ जुहोति यथा । एवमुपरिष्ठात् । एवं तथा त्वन्नो अग्न इत्या

8

गृहं सूतैतावद्वर्षनिरग्नित्वजनितदुरितक्षयाय एतावन्ति प्राजापत्यव्रतानि चरिष्ये । तदशक्तौ प्राजापत्यप्रत्याम्नायत्वे
 भा. ह. न प्रति प्राजापत्यमेकैकां गां ब्राह्मणेभ्यो हंसं प्रददे एव मन्येष्वपि वाक्यं मूहनीयं ॥ तद्यथा ॥ आवसथ्याधान
 ६ मुख्यकालातिक्रांतैतावद्वर्षनिरग्नित्वजनितदुरितक्षयाय प्राजापत्यप्रत्याम्नायत्वेन प्राजापत्यं एतावतीनां
 गवां मूल्यमिदमेतावत्सुवर्णं ब्राह्मणेभ्यो हंसं प्रददे । तद्वत्प्राजापत्यप्रत्याम्नायत्वेनैतावतो ब्राह्मणान्भोजयिष्ये
 । आवसथ्याधानमुख्यकालातिक्रांतैतावद्वर्षनिरग्नित्वजनितदुरितक्षयाय एतावत्प्राजापत्यप्रत्याम्नायत्वेन
 गायत्र्या एतावन्त्ययुतानि जपिष्ये तद्वदेतावन्ति तिलाहुति सहस्राणि होष्यामीति । एवं कृतप्रायश्चित्तो होमद्रव्यं
 दद्यात् ॥ तद्यथा ॥ आवसथ्याधानमुख्यकालातिक्रांतैतावद्दिनसंबंधिसायं प्रातर्होमद्रव्यं एतावत्परिमाणं दधिते
 लयवानामन्यतमं ब्राह्मणेभ्यो हंसं प्रददे तन्मूल्यद्रव्यमेतावत्परिमाणं वाहोम्यं दद्यादिति वचनात् ॥ इतरपक्षाद्वारि
 कर्मद्रव्यदाननिवृत्तिः । छंदर्षिस्मरणं ॥ इषेत्वादिरखं ब्रह्मांतं ॥ ततः स्वशाखाध्यायिने कर्मसु तत्त्वज्ञं ब्राह्मणं गंधप
 ष्यमाल्यवस्त्रालंकारादिभिरभ्यर्च्य अमुकगोत्रममुकशर्माणममुकवेदममुकशाखाध्यायिनमावसथ्याधानं क
 रिष्यन् कृताकृतावेशकत्वेन ब्रह्मणामेभिश्चंदनपुष्पाक्षतवस्त्रालंकारैस्त्वामहंवृणो ॥ वृतोऽस्मीति तेन वाच्यम् ॥

10
 णो वेगुणयात् नोतरकर्मधिकारनिवृत्तिः । बर्हिहोमश्च विधानसामर्थ्यादग्न्याधान एव भवति नान्येषु कर्मसु त
 तो ब्राह्मणभोजनं ॥ सूत्रं ततः समाप्ते कर्मणि ब्राह्मणभोजनं दद्यात् । ब्राह्मणभोजनमित्यत्र एकस्मै द्वाभ्यां बहुभ्यो
 वा भोजनं ब्राह्मणभोजनमिति समासस्य तुल्यत्वात् । एकस्मिन्नपि ब्राह्मणभोजने अर्थस्यानुष्ठितत्वात् एकस्यै
 व भोजनमिति युक्तं ॥ इति सूत्रार्थः ॥ अथ पद्धतिः ॥ तत्रावसथ्याधानं करिष्यन् उक्तकालाति क्रमाभावे अग्न्याधाना
 थोपदिष्टमासतिथिनक्षत्रवारदिके काले प्रातः सुस्नातः सुप्रक्षालितपाणिपादः । स्वाचांतः सपत्नीकोगोमयोपलि
 ने शुचौ स्वामने उपविश्य अद्य हेत्यादि देशकालौ स्मृत्वा आवसथ्याग्निमहमाधास्य इति संकल्प्य विधाय । मातृपू
 जापूर्वकमाभ्युदयिकं श्राद्धं यथोक्तं कुर्यात् । कालाति क्रमेण ॥ यावंत्यव्यान्यतीतानि निरग्नेर्विप्रजन्मतः तावंति कृच्छ्रा
 णि च रेहोम्यं दद्याद्यथाविधि इति वचनादतिक्रांतं संवत्सरं संख्यप्राजापत्यरूपं प्रायश्चित्तं मुख्यविधिना चरित्वा त
 दशकौ प्रतिप्राजापत्यगां दत्वा तदलाभे तन्मूल्यं निष्कमेकमर्द्धे तदर्धं वा द्वादश ब्राह्मणभोजनं वा अथ युतगायत्री
 जपवागायत्र्याति लाज्य सहस्रहोमं वा शतपथे स्यान्न्यतमं विधाय होम्यं सायंप्रातर्होमद्रव्यं प्रत्यहमाहुति चतु
 ष्यपर्याप्तं अतिक्रांतं दिवसानां गणयित्वा ब्राह्मणभ्यो दद्यात् ॥ अथ वाक्यं आवसथ्याधानमुख्यकालातिक्रा

गृह ७ प्रोक्तं देवयोनिः स उच्यते। तस्यां योजायते वह्निः सकल्याणां कृदुच्यते। प्रथमे मंथने तेषां नियमो नो तोरेषु च। अष्टा
 भा ७ गुलः प्रमथः स्याच्चान्नस्याद्वादशंगुलं। ओविलीद्वादशैव स्यादेतन्मंथनं यत्र कं॥ गोवालैः शणसंमिश्रैश्चिद्वह्नत
 मने शुक्लं व्यामप्रमाणं नेत्रं स्यात्तेन मथ्यो हुताशनः॥ चान्नबुधे प्रमथ्याग्रं गाढं कृत्वा विचक्षणः। इत्युक्तं लक्षणं मर
 एपादिकं संपाद्य उक्तकाले माघादिपंचमासीनामन्यतमे मासे। कृत्तिका रोहिणी मृगशिरः फल्गुनी द्वयहस्तानामृष्या
 णामन्यतमं मर्शान्वितायां शुभायां तिथौ चंद्रशुद्धौ गृह्याग्निमादधीत॥ मुख्यकालातिक्रमेण एतावानविशेषः॥ उक्तवि
 धिना कृतं प्रायश्चित्तोदत्तं होम्यद्रव्यः स्नानादिपूर्वकं संकल्यादिमातृपूजाभ्युदयिक आहुतं ब्रह्मवरणा हुतवासः परिधा
 नादि कृत्वा शालायां यजमान उपविशति। तस्य दक्षिणांगे पत्नी॥ अथ ब्रह्मा अरणी आदाय अधरारणिं पत्यै उत्तरारणि
 यजमानाय दद्यात्॥ तौ चावसथ्याग्निमाधनभूते इमे अरणी आवाभ्यां परिगृहीते। तत्रेयमधरादयमुत्तरा। इदंचान्नं इयमा
 विली इमानि सुवादीनि पात्राणि परिगृहीतानीति परिगृहीतः॥ ततो गन्धाधानदेशे शंकुं द्वादशंगुलं खादिरं चतुरंगुलम
 स्तकं निखाय तत्र रज्जुपाशं सिंहासार्द्धत्रयोदशंगुलं रज्ज्वंतं शंकुं तराले संवेष्ट्य प्रदक्षिणं परिभ्रामेण नपरिलिख्य तत्र।
 परिसमूहनादिकं पंचभू संस्कारान् कृत्वा आच्छाद्य मंथनमारभेत॥ तद्यथा॥ प्रायैव मुतरलोमकृष्णजिनमासीर्येन

केचित्ब्रह्माणं मधुपर्कं एवार्चयन्ति ॥ अलित्काविशेषात् ॥ ततः पत्न्या सह हते वाससी परिधाय अग्न्याधानदेशे स्थं
 डिलमुपलप्य पंचभूसंस्कारान् कृत्वा तद्देशं वस्त्रैः पिधाय ब्रह्मणो सह समृद्धं स्थालीमादाय ब्राह्मणैः परिवृतो वे
 दयोषमंगलगीतवाद्योदिभिर्जनितोत्साहो वैश्यस्य बहु पशौ गृहात् ॥ सूत्रोत्तरमेतन् ॥ अंवरीषाद्वह्याजिनो ब्रा
 ह्मणस्य गृहाद्वह्नन्पाकाद्ब्राह्मणमहानसाद्वास्थाल्यामग्निं गृहीत्वा तथैव गृहमागत्य परिसमूहनादि पंचभूसंस्का
 रसंस्कृते स्थंडिले प्राङ्मुख उपविश्य आत्माभिमुखमग्निं निरध्यात् ॥ इत्याह्वरणपक्षे ॥ आरण्यपक्षे तु गृह्याग्न्याधान
 जाते श्वो यजमानः पुण्ये हनि ॥ अश्वत्थो यः शमी गर्भः प्रशस्तो र्वा समुद्रवः तस्य या प्राङ्मुखी शाखा उदीची चोर्ध्वगा
 पिवा ॥ अरण्ये तु नमो ज्ञेया तन्मध्ये चोत्तराणि ॥ सारवदारवं चान्नमो विलीचप्रशस्यते ॥ संसक्तमूलायः शम्या स श
 मी गर्भ उच्यते ॥ अभावे त्वशमी गर्भो दाहो रविलंबितः ॥ चतुर्विंशत्यंगुला दीर्घा विस्तारेण षडंगुला ॥ चतुरंगुलमुत्सेधा
 अरण्योऽक्षिकैः स्मृता ॥ मूलादष्टांगुलं त्यक्त्वा अग्न्याह्वारं दशांगुलं ॥ अंतरं देवयोनिः स्यात्तत्र मथ्या हुताशनः ॥ मूर्धाक्षिक
 णेव आणिकं धराचापि पंचमी अंगुष्ठमात्राण्येतानि द्व्यंगुष्ठं वक्ष उच्यते ॥ अंगुष्ठमात्रं हृदयं च्यंगुष्ठमुदरं तथा ॥ एकांगुष्ठा कटि
 र्द्वयोर्द्वौ वलिर्द्वौ च गुत्यकं ॥ ऊरुजंघे च पादौ च चतुरस्रैः कं यथाक्रमं ॥ अरण्यवयवाद्येते याज्ञिकैः परिकीर्तिताः ॥ यत्तदुद्यमिति

गृह्य कस्य जुहुयात् ॥ तद्यथा ॥ त्वन्नो अग्न इति वामदेव ऋषिस्त्रिष्टुप् छंदो ग्रीवरुणो देवते ॥ प्रायश्चित्तहोमे विनियोगः
 भाह सत्वमिति पूर्ववत् ॥ अयाश्चाग्ने इति प्रजापति ऋषिर्विराट् छंदो गेदेवता ॥ येतेशतमिति शुनः शेष ऋषिर्जगती छंदः व
 रुणः सविता विष्णुर्विश्वेदेवामरुतः स्वर्का देवताः प्रायश्चित्तहोमे विनियोगः ॥ उदुत्तममिति शुनः शेष ऋषिस्त्रिष्टुप् वरु
 णः विष्णुक्रमेषु पाशोन्मोचने विनियोगः ॥ त्वन्नो अग्न इत्यादि प्रमुमुग्ध्यस्मत्स्वाहा ॥ इदमग्नीवरुणाभ्यां ॥ सत्व
 न्नो अग्ने सुहवो न एधि स्वाहा ॥ इदमग्नीवरुणाभ्यां ॥ इममेवरुणा च के स्वाहा ॥ इति वरुणा य ॥ तत्वायामि प्रमो
 षी स्वाहा ॥ इदं वरुणा य ॥ येतेशतं वरुणा ये सहस्रं यज्ञियाः पाशा वितता महांतः ॥ तेभिन्नो अद्य सवितो तवि
 ष्णुर्विश्वे मुंचे तु मरुतः स्वर्काः स्वाहा ॥ इदं वरुणा य ॥ सवित्रे विष्मवे विश्वेभ्यो देवेभ्यो मरुद्भ्यः स्वर्केभ्यः ॥ केचिदि
 दं वरुणा येति ॥ अयाश्चाग्ने स्य नभि शस्ति पाश्च सत्यमित्त्वमया अग्नि ॥ अया नो यज्ञं वह्नास्पया नो धेहि भेषजं स्वाहा
 इदं जातवेदोभ्यां ॥ केचिदिदमग्निभ्यो ॥ अथ स्थालीपाकेन चतस्राग्न्या धेय देवताः ॥ अग्नये पवमानाय स्वाहा इदं
 मग्नये पवमानाय ॥ अग्नये पावकाय स्वाहा ॥ इदं मग्नये पावकाय ॥ अग्नये शुचये स्वाहा ॥ इदं मग्नये शुचये ॥ अदित्ये
 स्वाहा ॥ इदं अदित्ये ॥ इत्यग्न्या धेय देवताभ्यः ॥ ततः पूर्ववदाज्येनाष्टर्च होमः ॥ ततो ब्रह्मान्वारब्धः उत्तरार्धात् ॥ सुवेणा

14
 त्रोदगग्रामधराणिनिधायतत्पूर्वतउत्तराणिचअधराणांउक्तलक्षणमंथनप्रदेशेप्रमंथमूलंनिधायचान्नायेचोवि
 लीमुदगग्रामंनेत्रेणचान्निर्वैष्टयित्वागाढंत्वापश्चिमाभिमुखोपविष्टयापत्नामंथयेत्॥यावदग्नेरुत्पत्तिः।पत्न्या
 मंथनासामर्थ्येअन्यब्राह्मणाःसुचयोमंथयन्ति॥एवंयजमानासामर्थ्येअन्योयंत्रधारयति॥ततोजातमग्निंमृन्म
 येपात्रेषुष्कगोमयपिंडचूर्णोपरिनिहिततूलेसपरीषंप्रक्षिप्यसंधुष्यप्रज्वाल्यपूर्वसंस्कृतेदेशेआदध्यात्॥तत्रब्रह्मा
 पवेशनादिदेवताभिधानपयुंक्षणांतकृत्वा॥सुवमादायदक्षिणंजान्वाअब्रह्मणान्वारब्धःप्रजापतयेस्वाहेतिमनसा
 ध्यायन्प्रांचमूर्ध्वंऋजुंसंततमाज्येनअग्नेरुत्तरप्रदेशेपूर्वाधारमाधारयति।इदंप्रजापतयेइतित्यागंकृत्वाहुतशेषंपा
 त्रांतरेप्रक्षिपेत्॥तथैवैहायस्वाहेति॥अग्नेरदक्षिणप्रदेशेउत्तराधारमिदमिंद्रोयनित्यागंविधाय॥अग्नयेस्वाहेति।
 अग्नेरुत्तरार्द्धेपूर्वार्धेअग्नेयमाज्यभागंहुत्वा॥इदमग्नयेइतिद्रव्यंन्यत्का॥तथैवसोमाय॥स्वाहेतिदक्षिणार्धेपू
 र्वार्द्धेसोममाज्यभागंहुत्वा॥इदंसोमायेतिस्वत्वेत्यजेत्॥समिद्धतमेवाग्निप्रदेशेआधाराद्याःसर्वाहुतीजुहुया
 त॥अथाष्टर्चहोमः॥नान्वारंभःत्वन्नोअग्नेसत्वन्नोअग्नइममेवरुणातत्त्वायामियेनेशतमयाश्चाग्नउदुतमं
 भवतन्नइत्येताभिरष्टभिर्ऋग्भिःप्रष्टचमैकैकामष्टाज्याहुतीहुत्वायथादेवतस्वत्वत्यागंचकृत्वा॥स्थालीपा

१५
 श. सू. ग्निपरित्यज्य यदि ग्रामसीमामतीत्यवसेयातामेकां रात्रिं तत्र प्रातरागत्याग्निं मथित्वोक्तविधिना ब्रह्मोपवेशनादि
 भा. ह. ब्राह्मणभोजनान्तमाधानं कुर्यात्। तत्र होमलोपेतु एकं तत्रेण सायं प्रातर्होमं कुर्यात्। बहु होमलोपेप्येवं। अथ यदि
 ९ कृतो धानो यजमानः प्रजायै कामार्थं चोद्धेत तत्र अत्यं अरणी संपाद्य प्रातर्होमं विधाय दिवा विवाहं कृत्वा आचतुर्थो क
 मेणोद्धोमं त्यक्त्वा तदंते अतिं क्रातुं होमद्रव्यं दत्त्वा पंचमेहनि पुनराधानं यथोक्तमिति कः पक्षः प्रातर्होमं कृत्वा दिवा
 विवाहं संपाद्य सद्यः चतुर्थो कर्म च कृत्वा तद्दिन एवावसथ्याधानमिति द्वितीयः ॥ पक्षः ॥ अत्र पक्षद्वयेऽपि पूर्वोक्तयो
 स्फोटितयोरावसथ्ये दहनं अन्याराण्योराधानं ॥ यात्राणि तान्येवा यनुच्छं रोगपरिशिष्टे। सदा रोगः पुनर्होरा न कथं नि
 तकारणांतरात्। यदुच्छेदग्निमानं कर्तुं केहोमोऽस्य विधीयते। स्वग्नावेव भवेद्दोमो लौकिकेन कदाचन। न त्याहिताग्नेः
 स्वकर्म लौकिकेऽप्येव विधीयते। इति पुनराधानाभावप्रतिपादनं तच्छं रोगविषयं ॥ अनेकपत्नीकस्यैव स्याः पत्न्या मर
 णे अन्यानि पात्रैः सहावसथ्ये न तां दाहयित्वा शौचांते पुनराधानं। एकपत्नीकस्य तु पत्नी मरणे कृतविवाहस्य चतुर्थो क
 मानंतरं पुनराधानं ॥ अग्नावुपशान्ते होमकालं ह्यति क्रमेण दहपत्नौ प्रोषिते प्रमादात् पत्न्या ग्रामांतरं वासे तथा गृहस्थिते य
 जमाने पत्न्याः ॥ प्रवासे प्राग्दोमकालादनागमने पुनराधानं ॥ केचित्तु ज्येष्ठायामग्निसन्निधौ तिष्ठत्यामन्यासां पतिः ।

चरुमादाय अग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति अग्निरुत्तरार्धे जुहुयात् ॥ इदमग्नये स्विष्टकृते ॥ अथानन्वारथ्यं आज्येन आया
 स्यग्रेर्वषट्कृतं यत्कर्मणा त्वरीरिचं देवागातुविद्ः स्वाहा ॥ इदं देवभ्यागातुविद्वाः ॥ इति स्वत्वं त्यक्त्वा ॥ अथ ब्रह्मान्वा
 र्थ्यः ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः इति क्रमेण प्रजापति ऋषिर्गायत्री छंदोऽग्निर्देवता प्रजापति ऋषि रुक्मि कछंदो वायुर्देवता
 प्रजापति ऋषि रनुष्टुप् छंदः सूर्यो देवता व्याहृति होमे विनियोगः ॥ ॐ भूः स्वाहा ॥ इदमग्नये । इदं भूर्वा ॥ ॐ भु
 वः स्वाहा ॥ इदं वायवे ॥ इदं भुव इति वा ॥ ॐ स्वः स्वाहा ॥ इदं सूर्यो य ॥ इदं स्वः इति वा ॥ ॐ त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो
 अग्ने अयाश्चाग्नेये तेशतं उदुत्तमं पंचमन्त्राः प्रजापत्यां तानवाहुतौ हुंत्वा बर्हिर्होमं च कृत्वा संश्रवं प्राश्या च म्यप
 वित्राभ्यां मुखं मार्जयित्वा पवित्रे अग्नौ प्रक्षिप्य प्रणीता अग्नेः पश्चिमतो निनीय आसादित पूर्ण पात्रवरपौरन्यत
 रस्य ब्रह्माणोदक्षिणात्वेन दानं कृत्वा एकवाह्येण भोजनदानं । तथा स्मृत्यंतरे तत्र यो विंशतिवाह्येण भोजनं । अत्र मा
 जिनं पवित्रं प्रतिपत्तिः बर्हिर्होमः प्रणीता विमो क इत्येते चत्वारः पदार्थाः भाष्यकारमते एत्यकर्मसु न भवंति वचनाभावा
 त् । आवसथ्याधाने बर्हिर्होमो वचनाद्भवति ॥ इत्यावसथ्याधानं ॥ ततः मणिकाधानं पंचमहायज्ञसायं प्रातर्होमनिमि
 त्तं च आह चतुष्पातद्दिने एव कार्यं ॥ अथ पुनराधाननिमित्तानि लिख्यंते ॥ तत्र कृतावसथ्याधानो पत्नीयजमानो अ

गृ. सू.
भा. ह.
१०

निरितिमंत्रेणारणयोः समारोप्यपूर्वेनौ होमादिकं विदध्यात्। यदा तु लोकि वाग्न्याद्यन्यतमं निधाय होमं कृत्वा मंथ-
ने प्रारब्धे द्वितीय होमकालात् तृतीयाह्वा अग्नेर्जन्माभावस्तदा पुनराधानं॥ आरोपिताग्न्यारणयोर्नाशे एकस्यावा पुन-
राधानं॥ असमारोपितयोस्तु एकतरविनाशे द्वितीयां छित्वा मंथनं नष्टायाः प्रतिपत्तिरावसथ्ये दाहः। यदा पुनर्जतुभस-
रा नमंथनेन वामंथनायोग्यं भवतस्तदा न्येराणि गृहीत्वा दर्शपक्षादिकर्म निर्वर्त्य जीर्णमराणि द्वयं शकलीकृत्य तस्मिन्
ग्नौ प्रज्वाल्य दक्षिणाहने न नूतना मुत्तराणि सम्यहने नाधराणि गृहीत्वा दीप्ते ग्नौ धारयन्॥ उद्ध्वस्वाग्ने प्रविशस्व यो।
निमन्यां देवयज्यां वोढ्वं जातवैदः॥ अराया अराणि मनु संक्रमस्व जीर्णां तनु मजीर्णानि णुदस्व॥ अयं ते योनिर्ऋत्विषो
इत्येतौ मंत्रौ जपित्वा मंथनं यत्र निधाय अग्निं मथित्वा भूस्संस्कारपूर्वकं स्थाने निधाय पूर्णोद्धतिवत् सज्यं संस्कृत्यानादिष्ट-
होमं कुर्यात्॥ अथ पक्षहोमविधिः॥ तत्र यजमानस्य आमयादि निमित्ते रोगाती वध्वगमने राष्ट्रभ्रंशे धनाभावे गुरु-
गृहवासे॥ अन्यास्वपि भयाद्यापत्तु होमानां समासो भवति॥ तद्यथा॥ प्रतिप्रदिसायं काल आहुतिपरिमाणं होम-
द्रव्यं चतुर्दशकृत् एकस्मिन् पात्रे कृत्वा॥ अग्नये स्वाहेति हुत्वा पुनस्तथैव चतुर्दशकृत् होमद्रव्यं गृहीत्वा प्रजापते ये-
स्वाहेति जुहुयात्॥ एवमेव होमद्रव्यं चतुर्दशकृत् एकस्मिन् पात्रे कृत्वा सूर्याय स्वाहेति प्रातर्हुत्वा पुनस्तथैव चतुर्दश-

॥६॥

सहितानां केवलानां वा कार्यवशाद्गामांतरे स्थितानां पत्न्यो वा अग्निसन्निधौ तिष्ठति सर्वासां पत्नीनां ग्रामांतरगमनेनाग्नि
नाश इत्याहुः तथा पत्न्या अग्निं विना समुद्रगानद्यतिक्रमे भर्तृरहितायाश्चाग्निना सहितायाः भयं विना सोमातिक्रमे
कर्माथ्यहरणादन्यत्र शकटं विना शम्यापरासादूर्ध्वं निरुद्धसतः प्रत्यक्षाग्निहरणो मथ्यमानस्य दृष्टस्याग्नेर्मथन
यं नोत्थापनादूर्ध्वनाशे ॥ संवत्सरमेकं यजमानस्य होमाकरणे प्राजापत्यब्रह्मकूर्चयोरन्यतरप्रायश्चित्ताचरणदू
र्ध्वपत्न्याश्च पादकृच्छ्राचरणात्पुनर्विवाहवराधानं ॥ उदके नाग्न्युपशमने शिवेपनाग्न्युद्धाहने प्रत्यक्षस्यारणिसमारु
ढस्य वाग्नेः एकनामधेयशतयोजनगामिनदी योजनाधिकगामिनदी सन्तारणे वा संवत्सरीमातिक्रमणे आद्यंत सीमा
तिक्रमणे वा पत्नी यजमानयोरन्यारभाभावे सूकरगर्भे भकाकसृगालम्वकुक्कुटमकैटशृङ्गात्यजमहापातकिशवसूतिकार
जस्वलारेतो मूत्रपुरीषमेदोश्च श्लेष्मशोणितपूयास्थिमांसमज्जासुराप्रभृतिभिरमैधैः प्रत्यक्षस्यारणिसमारोपित
स्य वाग्नेः स्पर्शेनान्यक्षान्तिरंतरपक्षहोमकरणे पुनराधानं तथाग्नेरपहरणाद्याहुः करणादूर्ध्वं पूर्ववाशांते ग्नौ मथने
प्रारब्धेऽग्निजन्माभावे लौकिकाग्निवाह्येण दक्षिण हस्ताजादक्षिण कर्णे कुशस्तं वज्रलानामन्यतमेऽग्निस्थाने प्र
कल्पिते सूर्यास्तमये उदये वा जाते पुनराधानं ॥ अग्निनाशभ्रांत्या अग्निं मथित्वा पूर्वाग्निं दृष्ट्वा मथितमग्निं ॥ अयं ते यो
अपते यो निः

गृह्यतेऽप्येतेऽत्रोदनादिकमस्मिन्निति पाको गृह्याग्निः तस्मिन् पाकेनान्यत्रेति भावः ॥ पाके यज्ञाः पाकयज्ञाः यतः वैवा
 भाह हि के भौ कुर्वीत गार्हपत्यं कर्म यथाविधि ॥ पंचयज्ञविधानं च पत्तिं चान्वाहिकं गृहीति मनुना दैनं दिनपाको गृह्ये ग्नौ स्मर्य
 १५ ते ॥ ते च त्वारः चतुर्विधा भवन्ति ॥ कथं ॥ हुतो हुतः प्रहुतः प्राशित इति ॥ सूत्रं ॥ तत्र हुतः होममात्रे यथासायं प्रातर्होमः
 ॥ अहुतः होमवलि रहित कर्म यथास्वस्त्यारोहणं ॥ प्रहुतो यत्र होमो वलिकर्म भक्षणं च ॥ यथापक्षारिकर्म ॥ प्राशितः
 यत्र प्राशनमात्रं न होमो न वलिः ॥ यथा सर्वासांगवापयसि पायसमपणानंतरं ब्राह्मणभोजनमित्येव चतुर्विधः
 ॥ पंचसु वहिः शालायां विवाहे चूडाकरण उपनयने केशांते सीमन्तोन्नयने ॥ सूत्रं ॥ पंचसु संस्कारकर्मसु
 वहिः शालायां ॥ गृहाद्वहिः शालावहिः शालामंडप इति यावत् ॥ तस्यां कर्म भवति ॥ यथा विवाहे परिणयने
 चूडाकरणौ शौरकर्मणि ॥ उपनयने मेखलाबंधकेशांते गोदानकर्मणि सीमन्तोन्नयने गर्भसंस्कारे एतेषु पंचसु
 वहिः शालायां मनुष्यानां ॥ अन्यत्र गृहाभ्यंतरे मुखे शालायामेव ॥ उपलिप्त उद्धता बोक्षिते ग्निमुपसमाधा
 य ॥ सूत्रं ॥ उपलिप्ते गोमयोदकेन ॥ उद्धते ॥ स्फेनोद्वि रिव तेनेति तिसृभिरैवाभिः ॥ अबोक्षिते उदकेना
 भ्युक्षिते ॥ वहिः शाला गृहयोः अन्यतरस्मिन् प्रदेशे अग्निमुपसमाधाय ॥ अग्निं लौकिकमावस ॥

(७)

१५

पांशुं पठित्वा उत्सृजत तदणान्यत्त्विति ब्रूयात् इत्येतमुच्चैः पठेत् ॥ न त्वेवामांसोर्धः स्यात् ॥ सूत्रं ॥ * तु शुद्धः पशव्या
 दृत्तौ ॥ अर्धः अमांसः पश्वालं भवर्जितो नैव भवेत् ॥ अत्र यद्यालंभेत ॥ यद्युसिस्मृतेति त्यनेन सूत्रेण गवालंभस्य विक
 ल्यं विधाय ॥ न त्वेवामांसः सदित्यनेन गवालंभनमर्धमात्रेण नियमेन विधत्ते तथा च सति द्वयोः स्मृत्या विरोधेन अत्र माणये
 प्राप्ते व्यवस्थामाह ॥ अधियज्ञमधिविवाहं कुरुतेत्येव ब्रूयात् ॥ सूत्रं ॥ * अधियज्ञं यज्ञे अधिविवाहं विवाहे ॥ कु
 रूतविद्वत्तगवालंभपाप्मानं हनोमीत्यस्यांते इत्येवं वदेत् ॥ अन्यत्र पाप्मानं हनोमीति वा विकल्पः
 ॥ नान्यत्रेति भावः ॥ यद्यप्येवं मधुपर्के गवालंभ आचार्येणोक्तः तथापि अस्वर्ग्यत्वाद्वाक्यविहिष्टत्वाच्च कलौ न वि
 धेयः ॥ अस्वर्ग्यलोकविहिष्टं धर्ममप्याचरेन्न खिति याज्ञवल्क्यादिस्मृतिषु निषेधदर्शनात् ॥ यद्यप्यसकृत् संव
 त्सरस्य सोमेन यजेत कृताघ्या एवैनं याजयेत् पुनः कृताघ्या इति श्रुतेः ॥ सूत्रं ॥ * यद्यप्यसकृत् संवत्सरस्य संवत्सरे
 सकृत् पुनः पुनः सोमेन ज्योतिषोमादिना यजेत तदापि एनं सोमयाजिनं कृतमर्घ्यं कृतोर्धो येषांते कृताघ्या एवं सं
 तः याजयेत् पुनर्यज्ञं कारयेत् ॥ न अकृताघ्या याजयेत् इति श्रुतिवचनात् ॥ सोमेन यजेतेत्यनेन सोमयागार्थमेव
 दृताच्छ्रित्तिजं अर्घ्या इति गम्यते न यागान्तरार्थं ॥ इति हरिहरभाष्ये तृतीयां कंडिका ॥ ३ ॥ चत्वारः पाकयज्ञाः पच्य

गृह्य ॥ प्रवर्तते ॥ नात्र वचनमस्ति पाकयज्ञेषु स्वतो न्यकर्तृत्वविधायकं ॥ श्रौतवत्समारख्यापि नास्ति ॥ ननु स्मृतीनां वेद
 भा. ह. मूलत्वात् यद्देहमूलं स्मार्त्तकर्म तद्देहसमारख्यया अन्यस्य कर्तृत्वं कल्प्यतां ॥ मैवां यतः स्मृतयोऽनिश्चिते वदमूलाः ॥ अ
 १७ ॥ तौ न ज्ञायते किं वेदमूलमिदं कर्म ॥ यद्देहसमारख्यया अन्यः कर्तो कल्प्यते ॥ मंत्रलिंगविरोधापि परकर्तृत्वे ॥ कथं सा
 मामनुव्रता भव ॥ प्रजापतिष्ठा नित्युनक्तुमर्ह्यं ॥ अमोहमस्मीत्यादिसानः पूषाशिवतमेत्यादयो वैवाहिकमंत्राः आ
 त्मलिंगाः ते च परकर्तृत्वे विरुध्यन्ते ॥ तस्मात् पाकयज्ञेषु स्वयं यजमानस्यैव कर्तृत्वमिति सिद्धं ॥ अत्र वरं पि वा स
 सी परिधत्ते न परिधास्ये यशसामेति मंत्राभ्यां ॥ अथैनौ समंजयति समंजनुविश्वेदेवाः समापो हृदयानिनौ ॥ समा
 तरिष्वांसधातासमुद्देष्टी दधानाविति सूत्रं ॥ अथ वस्त्रपरिधानानंतरं परस्परं समंजयामिति प्रेषेण कन्यापि
 ता एनौ वधूवरौ समंजयति समुखौ करोति ॥ अत्र विशेषमाह ऋष्यशृंगः ॥ वरगोत्रसमुच्चार्य प्रपितामहपूर्वकम्
 नाम संकीर्तयेद्दिहानकन्यायां श्रवमेव हि ॥ तत्र वरः समंजतु विश्वेदेवाः इत्यादिकं मंत्रं कन्यासमुखीभूतः पठति ॥ अ
 नकन्यादानप्रयोगालिख्यते ॥ उत्तरत्र पित्रा प्रताडति सूत्रस्मरणात् तद्यथा ॥ अमुकगोत्रस्यामुकप्रवरस्यामुकशर्म
 णः प्रपौत्राय अमुकगोत्रस्यामुकप्रवरस्यामुकशर्मणः पौत्राय अमुकगोत्रस्यामुकप्रवरस्यामुकशर्मणः पुत्राय इति वरपस्य

वर्चोऽयि च पुत्राननुसंयय स्वायुष्मतीं परिधत्स्व वास इति सूत्रं ॥ अथाग्निस्थापनानंतरं एनां कुमारीं वासः अह
 तं सदृशं वस्त्रं परिधापयति परिहितं कारयति वरः ॥ जसंगच्छेति मंत्रं पठित्वा ॥ कुमारी च स्वयं परिधते ॥ अथोत्तरीयं
 या अकृतं नवयं या अतन्वत ॥ याश्च देवी संतनू नभितोऽतं तथैतास्त्वा देवीर्जरसे संयय स्वायुष्मतीं परिधत्स्व वास
 इति सूत्रं ॥ अथ वस्त्रं परिधानानंतरं उत्तरीयं वासः परिधापयति वरः या अकृतं निति मंत्रमुक्त्वा अत्र परिधापय
 तीति गिजंतस्य कारितार्थत्वात् ॥ परिधत्स्व वास इति मंत्रस्यापि तदर्थत्वात् परिधापयिते ॥ न्य इत्यवगम्यते स किं वरः
 अध्वर्युर्वा इति संशयः ॥ तत्राध्वर्युः कर्मसु वेदयोगादिति परिभाषावत्त्वात् ॥ अध्वर्युः परिधापयितेति चेत् तत्रास्मार्ते
 षु कर्मसु अध्वर्योः कर्तृत्वयोगाभावात् ॥ समारव्यया हि अध्वर्योः कर्मसु योगः समारव्या च वेदयोगात् ॥ न च स्मृति
 वेदः ॥ स्मरणादेव स्मृतीनां प्रामाण्यात् न पुनर्वेदमूलत्वेन ॥ अतः समारव्याया अभावात् स्वयं कर्तृत्वं पाकयज्ञेषु
 अतो वर एव परिधापयिता ॥ ननु पूर्णपात्रौ दक्षिणा वरो वेति पाकयज्ञेषु परिक्रयार्थो दक्षिणा श्रूयते ॥ सा च दक्षि
 णा परिक्ते तव्याभावेनोपपद्यते ॥ अतस्तदन्यथानुपपत्त्या अन्यस्य कर्तृत्वं कल्प्यतां ॥ नैतदेवं ॥ अन्यस्य ब्रह्मणः
 परिक्ते तव्यस्य कर्तुं विद्यमानत्वात् परिक्रयार्थं दक्षिणा श्रवणस्योपपत्तेः ॥ किंचावचनाभावे परः परस्य कर्मकर्तुं न

गृ.सू.
भा.ह.
१८

ल्यो जननी तथा ॥ कन्या प्रदः पूर्वनाशे प्रकृतिस्थः परः पर इति याज्ञवल्क्येन अन्येषामपि कन्यादाने अधिकारस्मरः
णात् अथेनौ समीक्षयति ॥ अघोरचक्षुरित्यादि ॥ अथ निष्क्रमणानंतरं मेनौ वधूवरौ परस्परं समीक्षयामिति प्रे
षेण कन्यापिता समीक्षयति समीक्षणं कारयति ॥ तत्र समीक्षमाणो वरः ॥ अघोरचक्षुरित्यादीन निविष्टा इत्यंता
न्मंत्रान्पठति ॥ इति हरिहरभाष्ये प्रथमकांडे चतुर्थी कंडिका ४ ॥ प्रदक्षिणमग्निं पयोणीयेके ॥ सूत्रं ॥ एके आचार्याः
अग्नेः प्रदक्षिणं कारयित्वा वासः परिधानं समं जनं समीक्षणं च मन्यंते एके न मन्यंते ॥ ततो विकल्पः ॥ पश्चादग्नेर्गज
नौ कटं वा दक्षिणपादेन प्रवृत्योपविशति ॥ सूत्रं ॥ समीक्षणानंतरं अग्निं प्रदक्षिणीकृत्याग्नेः पश्चिमतः प्राङ्मुख उप
विशति ॥ दक्षिणतो वधूः किंचित्त्वादक्षिणपादेन तेजनीं तृणपूलिकां कटं वा तृणमयं स्तरं प्रवृत्य प्रक्रम्य उच्चैर्धेत्यर्थः
दक्षिणपादेनोर्लंघयन् चलन् चलित्वा उभयोः संस्कार्यत्वात् सवधूकः ॥ अन्वारब्ध आचारवाज्यभागौ महाव्याहृत
यः सर्वप्रायश्चित्तं प्राजापत्यः स्विष्टकृच्चैतन्नित्यं सर्वत्र ॥ सूत्रं ॥ अत्र वेवाहिकहोमप्रसंगेन सर्वकर्मसाधारणं परिभाषं
करोत्याचार्यः ॥ तद्यथा ॥ ब्रह्मणा दक्षिणे वाहौ दक्षिणहस्तेन अन्वारब्धे कर्तारि ॥ आधारसंज्ञके आज्याहुतौ ॥ यथा मनसा
प्राजापते स्वाहा इदं प्राजापतये मनसा त्यागमपि ॥ इन्द्राय स्वाहा इदमिन्द्राय ॥ आज्यभागौ आज्यभागसंज्ञकौ होमौ यथा ॥ अ

23

१८

२५
 अमुकगोत्रस्य अमुकप्रवरस्य अमुकशर्मणः प्रपौत्रीं ॥ अमुकगोत्रस्य अमुकप्रवरस्य अमुकशर्मणः पौत्रीं अमु
 कगोत्रस्य अमुकप्रवरस्य अमुकशर्मणः पुत्रीं इति कन्यापक्षे । एवंमेव पुनरुक्तं द्वयमुच्चार्य अमुकगोत्राय अमुकप्र
 वराय अमुकशर्मणे ब्राह्मणाय इति ब्राह्मणवरपक्षे । इतरवरपक्षे च मरणे अमुकगुप्ताय अमुकदासायेति विशेषः ॥ अ
 मुकगोत्रां अमुकप्रवरां अमुकनाम्नीमिमां कन्यां प्रजापतिर्देवतां यथा शक्त्यलं कृतां पुराणोक्तं कन्यादानफलका
 माभार्यात्वेन तुभ्यमहं संप्रदेद इति सकृशेन जलेन कन्याहं संवरस्पृहणे दद्यात् ॥ वरश्च द्यौस्त्वाददातु पृथिवी त्वाप्र
 तिगृह्णात्विति मंत्रेण प्रतिगृह्णीयात् ॥ ततः कोदादितिकामस्तुतिं पठेत् ॥ ततः कन्यापिताकृते तत्कन्यादानप्रति
 ष्ठासिद्ध्यर्थं सुवर्णगोमिश्रुनं च दक्षिणां दद्यात् ॥ अत्राचारादन्यदपि यौतकत्वेन सुवर्णरजतताम्रगोमहिष्यश्वप्रा
 मादिकन्यापितायथासंभवं ददाति ॥ अन्येपि बांधवा दयायथासंभवं यौतकं प्रयच्छन्ति ॥ केचन यौतकं होमांत
 प्रयच्छन्ति अत्र देशाचारतो व्यवस्था ॥ पित्रा प्रत्तामादाय गृहीत्वानिष्क्रामति ॥ यदैषीति ॥ सूत्रं ॥ पित्रा जनकेन प्र
 त्तो संकल्प्य दत्तामादाय प्रतिग्रहविधिना प्रतिगृह्य ॥ गृहीत्वा हस्ते धृत्वा निष्क्रामति गृहमध्यात् ॥ मंडपाद्वा ॥ अग्नि
 समीपं गंतुं ॥ यदैषि मनसे न्यादिना मंत्रेण करोत्वमुकिदेवि इत्येतैना अत्र पित्रे तु पल्लसणं पिता पितामहो धाता सकृ

गृह्य शादन्यस्य चरुप्रभृतिहविर्भवति॥ केवलाज्ययागे सर्वाहुतिशेषे भवति॥ सर्वप्रायश्चित्तं प्राजापत्यांतरमेतदावा
 भाह पस्थानं विवाहे॥ सूत्रं॥ सर्वप्रायश्चित्तं त्वन्नो अग्न इत्याभ्य उदुत्तममित्यंतं आहुतिपंचकं प्राजापत्यः प्राजापत्याहुति
 १५ सर्वप्रायश्चित्तं च प्राजापत्यश्च सर्वप्रायश्चित्तप्राजापत्यौ तयो रंतरं॥ सर्वप्रायश्चित्तप्राजापत्यांतरं॥ एतदावापस्थानं क
 स्मिन्कर्मणि विवाहे॥ आवापस्थानं॥ आवापश्च अन्यत्र विहितस्य होमस्य जयादेः कर्मणाः कर्मांतरमेष्य॥ आवाप
 स्य आगतुकलेन अंते निवेशो युक्तः न्यायात्॥ तन्निवृत्त्यर्थं तमेवाहाराष्ट्रभूतदछन॥ सूत्रं॥ विवाहे वैवाहिके होमकर्म
 णि॥ राष्ट्रभूतः राष्ट्रभूतसंज्ञकाः आहुतौ॥ आवपेदित्यध्याहारः जयाभ्यातानां॥ सूत्रं॥ जयाश्च अभ्यातानां च जयाभ्या
 तानां तान् जयाभ्यातानां च आवपेत्॥ किं कुर्वन् दछनराष्ट्रभूज्जयाभ्यातानां होमफलं कामयन्॥ किं प्रमाणमिति चेत्
 जानन्येन कर्मणोर्छेदिति वचनात् सूत्रं॥ येन कर्मणा अस्मिन्कर्मणि ओष्यते न यत्फलं भवतीति जानन् विदन्॥ तत्कर्म फ
 लमिच्छन् तस्मिन्कर्मणि तत्कर्म आवपेदिति वचनात्॥ श्रुतेरित्यर्थः॥ तत्र राष्ट्रभूतो यथा॥ अहताष्टादुत धामाग्निर्गंधर्व
 इत्यादिका द्वादशमेव राष्ट्रभूतसंज्ञकाः॥ चित्तं च चित्तिश्चाकूतं चाकूतिश्च विज्ञातं च विज्ञातिश्च मनश्च शक्तीश्च दर्शश्च पोष
 मासं च वृहच्चरथं तं च प्रजापतिजयानिंद्राय वृष्मप्रायच्छदुग्रः एतन्नाजयेषु॥ तस्मै विशः समनमेत सर्वाः स उग्रः स इह

25

१५

ग्नये स्वाहा ॥ इदमग्नये ॥ सोमाय स्वाहा ॥ इदं सोमाय ॥ महाव्याहृतयः भूराद्यास्ति स्रो यथा ॐ भूः स्वाहा इदमग्नये ॥ इ
 दं भूर्वा इतित्यागः ॥ तथैव भुवः ॥ इदं वायवे इदं भुव इति वा ॥ स्वः स्वाहा ॥ इदं सूर्याय ॥ इदं स्व इति वा ॥ सर्वप्रायश्चित्तं सर्व
 प्रायश्चित्तसंज्ञकाः पंचाहृतयः ॥ यथा त्वन्नो अग्न इत्यादि प्रमुमुग्ध्यस्मत्स्वाहा ॥ स त्वन्नो अग्न सुहवो न एधि स्वाहा इ
 दमग्नीवरुणाभ्यां ह्याभ्यां त्यागः ॥ अयाश्चाग्नेस्य न भिशस्ति पाश्च सत्यमित्वमया असि ॥ अया नो यज्ञं वहास्य यानो धे
 हि भेषजः स्वाहा ॥ इदमग्नये ॥ ये ते शतं वरुणाय सहस्रं यज्ञियाः पाशा वितता महांतः ॥ तेभिन्नो अद्य सवितो त वि
 द्युर्विश्वे मुंचंतु मरुतः स्वर्काः स्वाहा ॥ इदं वरुणाय सवित्रे विश्वे विश्वेभ्यो देवेभ्यो मरुद्भ्यः स्वर्केभ्यः ॥ उदुत्तममित्या
 दि अदितये स्याम स्वाहेत्यंतं इदं वरुणाय ॥ प्राजापत्यं ॥ प्राजापति देवता को होमः ॥ यथा प्राजापतये स्वाहा इदं प्राजा
 पतये ॥ सिष्टकृच्च सिष्टकृद् होमः ॥ यथा अग्नये सिष्टकृते स्वाहा ॥ इदमग्नये सिष्टकृते ॥ चकारः सर्वसमुच्चयार्थः ॥ एत
 न्नित्यः सर्वत्र ॥ एतदाधारादि सिष्टकृदवसानं सर्वत्र ॥ सर्वेषु होमात्मकेषु कर्मसु नित्यं यत्र होमाभावस्तत्र नास्ति ॥ यथा
 स्वस्तरागो ह्णालांगलयो जनपायसब्राह्मणभोजनेषु अतो विहितस्य सिष्टकृद् होमस्य कर्मविशेषे स्थानांतरमाह ॥ प्राङ्म
 हाव्याहृतिभ्यः सिष्टकृदन्यच्चेदाज्याद्वा विः ॥ सूत्रे महाव्याहृतिभ्यः प्राक् पूर्वसिष्टकृद्या गोभवति ॥ चेद्यदि आज्यात्सका

गृम्भः भ्राताशमीपलाशमिश्रां ह्वाजानशमीपत्रयुक्तानभ्रष्टानिधान्यानिअंजलिनाकृत्वावध्वाअंजलौआवपतिनिशि
 भाह पति॥तां जुहोति सा चतानअंजलिस्थानलाजानसंहतेनमिलितेनअंजलिना जुहोति विवाहाग्नौ प्रक्षिपति तिष्ठतो
 २० ऊर्ध्व॥अथ मणंदेवमित्यादिद्वयं स्वाहेत्यंतं सूत्रं॥अथ मणंदेवमिति प्रथमं॥इयं नार्युपव्रत इति द्वितीयं॥इमां ला
 जानामिति तृतीयं॥अथास्यैदक्षिणाः हस्तं गृह्णाति सांगुष्ठं गृह्णाति सौभगत्वायेत्यादि शृणुयामशरदः शतमित्यं
 तं सूत्रं॥अथ लाजा होमानंतरं अस्यैः कुमायाः दक्षिणां हस्तं गृह्णाति स्वदक्षिणां हस्तेन आदत्ते॥कीदृशं ह
 स्तं सांगुष्ठं अंगुष्ठेन सहितं इति हरिहरभाष्ये प्रकाशं कंडिका द्वाभ्यां नाम श्रमानमारोहयत्युत्तरतो ग्रे दक्षिणापादे
 नारोहे ममित्यादि एतनायत इत्यतः सूत्रं॥अथ पाणिग्रहणानंतरं एतां बधूं अश्रमानदृष्टं उत्तरतो ग्रे ध्रियमाणं द
 क्षिणापादेन कृत्वा आरोहयति आरोहे ममित्यादि एतनायत इति मंत्रेण॥अथ गाथा गायति सूत्रं॥अथ अश्रमारोहणा
 नंतरं गाथा गायति तां गाथा माह॥सरस्वति प्रेदमवेत्यादिकां उत्तमं यश इत्यंतां॥अथ परिक्रामतस्तुभ्यमग्न इति।
 अथ गाथायां समाप्ता यामग्निं प्रादक्षिण्येन परिक्रामतो बधूवरोत्तमं त्रः॥तुभ्यमग्ने पर्यवहन्नित्यादिकस्य प्रजया सहे
 त्यंतस्य मंत्रस्य वरपठितस्यांते॥अत्र हस्तग्रहणादिपरिक्रमणान्तेषु कर्मसु वर एव मंत्रानपठति॥एवं द्विरपरं लाजादि सूत्रं ए

२४

२०

२०
 ओवधूवस्वाहा॥ सूत्रं चितं चेत्येवमादीनां पदानां चतुर्थ्यानां केचिदिच्छंति तदसंप्रतं। कुतः। न त्वेतानि देवतापदानि
 । किंतु मंत्रा एते। मंत्राश्च एते यथा भ्राता एव प्रयुज्यंते॥ अग्निर्भूतानामधिपतिः समावलिंदो ज्येष्ठानां यमः पृथिव्या
 वायुरंतरिक्षस्य सूर्यो दिवश्चंद्रमानसश्चाणां बृहस्पतिर्वह्मणो मित्रः सत्यानां वरुणो पांसुमुद्रः स्त्रोत्यानां मन्त्रः सा
 म्राज्यानां अधिपतिर्नृणां सोमश्चाषधीनां सविता प्रसवानां रुद्रः पशूनां त्वष्टारूपाणां विश्वः पर्वतानां मरुतो ग
 णानां अधिपतयस्ते मावंतु पितरः पितामहाः परोवरेततास्ततामहाः॥ इह मावंत्वस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् सत्रे स्यामाणि
 ष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मण्यस्यां देवहृत्यां स्वाहेति सूत्रं॥ अभ्यातानामसंज्ञका ह्येते अष्टादश मंत्राः सर्वत्रानु
 षजति॥ अग्निर्भूतानामित्यादिषु पितरः पितामहा इत्यंतेष्वष्टादशसु मंत्रेषु प्रतिमंत्रं यथा लिङं यथा वचनं समा
 वलित्यादि देवहृत्यां स्वाहेत्यंते वाक्ये कदेशं अनुषजति संयुनक्ति। अग्निरैलित्यादि परंमृत्यविति चैके प्राशनांते
 सूत्रं॥ अग्निरैलित्यादि वाः परंमृत्यवित्यंताः पंचमंत्राः परंमृत्यविति च जुहुयात्॥ एके आचार्याः परंमृत्यवित्ये
 तामाहुतिं प्राशनांते संस्मवप्राशनांते जुहुयादिति छंति उदकस्पर्शः॥ इति हरिहरभाष्ये प्रथमकांडे पंचमी कंडिका
 ५ कुमार्या भ्राता शमीपलाशमिश्रां लाजानं जलिनां जलावावपतितां जुहोति संहतेन तिष्ठती सूत्रं कुमार्याः कन्यायाः

गृहस्थार्थक्रमोवलीयानिति न्यायात् ॥ एकमिषदत्यादिभिः सप्तभिर्मन्त्रैः । तद्यथा ॥ एकमिषे विष्णुस्त्वानयत्विति वरेणोक्ते मं
 भा ह ॥ त्रैवधूरेकं पदं उदग्दत्तं तथोद्देऊर्जे विष्णुस्त्वानयत्विति मन्त्रांते द्वितीयं ॥ त्रीणि रायस्यो घाय विष्णुस्त्वानयत्वित्यु
 २१ ॥ तैत्तरीयं । चत्वारि मायो भवाय विष्णुस्त्वानयत्वित्युक्ते चतुर्थं । पंचपशुभ्यो विष्णुस्त्वानयतु इत्युक्ते पंचमं । षडनुभ्यो
 विष्णुस्त्वानयतु इत्युक्ते षष्ठं ॥ सर्वे सप्तपदा भवसामामनुव्रता भवविष्णुस्त्वानयत्वित्युक्ते सप्तमं ॥ विष्णुस्त्वानयत्वित्ये
 तावन्मन्त्रभागं सर्वत्र एकमिषदत्यादिषु सर्वेषु अनुषजति संवधाति । निष्क्रमणप्रभृत्युदकुभः स्कंधे कृत्वा दक्षिणतो मे
 वा गतः स्थितो भवत्युत्तरत एकेषा सूत्रा ॥ निष्क्रमणप्रभृतिपित्रा प्रता मादाय गृहोत्खानिष्क्रामतीत्यादित आरभ्य क
 श्चित्पुरुषो जलपूर्णो कलशं स्कंधे निधाय वधूवरयोः पृष्ठत आगत्य अग्नेर्दक्षिणास्यां दिशि मौनो स्थित आलेकेषां चि
 त्यष्टे उत्तरतः तत एनां मूर्धन्यभिषिंचतीत्यादि आपो हि ष्ठेति च तिसृभिः इत्येतावत्सूत्रं ॥ ततस्तस्मात् स्कंधस्थिता २१
 दुदकुमान् ॥ आचारादाम्नादिपद्मवसहितेन हस्तेन जलमादाय एनां वधूं मूर्धनि शिरस्यभिषिंचति वरः आपः शिवा
 इत्यादिना भेषजं नित्यं तनमन्त्रेण पुनस्तथैवोदकमादाय आपो हि ष्ठेत्यादि आपो जनयथा च न इत्यंता भिरित्सृभिर्न
 ग्भिः अभिषिंचतीति चकारादनुषज्यते ॥ अथैनां सूर्यमुदीक्षयति तच्च क्षुरिति सूत्रं अथ अभिषेकादुपरिसूर्यमुदीक्षसेति

वसुन्तः प्रकोरेण हिः वारह्यं अपरं पुनरपि लाजादि कुमार्या भ्रातेत्यारभ्य परिक्रमणांतं कर्म भवति ॥ चतुर्थैः श्रूय
 कुष्ठया सर्वो ह्यजा नवपति भगाय स्वाहेति सूत्रं ० ततः तृतीयपरिक्रमणानंतरं कुमार्या भ्राता श्रूय कुष्ठया श्रूय
 स्पकोणो न सर्वानया वरुणैः वशिष्ठानला जान कुमार्या जलौ आवपति निक्षिपति । तानला जानतिष्ठतौ कुमारी भगा
 य स्वाहेति मंत्रेण चतुर्थं जुहोति ततः समाचारात् तृष्मी चतुर्थपरिक्रमणं बधूवरो कुरुतः ॥ नेतरथा वृत्तिः ॥ इतरथा वृत्तेः का
 रणास्पव्यवायस्य अभावात् ॥ ब्रह्माग्न्या रंतरागमन हि इतरथा वृत्तिकारणं ॥ कुत इति चेत् हविः पात्र स्वां मृत्विजां प्र
 वृ पूर्वमंतर मृत्विजां च यथा पूर्वमिति परिभाषा सूत्रात् ततः परिक्रमणं कुर्वतौ बधूवरो ब्रह्माग्न्या मध्येन गच्छतां ॥ त्रिः परि
 णीतां प्राजापत्यः हुत्वा सूत्रं ० पूर्ववदुपविश्य प्रजापतये स्वाहेति ब्रह्माग्न्या रब्धे हुत्वा इदं प्रजापतये इति त्यागं विधाय
 इति हरिहरभाष्ये प्रकासप्रमी कंडिका ० अथैनामुदीचीः सप्तपदानि प्रक्रामयत्येकमिषे हे ऊर्जे औणि रायस्योषाय
 चत्वारि मायो भवाय पंचपशुभ्यः षडनुभ्यः सस्वे सप्तपदा भव सामामनुवता भव विष्णुस्त्वानयत्विति सर्वं चानुषंजति
 सूत्रं ० अथ प्राजापत्य होमानंतरं एतां वधूं उदीचीं उद्दुखीं सप्तपदानि प्रक्रामयति ॥ सप्तप्रक्रमान् दक्षिणपादेन का
 रयति उत्तरोत्तरं वरः कथं भूतां त्रिः परिणीतां त्रीन् वारान् अग्निः प्रादक्षिणेन आनीतां इति व्यवहितेन संबंधः कुतः पाठक्रमार

30

गृह
भाह
२२

31

एषो पूर्णपात्रवरपोरन्यतरंदक्षिणात्वेन दत्त्वा स्वकीयाचार्याय ब्राह्मणः परिणोता गांवरं ददाति ॥ सत्रियश्चेद्दत्तदायां
 ददाति ॥ वैश्यश्चेदश्वं ॥ यस्यास्तु न भवेद्भातानविज्ञायेत वा पिता ॥ नोपयच्छेत्तां कन्यां पुत्रिका धर्मशंकया इति म
 नुवचनात् ॥ अन्नात्तमती परिणयनं प्रतिषिद्धं ॥ तदति क्रम्य यदि कश्चित्तामुद्धहेत् ॥ तदा तस्याः पुत्रिका त्वदोषप
 रिहाराय च एकरथेन अधिकं गवांशतं तत्पित्रे दत्त्वा उद्धरेत् ॥ ग्रामवचनं कुर्युः ॥ अत्र विवाहे ग्रामशब्दाच्चा नां स्वकु
 लवृद्धानां स्त्रियाणां श्मशाने च वाक्यं कुर्युः ॥ अं कुर्यात्पिणहरी द्वास्त चंदनादि धर्मप्रतिपादकं ॥ कस्माद्विवाहश्मशान
 यो ग्रामं स्वकुलवृद्धाः स्त्रियः प्राविशता तशास्त्रातिरिक्तं कर्तव्यमाचारं पृच्छेदिति वचनात् इति स्मृतेः ॥ नैकैकलं स्मृते
 श्रुतेश्चाकासाश्रुतिः ॥ तस्मात्तयो ग्रामः प्रमाणमिति ॥ यतः स्वकुलवृद्धाः स्त्रियः पूर्वं पुरुषानुष्ठीयमानं सदाचारं
 स्मरन्ति तस्मात्तयोः विवाहश्मशानयोः ग्रामः प्रमाणं सदाचारबोधकमित्यर्थः ॥ अस्मिन्नेधुवं दर्शयति सूत्रं ० दि
 वा विवाहश्च तदा अस्मिन्नेधुवं अमुकिधुवमीक्षस्व इति प्रेषेण बंधुवंतारका विशेषदर्शयति ॥ रात्रौ चेद्विवाह
 तदा वरदानानंतरमेव । तद्यथा ॥ धुवमसीत्यादिसंजीवशरदः शतमित्यंतं वरेण पठिते मंत्रे बंधुधुवमीक्षते ॥ सा यदि
 न पश्येत्पश्यामीत्येव ब्रूयात् सूत्रं ० सा बंधूः यदि धुवं न क्षेत तथापि पश्यामि इत्येवं वदेत् । न विपरीतं ॥ त्रिरात्र

२२

प्रेषणसूर्येणानां वधूंवर उदीक्षयति सूर्यस्य निरीक्षणं कारयतीत्यर्थः ॥ सा च वामप्रेषिता सतो तच्च सुरिति मंत्रेण स्वयं पठितेन सूर्ये निरीक्षते दिवा विवाहपक्षे । अथास्यैरक्षिणाः समधि हृदयमालभते मम व्रते त इति सूत्रं । अथ सूर्यो दीक्षणां नंतरं अस्यैरक्षिणां चतुर्थी । अस्यावध्वाः दक्षिणां समधि दक्षिणस्य स्कंधस्योपरि हस्तं नीत्वा तस्याः हृदयमालभते वरः स्पृशति ॥ मम व्रते ते हृदयं दधामोत्यादिना नियुनक्तुमत्यमित्येतेन मंत्रेण ॥ अथेनामभि मंत्रयते सुमंगलीरित्यादिविपरेतनेत्येते सूत्रं ॥ अथ हृदया लंभनानंतरं एनां वधूं वरोभि मंत्रयते ॥ सुमंगलीरित्यादिना मंत्रेण ॥ अत्र शिष्टसमाचारात् ॥ उत्तरत आपतना हि स्त्रीति श्रुति लिंगाच्च वधूं वरस्य वामभागे उपवेशयति । तां दृढपुरुष उन्मय्य प्राग्वा दग्वानुगुप्त आगार आनुडहे रोहिते चर्मण्युपवेशयति । इह गाव इति सूत्रं ॥ ततः तां वधूं दृढपुरुषः बलवान् कश्चित्युमान् उन्मथ्य उत्थाप्य प्राक् पूर्वस्यां दिशि उदक उदीच्यां वा दिशि पूर्वकल्पिते अनुगुप्ते सर्वतः परिवृते आगारे गृहे तत्र च पूर्वमास्तौर्णे आनुडहे आर्षभे रोहिते लोहितवर्णे चर्मणि अजिने प्राग्ग्रीवे उत्तरलोम्नि उपवेशयति इह गाव इत्यादिना विषीदत्विति अस्य मंत्रस्य पाठात् ॥ केचन जामातै व दृढपुरुष इत्याहुः ॥ तत्पक्षे जामातै व वधू मुतक्षिप्य मंत्रमुत्काचर्मण्युपवेशयति ॥ तत आगत्य यथास्थानमुपविश्य ब्रह्मान्वारब्धः स्विष्टकृद्दोमं विधाय संस्त्रवं प्राश्य ब्रह्म

गृहं धुपर्कतत्समीपमानयंति॥ अथार्चयिता॥ एकं विष्टरमादायतिष्ठति॥ अन्यः कश्चिद्वाह्मणो विष्टरो विष्टरो विष्टर इति
 भा० ह० आचमयति॥ प्रतिगृह्यतामित्यर्घ्यं स्पृहस्तयोर्दंष्टाति॥ अर्घ्यं श्रवणं स्मिसमानानामुद्यतामिव सूर्यः॥ इमे तमभिति
 २३ क्षामियो माकश्चाभिदासतीत्यनेन मंत्रेण विष्टरमासने निधाय तदुपयुपविशति॥ ततो न्येन पाद्यं पाद्यं पाद्यमिति आचिते
 पारार्थमुदकमर्चयिता अर्घ्या य प्रतिगृह्यतामित्युक्ता समर्पयति॥ अथार्घ्यं स्तुत्यां भूमौ निधाय जलिना जलमा
 दाय विराजोरोहोसि विराजोरोहमशीयमपि पाद्यापे विराजोरोह इति मंत्रेण ब्राह्मणो दक्षिणं पादं प्रक्षाल्य तथैव वामं प्र
 क्षालयति॥ क्षत्रियादयस्त्वन्ये सर्वं प्रक्षाल्य अनेनैव विधिना दक्षिणं प्रक्षालयति॥ ततः पुनर्विष्टरो विष्टरो विष्टर इत्यने
 न आचिते प्रतिगृह्यतामिति यजमान इति विष्टरं प्रतिगृह्य वर्षां स्मृति मंत्रेण पारयोरधस्तान्निदधाति॥ ततो र्यो र्यो र्य इत्यने
 न आचिते च पिता प्रतिगृह्यतामित्युक्ता अर्घ्या यार्घ्यं आपस्थ युष्माभिः सर्वान्कामानवाप्नुवामीति मंत्रं पठितवते प्रयच्छति
 अर्घ्यं अर्घ्यं प्रतिगृह्य मृदं पयंतमानीय स सुदं वः प्रहिणोमि रं वा योनिमभिगच्छत॥ अरिष्टास्माकं वीरामा परांसचिमन्य
 य इत्यनेन मंत्रेण निनयन्नभि मंत्रयते॥ अथाचमनीयमाचमनीयमाचमनीयमित्यनेन आचिते अर्चयिता र्घ्या य प्रतिगृह्य
 तामिति उक्ता आचमनीयं प्रयच्छति॥ अर्घ्यं प्रतिगृह्य आमागन्य शसासं सृजवचेसा॥ तस्मात्कुरु प्रियं प्रजानामधिप

मक्षारालवणाशिनौ स्यातामधः शय्यातां सूत्रं विवाहदिनमारभ्य त्रिरात्रं त्रीणि अहोरात्राणि अक्षारालवणाशिनौ ॥ अ
 क्षारं चालवणां च अक्षारालवणांततश्च श्री त इत्येवं शौलौ अक्षारालवणाशिनौ स्यातां भवेतां ॥ अधः आस्तुत भूमौ नख
 द्वायो शय्यातां ॥ संवत्सरं न मिथुनमुपेयातां द्वादशरात्रं षड्रात्रं त्रिरात्रमन्ततः सूत्रं संवत्सरं वर्षयावत् मिथुने अभिग
 मनं नोपेयातां नोपगच्छेयातां ॥ अथवा द्वादशरात्रं ॥ अथवा षड्रात्रं ॥ यद्वा त्रिरात्रं ॥ अततः संवत्सरादिपक्षारामं ते त्रि
 रात्रमित्यर्थः ॥ संवत्सरादिविकल्पानुशक्तपक्षे स्यादवस्थिता ज्ञेयाः ॥ संवत्सरादिपक्षाशक्तौ त्रिरात्रपक्षाश्रयणोपि
 चतुर्थी कर्मानंतरं पंचम्यादि रात्रावभिगमनं चतुर्थी कर्मणः प्राकृतस्याभार्यात्वं मेव न संवृतं विवाहे कदेशत्वाच्चतुर्थी
 कर्मणः ॥ इति सूत्रार्थः ॥ अथ पद्धतिः ॥ अथ प्रकृतं विवाहकर्म ॥ तत्र पुराणेषु हनिमातृ पूजा पूर्वकं वरस्य पिता
 स्वपितृभ्यः पुत्रविवाहनिमित्तं नांदीमुखं श्राद्धं विधाय विवाहं पुत्रं मंगलतूर्यवेदघोषेण कन्यापितृगृहमागत्य क
 न्यापिता च मातृपूजा पूर्वकं कन्याविवाहनिमित्तं स्वपितृभ्यां नांदीमुखं श्राद्धं विधाय मंडपद्वारमागतं वरं अभ्युत्था
 नादिभिः प्रतीक्ष्य मधुपर्कं एवार्चयेत् ॥ तद्यथा ॥ अर्चयिता आसनमाना प्यतस्यासनस्य पश्चात् तिष्ठंतं अर्घ्यं प्रति
 साधुभवानास्मान्मर्चयिष्यामो भवंतं ॥ इति ब्रवीति ॥ तत्र अर्चकपुरुषाः विष्टरं पद्यं पादार्थमुदकं अर्घ्यमाचमनीयं म

गृह्य लभेत ॥ एवमाचांतोदकाय खड्गहस्तो यजमानः ॥ गौर्गौर्गौर्गालभ्यतामिति ब्रूयात् ॥ ततोर्घ्यः मातारुद्राणां दुहिता
 वसूनाः स्वसादित्यानाममृतस्य नाभिः ॥ प्रजुवो चंचिकितुषेजनाय मागामनागामदिति वधिष्ट ॥ मम च अमुक
 शर्मणो यजमानस्य च पाप्मानं हनोमीति गवालंभपक्षे प्रतिब्रूयात् ॥ उत्सर्गपक्षे तु मातारुद्राणामित्यादि पाप्माह
 त ॐ मित्युपांशून्का उत्सृजत तृणान्यत्विष्युच्चैः प्रतिब्रूयात् ॥ ततो वरो वहिः शालायामोशान्यां दिशि चतुर्हस्ता
 यांसिकतावच्छन्नायां वेदिकायां लौकिकं निर्मथ्यं वाग्निं स्थापयित्वा पश्चादग्नेः तृणपूलकं कटुं वा स्थापयेत् ॥ अ
 थ कन्यापिता वस्त्रचतुष्टयं वराय प्रयच्छति ॥ वरश्च ते पुमथ्येजरां गच्छ परिधत्स्व वासो भवा कृष्टीनामभि शस्त्रिणा वा ॥
 शतं च जीवशरदः सुवर्चारयि च पुत्राननुसंव्यय स्वायुष्मतीं दपरिधत्स्व वास इत्यनेन मंत्रेण एकं कुमारं परिधापय
 ति ॥ द्वितीयं या अक्षतं नवयं या अतन्वत ॥ याश्च देवीस्तनूनामि तो तं थतास्त्वा देवीर्जरसे संव्यय स्वायुष्मतीं दपरि
 धत्स्व वास इति मंत्रेण ॥ स्वयं च परिधास्ये यशो धास्ये दीर्घायुत्वाय जरदष्टिरस्मि ॥ शतं च जीवामिशरदः पुरुची रायस्यो
 यमभि संव्ययिष्म इति मंत्रेण एकं परिधते ॥ यशसामाद्या वा पृथिवी यशसं द्रव हस्यती ॥ यशो भगश्च माविदद्यशो मा प्रति
 पद्यतामिति द्वितीयं ॥ अथ कुमार्याः पिता एनौ परिहिता हत सदश वस्त्रौ कन्या वरो समं जयति ॥ परस्परं समं जेथामिति ध्ये

35

२४

तिपयूनामरिष्टंतनूनामिति मंत्रेण सकृदाचम्यस्मार्तमाचमनं करोति ॥ अथ मधुपर्कौ मधुपर्कौ मधुपर्क इत्यन्ये नोक्ते य
 जमान हस्तस्थितमुद्घाटितं मधुपर्कं मित्रस्य त्वाचक्षुषा प्रतीक्ष इति मंत्रेण प्रतीक्ष्य देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बहुभ्या
 प्रक्ष्मी हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामीति मंत्रेण अञ्जलिना प्रतिगृह्य सर्वे पाणौ निधाय दक्षिणस्य पाणोरुपकनिष्ठिकया गुल्या
 नमः श्यावास्यायां नशने यत आविद्धं तत्रै निष्क्रंतामीति मंत्रेण सकृदालोड्य तूष्णीं सकृत् अनामिकां गुष्ठाभ्यामादाय क
 हिर्निक्षिप्य पुनरेवं द्विर्वारमालोडनं निरुक्ष्य च करोति ॥ ततो यन्मधुनो मधव्यं परमं रूपमन्नाद्यं ॥ तेनाहं मधुनो मधव्ये
 न परमेण रूपेणान्नाद्यं न परमो मधव्यो न्नादोऽसातीति मंत्रेण अनामिकां गुष्ठाभ्यामादाय त्रिः प्राश्नाति ॥ मधुवाता ऋता
 यत इत्यादिभिस्तिस्त्रभिर्ऋग्भिः प्रष्टुं च त्रिः प्राश्नाति वा ॥ प्राशितशेषं पुत्राय शिष्याय वा दद्यात् तत्तत्सर्वं वा भक्षयेत् ॥ पूर्व
 स्यादिशि अत्र संचरे प्रदेशे वा क्षिपेत् ॥ ततः स्मार्तै न विधिना चम्यवाङ्मनास्ये स्त्विति कारग्रेण मुखं स्पृशति ॥ न सोमं
 प्राणोऽस्त्विति दक्षिणा वामेनासारंध्रे ॥ अक्ष्णोर्मै च सुरस्त्विति दक्षिणोत्तरे च क्षुषी ॥ कर्णयोर्मै श्रोत्रमस्त्विति दक्षिणां
 श्रोत्रं संस्पृश्य पुनः कर्णयोर्मै श्रोत्रमस्त्विति वामं ॥ एवं वाह्णोर्मै वलमस्त्विति दक्षिणोत्तरो वाह ॥ ऊर्वोर्मै श्रोत्रोऽस्त्विति
 त्रिगुणपदं अरिष्टानि मे गानितनूतान्वा मे सह संस्त्विति शिरः प्रभृतीनि पादं तानि सर्वाण्यंगान्युभाभ्यां हस्ताभ्यामा

36

गृहं स्युनंचदक्षिणांदद्यात् ॥ अन्नआचारात् अन्यदपि यौतकत्वेन सुवर्णारजतताम्रगोमहिष्यश्वयामादिकन्या
 माह पिता यथासंभवं ददाति ॥ अन्येपि बांधवादयः यथासंभवं यौतकं प्रयच्छन्ति ॥ केचन यौतकं होमांतं प्रयच्छन्ति ॥ अ
 २५ न्नदेशाचारतो व्यवस्था ॥ एवं पित्रादत्तां गृहीत्वा प्रतिग्रहस्थानान्निष्क्रामति ॥ यदेषि मनसा दूरं दिशो नुपवमानो वा
 हिरण्यपौर्णवेकर्णः सत्त्वामन्मनसा कर्णैस्त्वमुक्ति इत्येतन्मंत्रेण ॥ अथ निष्क्रमणप्रभृत्येको जलपूर्णं कलशं स्कं
 धे निधाय दक्षिणांतो गेवाग्यत ऊर्ध्वं तिष्ठति उत्तरतो वा अभिषेकं ययंतं ॥ अथैनौ बधू वरौ अग्निसमीपमागतौ
 कन्यायाः पिता परस्परं समीक्षयामिति प्रेषेण समीक्षयति ॥ ततः प्रेषितो वरः समीक्षमाणं कन्यां समीक्षमाणः ॥
 अघोरचसुरपतिघ्ने धि शिवाय शुभ्यः सुमनाः सुवर्चाः वीरसूदं व कामा स्यान्नाशनो भवहि पदं चतुष्यदे ॥ सोमः
 प्रथमा विविदे गंधर्वो विविद उत्तरः ॥ तृतीयो ग्निष्टे पति रुरीय रत्नमनुष्यजाः सोमो ददद्गंधर्वा य गंधर्वा ददद्ग्रेयः ।
 पिंच पुत्राश्चा ददमिर्मत्स्यमथोदमां ॥ सानः पूषाः शिवतमामैरय सान ऊरु उशती विहर ॥ यस्यामुशतः प्रहरामशपं
 यस्यामुकामावहवो निविश्ये ॥ इत्यादिकान् चतुरो मंत्रान् पठति ॥ ततः प्रदक्षिणमग्निं परीत्य पश्चादग्नेः पूर्वस्थापि
 ततेजनाकटयोरन्यतरे दक्षिणां पादमग्रैश्चत्वारोपविशति वरः ॥ तस्य दक्षिणांतो बधूः ॥ ततो ब्रह्मोपवेशनादि चरुव

37

२५

३४
 धेण॥ ततो वरः कन्यासुमुखीभूतः समं जंतु विश्वे देवाः समापो हृदयानि नौ। संमातरि श्वासं धाता समुदेष्टी रधातु नौ
 इत्यादिकं मंत्रं पठति॥ अथ कन्यादानं करोति पित्रादिः कन्यादानाधिकारो॥ तत्र वाक्यं॥ अमुकगोत्रस्य अमुकप्र
 वरस्य अमुकशर्मणः प्रपौत्राय॥ अमुकगोत्रस्य अमुकप्रवरस्य अमुकशर्मणः पौत्राय॥ अमुकगोत्रस्य अमुकप्रव
 रस्य अमुकशर्मणः पुत्राय इति वरपक्षे॥ अमुकगोत्रस्य अमुकप्रवरस्य अमुकशर्मणः प्रपौत्रो॥ अमुकगोत्रस्य अ
 मुकप्रवरस्य अमुकशर्मणः पौत्रो॥ अमुकगोत्रस्य अमुकप्रवरस्य अमुकशर्मणः पुत्रो इति कन्यापक्षे। एवमेव पुनर्वा
 रद्वयमभिहिते॥ अथ कन्यापिताकुशजलाक्षतपाणिः उद्दुग्धुखोपविष्टः प्राङ्मुखोपविष्टाय वराय प्रत्यङ्मुखोप
 विष्टां कन्यां अमुकगोत्राय अमुकप्रवराय अमुकशर्मणो ब्राह्मणाय इति ब्राह्मणवरपक्षे इतरवरपक्षे वर्मणो अमुक
 गुप्ताय अमुकदासाय इति विशेषः॥ अमुकगोत्रो अमुकप्रवरो अमुकनाम्नो इमां कन्यां सालंकारं प्रजापतिं देवतां पुरा
 णाक्तशतगुणां कृतज्योतिषो मातिरात्रसमफलप्राप्तिकामो कन्यादानफलप्राप्तिकामो वा भार्यात्वेन तुभ्यमहं संपद
 देइत्युक्त्वा सकृशक्षतजलं कन्यादक्षिणहस्तं वरदक्षिणहस्ते दद्यात् वरश्च द्यौस्त्वाददातु पृथिवी त्वप्रतिगृह्णात्वित्यने
 न मंत्रेण तां प्रतिगृह्णीयात्॥ अथ कोटादितिकामस्तुतिं पठेत्॥ ततः कृतैतत्कन्यादानप्रतिष्ठासिद्ध्यर्थं स्वर्णगोमि

गृ. स० यथा। ऋताषाडुतधामाग्निर्गंधर्वः सनइदं ब्रह्मसत्रं पातु तस्मै स्वाहावाट्। इदं ऋतासाहे ऋतधाम्ने प्रये गंधर्वाय।
 भा. ह० ऋताषाडुतधामाग्निर्गंधर्वस्तस्योषधयोऽश्वसो मुदो नामताभ्यः स्वाहा। इदं मोषधिभ्योऽश्वोभ्यो मुद्राः। संहितो विश्व
 २६ सामास्यैर्गंधर्वः सनइदं ब्रह्मसत्रं पातु तस्मै स्वाहावाट्। इदं संहिताय विश्वसाम्ने सूर्यो य गंधर्वाय। संहितो विश्वसामा
 सूर्यो गंधर्वस्तस्य मरीचयोऽश्वस आयुवाना मताभ्यः स्वाहा। इदं मरीचिभ्योऽश्वोभ्यश्चायुभ्यः॥ सुषुम्णाः सूर्यरश्मिश्च द्र
 मा गंधर्वः। सनइदं ब्रह्मसत्रं पातु तस्मै स्वाहावाट्। इदं सुषुम्णाय सूर्यरश्मये च द्रमसं गंधर्वाय। सुषुम्णाः सूर्यरश्मिश्च द्र
 मा गंधर्वस्तस्य नक्षत्राण्यश्वसो भेकुरयो नामताभ्यः स्वाहा। इदं नक्षत्रेभ्योऽश्वोभ्यो भेकुरिभ्यः। इषिरो विश्वव्यचावा
 तो गंधर्वः सनइदं ब्रह्मसत्रं पातु तस्मै स्वाहावाट्॥ इदं मिषिरो य विश्वव्यचसेवा ता य गंधर्वाय। इषिरो विश्वव्यचावा
 तो गंधर्वस्तस्यापोऽश्वस ऊर्जो नामताभ्यः स्वाहा। इदं मद्रोऽश्वोभ्य ऊर्गभ्यः॥ भुज्युः सुपर्णो यज्ञो गंधर्वः सनइदं
 ब्रह्मसत्रं पातु तस्मै स्वाहावाट्। इदं भुज्यवे सुपर्णाय यज्ञाय गंधर्वाय। भुज्युः सुपर्णो यज्ञो गंधर्वस्तस्य दक्षिणाश्च
 श्वसस्तावाना मताभ्यः स्वाहा। इदं दक्षिणाभ्योऽश्वोभ्यस्तवाभ्यः। प्रजापतिर्विश्वकर्मा मनो गंधर्वः सनइदं ब्रह्म
 सत्रं पातु तस्मै स्वाहावाट्। इदं प्रजापतये विश्वकर्माण मनसं गंधर्वाय। प्रजापतिर्विश्वकर्मा मनो गंधर्वस्तस्य ऋक्तामा

39

२६

जैपर्युष्माणं तं कुर्यात् ॥ इयां सुविशेषः आचार्या यवरद्वयं इत्येतावन्ति वस्तुन उपकल्पयेत् । न प्रोक्षेत् ॥ ततः सु
 वमादाय दक्षिणं जान्वा च आघारा वाज्यमागौ महा व्याहृति सर्वप्रायश्चित्तं ब्रह्मन्वारब्धे हुत्वा राष्ट्रभृज्जयाभ्याता
 नाग्निरेत्वित्यादिकान् परं मृत्युवित्यंतान् ॥ अनन्वारब्धो जुहुयात् ॥ प्राशनांते वा परं मृत्युविति ॥ तद्यथा ॥ ॐ प्रजापत
 ये स्वाहा ॥ इदं प्रजापतये ॥ इन्द्राय स्वाहा ॥ इदं मिन्द्राय ॥ अग्नये स्वाहा ॥ इदं मग्नये ॥ सोमाय स्वाहा ॥ इदं सोमाय ॥ ॐ भूः
 स्वाहा इदं मग्नये ॥ भुवः स्वाहा इदं वायवे ॥ ॐ स्वः स्वाहा इदं सूर्याय ॥ तन्नो अग्ने वरुणास्पवि दानदेवस्य हेडो अवपासि सि
 ष्ठाः । यजिष्ठो बह्नि तमः शोभुचानो विश्वादेवाः सिप्रमुमुग्ध्यस्मत्स्वाहा ॥ इदं मग्नी वरुणाभ्याम् । स त्वन्नो अग्ने वमो
 भवोती नैदिष्टो अस्या उषसा व्युष्टौ ॥ अवयस्व नो वरुणाः रराणो वीहि मृडीकः सुहवो न एधि स्वाहा ॥ इदं मग्नी वरु
 णाभ्याम् । अयाश्चाग्ने स्पनभि शस्ति पाश सत्यमित्वमया असि ॥ अया नो यज्ञं वहास्ययानो धेहि भेषजः स्वाहा इदं म
 ग्रये ॥ ये ते शतं वरुणाय सहस्रं यज्ञियाः पाशा वितता महांतः तेभिर्नो अद्य सवितो न विष्णुर्विश्वे मुंचंतु मरुतः स्व
 काः स्वाहा ॥ इदं वरुणाय सवित्रे विष्मवे विश्वेभ्यो देवेभ्यो मरुद्भ्यः स्वर्केभ्यः ॥ उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं विम
 ध्यमः अथापो अथावयमादित्यव्रतं तवानागसो अदितये स्याम स्वाहा ॥ इदं वरुणाय ब्रह्मन्वारब्धो हुत्वा ततो राष्ट्रभृता

40

गृ.सू.
भा.ह.
२७

वंसमावत्त्वस्मिन्नित्यादिवक्ष्यमाणेषु सर्वमंत्रेष्वनुषंगः। यमः पृथिव्याऽधिपतिः। इदं यमाय पृथिव्याऽधिपतये। वायुरंतरिक्षस्याधिपतिः। इदं वायवे तंतरिक्षस्याधिपतये। सूर्यो दिवोधिपतिः। इदं सूर्याय दिवोधिपतये। चंद्रमा नक्षत्राणामधिपतिः। इदं चंद्रमसे नक्षत्राणामधिपतये। बृहस्पतिर्ब्रह्माणोधिपतिः। इदं बृहस्पतये ब्रह्माणोधिपतये॥ मित्रः सत्यानामधिपतिः। इदं मित्राय सत्यानामधिपतये। वरुणो यामधिपतिः। इदं वरुणाय यामधिपतये। समुद्रः स्रोत्यानामधिपतिः। इदं समुद्राय स्रोत्यानामधिपतये। अन्नं साम्राज्यानामधिपतिस्तन्मावत्त्वस्मिन् इत्यादि। इदमन्नाय साम्राज्यानामधिपतये। सोमो ऋषीनामधिपतिः। इदं सोमाय ऋषीनामधिपतये। सविता प्रसवानामधिपतिः। इदं सवित्रे प्रसवानामधिपतये। रुद्रः पशूनामधिपतिः॥ इदं रुद्राय पशूनामधिपतये। उदकस्पर्शनं। त्वष्टारूपाणामधिपतिः। इदं त्वष्टेरूपाणामधिपतये। विष्णुः पर्वतानामधिपतिः। इदं विष्णवे पर्वतानामधिपतये। मरुतो गणानामधिपतयस्ते मावत्त्वस्मिन्॥ इदं मरुद्भ्यो गणानामधिपतिभ्यः॥ पितरः पितामहाः परेव स्ततास्तनामहाः इह मावत्त्वस्मिन् ब्रह्मणोऽप्यादिसमाने। इदं पितृभ्यः पितामहेभ्यः परेभ्यो वरेभ्यस्ततेभ्यस्ततामहेभ्यः॥ उदकस्पर्शनं॥ एते अष्टादशमंत्रा अभ्यातानसंज्ञिकाः॥ अग्निरैतप्रथमो देवतानां सोमैप्र ।

न्यप्रसृष्टयोनामताभ्यः स्वाहा। इदमृक् सामभ्योऽश्वरोभ्य एष्टिभ्यः। केचिदन्यथा मंत्रप्रयोगं कुर्वन्ति तत्प्रदर्शयते
 अतः पाठतथा माग्निर्गन्धर्वः सन इदं ब्रह्म सन्नेपातु तस्मै स्वाहा वाह। इति प्रथमः। तस्योषधयोऽश्वरोभ्योऽनामताभ्यः
 स्वाहेति हितो यः। एवं सर्वेषु मंत्रेषु अस्मिन्नपि पक्षे त्यागारुत एव॥ अथ जया होमः। चित्तं च स्वाहा इदं चित्ताय।
 चित्तिश्च स्वाहा। इदं चित्त्यै। आकृते च स्वाहा। इदमाकृताय॥ आकृतिश्च स्वाहा। इदमाकृत्यै। विज्ञाते च स्वाहा॥ इदं
 विज्ञाताय। विज्ञातिश्च स्वाहा। इदं विज्ञात्यै। मनश्च स्वाहा। इदं मनसे। शक्नोतिश्च स्वाहा। इदं शक्नोतीत्यै। दर्शश्च स्वाहा
 इदं दर्शाय। पौर्णमासं च स्वाहा। इदं पौर्णमासाय। बृहच्च स्वाहा। इदं बृहते। रथं तं च स्वाहा। इदं रथं तराय। चित्तं चेत्यै
 वमादीनां परानां चतुर्थ्येतानां प्रयोगं केचिदिच्छन्ति तदसंप्रतं। कुतः। न त्वेतानि देवतापदानि किंतु मंत्रा एते। मंत्राश्च य
 थाम्नाता एव प्रयुज्यन्ते। प्रजापतिर्जयानिद्राय वृद्धे प्रायश्च दुयः पृतनाजयेषु। तस्मै विशः समनमंत सर्वाः स उयः
 स इह व्योवभूव स्वाहा। इदं प्रजापतये जयानिद्रायः अथाभ्यातानाः। अग्निर्भूतानामधिपतिः समावत्स्मिन्
 ब्रह्मण्यस्मिन् सन्नेस्यामाशिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मण्यस्यां देवहृत्याः स्वाहा इदमग्नये भूतानामधिपतये।
 इन्द्रो ज्येष्ठानामधिपतिः। समावत्स्मित्येवमादि स्वाहाकारांतो मंत्रः॥ इदमिन्द्राय ज्येष्ठानामधिपतये॥ ए

42

गृ. सु. २८ हा इत्यनेन मंत्रेण सर्वो ह्यजान जुहोति। इदमग्रयो मंत्रत्रयं कल्पेव पठति। अथ कुमार्याः सांगुष्टं दक्षिणां हस्तं वरोगृह्णा
 भा. ह. ति। गृभणामिते सौभगत्वाय हस्तं मया पत्याजरदृष्टिर्पथासः। भगो अयमासविता पुरंधिर्मत्स्यं त्वादुर्गाहं पत्याय देवाः। अमी
 २८ । ह मस्मि सा त्वं सा त्वमस्य मो अहं। सामाह मस्मि च त्वं द्यौरहं पृथिवी त्वं तावेहि विवहावहै सहरे तो दधावहै। प्रजा प्र
 जनयावहै पुत्रान विंद्यावहै वह्नते संतु जरदृष्टयः संप्रियो रोचिस्म सुमनस्य मानो। पश्य मशरदः शतं जीवे मशरदः श
 तं मृणुया मशरदः शतमित्यंते न मंत्रं संदर्भेण। अथ कुमार्याः दक्षिणां पादं स्वदक्षिणा हस्तेन गृहीत्वा रोहे मम श्मानम
 श्मे वत्सं स्थिरा भव। अभितिष्ठ पृतन्यतो वबाधस्व पृतनाय त इत्यनेन मंत्रेण अग्रे रुत्तरतो व्यवस्थितस्याश्मनः उपरि
 वरः करोति। अथाश्मन्यारुढ्यां कुमार्या वरोगाद्यां गायति सरस्वति प्रदमवसुभोगा जिनीवति। यां त्वा विश्वस्य भू
 तस्य प्रजायामस्यायतः। यस्यां भूतं समभवद्यस्यां विश्वमिदं जगत् तामद्य गाद्यां गायामि यास्त्रीणां सुतमं यश
 इत्यंतां। अथ वधूवरो प्रदक्षिणां मार्गं परिक्रामतः जुभ्यमग्रे पयं वहनसूर्यो वहतु नासह। पुनः पतिभ्यां जायान्दाग्ने प्रजया
 सह। इत्यंतस्य मंत्रस्य वरपठितस्यांते। एवं पुनर्वारद्वयं लाजावपनादि परिक्रमणां तं कर्म निर्विशेषं भवति। तत्तत्कृत्योपपरिक्रम
 णानंतरं कुमार्या भ्राताश्रुपकोणप्रदेशेन सर्वो ह्यजान कुमार्यं जलावावपति। तान्तिष्ठंती कुमारी भगाय स्वाहेत्यनेन जुहोति

43

२८

जां मुंचतु मृत्युपाशात् । तदयं राजा वरुणो नुमन्यतां व्यथेयः स्त्रीपौत्रमघं नरोदात्त्वाहा । इदमग्नये । इमामग्नि ॥
 स्वायतां गाह्यतपः प्रजामस्येनयतु दीर्घमायुः । अशून्योपस्था जीवतामस्तु माता पौत्रमानंदमभिविबुध्यतामियं
 स्वाहा । इदमग्नये । स्वलिनोऽग्ने दिवा पृथिव्या विश्वानि धेत्य यथा यजत्राय दस्यां महि दिवि जातं प्रशस्तं तदस्मा सु
 द्विणां धेहि चित्रः स्वाहा । इदमग्नये । सुगंतु पंथां प्रदिशन्नर्णहज्यातिष्मधेत्यजरन्न आयुः ॥ अपैतु नृत्युरमृतं म
 आगा हवस्व तानो अभयं कृणोतु स्वाहा । इदं वैवस्वताय । परमृत्यो अनुपारहि पंथां यज्ञे अन्य इतरो देवयानात् । च सु
 ष्मते शृणु वते ते ब्रवीमि मानः प्रजां रीरिषो मोतवीरान् स्वाहा । इदं मृत्यवे । एकं संस्त्रव प्राशनां ते जुहुयादितो छंति । उ
 दकस्पर्शः कुमार्या भ्राता उपकल्पितान शमीपलाशमिश्रान् लाजान् शूर्पेकृतान् स्वेनां जलिना गृहीत्वा कुमार्या अ
 जलावावपति । तां ह्यजान् प्राड्गुस्वीतिष्ठंती कुमारी सव्यहस्तसहितेनेदसिणा हस्तेन अजलिना विग्राहं जुहोति अ
 र्यमणो देवं कन्या अग्निमयक्षता । स नो अर्यमा देवः प्रेतो मुंचतु मापेत स्वाहा । इत्यनेन मंत्रेण तृतीयां शं जुहोति । इदमय
 म्णे । इयं भार्युपव्रूते लाजानावपंतिका । आयुष्मानस्तु मे पतिर्येधंतां ज्ञातयो मम स्वाहा । इत्यनेन मंत्रेण अजलिस्थिता
 नां लाजानां मर्हं जुहोति । इदमग्नये । इमां ह्यजानावपाम्यग्नौ समृद्धिकरणं तवाममनुभ्य च संवनं तदग्निरनुमन्यतामियं स्वा

५५
 २५
 २५
 एतत्तु रातवधं वरस्य वामभागे उपवेशयंति । तस्याः सीमंते वरेण सिंदूरं दापयंति । अथाग्नेः प्रागुदग्वा पूर्वकल्पितेन गुप्तागारे उ
 भाह न्तरे लोम्नि प्राग्ग्रीवे आनङ्गहे चर्मणि तां वधूदृढपुरुष उत्थाप्योपवेशयति इह गावो निषीदंस्त्रिहाश्वा इह पुरुषा । इहो सहस्र
 २५ दक्षिणो यज्व इह पूषा निषदंस्त्रिंशति मंत्रेण । यद्वा जामाता दृढपुरुषस्तस्मिन् पक्षे वर उपवेशयति वधू । तत आगत्य पूर्वव
 द्यथा स्थानमुपविश्य ब्रह्मान्वारब्धो वरः अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा । इदमग्नये स्विष्टकृते । इति स्विष्टकृद्वो मं विधाय संस्त्वान
 प्राश्य ब्रह्मणो पूर्णोपात्रवर्यो रन्यतरं दत्त्वा स्वकीयाचार्या यवरं ददाति । ब्राह्मणश्चेद्वा सत्रियश्चेद्वा मं वैश्यश्चेदश्व । अन्य
 च सुवर्णो दिद्व्यं यथा श्रद्धं यथा शक्तिं ब्राह्मणोभ्यो दातुं संकल्पयेत् ॥ ग्रामवचनं च कुर्यात् । नृपते न शिष्टाचार प्राप्नोति लककार
 णास्त चंदनमंत्रविप्राशीर्वचनं प्रतिष्ठा मंत्रपादादिकं यथा कुलं यथा देश समाचारं तत्र तत्र क्रियमाणामनुमत्यैर
 न्दिवा चेद्दिवा हस्तदास्तमिते ध्रुवं दर्शयति वरो वध्वाः रात्रौ चेद्दरानानंतरमेव तद्यथा । ध्रुवमीक्षस्वेति प्रेषिता वधूः । ध्रुव
 मसि ध्रुवं त्वा पश्यामि ध्रुवैधिपोष्पे मयि मह्यं त्वादा इह स्पतिर्मया पत्या प्रजावती संजीवशरदः शतमित्यंते तं मंत्रेण
 वरेणोक्ते ध्रुवमीक्षते । सा वधूर्यदि ध्रुवं न पश्येत्तं तथापि पश्यामीत्येवं वदेत् । विवाहादारभ्य त्रिरात्रं अक्षारालव
 णा शिनौ स्यातां जायापती अधः खड्गारहिते भूभागे आस्तुते शयीयातां त्रिरात्रमेव ॥ संवत्सरं समग्रं मिथुनं ।

इदं भगवाततः समाचारात्स्मिंश्चतुर्थपरिक्रमणं कुरुतः नेतरथा वृत्तिमा अथ प्रजापतये स्वाहेति । ब्रह्मान्वारव्यो दु
 ला इदं प्रजापतय इति त्यागं विधाय । एनां वधूं उरी चीं सप्तपदानि प्रक्रामयति । तद्यथा । एकमिषे विष्णुस्त्वानयत्विति
 वरेणां क्तं मंत्रे वधूरं कं पदमुदगदराति । हे ऊर्जे विष्णुस्त्वानयत्विति द्वितीयं । त्रीणि रापस्योषा यविष्णुस्त्वानयत्वित्युक्ते
 तृतीयं चत्वारि माया भवाय विष्णुस्त्वानयत्विति चतुर्थं । पंचपशुभ्यो विष्णुस्त्वानयत्विति पंचमं । षडृतुभ्यो विष्णुस्त्वान
 यत्विति षष्ठं । सखे सप्तपदा भवसामामनुव्रता भव विष्णुस्त्वानयत्विति सप्तमं । एवं वर एवैकं मंत्रं समुच्चार्योच्चार्य सप्त
 पदानि दापयत्युत्तरोत्तरं दक्षिणापादेन । अथ वरः स्कंधं दत्ता दुदकुं भादुदकमादाय वधूं मूर्धन्यभिषिंचति । आपः शिवाः शि
 वतमाः शांताः शांततमास्ता स्ते कृणवन्नुभेषजमित्यनेन मंत्रेण पुनस्तथैवोदकमादाय योहिष्ठेति प्रत्येकं पठित्वा तथै
 व मूर्धन्यभिषिंचति । अथ वरः सूर्यमुदी सखेति वधूं प्रेषयति सा च प्रेषिता सती सूर्यमुदी सते । तच्च सुरित्यादि शृणुया
 मशरदः शांतमित्यंतं मंत्रं स्वयं पठित्वा । अथ वरो वध्वाः दक्षिणां सस्या परिहृत्वा नीत्वा तस्या हृदयमालभते मम व्रते ते हृदयं दधामि
 मम चित्तमनुचितं ते अस्तु मम वाचमेकमना जुषस्व प्रजापतिष्टानि युनक्तुमत्यमित्यनेन मंत्रेण । अथ हृदया लभनानंतरं वरो व
 धूमभि मंत्रयते । सुमंगलीरियं वधूरि मारुः समतपश्पता सौभाग्यमस्येदत्वा याथास्तं विपरेतनेत्यनेन मंत्रेण । अत्र शिष्टसमाचा

गृहसूत्रं
 भा. ह
 ३०

नियमः तथा च तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रातः प्रातरनृतं ते वदंति पुरो दद्यात् जुहति ये ग्निहोत्रं दिवा कीर्त्यं मदिवा कीर्तयंतः।
 सूर्यो ज्योतिर्न तदा ज्योतिरेषामिति अनुदितहोमनिर्दार्थवादपुरःसरतस्मादुदिते होतव्यमिति उदिते होमविधाना
 न होमद्रव्यनियममाह दध्ना तंदुलैरसतैर्वा जुहुयात्॥ सूत्रं दध्ना गव्येन तंदुलैर्वा हिमयेः अक्षतेः सत्वकैर्य
 वैः वाविकल्पेन एतेषामन्यतमेनेत्यर्थः अग्नये स्वाहा प्रजापतये स्वाहेति सायं सूर्याय स्वाहा प्रजापतये स्वा
 हेति प्रातः तत्र सायं अग्नये स्वाहेति पूर्वाहुतिं प्रजापतये स्वाहेत्युत्तरां जुहुयात् सर्वत्र प्रजापतियागउपांशु स्वा
 हाकारः श्राव्यस्यागश्च आधारे तु स्वाहातोपि मानसः तथा सूर्याय स्वाहेति पूर्वा प्रजापतये स्वाहेत्युत्तरां प्रातः त्या
 गास्तु प्रयोगे वक्ष्यते ते च यजमानेन कार्याः कुतः प्रधानत्वात् प्रधानः स्वामी फलयोगादितिकात्यायनवचनात्।
 प्रधानं द्रव्यस्वत्वपरित्यागः ततश्च प्रवसता यजमानेन यथा कालं यथा देवतं शुचिना आचानेन प्राङ्मुखोपवि
 ष्टुं सर्वकर्म सुकर्तव्याः तत्र सायमादिप्रातरंतमेकं कर्म प्रचक्ष्यते इति वचनात् सायं होमद्रव्येणैव प्रातर्होमः
 कर्तव्यः तथा येन होत्रा सायं हुतं तेनैव प्रातर्होतव्यम् येनारंभस्तौ नैव समाप्तिरिति न्यायाच्च तथा दधितंदुल्य
 वानामलाभेषामाकनीवारवेणुयवकंदमूलफलजलसपानां पूर्वपूर्वात् लाभे परंपरं नित्यहोमाय ग्राह्यं कंदं

५७

३०

नोपेयातां । द्वादशरात्रं षड्रात्रं त्रिरात्रं चेति एते विकल्पामिथुनकरणशतयपेक्षया । अत्र त्रिरात्रपक्षाश्रयणं चतुर्थ्यु-
 तरकालहेतुस्तु व्याख्याने विहितः ॥ इति विवाहकर्मपद्धतिः ॥ उपयमनप्रभृत्योपासनस्य परिचरणं सूत्रं ॥ अथोपास-
 नस्य आवासस्थस्याग्नेः परिचरणं उपासनं व्याख्यास्यते । कथमुपयमनप्रभृति । उपयमनकुशादानमारभ्य कोर्यः । उपय-
 मनकुशानादाय समिधोभ्याधापयपुंस्य जुहुयादिति यावत् । तस्य कालनियममाह ॥ अस्तमितानुदितयोः सूत्रं ॥ अ-
 स्तमितश्च अनुदितश्च अस्तमितानुदितौ तयोस्तथा सूर्ययोः सूर्यस्यास्तमयानुदिताभ्यां उपलक्षितयोः कालयोरित्यर्थः ।
 तत्रास्तमितलक्षणं छंदोगपरिशिष्टे । यावत्सम्पद्भुभवांते न भस्मश्चाणि सर्वतः न च लोहितमापैति तावत्सायंतु ह्य-
 ते । अनुदितस्य द्वे विध्यां अनुदितः समयाध्युषितश्चातत्रानुदितः स्पष्टतारकोपलक्षितः । ततः परं उदयात् प्राक्सम-
 याध्युषितः । तथा च मनुः । उदितेनुदिते चैव समयाध्युषिते तथा । सर्वथावर्तते यज्ञ इति तेषां वैदिकी स्मृतिरिति । संपूर्णोदि-
 त्यमंडलदर्शनोपलक्षित उदितः । तत्र वाजसनेयिनो नियमेन अनुदित होमः । सूर्यो हवा अग्नि होत्रमित्याभ्यतस्मा-
 द्दुदित होमिनां विच्छिन्नमग्नि होत्रं मन्यामह इत्यंतेन श्रुतिस्मात् प्रायेण उदित होमनिंदा पूर्वकं अनुदित होमस्य समर्थ-
 तत्वात् । छंदोगानामुदितानुदितयोर्विकल्पः । उदितेनुदिते चेति गोभिलवचनात् । आश्वलायनानां पुनरुदित होम

48

४८ सू.
भा. ह.
३१

यते सूत्रकारस्पर्शोलीयं विवाहात्माक-अवसथ्याधानकथनं यथानचेच्छंकनीयं विवाहाग्निरेवावसथ्याग्निरिति प
सस्याचार्याभिमतः तेनात्र होमानुविधानकृतमिति विवाहाग्नेरौपासनत्वं कुतो वागतमिति चेत् वैवाहिके ग्नौ कुर्वीत
स्मार्तकर्म यथाविधि पंचयज्ञविधानं च पत्तिं चान्याहिकौ द्विज इति मनुवचनात् कर्मस्मार्तविवाहाग्नेरौ कुर्वीत प्रत्यहं
गृही रापकालाहते वापि श्रोतं वैतानिकाग्निषु इति याज्ञवल्क्यवचनात् कृतविवाहस्य सभार्यस्यावसथ्याधानाधि
कारः आश्वलायने गोभिलादिगृह्यकारवचनाच्च तस्माद्ब्रह्मसंमतत्वात् विवाहसमनंतरं मेव होमविधानाच्चाचार्यस्य वि
वाहहोमसाधनाग्निरेवोपासनः संमत इति तत्रोच्यते आश्वलायनगृह्यमते मन्वादिबचनं तु यथा गृह्यमाहितोपास
नाग्निपरं स्वस्वशाखाधर्मप्रतिपादनपरं वाजसनेयिनां पंचदशशाखाप्रयिणां मध्यं दिनकारावप्रभृतौ नां च पारस्करा
चार्यस्य तु अवसथ्याधानप्रयोगं विवाहप्रयोगात्पृथगनुविदधते नैषः पक्षः संमत इति गम्यते यदि विवाहाग्निरे
वोपासनाग्निरिति संमतः स्यात्तदावसथ्याधानंदारकाल इत्यादिना पृथक् प्रयोगमनुविदध्यात् विवाहहोमेनैव
अवसथ्याग्नेरसिद्धे पृथक् प्रयोगारंभस्य वैयर्थ्यात् तस्मादन्यस्थानपाठेन होः इदं च औपासनपरिचरणे
सर्वज्ञानसकृत् यतः ततोऽस्मिन्नेति परिचर्य द्रव्यापघातः सक्तूनसर्पेभ्यो बलिः हरेत् इति बलिहरणा ।

५१

३१

50
 सूत्रादि। फलं आम्नादि। अस्यैव कर्मणः कामसंयोगमाह। पुमांसौ मित्रावरुणावित्यादिना पुनः स्वाहेति। पूर्वो गर्भं
 कामसूत्रं। पुमांसौ मित्रावरुणावित्यादिना मंत्रेण गर्भकामा पत्नी पूर्वा माहुतिं जुहुयात्। अत्र पूर्वो गर्भकामेत्यस्य कोर्थः
 किं नित्यं यो ह्यो गृह्यते। प्रथमा पूर्वशब्देन विवक्षिता उतताभ्यां पूर्वो पूर्वहोतव्या अन्यैव किं तावत्प्राप्तं ॥ अन्यैवेति। मं
 त्रांतरेण देवतांतरहोमविधानात्। मंत्रस्य देवतायाश्च गुणत्वेन कर्मभेदकत्वात्। किंच द्वयोः प्रथमायाः पूर्वत्वे विवक्षिते नि
 त्याग्नेयस्य सौर्यस्य च होमस्य च बाधः प्रसज्येता। अत्रोच्यते। सत्यं। मंत्रदेवतयोः कर्मभेदकत्वं पूर्वो गर्भकामेतीदं का
 म्यं कर्म प्रकृतं तु नित्यं काम्यं नित्यस्य बाधकं। पुरुषार्थसमासतः काम्यं नित्यस्य बाधकमिति न्यायात्। तस्मादग्नये
 स्वाहा सूर्यो यस्वाहेति नित्ये आहुतिवाधित्वा पुमांसौ मित्रावरुणावित्यादि मंत्रविहिता पत्नी कर्तृका कर्मांतररूपा हि
 काम्याहुतिः प्रवर्तते यथा गोदोहनेन पशुकामस्य प्रणयेदित्यत्र काम्यगोदोहनप्रणयनं नित्यं च मंसंवाधित्वा प्रवर्तते अ
 त्रकथं बाध्य बाधकभावः उच्यते नित्यं तावदफलं अवारणं प्रत्यवायजनकं काम्यं तु फलवत्तत्र फलवत्तलवत् अफलं
 दुर्बलं बाधते अत्र यदि केचित् प्रत्यवतिष्ठेरन् अधो नानुविधानांतरं सायं प्रातर्होमानुविधानं कर्तव्यं आचार्येण केन हे
 तुना प्रकृतं कोदोष इति चेत् परंप्रकरणाम्नांतं कथं षडर्थं भवेतीत्यारभ्यतामुदुत्येत्यंतं विवाहप्रकरणं यतः तत्र समाधी

गृह्य
 भा. ह
 ३२

गौ पुमांसावश्विनाभुवौ। पुमानिन्द्रश्चसूर्यश्चपुमांसं वर्ततांमपि पुनः स्वाहेति पूर्वामाहुतिं पत्नी जुहोति उत्तरा
 द्वयजमानः। इदं मित्रावरुणाभ्यांश्चश्विभ्यामिन्द्रो यस्य सूर्याय च ॥ इति नित्यहोमविधिः ॥ अथ नैमित्तिकमुच्यते
 राज्ञोऽसभेदेन दुविमोक्षेयानविपर्यासेन्यस्यां वा व्यापतौ स्त्रियाश्चोद्धने सूत्रं। राज्ञः प्रजापालनाधिकृतस्य यात्रादिप्र
 स्थितस्य असभेदेन रथावयवभंगेन दुविमोक्षेन दुस्परथस्य विमोक्षे सन्नहनछेदे वा यानविपर्यासेयानस्य विपर्यासे अ
 धोमुखादिभावे वा अन्यस्यां वा व्यापतौ अन्यस्मिन् वा अशुभसूचके निमित्ते। स्त्रियाश्चोद्धने उद्यादितायाः पूर्वपतिगृह
 नयने च शब्दात् रथासभेदादिक निमित्ते संजाते नैमित्तिकं प्रायश्चित्तरूपं कर्माच्यते। कर्मोपपाते प्रायश्चित्तं तत्कालमिति
 वचनात्। निमित्तसमनंतरमेव नैमित्तिकं कुर्यात्। तद्यथा। तमेवाग्निमुपसमाधाय याज्यः संस्कृत्ये हरति रिति जुहो
 तिनानामंत्राभ्यां ॥ सूत्रं ॥ तमेवेति यदि राज्ञो निमित्तं तदा प्रास्थानिकं सेनाग्निं यदि स्त्रियाः निमित्तं तदा वैदिकमग्निं
 पंचभूसंस्कारान् कृत्वा उपसमाधाय स्थापयित्वा ब्रह्मोपवेशनादिपर्युषणांतां कुशकंडिकां विधाय एव एव विधियै
 च्छाचिद्धोम इत्यनेनैवाज्यसंस्कारे प्राप्ते पुनराज्यः संस्कृत्येति वचनं आधारहोमात्मागे वरहरतिरित्याज्याहुतिद्वयप्रा
 प्त्यर्थं। ततश्च पर्युषणांते इहरतिरिति नानामंत्राभ्यां ह्याभ्यां मंत्राभ्यां जुहोत्याहुतिद्वयं तत आधारादिष्वष्टकदं।

११

३२

विधिपरेवाकोपरिचरणस्यनित्यत्वंज्ञापयतिछिन्नंनूनंचपिष्टंचसान्नाप्यंमृन्मयंतथा लोकसिद्धंघृहीतंचेन्म
 आज्याःकठाशयात् छिन्नारिलोकसिद्धंचेदादियेतन्नतुंप्रति तत्तन्मंत्रजपंप्राहभारद्वाजःकृताकृतं छिन्नेचावहने
 लूनेपिष्टेदुग्धेचमृन्मये स्वांतेचलौकिकेप्राप्तेजयोनासोववाजिनां अत्रचनमंत्रांतेस्वाहाकारहोमौकिंतु आदावेवनवौ
 कारःप्रतिमंत्रं किंतुआद्यएवपदाहस्वाहाकुर्यान्मंत्रांतेनंचैवजुहुयाद्विः स्वाहाकारेणहुत्वाग्नौपश्चान्मंत्रंसमापये
 त सामगानामयंनो कुर्याद्वोममंत्राणां पृथगादिषुकुत्रचित् अन्येषांचाविकृष्टानां कालेनाचमनादिना अविक्वष्टानां
 अनंतरितानां कालेन आचमनादिना वा अथ प्रयोगः अवसथ्याधानोत्तरकालंतद्विवसएवसायंप्रातर्होमनिमित्तमा
 तृपूजापूर्वकमाभ्युदयिकंआहंकृत्वासंध्यावेदनानंतरंअग्निसमीपंगत्वापश्चादग्नेः प्राङ्मुख उपविश्य उपयमनकु
 शानसमिधंलिखः मणिकवारिदध्यादीनामन्यतमंहोमद्वयंअग्नेस्तुरतः प्रांचः आसाद्य उपयमनकुशानादायति
 ष्टनसमिधोभ्यासायपयुस्यहृदशपर्वपूरकेणदधितंडुलयवानामेकतमेनद्व्येणहृत्तेनैवस्वांग्रिणिस्वार्चिषिवह्नौ
 मध्यप्रदेशेदेवतांध्यायनजुहुयात् अग्नयेस्वाहा इदमग्नयेतदुत्तरतः मनसाप्रजापतयेस्वाहा ॥ इदंप्रजापतयेतिसा
 यंतथैवसूर्यायस्वाहाइदंसूर्याय प्रजापतयेस्वाहा इतिप्रातः । पत्नीचेद्गर्भकामाभवतितेदापुमांसौमित्रावरु

52

गृहसू. तुरोहितो राजानं वरो बधुं उपवेशयेत्। प्रतिष्ठेत्रे प्रतिष्ठिष्ठा मिराष्ट्रे आत्वा हार्षमिति मंत्राभ्यां। ततो ब्राह्मणभोजनं च
 भा. ह. तुर्थ्यामेपररात्रेभ्यंतरतो ग्निमुपसमाधाय दक्षिणतो ब्रह्माणमुपवेश्योत्तरत उदपात्रं प्रतिष्ठाप्य स्थालीपाकं। अपयि
 ३३ त्वाज्यभागाविष्टाज्याहुतिर्जुहोति। चतुर्थ्यां तिथौ विवाहतिथिमारभ्य अपररात्रेः रात्रेः पश्चिमेयामेभ्यंतरतः गृहस्य म
 ध्ये अग्निं वैवाहिकमुपसमाधाय पंचभूसंस्कारानकृत्वा स्थापयित्वा दक्षिणतो ब्रह्मासनमासीयत तत्र पूर्ववद्ब्रह्माणमु
 पवेश्य उत्तरत उदपात्रं प्रतिष्ठाप्य प्रणीता स्थानात् उत्तरतः। जलपूर्णांता आदिपात्रं स्थापयित्वा अत्र ब्रह्माणमुपवेश्ये
 ति। उनर्वचनमुदपात्रं प्रतिष्ठापना वसरज्ञापनार्थं। स्थालीपाकं चरुं यथाविधि अपयित्वा पयस्सृष्ट्वा तेषां ते आधारांतरमा
 ज्यभागाविष्टाज्याहुतीः आज्येन पंचाहुतिर्वस्यमाणैर्मन्त्रैर्जुहोति॥ अग्ने प्रायश्चित्त इत्यादिभिः॥ सूत्रं॥ स्थालीपाक
 स्पजुहोति। स्थालीपाकस्य चरोः प्रजापतये स्वाहेत्येकामाहुतिर्जुहोति। हुत्वा हुत्वेतासामाहुतिर्नामुदपात्रे सः स्व
 ३३ वान्समवनीय। सूत्रं॥ अग्नये प्रायश्चित्त इत्यादीनां प्रजापत्यं तानां षण्णमाहुतीनां प्रत्येकं हुत्वा सस्ववान् हुतेशेषानु
 दपात्रं समवनीय प्रक्षिप्य केषांचिन्मते स्विष्टकदा हुतेरपि तत एनामूर्धन्यभिषिंचति। सूत्रं॥ ततस्तस्मादुदपात्रादुदक
 माशय एनां बधुं वरो मूर्धन्यभिषिंचति। पाते पतिग्री इत्यादिना साजीर्यत्वं मया सहा मुक्तिदेवि इत्यंतेन ॥ ९

53

३३

ते अन्यद्यानमुपकल्प्यतत्रोपवेशयेद्वाजानं स्त्रियं वा प्रतिक्षत्र इति यज्ञांतेनात्वाहार्षमिति चैतया ॥ सूत्रं ॥ अन्य
 दद्यादिकं यानं यानं वाहनं उपकल्प्य संयोज्य तत्र तस्मिन् याने राजानं नृपं स्त्रियं चोद्वाहितां वधूं उपवेशयेत् ॥ अरोहये
 त् कथं प्रतिक्षत्रे प्रतिनिष्ठा मित्यादिना प्रतिष्ठा मियज्ञ इत्यंतेन मंत्रेणा ॥ आत्वाहार्षमित्येतयर्चा चाधुर्यौ दक्षिणा प्रायश्चि
 तिः सूत्रं ॥ धुर्यौ धुरिमाधु अनृद्धाहौ दक्षिणा ब्राह्मणो देया ॥ दक्षिणा शब्दः परित्रा यार्थं द्रव्यं वर्तते ॥ येन अरुत्विजामानति भव
 ति इदं कर्म प्रायश्चितिः ॥ दुर्न्निमतसूचितदुरितापहारिणी ॥ अतः सति निमित्ते भवति ॥ ततो ब्राह्मणभोजनं ॥ सूत्रं ॥ ततः
 कर्म समाप्नोते तं ब्राह्मणस्य भोजनं कारयितव्यं ॥ इति सूत्रार्थः ॥ अथ प्रयोगः ॥ अक्षादिनिमित्तानामेकातमे निमि
 ते संजाते शुचौ देशे पंचभूसंस्कारान् कृत्वा रात्रः पुरोहितः सेनाग्निमुपसमाधाय बध्वावरः वैवाहिकमग्निं ब्रह्मोपवे
 शनादिपयुष्मणांते इहरतिरिहरमध्वमिह धृतिरिह स्वधृतिः स्वाहेति ० प्रथमामाहुतिं जुहुयात् ॥ इदमग्नये इत्याहुति
 द्वयं हुत्वा उपसृजनधरुणाम्नात्रे धरुणो मातरं न्धयन् ॥ रायस्योषमस्मा सुदीधरत्वाहेति द्वितीयां इदमग्नये इत्याहु
 तिद्वयं हुत्वा तत आधारादिस्विष्टकृतं चतुर्दशाहुतकं होमं विधाय संस्त्रवं प्राश्या चम्पधुर्यावनद्धाहौ ॥ ब्रह्मणो अस्य
 कर्मणा प्रतिष्ठार्थे एतावनद्धाहौ ब्रह्मसुभ्यं ब्रह्मणो मया दत्ता विनिप्रयोगेण दक्षिणां दत्त्वा ॥ अन्यद्यानमानीयत

54

गृह्यसूत्रम् ॥ पिसमान एवायतः प्राप्तेभिगमने निषेधः प्रवर्तते। गर्भिण्यभिगमने निषेधस्तु काममाविजनितोः संभवामेति वचनाद्वा
 भाह ॥ ध्यते ऋतावनभिगमने दोषमाह। ऋतुस्नातां तु यो भार्या सन्निधौ नोपगच्छति॥ घोरयां ब्रह्महत्यायां युज्यते नात्र संश
 ३४ यः॥ तथा ऋतुस्नातां तु यो भार्या शक्तः स नोपगच्छति। घोरयां भ्रूणहत्यायां युज्यते नात्र संशयः। तथा। लोकानंत्यं दि
 वः प्राप्तिः पुत्रपौत्रप्रपौत्रकैः यस्मात्तस्मात्स्त्रियः सेव्याः कर्तव्याश्च सुरक्षिताः। इत्यादिभिः स्मृतिभिः स्त्रीरक्षाया विहि
 तत्वात्। तासां कामातिक्रमणव्यभिचारशंका संभवादस्यार्थे याथाकाम्यं। तस्माद्यथाकाम्ये तु न नियमः। यथाकाम्यं वे
 तिविकल्पेनाभिधानात्। अनभिगमने प्रत्यवायस्मरणाभावाच्च। अतो लोकानंत्यं दिवः प्राप्तिश्च अथास्येदक्षिणाः स
 मधि हृदयमालभते। यते सुसोम इति॥ सूत्रं॥ अथाभिगमनानंतरं अस्यैव स्या भार्यायाः दक्षिणा संदक्षिणा स्कंध अधि ३
 परिदक्षिणा हस्तनोत्वा हृदयमालभते। हृदये वसः अलभते स्पृशति यते सुसोम इत्यादिना मृणुयाम शरदः शतमिति अ
 नेन मंत्रेण एव मत ऊर्ध्वं। एवमनेनैव प्रकारेण अतो नंतरं ऋतावृतौ प्रवेशं न यथाकामं वा इति सूत्रार्थव्याख्या॥ अथ च
 तुर्थो प्रयोगः। तत्र विवाहाच्चतुर्थ्या मपरान्ते गृह्णन्ततः पंचभूसंस्कारान् कृत्वा विवाहाग्नेः स्थापनं। दक्षिणातः ब्रह्मा
 पवेशनं। प्रणीता स्थानादुत्तरतः उदयात्र स्थापनं। प्रणीता प्रणयनादि आज्यभागांतं आवसथ्याधानवत् कुर्यात्। अत्र

55

३४

अथेनाः स्थालीपाकं प्राशयति ॥ सूत्रं ॥ अथाभिषेकांतरं एनां वधूं स्थालीपाकं चरुशेषं प्राणैस्ते प्राणान्त्सं द
 धामीत्यादिना त्वचा त्वचमित्येतेन मंत्रेणावरः प्राशयति तस्मादेवं विच्छेत्त्रियस्य हारेणानोपहासमिच्छेदुत ह्येवं विते
 परो भवति ॥ सूत्रं ॥ यतो तेन चरुशेषं प्राशनं कर्मणा भर्ता संहै कं प्राप्ता हाराः तस्मादेवं वित्युरुषः श्रोत्रियस्य विदुषः द
 रेण भाषया सह उपहासं मेथुनं नेच्छेत् न कामयेत् हियस्मात् एवं विदपि श्रोत्रियः परः शत्रुर्भवति ॥ तामुदुत्यययते प्रवे
 शनं ॥ सूत्रं ॥ एवं पूर्वोक्तैः प्रकारेणातां वधूं उदुत्य विवाहयित्वा विवाहकर्मणा भार्यात्वं संपाद्य यथते प्रवेशनं ऋतु काल
 मृतु कालं प्रवेशनं ॥ अभिगमनं कुर्यादिति शेषः ॥ यथा कामी वा ॥ सूत्रं ॥ स्त्रियाः काममनति क्रम्य यथा कामनदस्या
 स्तीति यथा कामी वा भवेत् ॥ न ऋतु कालाभिगमनं नियमः ॥ कुतः काममाविजानितोः संभवामेति वचनात् ॥ सूत्राका
 मं स्वेच्छया आविजानितोः आप्रसवात् संभवामभर्ता सह संभवामेति स्त्रीणां दुहाद्वारप्रार्थनावचनात् प्रजापतेरिति के
 चित् ॥ अत्र यद्यपि यथते प्रवेशनमिति सामान्येनोक्तं ॥ तथापि स्मृत्यंतरेणैकपदोक्तिनिषेधपालनं कुर्यात् ॥ यथाह म
 नुः ॥ अमावास्या शुक्लपौर्णमासी चतुर्दशी ॥ ब्रह्मचारी भवेन्नित्यमप्युतौ स्नातको द्विजः ॥ याज्ञवल्क्योपि षोडश
 निशा स्त्रीणां तस्मिन् युग्मासु संविशेत् ॥ ब्रह्मचार्यवर्षाद्याश्च तस्मै व्रजयेत् ॥ इत्यादिनिषेधो यथा काम्यपक्ष

गृह साजीर्यत्वं मया सहा साविति इत्यनेन मंत्रेण अथ वरः वधूं स्थालीपाकं हुत शेषं सकृत्प्राशयति। प्राणोस्ते प्राणान्मदधा
 माह म्यस्थिभिरस्थानि मांसं सौम्यांसं सानित्वं च त्वं च मिति अनेन मंत्रेण सा च भर्त्रा मंत्रे पठिते प्राश्नाति अथ ऋतु काले रजोद
 ३५ शने संजाते पुराया हे गर्भाधान निमित्तं मातृ प्रजा पूर्वकं स्वयं आभ्युदपिकं कृत्वा रात्रावभिगमनं कुर्यात्। अभिगमनानंतरं वध्वा दक्षिणा स्तं ध
 स्योपरि दक्षिणा हस्तं नीत्वा हृदयं स्पृशति यंतं सुसामे हृदयं दिवि चंद्रमसि श्रितं ॥ वेदा हंत न्मां तद्विद्या त्यश्रेय मशरदः शत
 जीवे मशरदः शतः शृणु यामशरदः शतमित्यनेन मंत्रेण। एवं आह वज्रं प्रत्यूतु कालमभिगमनं कुर्यात्। यथा कामी वा
 भवेत्। ऋतु कालाभिगमनं कुर्वेन्न ब्रह्म चर्या तन स्वप्नति। ब्रह्मचार्यं वपवरायाद्याश्च तस्य च वज्रं येत्। इति याज्ञव
 ल्क्य स्मरणात्। अनभिगमने तु दोषस्य श्रवणात्। ऋतु स्नातां तु यो भार्या सन्निधौ नोपगच्छति। यो रायां ब्रह्म हत्यायां युज्यते ना
 त्र संशयः। ऋतु स्नातां तु यो भार्या शक्तः सन्तोपगच्छति। यो रायां भ्रूण हत्यायां युज्यते नात्र संशयः। इत्यादि प्रत्यवाय स्मरणाच्च
 ऋतु कालाभिगमने नियमः। यथा काम्ये तु न नियमः॥ यथा कामी चेति विकल्प विधानात्। अतो लोकानं त्यदिवः प्राप्तिः पुत्रपौ
 त्र प्रपौत्रकैः। यस्मात्तस्मात्स्त्रियः सेव्याः कर्तव्याश्च सुरक्षिताः। इत्यादिभिः स्मृतिभिः स्त्री रक्षण विहितत्वात्। तासां कामानि क्रम
 णो व्यभिचार संकोशं भवत इक्षार्ये यथा काम्यमिति चतुर्थोपपत्तिः॥ विष्णु पुराणे। ऋतावभिगमः शस्तः स्वपत्न्या मवनीपते पु

57

34

58
 ज्यभागां नंतरं अग्ने प्रायश्चित्त इत्यादिभिः पंचभिर्मन्त्रैः पंचाहुती हुत्वा तद्यथा अग्ने प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्ति
 रसि ब्राह्मणस्त्वानाथकाम उपधावामि यास्ये पतिघ्नी तनून्नामस्येनाशय स्वाहा । इदं मग्नये ॥ वायो प्रायश्चित्ते त्वं देवानां
 प्रायश्चित्ति रसि ब्राह्मणस्त्वानाथकाम उपधावामि यास्ये प्रजाघ्नी तनून्नामस्येनाशय स्वाहा । इदं वायवे । सूर्य प्रायश्चित्ते
 त्वं देवानां प्रायश्चित्ति रसि ब्राह्मणस्त्वानाथकाम उपधावामि यास्ये पशुघ्नी तनून्नामस्येनाशय स्वाहा । इदं सूर्याय । चंद्र
 प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्ति रसि ब्राह्मणस्त्वानाथकाम उपधावामि यास्ये गृहघ्नी तनून्नामस्येनाशय स्वाहा । इ
 दं चंद्रमसे । गंधर्व प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्ति रसि ब्राह्मणस्त्वानाथकाम उपधावामि यास्ये यशोघ्नी तनून्नामस्येना
 शय स्वाहा । इदं गंधर्वाय । ततः स्थालीपाकेन प्रजापतये स्वाहा । इदं प्रजापतये ॥ इति प्राजापत्यां तं हुत्वा अग्ने प्रायश्चित्त
 इत्यादि प्राजापत्यां तानां षडाहुतीनां संस्त्रवमुदपात्रे प्रक्षिपेत् । केषां चिन्मते स्विष्टकृतोऽपि संस्त्रवप्रक्षिपेत् । अन्या
 सामाहुतीनां पात्रांतरे संस्त्रवान्प्रक्षिपेत् । ततो ग्रये स्विष्टकृते स्वाहा । इदं मग्नये स्विष्टकृते । हुत्वा ज्ये महाव्याहृत्या
 दि प्राजापत्यां तानवाहुतीर्वा जुहोति । ततः पात्रांतरस्थान संस्त्रवान्प्राश्य पूर्णां पात्रवरयोरन्यतरं ब्रह्मणो दत्त्वा उदपा
 त्रादुरकमादाय बधूं मूधं न्यभिषिचति । याते पतिघ्नी प्रजाघ्नी पशुघ्नी गृहघ्नी यशोघ्नी निरिहता तनूजोरघ्नी तत एनां करोमि

गृ.सू.
भा.ह.
३६

भागांतेदर्शेदर्शेदेवताभ्यः पौर्णमासे पौर्णमासदेवताभ्यः प्रयोगेवस्यमाणभ्यश्चरुं हुत्वा ब्रह्म प्रजापतिविश्वेदेवाद्यावा
पृथिवीभ्यश्चरुं जुहोति विश्वेभ्यो देवेभ्यो बलिहरणं भूतगृत्येभ्यः आकाशाय च। सूत्रं॥ बलिहरणं स्थालीपाकादेव विश्वेभ्यो
देवेभ्यो भूतगृत्येभ्यः। आकाशाय च बलिहरणं। बलितानां वैश्वदेवस्याग्नौ जुहोत्यग्नये स्वाहा प्रजापतये स्वाहा विश्वेभ्यो
देवेभ्यः स्वाहा अग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति। सूत्रं॥ वैश्वदेवस्य विश्वेदेवादेव पितृमनुष्यादेवता अस्पतिवैश्वदेवः पाकः पंचम
हायज्ञार्थसाधितपाकरत्यर्थः। ननु वैश्वदेवस्याग्नौ जुहोतीति विश्वेदेवसंबद्धस्य चरोरुद्धतो पातस्य वा अग्नौ जुहोतीति
कथनोच्यते। यथा वृषोत्सर्गो यौष्मस्य जुहोतीति यूपसंबद्धः पृथगेव पिष्टमयः पूर्वसिद्धश्चरुं गृह्यते किमिति पंचमहा
यज्ञार्थः। उच्यते स्थालीपाकः अपयित्वेत्यत्र स्थालीपाकस्यैकवचनात् तत्त्वादितीयस्य वैश्वदेवस्य चरोरभावाद्वा गम्यते
यौष्मवत वैश्वदेवस्य सिद्धोपातस्य पृथगुपादानं पंचमहायज्ञार्थं वैश्वदेवपाकस्य सद्भावाच्चि वर्तते। पंचमहायज्ञार्थस्य
वैश्वदेवत्वे कुत इति चेत् वैश्वदेवा रन्नात्ययुस्येति सूत्रात्। अग्नौ जुहोतीति अग्निग्रहणं बलिकर्मतामाभूदिति। अग्नये
स्वाहेत्यादिप्रयोगदर्शनार्थं सर्वत्र तस्यैकदेशस्योद्धृत्यासादितप्रोक्षितस्य अग्नये प्रजापतये विश्वेभ्यो देवेभ्यो हुत्वा स्थालीपाकादे
वैश्वदेवाच्च अग्नये स्विष्टकृते जुहोति ततः शेषः समाप्तिविधायो वाच्यतः स्त्रीबलिः हरति प्रयोगेवस्यमाणो नमस्त्रिय इत्यादिभिर्मन्त्रैः वाच्यः

59

३६

नामर्क्षे शुभे काले श्रेष्ठे युग्मासुरात्रिषा नान्नातातां स्त्रियंगच्छेन्नातुरंगं न सजस्वलां । नाप्रशस्तानकुपितां नानिष्टानचगुर्वि
 णीं । नादक्षिणां नान्यकामां नान्ययोषितां । सुत्सामामतिभुक्तां वा स्वयं चैभिर्गुणैर्युतेः ॥ स्नातः स्नगंधधकप्रीतो ना
 ध्यातः सुधितोऽपि वा सकामः सानुरागश्च व्यवायं पुरुषावजेत । चतुर्दश्यष्टमी चैव अमावास्याथ पूर्णिमा । पर्वण्येता निराजं
 दूरविसंक्रांतिरेव च । तैलस्त्रीमांससंभोगो पर्वस्वेतेषु वै पुमान् । विरामूत्रभोजनं नाम प्रयाति नरकं मृतः । इति चतुर्थी किमप्यु
 तिः पक्षादिषु स्थालीपाकः । अपयित्वा दश पूर्णिमा स देवताभ्यो हुत्वा जुहोति ब्रह्मणो प्रजापते ये विश्वेभ्यो देवेभ्यो द्यावाप
 थिवीभ्यामिति । सूत्रा पक्षीणामादयः पक्षादयः तासु पक्षादिषु प्रतिपत्सु । अत्र यद्यपि पक्षादिष्वित्युक्तं तथापि संधिम
 भितो यजेतेति वचनात् । पर्वण्यो यश्चतुर्थी श्राद्धादि प्रतिपदसूत्रयः । यागकालः । सविज्ञेयः । प्रातर्युक्तो मनोषिभिरिति पर्व
 चतुर्थी शोपियागकालत्वेनाभिमतः तिथ्या । पूर्वाह्ने वाथ मध्याह्ने यदि पर्वः समाप्यते । तदैव यागकालः स्यात्परतश्चैतरे
 हनि । तत्रापि संधियदा पराह्ने स्याद्यागं प्रातः परैर्हनि । कुर्वाणः प्रतिपद्वागे चतुर्थेऽपि न दुष्यतीत्यादिभिर्वचनैर्यागकालनि
 र्णीया । पर्वदिवसे कृतौ यवसंधिकाशनः सपत्नीकः शालायां जघनेनाग्निं रात्रौ जाग्रन्मिश्र इति हासमिश्रो वापृथक् श
 पित्वा प्रातः कृतस्नानसंध्यावंदनप्रातर्होमः स्वाचानो गेः पश्चात् प्राङ्मुख उपविश्य पूर्वोक्तविधिना चरुं अपयित्वा ज्य

गृहं रानसान्निध्याच्चकारोवरोहसमुच्चयार्थः ततश्चोभयं रात्रौ पूर्ववत गर्भधारणार्थोक्तवत् पिष्ट्वा पूर्ववदेव आसेचनं भर्तुः
 भाह दक्षिणानासारंध्रे मंत्रविशेषमाह हिणायगर्भाद्वाः संभृत इत्येताभ्यां ऋग्भ्यां कुशकंटकः सोमांशुचैके ॥ सूत्रं ॥ एके आचा
 ३८ योः न्यग्रोधावरोहश्छुंगेषु पिष्यमाणेषु कुशस्य कंटकं मूलं सोमांशुसोमलतारवंडं च प्रक्षिपेति तत्पक्षेद्व्यचतुष्टयपेष
 णं कूर्मपित्तं चोपस्थे कृत्वा ॥ सूत्रं ॥ उत्संगे कृत्वा स यदि कामयेत वीर्यवान्स्यादिति विकृत्यै नमभि मंत्रयते सुपर्णो सीति प्राप्ति
 स्मृक्रमेभ्यः ॥ सूत्रं ॥ अत्र काम्यमाह संभर्ता यदि कामयेत अयं गर्भः वीर्यवान्शक्तिमान्स्यादिति छेत तदा अस्या भार्या या
 उपस्थे कूर्मपित्तं जलपूर्णं शरावं निधाय विकृत्या विकृति छंदस्कर्या सुपर्णो सीत्यनया ऋचा स्वः पतेत्यतया एनं गर्भमभि म
 न्रयते हस्तेन गर्भाशयं स्पृष्ट्वा मंत्रं जपतीत्यर्थः विष्णुक्रमेभ्यो विष्णुक्रममंत्रेभ्यः प्राक् पूर्वया बद्धिकृतेः परिमाणमिति सूत्र
 र्थः ॥ अथ प्रयोगः ॥ तत्र गर्भाधानप्रधृतिर्हितीयेत तीयेवामासे यस्मिन् दिने पुन्नक्षत्रपुन्यं च द्रुतत्रतस्मिन्नहनि गर्भिणी सुप
 वासं कारयित्वा मातृपूजाभ्युदयिकं विधाय तोस्नापयित्वा हतेवासो परिधाय्य रात्रौ न्यग्रोधावरोहं छुंगांश्च उदकेन पिष्ट्वा पक्षे
 कुशकंटकं सोमांशुचतन्नासिकाया दक्षिणपुटे आसिंचति भर्ता हिणायगर्भाद्वाः संभृत इति ऋग्भ्यां स यदीच्छेत् वीर्यवान्स्यादयं गर्भः
 तदा तस्याः स्त्रियाः उदशरावं उपस्थे कृत्वा सुपर्णो सीत्यनया विष्मैः क्रमो सीत्येतस्मात् प्राक् पठितया विकृत्या ऋचां तं गर्भमभि मंत्रयते पि

61

३८

ता १४

दिगर्भेनदधीत् ॥ सूत्रं ॥ साभार्यायदिचेतर्गर्भेनधारयेत् ॥ सिः त्याः श्वेतपुष्पाउपोष्यपुष्पेणामूलमुत्थाप्यचतुर्थेहनि
 स्नातायांनिशायांनिशायामुदपेषं पिष्ट्वा दक्षिणस्यां नासिकायामासिंचति ॥ सूत्रं ॥ गर्भधारणापायमाह सिः त्याः कंठकारि
 कायाः कथंभूतायाः श्वेतपुष्पाः श्वेतानिपुष्पाणि यस्याः सा श्वेतपुष्पीतस्याः उपोष्यउपवासं कृत्वा पुष्पेणचंद्रमायुक्तेनपुष्प
 नक्षत्रेणमूलंशिफांउत्थाप्यउद्धृत्यरजोदर्शनाच्चतुर्थेहनिस्नातायांभार्यायांरात्रौउदपेषंयथाभवतितथापिष्ट्वातन्मूलंउद
 केनपिष्ट्वाद्रवीभावमापाद्येत्यर्थः दक्षिणस्यां नासिकायां दक्षिणेनासारेधेवसिंचति सारयतिभर्ताइयमावधीत्रायमाणसह
 मानासरस्वती अस्याअहंवृहत्याः पुत्रः पितुरिवनामजग्रभमित्येतेनमंत्रेण १३ अथपुं सवनं ॥ सूत्रं ॥ अथअवसरप्राप्तं
 पुंसवनारव्यं गर्भसंस्कारकं कर्मव्याख्यास्यते पुरास्यंदतइति सूत्रं ॥ पुराअग्नेस्यंदतेचलिष्यति यावत्पुरा निपातयोलेदिति
 पुरायोगेभविष्यदर्थेवर्तमानप्रयोगइतिहेतोः ॥ मासेद्वितीयेतृतीयेवायदहः पुः सानक्षत्रेणचंद्रमायुज्येत ॥ सूत्रं ॥ गर्भधारण
 कालात् ॥ द्वितीयेतृतीयेवामासेयस्मिन्नहनिउपवास्याभोजनंकारयित्वाभार्याआह्लाव्यस्नापयित्वाअहतेनवेसदशेसह
 त्रस्नालितेवाससीअंतरीयोत्तरीयेद्वेपरिधाय्यपरिधानंकारयित्वा न्यग्रोधवरोहांछुगांअनिशायामुदपेषं पिष्ट्वापूर्ववदसं
 चनं सूत्रं ॥ न्यग्रोधस्यवटस्यअचरोहान्अवाचीनंअधारेहंतिजायंतेइत्यवरोहास्तान्छुंगान्तदग्रपद्मवानमुकुलाका

62

मृ.सू.
भा.ह.
३९

गीतयात्रेण्यशलल्याशल्यकारम्यपक्षकंदकेनवीरतरशंकुनाशरेषीकया आप्रवत्येनवाशंकुना पूर्णचात्रेणचसूत्रे
णपूर्णपूर्णचात्रं सूत्रकर्तनसाधनंतर्करितियावत् तेनलोहकीलकेनच चकारः सर्वसमुच्चयार्थः अतश्चौदुंबरयुग्मा
दिभिः सर्वैः पुंजीकृतैः सीमंतस्त्रियाऊर्ध्वविनयतिष्ठत्यक्करोतिललाटांतरमारभ्यकेशानद्विधाकरोति भूर्भुवःस्वर्विनया
मिदित्येतावतामंत्रेणसकृदेव पश्चांतरमाह प्रतिमहाव्याहृतिवा अथवाप्रतिमहाव्याहृतिमहाव्याहृतिं महाव्याहृतिं प्रति
विनयति ततश्चभूर्भुवःस्वर्विनयामिभुवर्विनयामिस्वर्विनयामिदित्येवंत्रिविनयनंभवति अत्रव्याहृतिमंत्रपदानां आरम्यातपदंवि
नावाक्यस्यासंपूर्णत्वात् आरम्यातपदाध्याहारः कर्तव्यः तत्रविधियुक्तस्यमंत्रभावः स्यादिति न्यायात् विनयतीतिविधिपरंविप
रिणाम्यविनयामौत्यध्याह्रियते त्रिवृतमावधातिसूत्रं॥ त्रिवृतंवेणीं प्रतिआवधाति पुंजीकृतमौदुंबरदिपंचकंवेण्या
विनियुनक्तीत्यर्थः अयमूर्जावतोवृक्षऊर्ज्जीवफलिनोभवेतिमंत्रेणअथाहवीणागाधिनौराजानःसंगायेतां योवाप्यन्योवी
रतरइति॥ सूत्रं॥ अथौदुंबरदिपंचकस्यवेणीबंधनानंतरंआहव्रवीति किं हेवीणागाधिनौराजानंभूपतिंसंगायेतां राजवर्गानसं
वहं धुवादिरुपकंसम्यग्गायेतायुवां अथवायो न्यापिराजव्यतिरिक्तोवीरतरः प्रकृष्टोवीरः शूरसंसंगायेतामित्यनुषंगः इत्याहव्र
वीतिनियुक्तामप्येकंगाथासुपोदाहरति॥ सूत्रं॥ एकेआचार्याः नियुक्तांगानेविहितांगांमंत्रमुपोदाहरतिपठतिअपिसमुच्चयार्थं

63

३९

विप

अथ सीमंतोन्नयनं पुंसु सवनवत् ॥ सूत्रं ॥ अथ पुंसवनानंतरं क्रमप्राप्तं सोमंतोन्नयनं गर्भसंस्कारकं कर्मव्याख्यास्यते तच्च
 षष्ठेष्टमेवामासे पुंसु सवनवत् पुंसु सन्ने भवति प्रथमगर्भमासे षष्ठेष्टमेवा आद्यगर्भगर्भाधानप्रधृतिषष्ठेष्टमेवामासे
 नियमेन कुर्यात् गर्भोत्तरेष्वनियम इति कर्कोपाध्यायः अन्ये तु प्रथमगर्भे एवेति तथा चाश्वलायनगृह्यपरिशिष्टं प्र
 थमगर्भे सीमंतोन्नयनसंस्कारो गर्भमात्रसंस्कार इति सकृत् संस्कृतसंस्कारः सीमंते न द्विजस्त्रियः पयंगर्भप्रसूयते स
 सर्वः संस्कृतो भवेत् इति हारीतो देवलश्च सकृच्च संस्कृतानारी सर्वगर्भेषु संस्कृता उपवासाश्चावनाहतवासोयुगपरिधा
 पनानिवतिना गृह्यंते तिलमुद्गमिश्रं स्थालीपाकं श्रपयित्वा प्रजापतेर्हुत्वा ॥ सूत्रं ॥ तत्र विशेषमाह तिलैर्मुद्गैर्मिश्र
 तिलमुद्गमिश्रं स्थालीपाकं ओदनं चरुं श्रपयित्वा आज्यभागांते प्रजापते स्वाहेत्येकामाहुतिं हुत्वा विष्टकृदादिप्रा
 शनान्तं विदध्यात् पश्चादग्नेर्भद्रपीठ उपविष्टायां ॥ सूत्रं ॥ अग्नेः पश्चिमतः भर्तुर्दक्षिणातः मृदासेन आसीनायागर्भे
 ण्यं सत्यां युग्मेन सतालुग्रसेनौदुंवरेण त्रिभिश्च दर्भपिंज्रैश्चैण्यशलल्यावोरतरशंकुना प्रार्णाचनेण च सीमंतमूहं वि
 नयति भूभुवः स्वरिति प्रतिमहाव्याहृतिर्वा सूत्रं ॥ ततो भर्ता उदुवरेण उदुवरश्चोद्भवेन युग्मेन द्यादियुग्मेन द्यादियुग्मेन फल
 वता सतालुग्रसेन अपक्वफल एकस्तवक निवद्धेन त्रिभिश्च दर्भपिंज्रैश्चैण्यश्लेषु स्थानेषु चैतान्ये

ग. सू. त्वागर्भिण्यां योषितिस्तातायां परिहिता हतवा सोयुग्मायां भद्रपीठ उपविष्टायां युग्मेन सतालुग्रसेनौदुंबरेण त्रिभिश्च
 भा. ह. र्भपिंजुलैस्त्रेगयाशल्ल्यावीरतरशंकुना पूर्णचात्रेण चेत्येतैः सर्वैः पुंजीकृतैः स्त्रियाः सीमंतभूर्भुवः स्वर्विनयामीति ऊ.
 ४० ध्वं विनयति मंत्रेण सकृत् यद्वा भूर्विनयामि भुवर्विनयामि स्वर्विनयामि इति त्रिर्विनयति ततो विनयनसाधनमौदुंबरादिपं
 चकं स्त्रियावेण्यां वधाति अयमूर्जो वतो वृक्ष ऊर्जो वफलिनी भवेति मंत्रेण अथ वीणागाथिनौ राजानं संगायेतामिति प्रैषं
 ददाति अथ वा अमुकीं वीरतरं संगायेतामिति ततस्तौ यद्वा नायप्रेषितौ तं गायतः अथ वा वीणागाथिनौ सोमं राजानं संग
 येतामिति प्रैषितौ सोम एव नो राजे मामानुषीः प्रजाः अविमुक्तचक्रासीमं स्त्रीरेतुभ्यं इत्यंता गाथां वीणागाथिनौ गायतः ॥
 इति विकल्पपक्षः समुच्चयपक्षे राजानं अन्यं वीरतरं वीसोमं राजानं च संगायेतामिति प्रैषितौ उभयं गायतः असौ स्थाने स
 मायावस्थितायाः गंगाप्रमुखायानद्याः संबुद्ध्यां तं गंगेत्यादिना मगृह्णाति गर्भिण्येव ततो ब्राह्मणभोजनं ददाति अत्र प्र
 थमगर्भं इति वचनात् स्त्रीसंस्कारकमेत्वाच्च यतः सकृत् संस्कृतसंस्काराः सीमंते न द्विजस्त्रियः यं यंगं प्रसूयंते स सर्वः
 संस्कृतो भवेत् न प्रतिगर्भं सीमन्तो न्नयन् पुंसवन्तु दृष्टार्थत्वाद्वाप्यकारमते प्रतिगर्भं भवति १५ सोष्यन्ती मद्भिः श्मुसत्येजतु
 दशमास्य इति प्राग्यस्येत इति ॥ सूत्रं ॥ सोष्यंतौ प्रसवमूलवतौ स्त्रियं भर्ता अद्विजं लेन अभ्युक्षति प्रसिंचति एजतु दशमास्य इत्ये

65

४०

क्षेराजवीरतरयोरन्यतरगानंगाथागानंचसमुच्चितंभवति पक्षांतरेराजवीरतरयोरन्यतरगानंगाथागानंच तांगाथामाह सो
 मएवनोराजेत्यादितीरेतुभ्यमित्यंता॥ सूत्रं॥० पद्धतिकारपक्षेराजवीरतरगाथानां एकतमस्यैवगानं तत्पक्षेनियुक्तामपी
 त्यपिशब्देविवक्षितार्थः स्यात् असाविति यांनदेशमुपावसिताभवतितस्यानामगृह्णाति ततो गभिणीयांनदेशं उपसमाये
 आवसितास्थिताभवतितस्यानद्या असाविति गंगा यमुना इत्येवं प्रथमांतेनामगृह्णाति ततो ब्राह्मणभोजनमित्युक्तार्थमिति
 सूत्रम्याख्या ॥ अथ पद्धतिः ॥ तत्र प्रथमे गभेषष्ठेष्टमेवामासिपुनस्तत्रेमात्पूजां वृद्धिश्चाद्वंचकृत्वा वहिः शालायां पंच
 भूसंस्कारानकृत्वा लौकिकाग्निमुपसमाधाय ब्रह्मोपवेशनाद्याज्यभागांतं विदध्यात् तत्र विशेषः पात्रासादने आज्यभागा
 नंतरंतं डलतिलमुद्गानां क्रमेण पृथगासादनं उपकल्पनीयानि मृदुपीठं युग्मान्यौ दुंदुवरफलानि एकस्तवकनिवद्धानि
 त्रयोदशपिंडजुलाः चरणी शलली वीरतरशंकुः शरणीका आश्वत्थो वाशंकुः शूर्णे चात्रवीणागाथिनौ चेति आज्यमधि
 श्रित्य चरुस्थाल्यां मुद्गान् प्रक्षिप्याधिश्रित्य इषद्धतेषु मुद्गेषु तिलतंडुलप्रक्षेपं कृत्वा पयं ग्निकरणं कुर्यात् तत आज्यभा
 गांते स्थालीपाकेन प्रजापतये स्वाहेति हुत्वा इदं प्रजापतये इति त्यागं विधाय स्थालीपाकेनोत्तराद्वीत्स्विष्टकृदाहुतिं म
 हाव्याहृत्यादि प्राजापत्यान्तानवाहुतीं हुत्वा संस्त्रवं प्राश्य पूर्णपात्रवरयोरन्यतरं ब्रह्मणोदत्वा पश्चादग्नेर्भद्रपीठं स्थापयि

गृ.सू. तेननायं दोषः यथा सर्वैर्भूर्भुव इत्येतावन्तैर्गार्हपत्यमादधाति तैः सर्वैः पंचभिराहवनीयमादधाति भूर्भुवः स्वरिति च श्रुतौ वा
 भा. ह कसमुदायस्य इतिकारेण मंत्रावसाने ज्ञायते कातीयसूत्रेऽपि दारुभिर्ज्वलन्तमादधाति भूर्भुव इति आहवनीयमादधाति
 ४१ भूर्भुवः स्वरिति अत्र यद्यपि एकैकस्या व्याहृते मंत्रत्वं युक्तं समस्तानां व्याहृतानां च तथापि इतिकारेण द्वयोरपि व्याहृतयोर्म
 त्रत्वं व्यवस्थाप्यते एवमन्यत्रापि बहूनां मंत्रवाक्यानां इतिकारादिविनियोजकेन मंत्रैकं तत्र तत्रायमेव न्यायोऽनुसर्तव्यः
 अथास्यायुष्यं करोति नाभ्यां दक्षिणो वाकारौ जपति सूत्रं प्रथमे धाजनानंतरं अस्य कुमारस्यायुष्यं आयुष्ये हि तं जीवनव
 र्धनं कर्म करोति तद्यथानाभिदेशे दक्षिणो वा श्रवणो नाभ्यां दक्षिणो वा इति नियमाधिकरणे सप्तमी गंगायां घोष इति वर्तते
 ननाभिसमीपे दक्षिणकारो समीपे वा जपत्यग्निरायुष्मानित्यादिकान् मंत्रान् त्रिजपति त्रीनवारानुपांशु पठति अग्नि
 सोमब्रह्म देव ऋषि पितृ यज्ञसमुद्र इत्येतान् आयुषमिति च सूत्रं ॥ ततः आयुषं जमदग्नेरित्यादितन्त्रो अलु आयुषमित्यं
 तं च मंत्रं तथैव त्रिजपति इदं चायुष्यकरणां कालातिक्रमेऽपि क्रियते मेधाजननं मुख्यकालातिक्रमान्निवर्तते तस्मात् कुमारं
 जातं घृतं वैवाग्ने प्रतिलेहयंति स्तनं वानुधापयंतीति जानमात्रस्य कुमारस्य श्रुत्या मेधाजननोपदेशात् सयदिकामयेत सर्वमायु
 रित्यादिति वात्सप्रेणो नमभिः श्रेता सूत्रं ॥ सः पिता यदि रश्मिः अयं कुमारः सर्वसंपूर्ण आयुर्जीवितं इत्यात् प्राप्नुयात् इत्येवं तदा वात्सप्रेणाव

67

४१

तया प्राग्यस्येत इति प्राक् पठितया अत्र चाव्यवसानया विराट् जगत्या अथावरावपतनं ॥ सूत्रं ॥ अथाभ्युसृष्टानंतरं
 अवरावपतनं अवरोत्वे जरायुवेष्टितं गर्भवेष्टनं अवाचौ नमधः पतत्यनेन जप्तेनेत्यवरावपतनो मंत्रः तं स्त्रीसमीपे
 उपविश्य भर्ता जपति यथा अवेनुष्टुप्तिशेवलमित्यादि अवजरायुपद्यतामित्यंतं जातस्य कुमारस्या छिन्नायां नाड्यां
 मेधाजननायुष्ये करोति ॥ सूत्रं ॥ ततः जातस्य उत्पन्नस्य कुमारस्य छिन्नायां नाड्यां अखंडिते नाले सति मेधाजनना
 युष्ये मेधाजननं च आयुष्यं च मेधाजननायुष्ये ते करोति पिता मेधाजननं तावदाह अनामिकया सुवर्णाः नर्हितयामधु-
 घृते प्राशयति घृतं वा भूस्त्वयि रधामि भुवस्त्वयि रधामि स्वस्त्वयि रधामि भूर्भुवः स्वः सर्वस्त्वयि रधामीति ॥ सूत्रं ॥ अनामि-
 कायां गुल्या सुवर्णां नाछादितयामधु च घृतं च मधु घृते द्वे द्वे समास सामर्थ्यादेर्को घृते घृतं वा केवलं कुमारं सकृत् प्राशयति
 कुमारस्य जिह्वायां निर्माष्टि भूस्त्वयि रधामीत्यंतं तेन मंत्रवाक्यसमुदायेन न स्वर्थे कत्वादिकं वाक्यमिति
 जैमिनिसूत्रात् सुप्रिडं तं च यो वाक्यं क्रियावाकारकान्विता इत्यमरसिंहेते श्रैकार्थमेकं वाक्यं एकस्य वाक्यस्य च तेषां
 वाक्यं निराकांक्षं मिथः संबद्धमिति कात्यायनवचनेनैकमंत्रत्वमिति प्रतिपादनात् कथं मंत्रवाक्यसमुदायस्यैकमंत्रत्वं अ-
 त्राच्यते सत्यं यदि इति कारादिकं मंत्रावसानज्ञापकं किंचिन्न स्यात् तदेतच्छ्रुत्वा अत्र पुनरि कारे मंत्रावसानज्ञापको जागर्ति

68

ति

४२ शतश्रमाभवेति अथ जन्मदेशाभिमंत्रणानंतरं एनं कुमारं पिता भिमृशति समंततः सर्वशरीरे स्पृशति अश्रमाभवेत्या
 भा. ह. दिनासजीवशरदः शतमित्यंतेन मंत्रेणावात्सप्राभिमर्शनादिएतद्भिमर्शनांतं कालव्यतिक्रमेण क्रियते संस्कारकर्मक
 ४२ त्वात् अथास्यमातरमभिमंत्रयते इडासीति अथ कुमाराभिमर्शनानंतरं अस्य कुमारस्य जननीमभिमंत्रयते अभिल
 श्लोकृत्य इडासीत्यादिना वीरवतो करदित्यंतेन अथास्येदक्षिणां स्ननं प्रक्षाल्य प्रयच्छती मः स्ननमिति यस्ते स्नन इत्युत्तर
 मेताभ्यां अथाभिमंत्रणं कृत्वा अस्य मातुर्दक्षिणां स्ननं प्रक्षाल्य धावयित्वा कुमाराय ददाति इमं स्ननमित्येत
 यच्चा तत उत्तरं वामं स्ननं प्रक्षाल्य प्रयच्छति यस्ते स्नन इमं स्ननमित्येताभ्यामृग्भ्यां उदपात्रं शिरसो निदधात्पापो दे
 वेषु जाग्रथेति उदपात्रं जलपूर्णं पात्रं शिरसः शिरः प्रदेशे कुमारस्य निदधाति स्थापयति आपो देवेष्वित्यादिना जाग्रथेत्यंतेन
 मंत्रेण द्वारदेशे सृत्तिकाग्निमुपसमाधायात्थानात्संधिवेलयोः फलीकरणमिश्रानसर्षपानग्नावावपतिशंडामर्का इत्यादित
 तः पंचभू संस्कारपूर्वकं द्वारदेशे सृत्तिकागृहस्य सृत्तिकाग्निं स्थापयित्वा उत्थानात् उत्थानं यावत् संधिवेलयोः सायं प्रातः फ
 लीकरणमिश्रानफलीकरणं तदुलकागौः मिश्रानयुक्तानसर्षपानतस्मिन् ग्रौ आचपतिर्गुहोति द्वे आहूती शंडामर्का इति।
 अलिखन्निमिष इति द्वाभ्यां मंत्राभ्यां आचपनोपदेशात् होमेति कर्तव्या निवृत्तिः नैमित्तिकमाह यदि कुमार उपदेवज्जा

69

४२

प्रिया

भौलंदनेनदृष्टेनानुवाकेनएनंकुमारंअभिसमंततःसर्वेशरीरमात्रभेततत्रविशेषमाह दिव्यस्यरीत्येतस्यानुवाकस्यो
त्तमामृचंपरिशिनष्टिसूत्रं॥ दिवस्यरीत्यादिकोद्वादशचौनुवाकोवात्सप्रः एतस्यउत्तमोअंत्याद्वादशींअस्ताव्यामिरि
त्येतामृचंपरिशिनष्टिबुदस्यति तांपरित्यज्यएकादशभिर्ऋग्भिरभिमृशेदित्यर्थः प्रतिदिशंपंचब्राह्मणानवस्थाप्यब्र
यादिममनुप्राणितेतिपूर्वाब्रूयात्प्राणोतिव्यानेतिदक्षिणोऽपानेत्यपरउरानेत्युत्तरतः समानेतिपंचमउपरिष्ठादवेक्षमा
णोब्रूयात्स्वयंवाकुर्यादनुपरिक्ताममविद्यमानेषुइत्यंतसूत्रंकुमारस्यप्रतिदिशादिशंदिशंप्रतिचतसृषुदिक्षुप्राच्यादि
षुमध्येचयथाक्रमेणपंचब्राह्मणान् अवस्थाप्यसंनिवेश्यकुमाराभिमुखानतानप्रतिब्रूयात्॥ किं। इममनुप्राणितेति
इमंकुमारंअनुप्राणितअनुलक्षीकृत्यप्राणोत्यादिव्रतइतिप्रैषः ततःप्रेषिताब्राह्मणाः पूर्वादिक्रमेणप्राणइतिकु
मारंलक्षीकृत्यपूर्वाब्रूयात् व्यानेतिदक्षिणोब्राह्मणःअपानेतिपश्चिमःउरानेत्युत्तरःसमानेतिपंचमउपरिष्ठादवेक्षमवे
क्षमाणाःअविद्यमानेषुस्वयंवास्वयमेवअनुप्राणनंकुर्यात् कथंअनुपरिक्तामंपरिक्रम्यपरिक्रमपूर्वादिकादिशंप्राणो
त्यादिअनुपरिक्तामेणसुलंत्यअस्मिन्पक्षेप्रेषाभावःसयस्मिन्देशजातोभवतितमभिमंत्रयतेसःकुमारःयस्मिन्देशेभू
भागेउत्पन्नःपततितेदेशेअभिमंत्रयते हस्तेनस्पृशतिवेरतेभूमिः इत्यादिशरदःशतमित्यंतैनमंत्रेण अथैनमभिमृ

70

लेनप्रच्छाद्योतरीयेणवापित्नांकआधायजपति कूर्कुरइत्यादि यदिचेत्कुमारोबालग्रहः तंवाले उपद्रवेत् अभिमन्त्र्य तदा
 तंवाले जालेन मत्स्यग्रहणसाधनेन तदलाभे उत्तरीयेण वा वाससा प्रच्छाद्य दधित्वा अंके उत्संगे निधाय धृत्वा कूर्कुरइत्यादि
 कं त्रपहरेत् तं मंत्रं जपति अभिमृशति न नामयति जपते कुमारस्य सर्वांगमभिमृशति न नामयतीत्यादियत्र चाभिमृशा
 मसीत्यंतं न मंत्रेणेति सूत्रार्थः ॥ अथ प्रयोगः ॥ सोष्यंतीं स्त्रियं एजतु दशमास इत्यनयन्त्री अस्त्रजरायुणा सहेत्यनया अ
 द्विरभ्युक्षति पतिः ततः स्त्री समीपे अवैतुष्टमिश्रेश्वलं शुने जरायुतवेनैव मांसेन पीवरीं न कस्मिंश्च नायतमवज
 रायुपद्यतामित्यंतं अवरायतनं मंत्रं जपति तत्र यदि कुमार उत्पद्यते तदा मातृपूजाभ्युदयिके विधाय अस्त्रिन्नेनाले मेधाज
 ननायुष्ये करोति तत्र मेधाजनने यथा अनामिकाया गुल्मा सुवर्णेनांतर्हितयामधुघृते मेलयित्वा केवलं घृतं कुमारं भूस्त्व
 यिदधामि भुवस्त्वयि दधामि स्वस्त्वयि दधामि भूर्भुवः स्वः सर्वं त्वयि दधामीत्यनेन मंत्रेण सकृत्प्राशयति अथाऽयुष्यं क
 रोति तद्यथा कुमारस्य नाभिसमीपे दक्षिणकणे समीपे वा अग्निरायुष्मानित्यादिकान्समुद्र आयुष्मानित्यंतानष्टौ मंत्रान्
 त्रिजपति अग्निरायुष्मांस्वनस्पतीभिरायुष्मांस्तनवायुष्मांस्तं करोमि सोम आयुष्मांस् ओषधीभिरायुष्मांस्तनवा
 युष्मायुष्मांतं करोमि ब्रह्मायुष्मांतद्वाहरोरायुष्मांतं नवायुष्मांस्तं करोमि देवा आयुष्मांतस्ते मृतेनायुष्मांतस्तेन त्वापु

गृ.स. षायुष्मंतं करोमि ऋषय आयुष्मंतं सेवते रायुष्मंतं सेन त्वाय षायुष्मंतं करोमि पितर आयुष्मंतं से स्वधाभिरायुष्मंतं सेन
 भा.ह. त्वाय षायुष्मंतं करोमि यज्ञ आयुष्मान्स दक्षिणाभिरायुष्मान् सेन त्वाय षायुष्मंतं करोमि समुद्र आयुष्मान्स स्रवंतीभिरायुष्मान्
 ४३ स्तेन त्वाय षायुष्मंतं करोमि इति ततस्त्रायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्रायुषं यद्वेषु त्रायुषं तन्नो अस्तु त्रायुषमिति मंत्रं त्रि
 र्जयति सपितापदिकामयेत् अयं कुमारः सर्वमायुरियादिति तदा तं कुमारं दिवस्यरे न्यारभ्य उशिजो विवत्रिरित्यंतेन वात्स
 प्रसंज्ञकेनानुवाकेनाभिमुशेत् अथ कुमारस्य पूर्वादि चतसृषु दिक्षु चतुरो ब्राह्मणान् एकं मध्ये च अवस्थाप्य द्ममनु प्रा
 णितेति तान् ब्रूयात् ततः पूर्वदिक् स्थितो ब्राह्मणः कुमारं लक्ष्मीकृत्य प्राण इति दक्षिणो व्यान इति पश्चिम अपान इति उ
 त्तर उदान इति पंचमः समान इति उपरिष्ठा देवश्चमाणः ब्रूयात् आविद्यमानेषु तु ब्राह्मणेषु स्वयमेव तस्यां तस्यां दिशि कुमा
 राभिमुखं स्थित्वा प्राणेत्यादि पूर्वोक्तं ब्रूयात् अस्मिन् पक्षे न प्रेषः ततो यस्मिन् देशे कुमारो जातो भवति तं देशं वेदते भू
 मिहृदयं दिवि चंद्रमसि श्रितं वेदाहं तन्मां तद्विद्या तस्ये मशरदः शतं जीवे मशरदः शतं शृणुयामशरदः शतं इत्यंतेन मंत्रे
 णाभि मंत्रयते अथेनं कुमारं अश्माभवपरशुर्भेव हिरण्यमस्तु तं भव आत्मा वै पुत्रनामासि संजीवशरदः शतमित्यंतेन
 मंत्रेणाभिमुशति अथास्य कुमारस्य मातरमभि मंत्रयते इडासि मैत्रावरुणी वीरे वीरमजीजनथाः सा त्वं वीरवती

72

राम ४३

भवयास्मान्वीरवतो करदित्यनेन मंत्रेण अथ अस्मकमारस्य मातुर्दक्षिणं स्तनं प्रक्षाल्य प्रयच्छति इमं स्तनमित्यनप
 ची तत उत्तरं वामं प्रक्षाल्य प्रयच्छति यस्ते स्तन इमं स्तनमित्येताभ्यामृग्भ्यां ततः कुमारस्य शिरः प्रदेशे उदपात्रं जलपूर्णं
 पात्रं निदधाति स्थापयति आपो देवेषु जाग्रथ यथा देवेषु जाग्रथ एवमस्यां सति काया ६० सपुत्रिकायां जाग्रथेत्यनेन त
 ददपात्रं प्रागुत्थानात् स्थापितमेव तिष्ठति ततः सतिका गृहस्थद्वारदेशे पंचभूसंस्कारान् कृत्वा सतिकां स्थापयित्वा सायं प्रा
 तः संध्याद्वये फलीकरणमिश्रान्तं दुलकणयुतान् सर्षपान् तस्मिन् नो हस्तेन जुहोति यावत्सूतिकोत्थाने कथं शराडा
 मर्का उपवीरः शोण्डिकेय उल्लखलः मलिस्तु चोद्रोणा सश्रवणो नश्यतादितः स्वाहा इत्यनेन मंत्रेण कामाहुतिं आलिख
 न्निमिषः किंवदंत उपश्रुतिः हर्यशः कुंभीशत्रुः पात्रपाणिर्नर्मणिर्हन्त्री मुखः सर्षपासुराश्च वनो नश्यतादितः स्वाहा इत्य
 नेन द्वितीयां इदमग्रय इत्युभयत्र त्यागः यदि कुमारग्रहो बालमुपद्रवेत्तदा तं बालं जालेन उत्तरीयेण वा वस्त्रेण प्रच्छाद्य अंके
 गृहीत्वा पिता जपति कूर्कुरः सुकूर्कुरः कूर्कुरो बालबन्धनः चेच्चैच्छुनकसृजनमस्ते असुसी सरोलपेता पहरतस्
 त्य यत्ते देवा वरमददुः सत्त्व कुमारमेव वा वृणीथाः चेच्चैच्छुनकसृजनमस्ते असुसी सरोलपेता पहरतस्त्य यत्ते स
 रमामाता सीसरः पिता श्यामशबलो भ्रातरौ चेच्चैच्छुनकसृजनमस्ते असुसी सरोलपेता पहरतस्त्य तं मंत्रं ननामयति

गृहं नरुदतिनहृष्यतिनशायति यत्र वयं वदामो यत्र चाभिमृशामसीत्यनेन मंत्रेण पिता कुमारमभिमृशति ॥ १६ ॥ दशम्यामुत्था
 भाहं प्यत्राह्मणान् भोजयित्वा पितानामकरोति प्रसवदिनमारभ्य दशम्यां तिथौ सूतिकां सूतिका गृहादुत्थाप्य नाम करणां गतपात्रा
 ४४ ह्मणान् त्रीन् भोजयित्वा भोजनं कारयित्वा पिता अपत्यस्य नामधेयं करोति अत्र दशम्यामिति सूतिकां तोपलक्षणं ततश्च य
 स्यावन्ति दिनानि सूतकं तदेतदिने सूतकोत्थापनमित्यर्थः अपरदिने च नामकरणां तथा च गोभिलसूत्रे दशरात्रे युष्टेना
 मकरणमिति याज्ञवल्क्यवचनं अह्नये कादशेनामेति नामकरोतीत्युक्तं तत्कीदृशमित्यपेक्षायामाह द्वक्षरं चतुरक्षरं वा
 घोषवदाद्यंतरंतस्थं दीर्घाभिनिष्ठानं कृतं कुर्यान्न तद्धितमयुजाक्षरमाकारांतं स्त्रियैतद्धितं द्वे अक्षरे यस्य तत् द्व्यक्षरं चत्वार्य
 क्षराणि यस्य तच्चतुरक्षरं अनयोर्विकल्पः किंच घोषवदादि घोषवदक्षरं आदौ यस्य नाम्नः तत् घोषवदादि घोषवन्ति च
 क्षराणि गघडजझञ उहणदधन वममह इत्येतानि अंतरंतस्थं अंतर्मध्ये अंतस्था यस्य तदेतंतस्थं अंतस्था यरल
 वाः दीर्घाभिनिष्ठानं दीर्घमहसं अभिनिष्ठानमवसानं यस्य तत् दीर्घाभिनिष्ठानं कृतं कृत्प्रत्ययांतं कुमारस्य नामधेयं
 कुर्यात् पक्षांतरे कृतं पिता महादिनामतत् कुर्यात् न तद्धितं तद्धितप्रत्ययांतं न कुर्यात् स्त्रियानाम्नि विशेषमाह अय
 जाक्षरं अयुजानि विषमाणि त्रादीन्यक्षराणि यस्मिन्नामिन तदयुजाक्षरं आकारांतं आकारो अंत्ये यस्य तदाकारांतं

74

रामः
४४

गृहस्थं पूर्ववत् आहिताग्निप्रवासप्रकरणोक्तवत् तद्यथा गृहमाविभीतेत्यारभ्य उपहृतो गृहेषु न इत्येतैस्त्रिभिर्मंत्रैः गृहानु
 भाहं पस्थो यक्षे मायवदस्यादिनाशयोरित्यन्तेन मंत्रेण गृहं प्रविशेत् केचित्तु सूत्रकारेण गृहोपस्थानमात्रविधानात् मंत्रवत् प्र
 ४५ वेशनेच्छन्ति पुत्रं दृष्ट्वा जपत्यंगादंगात्संभवासि हृदयादधिजायसे आत्मा वै पुत्रनामासि स जीवशरदः शतमिति पुत्रं आ
 त्मजं दृष्ट्वा विलोक्य अंगादंगादित्यादिकं मंत्रं जपति अथास्य मूर्ध्नी नमव जिघ्रति प्रजापतेष्टेति अथ जपानंतरं अस्य
 पुत्रस्य मूर्ध्नी नमः शिरः अवजिघ्रति अवाची नमजिघ्रति केन मंत्रेण प्रजापतेष्ट्या हिंकारेण वा जिघ्राति सहस्रायुषाः मुकशर्म
 न जीवशरदः शतमित्यन्तेन मंत्रेण सकृत् मूर्ध्नी नमव प्रायद्विस्त्वस्मी नमव जिघ्रति पुनः गवां त्वा हिंकारेणोति चित्रः पु
 नर्गवां त्वा हिंकारेण वा जिघ्राति सहस्रायुषाः मुकशर्मन जीवशरदः शतमिति मंत्रेण सकृत् मूर्ध्नी नमव जिघ्रायद्विस्त्व
 स्मी नमव जिघ्रति दक्षिणेऽस्य कर्णे जपति अस्मे प्रयं धीति अस्य पुत्रस्य दक्षिणे कर्णे श्रवणे अस्मे प्रयन्धि मघव नृजीवि
 निद्रा यो विश्ववारस्य भूरेः अस्मेशतः शरदो जीवसे धा अस्मे वीरांश्च श्वत इन्द्रशिप्रिन्निति मंत्रं जपति ॥ ॥ अथ सव्ये
 वामकर्णे इन्द्रज्येष्ठानिद्रा विणानिधे हि विन्ति दक्षस्य सुभग त्वमस्मे पोषः शरीरामरिष्टं तनूनाः स्वाद्यानं वाचः सुदि
 नत्वमहामित्यन्तं मंत्रं जपति स्त्रियेतु मूर्ध्नी नमव जिघ्रति तूष्णीं स्त्रियाः पुत्रिकायाः मूर्ध्नी नमव जिघ्रति तूष्णीं वि

75

रामः
४५

तद्धितं तद्धितप्रत्ययांतं स्त्रियैस्त्रियानामकुर्यादित्यनुषंगः अपि च शर्मब्राह्मणस्य वर्मक्षत्रियस्य गुप्तेति वैश्यस्य ब्राह्म
 णस्य विप्रस्य पूर्वोक्तलक्षणानामांते शर्मैति क्षत्रियस्य पूर्वोक्तलक्षणानामांते वर्मैति वैश्यस्य पूर्वोक्तनामांते गुप्तेति पदं कुर्या
 त् अथवा ब्राह्मणस्य नाम शर्ममंगलप्रतिपादकं कुर्यात् क्षत्रियस्य वर्मशौर्यरक्षावाप्रतिपादकं वैश्यस्य गुप्तेति धनव
 त्ताप्रतिपादकं शूद्रस्य प्रेष्यत्वप्रतिपादकं इति बोद्धव्यं इति सूत्रार्थः अथ प्रयोगः सूतकांतद्वितीयदिने नामकरणनिमि
 त्तकमात्रपूजापूर्वकं आभ्युदयिकं श्राद्धं विधाय अन्यब्राह्मणत्रयं भोजयित्वा पिता कुमारस्य द्वाक्षरमित्यादिना क्लृप्तलक्ष
 णनामकरोति यथा शिष्टाचारं देवराजशर्मा इत्यादि चतुर्थे मासि निष्क्रमणिका कुमारस्य जन्मतश्चतुर्थे मासि निष्क्रम
 णिका गृहाद्वहिर्निष्क्रमणं करोति पिता सूर्यमुदीक्षयति तच्चक्षुरिति अथ तच्चक्षुर्देवहितमित्यादिना भूयश्च शरदःशता
 दित्यंतेन मंत्रेण श्रीसूर्यभगवंतं रश्मिमालिनं उदीक्षयति कुमारं प्रदर्शयति पिता इति सूत्रार्थः ॥ अथ प्रयोगः जन्मदि
 ने जन्मनक्षत्रे वा प्राणनायकदेशकालौ स्मृत्वा अस्य कुमारस्य गृहान्निष्क्रमणं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगत्वेन चतुर्थे मासि शु
 भे दिने मातृपूजाभ्युदयिके विधाय मात्रां केकृतं कुमारं गृहाद्वहिरानीय तच्चक्षुर्देवहितं मंत्रेण शिशोः सूर्यस्य उदीक्षणं पि
 ता कारयति प्रोष्यत्यगृहानुपतिष्ठते पूर्ववत् प्रोष्यप्रवासादेत्यगृहान् गृहस्थितान् भार्यापुत्रादीन् उपतिष्ठते प्रार्थयते क

26

नामंत्रेण एवकारेण दर्शनजपकर्णजपयोर्निवृत्तिः १८ षष्ठे मासेन्नप्राशनं ॥ जन्मतः षष्ठे मासे कुमारस्य अन्नप्राशनं कर्म
 कुर्यात् स्थालीपाकं श्रपयित्वा ज्यभागा विष्टा ज्वाहुती जुहोति अन्नप्राशनस्येति कर्तव्यता विशेषमाह स्थालीपाकं चरुं य
 थाविधि श्रपयित्वा आधारवाज्यभागो हत्वा द्वे आहुती जुहोति देवीवाचमित्यादिवाजो नो अद्येति च द्वितीया मित्यंतं सत्रं आ
 ज्येन देवीवाचमित्यादिकया ऋचा एकमाहुतिं जुहुयात् इदं वाचे इति त्यागं विधाय चकारात्पुनर्देवीवाचमित्येतस्यांते वाजो
 नः यथा देवीवाचमिति वाजो नो अद्येति च द्वाभ्यां मृग्यां द्वितीया माज्वाहुतिं हत्वा इदं वाचे वाजाय चेति त्यागं कुर्यात् स्थाली
 पाकस्य जुहोति स्थालीपाकस्य चरोः प्राणेनान्नमशीयेत्यादिभिश्चतुर्भिर्मंत्रैश्च तस्य श्वाहुती जुहोति नतः सिष्टकृदादि प्रा
 शनांतं विधाय सर्वान्नरसान्सर्वमन्नमेकतो हृत्यार्थेन प्राशयेत् तूष्णीं हंतंति वा हंतकारं मनुष्या इति श्रुतेः सर्वान्नधुरादीन्
 रसान्सर्वमन्नं भक्ष्यभोज्यलेह्यपेयचोष्यादिक एकतो हृत्य एकतो हृत्येत्यत्र विसर्जनीयलोपेपि पुनः संधिरार्षः एकतः एक
 स्मिन्मात्रे उद्धृत्य कृत्वा अथानंतरं एनं कुमारं प्राशयेत् तूष्णीं मंत्रं रहितं हनेति वामंत्रेण मंत्रं कृतः हंतकारं मनुष्या इति
 श्रुतेः हंतकारं मनुष्या उपजीवेति इति श्रवणात् भारद्वाज्या मांसेन वाक्प्रसारकामस्य कपिं जलमांसेनान्नाद्यकाम
 स्य मत्स्यैर्जनकामस्य कृकषाया आयुष्कामस्य आद्या ब्रह्मवर्चसकामस्य सर्वैः सर्वकामस्यान्नपर्यायवा अन्नगुणफल

गृह माह भारद्वाज्याः पक्षिणाः मांसेन कुमारस्य प्राशनं कारयितव्यं भवति कस्यपितुः कथं भूतस्य वा कप्रसारे कामस्य वाचः
 भा. ह प्रसारे वह त्वं तत् कुमारस्य कामयेते इति वाक्प्रसारकामः तस्य कर्त्तरि षष्ठी कृत्यप्रत्ययात् तत्वात् एवमन्नाद्यकामस्य क
 ४६ पिंजलमांसेन एव मुत्रत्रापि अयमर्थः यदि कुमारः अयं वाग्मी स्यादिति कामयेत् तदा भारद्वाज्यामांसं प्राशयेत् यदि कु
 मारोऽन्नादः स्यादिति कामयेत् तदा कपिंजलमांसं प्राशयेत् कपिंजलः करंडवाभैरिवामयूरो वा केचित्तितीरेवेति यदि कु
 मारो यं जवनः शीघ्रगामी स्यात् तदा यथासंभवं मत्स्यान् प्राशयेत् स यदि कुमारः दीर्घायः स्यादिति कामयेत् तदा कृकषायामां
 सं प्राशयेत् यदि कुमारो ब्रह्मवर्चसी स्यादिति कामयेत् तदा आद्यामांसं प्राशयेत् यदि वाक्प्रसारदीनि ब्रह्मवर्चसां तानि स
 र्वाणि कुमारस्य भवंत्विति कामयेत् तदा भारद्वाज्यादीनामाद्यं तानां सर्वाणि मांसानि क्रमेण प्राशयेत् अन्नपर्यायवा अ
 न्नपरिपाद्यावा अन्नवदेकी कृत्यप्राशयेदित्यर्थः अन्नपर्यायेति अविभक्तिकमाधेयं ततो ब्राह्मणभोजने ततः
 कर्मसमाप्तौ एकस्य ब्राह्मणस्य भोजनं कारयितव्यं अत्र कांड्योऽप्यसमाप्तौ द्विरुक्तिः यथा कात्यायनसूत्रे अध्याय
 परिसमाप्तौ उपसृशेदप उपसृशेदप इति सूत्रार्थः ॥ अथ प्रयोगः ॥ कुमारस्य षष्ठे मासे चंद्रतारानुकूलेशुभे दिने मा
 तृपूजापूर्वकं नादीमुखं प्राद्वं विधाय पंचभूतसंस्कारान् कृत्वा लौकिकाग्निं स्थापयित्वा ब्रह्मोपवेशनाद्याज्यभागान् विद

78

रामः
४६

ध्यात् तत्र आज्येन देवी वाचमजनयंत देवास्तानि विश्वरूपाः पशवो वदन्ति सानो मंत्रेषु मूर्जो दुहाना धेनुर्वागस्मानुपसृष्टैतु
 स्वाहेति प्रथमा इदं वाचे इति त्यागं विधाय पुनर्देवी वाचमित्येतस्यां ते वाजो नो अद्य प्रसूवाति दानं वाजो देवा २ ऋतुभिः क
 ल्पयानि वाजो हि मासर्ववीरं जजान विश्वा आशां जपति र्जयेयं स्वाहेति द्वितीयं इदं वाचे वाजायेति चेति त्यागं कुर्यात्
 अथ स्थालीपाकेन च तस्मात् आहुतीर्जहाति तद्यथा प्राणो नान्नमशीय स्वाहा इदं प्राणाय अपानेन गंधानशीय स्वाहा इदं
 मयानाय चक्षुषारूपाण्यशीय स्वाहा इदं चक्षुषे श्रोत्रेण यशोशीय स्वाहा इदं श्रोत्राय ततः स्थालीपाकेन सिष्टं कृते
 हुत्वा महाव्याहृत्यादि प्राजापत्याता नवाहुती राज्येन हुत्वा संस्त्रवप्राशनं दक्षिणादानांतं कृत्वा सर्वान् सान सर्वान्
 एकस्मिन् पात्रे समुह्य सक्तुं देवकृत्वा रत्नं प्रशंयेत् हंतोति वामं त्रेण सयदिकमारस्पवाज्जित्वमिच्छेत् तदा भारद्वा
 ज्या मांसं प्राशयेत् यद्यन्नाद्यत्वं कामयेत तदा कपिजलमांसं यदि जवनत्वं तदा मत्स्यमांसं यदि दीर्घायुत्वं तदा क
 कषायाः मांसं यदि ब्रह्मवर्चसं तदा आद्या मांसं यदि सर्वकामस्तदा सर्वमांसानि क्रमेण प्राशयेत् एकीकृत्य वा अस्प
 र्कमणः समुह्यार्थं ब्राह्मणं भोक्तव्यं इति सकल्प्य ब्राह्मणं भोजयेत् ॥ इत्यन्तप्राशनं ॥ इत्यभिहोत्रि हरि
 हरविरचितायां पारस्करगृह्यसूत्रव्याख्यानपूर्विकायां प्रयोगपद्धतौ प्रथमकांडः समाप्तः ॥ अथ चूडाकरणके

गृहं शांतौ तंत्रेण सूत्रयति सांवत्सरिकस्य चूडाकरणं तृतीये वा प्रतिहते संवत्सरमब्दे अति क्रांतः सांवत्सरिकः तस्य कुमार
 भाहः स्य चूडाकरणं चूडाकर्मा कुर्यात् तृतीये वा संवत्सरे अप्रतिहते अल्पावशिष्टे यथा मंगले वा सर्वेषां यद्वा यथा मंगले यथा
 ४७ कलाचारं एतदुक्तं भवति यस्य कुले सांवत्सरिकस्य चूडाकर्मा कुर्याते तस्य सांवत्सरिकस्य यस्य तृतीये चेत्तस्य तदा इति
 व्यवस्थाय स्य कुलेनास्ति नियमः तस्य यद्वृद्ध्या विकल्पः अन्ये तु यथा मंगलशब्देन धर्मशास्त्रांतरे विहितकालांतरे
 यलक्षणमाहुः अतश्च सर्वेषां तुल्यविकल्पः षोडशवर्षस्य केशांतः षोडशवर्षाण्यतीतानियस्य असौ षोडशवर्षः तस्य
 सप्तदशवर्षकेशांतः केशांताख्यः संस्कारो भवति अत्र यद्यपि सूत्रक्रमो न्यथा तथापि केशांतस्य कालविकल्पाभावात्
 चूडाकरणेव कालविकल्प इति हेतोः यथा मंगले वा सर्वेषां मिनिस्त्रे पूर्वव्याख्यातं पाठक्रमो दर्शयति क्रमो वलीयानि
 ति न्यायात् ब्राह्मणान् भोजयित्वा माता कुमारमादाया प्राप्ता हते वाससी परिधाया कआधाय पश्चादग्नेरुपविशति
 एवं कालमभिधाय कर्माभिधत्ते चूडाकरणं गतया त्रीन् ब्राह्मणान् भोजयित्वा माता जननी कुमारं चूडाकरणं
 हं आदाय गृहीत्वा आप्लाव्य स्नापयित्वा अहते नवे सह द्यौते वाससी द्वे वस्त्रे परिधाप्य परिहिते कारयित्वा अंतरीयात्वात्
 न अंको उत्सर्गे आधाय स्थापयित्वा पश्चादग्नेः अग्नेः पश्चिमत उपविशति आस्ते अन्वारब्ध आज्याहुती हुत्वा प्राशनात्

80

रामः
४७

गृहसंत्वर्थो बलादन्यत्र नीयते इति न्यायात् धातूनामनेकार्थत्वाच्चेत्यत्र प्रपूर्वोवपतिरभिनिधानार्थः छेदनार्थत्वे तु उत्तरसूत्रविहि
 भा. ह तप्रच्छेदनार्थकं प्रसज्येत येनावपत्सविताक्षुरेण सोमस्य एजोवरुणास्पविद्वान् तेन ब्रह्माणेव पतेदमस्यायुषं
 ४८ जरदक्षिण्यथा सदिति सकेशानि प्रच्छिद्यन्तु हे गोमयपिराडे प्रास्पत्यत्तरतो ध्रियमाणे येनावपदिति मंत्रेण केशसहिता
 निकशतरुणानि प्रच्छिद्यन्तु यित्वा मेरुत्तरतो भूभागे ध्रियमाणे स्थाप्यमाने आनडुहे आर्षभे गोमयपिराडे गोशकृत्पि
 डे प्रास्पतिप्रक्षिपति एवं द्विरपरंतूष्मी एवमुक्तेन प्रकारेण द्विः द्विर्वारं उंदनादिगोमयपिराडनिधानांतंतूष्मीमंत्र
 रहितं कुर्यात् इतरयोश्चांदनादि इतरयोः पश्चिमोत्तरयोः गोदानयोः उंदनादिक्लेदनप्रभृतिकर्मचकारात् सकृ
 न्मंत्रकंद्विरमंत्रकं भवति अथ पश्चात्त्रायुषमिति अथ दक्षिणगोदानस्य त्रिरुंदनादिप्रच्छेदनानंतरं पश्चाद्गो
 दाने विशेषमाह त्रायुषमिति त्रायुषं जमदग्नेरित्यादिना मंत्रेण सकेशानि कुशतरुणानि सकृत्प्रच्छिद्यन्तूष्मीद्विः
 प्रच्छिद्य गोमयपिराडे प्रास्यात् अथोत्तरतः अथानंतरं उत्तरत गोदाने उंदनादिगोमयपिराडनिधानाने विशेषमा
 ह येन भूरिश्रुतिस्वस्त्यइत्यनेन मंत्रेण सकृत्सकेशानां कुशतरुणानां प्रच्छेदनं त्रिः क्षुरेण शिरः प्रदक्षिणपरि
 हरतिसमुरवं केशान्ते त्रिः त्रीन्वारं क्षुरेण शिरः सूद्धानं प्रदक्षिणं यथा भवति तथा परिहरति शिरसः समं तात्प्रद

81

रामः
४८

शोतास्वप्नमासिंचति ततअन्वारब्धः ब्रह्मणा उपस्पृष्टः आज्याहुतीः आधारादिसिष्टकृदंताश्चतुर्दशहत्वा संस्र
 वप्राशनांते शोतासु असु उष्मा अपासिंचति प्रक्षिपति वक्ष्यमाणं मंत्रेण अन्वारब्धग्रहणेन नित्या ज्याहुतिहोमो
 नियम्यते उष्मेन वायु उदकेनेह्यदिते केशान्वयेति केशश्मश्रुतिचकेशांते केशांते पुनः उष्मेन वायु उदकेनेह्यदिते केश
 श्मश्रुवपतीति विशेषः अथात्र नवनीतपिंडं घृतपिंडं दध्वावा प्रास्यति अथ उष्मोदकसेकानंतरं अत्र आसप्सु नवनीतपि
 ण्डं घृतपिंडं दध्वावा पिंडं प्रास्यति असुक्षेपणे प्रक्षिपति तत आदाय दक्षिणं गोदानं मुदति सवित्रा प्रसृता इति तत स्ना
 भ्यो अद्वाः उलुकेनैकदेशमादाय दक्षिणं गोदानं शिरसो दक्षिणं प्रदेशस्थं गोदानं केशसमूहं उदति क्लेदयति आ
 द्रेकरे तीत्यर्थः केन मंत्रेण सवित्रा प्रसृतेत्यादिना दीर्घायत्वा यवर्चस इत्यंतेन त्रेण्या शलल्या विनीय त्रीणि कुशतरु
 णान्यतर्दधात्योषध इति त्रिण्या त्रिश्चेतया शलल्या शल्यकपक्षकंकटकेन विनीय पृथक् पृथक् पूर्वदिना धिवासि
 तां केशलतिकां तस्या अंतर्मध्ये अंतरा त्रीणि त्रिसंख्याकानि कुशतरुणानि दर्भपत्राणि दधाति धारयति ओषधे त्राय
 स्वेति मंत्रेण शिवो नामेतिलो हसुरमादाय निवर्तयामीति प्रवयति ततः शिवो नामेत्यनेन मंत्रेण लोहसुरं ताम्रपरिस्कृत
 मायसंशुलं आदाय गृहीत्वा दक्षिण करेण निवर्तयामीत्यनेन मंत्रेण प्रवपति तं सुरं कुशतरुणान्यभिनिदधाति उपसर्गेण धा

क्षिणं क्षुरं भ्रामयतीत्यर्थः तत्र मंत्रमाह यत्क्षुरेणोत्पादिमास्यायुः प्रमोषोरित्यंतं केशांते च सुरवमिति पदं प्रक्षिपेन्मंत्रे
 आवपेत् ताभिरद्भिः शिरः समुद्यनापिताय क्षुरं प्रयच्छत्यक्षुण्वपरिवेपेति ताभिः शोतोष्माभिरद्भिः कुमारस्य शिरः समुद्यना
 द्वैविधायनापिताय क्षौरकैत्रे जातिविशेषाय क्षुरं अक्षुण्वपरिवेपेत्यनेन मंत्रेण प्रयच्छति यथामंगलं केशशेषकरणं केश
 नां शेषकरणं शिरसास्थापनं केशशेषकरणं यथामंगलं मंगलं कलाचारव्यवस्थामनतिक्रम्य भवति कलाचारश्च
 बहुधा नद्यथा लोकाक्षिः तृतीयस्य वत्सरस्य भूयिष्ठे गते चूडां कारयेत् दक्षिणातः कंबुजावसिष्ठानां उभयतोऽत्रिकश्य
 पानां मुंडाभृगवः पंचचूडा आंगिरसः वाजिमैके मंगलार्थं शिखिनो न्यडिति अनुगुप्तमेतं स केशंगोमयपिंडं निधा
 य गोष्ठे पल्वल उदकांते वा अनुगुप्तमावृतं एतंगोमयपिरांडं स केशं केशैः सहितं निधाय स्थापयित्वा गोष्ठे गवाव्रजे
 पल्वले अल्पोदके सरसि उदकान्ते वा आचार्याय वरं ददाति स्वकीयाय आचार्याय गां ददाति संवत्सरं ब्रह्मचर्यं के
 शांतकस्मान्तरं संवत्सरं यावत् ब्रह्मचर्यं भवेत् द्वादशरात्रं षड्रात्रं त्रिग्रात्रं ततः केशान्तां नंतरं यावज्जीवमवप
 नं च विहितवपनव्यतिरेकेण विहितवपनं च गंगायां भास्करक्षेत्रे मातापित्रोर्गुरुमृते आधाने सोमपाने च वपनं सप्त
 सुस्मृतं तथा वपनं चीनुभाविनां प्रेतकनीयसावपनं तथा मुंडनं चोपवासश्च सर्वतीर्थघणं विधिः वर्जयित्वा कुरुक्षेत्रे

शावेदुःखमनुभवन्तीत्यनुभाविनः सपिंडाः अनुषश्चाद्वेतीत्यनुभाविनः १८१

यः सुविशालं विरजंगयां नैमिषं पुष्करंगयामिति पाठान्तरं प्रयोगेव पनं कुर्याद्गयायां पिण्डपातनं दानं दद्यात्कुरुक्षेत्रे वा राणा
 भा ४९ स्यात्तनुत्यजेदित्यादि वचनानि च यत्प्रतिपादितं निमित्तैः अत्र गर्भाधानादिषु विवाहपर्यन्तेषु संस्कारकर्मसु मुख्य
 त्वेनपितैवकर्तृ तदभावे सन्निहितोऽन्यः तथा च स्मरणं स्वपितृभ्यः पिता दद्यात्सुतसंस्कारकर्मसु पिण्डानोद्वाहना
 त्रैषां तस्याभावेऽपि तत्र मातृ एतात्पुत्रानि नाम करणादीनि चूडाकरणां तानि मंत्ररहितानि इह हि तृणामपि कुर्यात् य
 याहयाज्ञवल्क्यः तूष्णीमेताः क्रियाः स्त्रीणां विवाहस्तु समंत्रक इति तथा शूद्रस्य यथाहयमः शूद्रोऽप्येवंविधः कार्यो वि
 नामंत्रेण संस्कृतः न केनचित्समसृजच्छ्रुदसांतं प्रजापतिः एवंविधः गर्भाधानादि चूडाकरणानैः संस्कारैर्वैजिकग
 भिकपापशून्यः विनामंत्रेण तूष्णीं यत्तत्तं शूद्रमेकतमेनापि च्छ्रुदसावेदेन समसृजत्तत्तं समयोजयत् तथा ब्रह्मपु
 णो विवाहमात्रं संस्कारं शूद्रोऽपि लभतां सदा मात्रशब्देन विहिते तत्संस्कारनिवृत्तिश्च यमब्रह्मपुण्यवचनाभ्यां शू
 द्रस्य गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतजातकर्मनामधेयनिष्क्रमणान्नप्राशनचूडाकरणविवाहाः नवसंस्कारा विहितास्ते च
 तूष्णीं इतरेषां निवृत्तिः प्रसंगादनुपनीतधर्मी लिरम्यते मनुः नास्मिं व्युत्तिष्ठते कर्म किंचिदामो जिवंधनात् नाभि
 व्याहारयेद्ब्रह्मस्वधानि नयनादृते शूद्रेणाहिसमस्ता वद्यावदेदेन जायते दृढशतात्तपः प्राक् चूडाकरणाद्वालः प्राग

शनाच्छिश्यः कुमारस्तु सविज्ञेयो यावन्मौंजी निबन्धनं शिशोरभ्युक्ष्य रात्रौ भोक्तुं बालस्याचमनं स्मृतं रजस्वलादिसंस्पर्शे ह्य
 तव्यं तु कुमारकैः गौतमः प्रागुपनयनात्कामचारभक्षः नित्यं मद्यं ब्राह्मणो नुपनीतोऽपि वर्जयेत् उच्छिष्टादावप्रयतान
 स्युः महापातकवर्जं ब्राह्म्यमातापित्रोरथोच्छिष्टं बालोभुंजनं भवेत्सुखी संस्कारयोजनं च स्मृत्यंतरोक्तं यथाह याज्ञ
 वल्क्यः एवमेनः शमं याति बीजगर्भसमुद्भवं अंगिराः चित्रकर्म यथानेकैरागैरुन्मील्य तेशनेः ब्राह्मणाय मपि तद्व
 त्स्यात्संस्कारैर्विधिपूर्वकैः मनुः गर्भे होमैर्जातकर्म चोडमौंजी निबन्धनैः वेजिकं गार्भिकं चैनोद्विजानामयमृज्यते
 हारीतः गर्भाधानवदुपेतो ब्रह्मगर्भसदधाति पुंसवनात्पुंसी करोति फलस्त्वपनात्पितृजं पाप्मानमपोहति जातक
 र्मराणां प्रथममपोहति नाम करणो न द्वितीयं प्राशनेन तृतीयं चूडाकरणेन चतुर्थं स्नानेन पंचमं एतैरष्टभिर्गार्भसंस्का
 रैर्गार्भोपधाता तूतो भवति उपनयनाद्यैरत्र ब्रतैश्चाष्टभिः स्वच्छंदसम्मितो ब्राह्मणः परंपात्रं देवपितृणां भवति छं
 दसायनं सुमंतुः तत्र ब्राह्मणस्य त्रिय वेश्यानां वृत्तिर्गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतोन्नयनं जातकर्म नाम करणानि क्रमणा
 न्नप्राशनं चूडोपनयनं चत्वारि वेदव्रतानि स्नानं सहधर्मचारिणी संयोगः पंचानां यज्ञानां मनुष्यानां देवपितृमनुष्य
 भूतब्रह्मयज्ञानां मेतेषां चाष्टकाः पार्वणाश्चाद्वैश्चावराणां ग्रहायणी चेत्याश्रयजीति पाकयज्ञसंस्थाः अग्न्याधेयमग्निहो

गृह्यसूत्रं दर्शयौर्णमासौ चानुर्मास्याप्रयत्नोऽष्टिर्निरुद्धपशुबंधः सोत्रामणीतिसप्तहविर्यज्ञसंस्थाः अग्निष्टोमोत्पग्निष्टोमउक्थ
 भाह्वोऽशीवाजपेयोतिरात्रोऽप्यार्यामइतिसप्तसोमसंस्था एते चत्वारिंशत्संस्काराः हारीतः द्विविध एव संस्कारे भवति
 ५० ब्राह्मोदेवश्च गर्भाधानादिस्नानानौ ब्राह्मः पाकयज्ञहविर्यज्ञसौम्याश्चेति देवः ब्राह्मसंस्कारसंस्कृतत्रदधीणा समा
 नतां सात्त्विकतां सायुज्यतां गच्छन्तीत्यल मतिप्रसंगेन इति सूत्रार्थः ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ तत्र सांवत्सरिकस्य तृती
 ये वा वर्षे भूयिष्ठे गते कुमारस्य चूडाकरणारंभ्य कर्म कुर्यात् कुलधर्मव्यवस्थया वा देवयोगाद्गृह्योक्तकालालाभे स्मृ
 त्यंतरे क्तान्यतमकाले मातृपूजामाभ्युदयिकं च कृत्वा ब्राह्मणत्रयं भोजयित्वा वहिः शालायापरिसमूहनादिभिर्भु
 वंसंस्कृत्य लौकिकाग्निं स्थापयेत् अथ माता कुमारमादाय स्नापयित्वा वा सोमं परिधाप्य उत्संगे निधाय अग्नेः पा
 श्चिमतः उपतिष्ठति ततो ब्रह्मापवेशनाद्याज्यभागांते विशेषः तंडुलवर्जमासादनं उपकल्पनीयानि च शीतोदकस्य
 क्षौद्रकं नवनीतघृतदधिपिंडानामेकतमंत्रेणीशललोत्रीणि त्रीणि कुशतरुणानि पृथक् वद्धानि नव ताम्र
 परिस्कृत आयसः सुरः गोमयपिंडं नापितश्चेति ततः पवित्रकरणादिपुष्पक्षरांते आधारादिस्त्रिष्टुक्रुदंतं चतु
 र्दशाहतिहोमं विधाय संस्त्रवान्प्राश्य पूर्णपात्रवरयोरन्यतरं ब्रह्मणे दद्यात् ततः शीतास्वप्सु उष्मा अप आसिच

गृहसूक्तकेषां छिन्धि शिरोमास्यायुः प्रमोषीरित्यंतेन मंत्रेण शिरसः समंतात्प्रदक्षिणां क्षुरं भ्रामयति सकृन्मंत्रेण द्विस्तृष्मी ततस्ते
 भाह नैवोदकेन समस्तशिर आर्द्रमापाद्य अक्षरां वपरिवपेत्पतेन मंत्रेण नापिताय क्षुरं समर्पयति सचनापितः सकेशवपनं कु
 ५१ र्वनयथा क्तं केशशेषकरणं करोति ततः सकेशगोमयं पिण्डं अनुगुप्तं पत्वले गच्छेवा उदकांते वा निधाय चूडाकरणक
 तां स्वाचार्यो यव रंददाति केशांते पिषोडश वर्षे स्पृष्ट्वा दश वर्षे इयमेव चूडाकरणोक्ता इति कर्तव्यता एतावांस्तु विशेषः
 उष्णोदकं सेक मंत्र उष्मेन वायु उदकेनेह्यदिते केशश्मश्रुवप तथा क्षुरपरिहरणो मुखसहितं शिरः परिहरति तत्र परिह
 रणमंत्रे च यत्क्षुरेण मज्जते त्यादिमास्यायुः प्रमोषीर्मुखं तथा यस्य यस्य केशांतः स स्वाचार्यो यगां ददाति संवत्सरं
 वा द्वादशरात्रं षड्रात्रं त्रिरात्रं वा ब्रह्मचर्यं करोति शक्त्यपेक्षया विकल्पः तथा केशांता दूर्द्ध्वा स्त्रीयवपनमतिरैकेण
 यावज्जीवमवपनं शास्त्रीयवपनं च ॥ असृवर्षे ब्राह्मणमुपनयेद्गर्भाष्टमे पुत्रा अष्टौ वर्षाणि अतीतानि यस्य असौ अ
 सृवर्षस्तं ब्राह्मणं द्विजोत्तमं उपनयेत् उपनयनाख्येन संस्कारेण संस्क्रियात् गर्भाष्टमे पुत्रा गर्भः अष्टमो येषां तानि ग
 र्भाष्टमानितेषु वा उपनयेत् ततश्च जन्मतो नवमेष्टमे वा उपनयेदित्यर्थः एकादशवर्षः राजन्य एकादशवर्षाण्य राम
 तीतानि यस्य असौ एकादशवर्षस्तं जन्मतो द्वादश इत्यर्थः राजन्यं सत्रियं उपनयेदित्यनुषज्यते द्वादशवर्षे वैश्या ५१

४४
 उष्मेन वायु उदकेनेह्यदिते कैशान्वपेत्यनेन मंत्रेण अत्र उष्मोदकमिश्रितशीतोदके उपकल्पितं नवनीताद्यमृतमं
 पिराडं प्रक्षिपति तदुदकमादाय सवित्रा प्रसृता दैव्या आप उदंतु ते तनूदीर्घायुत्वाय वर्चस इत्यनेन मंत्रेण दक्षिणगो
 दानमुदति ततश्च शेषाश्लक्ष्माकेशान्विनोय ओषधे त्रायस्वेति मंत्रेण कुशतरुणान्तर्हितैषु केशेषु निवर्तयाम्यायुषेनाद्याय प्रजन
 पिता नमस्ते अस्तु मामाहि ४० सीरित्युपकल्पितं सुरमादाय कुशतरुणान्तर्हितैषु केशेषु निवर्तयाम्यायुषेनाद्याय प्रजन
 नाय रायस्योषाय सुप्रजास्वाय सुवीर्यायेत्यनेन मंत्रेण सुरमभिनिदधाति येनावपत्सविता सुरेण सोमस्य राजो वरुणा
 स्य विद्वान् तेन ब्रह्माणो वपते दमस्यायुषं जरदक्षिणं यासदित्यं तेन मंत्रेण सकेशतरुणानि प्रच्छिद्य आनडहे गोमयपि
 डे उत्तरतो ध्रियमाणो प्रक्षिपति एवमेवापरं वारद्वयं उदनकेशविनयन कुशतरुणान्तर्हितैषु केशेषु निवर्तयाम्यायुषेनाद्याय प्रजन
 रुणप्रच्छेदन गोमयपिराडं प्रासनानि तूष्णीं कुर्यात् तथा पश्चिमोत्तरयोर्गोदानयोः एवमेव सकृत्संमंत्रकं द्विस्तूष्णीं
 करोत्येतावान्विशेषः पश्चिमगोदाने त्रायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्रायुषं यद्वेष्ट त्रायुषं तन्नो अस्तु त्रायुषमिति च्छेद
 नम् उत्तरतो गोदाने येन भूरिश्वरादिवंज्योक्त पश्चादधिसूर्यं तेन ते वषामि ब्रह्मणा जीवातवे जीवनाय सुश्लोक्याय स्वस्त्य
 इत्यनेन मंत्रेण च्छेदनं अन्यत्सर्वमुदनादि गोमयपिराडं प्रासनानि तं समानं ततो यत्सुरेण मज्जयिता सुपेशसावस्वा वावपति

दशवर्षायाति क्रांता नित्यस्य सतथा जन्मतस्त्रयोदशे वैश्यमुपनयेत् यथामंगलं वा सर्वेषाम् पक्षान्तरमाह अथवास
 द्वेषा ब्राह्मणस्य त्रियविंशं यथामंगलं यथामंगलधर्मं यद्वा यथामंगलशब्देन स्मृत्यन्तरे क्तपंचवर्षादिकालसंग्रहः यथाहम
 नुः ब्रह्मवर्षसकामस्य कार्ये विप्रस्य पंचमे राशौ बलार्थिनः षष्ठे वैश्यस्ये हार्थिनोऽष्टमे आपस्तंबोऽपि अथकाम्यानि सप्तमे ब्र
 ह्मवर्षे सकामं अष्टमे आयुः कामं नवमे तेजस्कामं दशमे अन्नाद्यकामं एकादशे इन्द्रियकामं द्वादशे पशुकामं उपनयेत् त
 था वसन्ते ब्राह्मणमुपनयीत ग्रीष्मे राजन्यं शरदि वैश्यं गर्भाष्टमे वर्षे वसन्ते ब्राह्मण आत्मानमुपनापयेत् एकादशे सत्रिपो
 ग्रीष्मे द्वादशे वैश्यो वर्षासु वर्षाशब्देन शरदे वाभिधीयते ऋतुः संवत्सरो ग्रीष्मो वर्षा हेमन्त इति यास्कवचनात् वर्षास्वन्तमे
 वति शरत् एवमुपनयनकालमभिधाय दानौ कर्मो ह ब्राह्मणान् भोजयेत्तच्च त्रीन् ब्राह्मणान् भोजयेत् आशयेत् तं
 चक्रमारं वपनानंतरं आशयेदिति चकारेणानुषज्यते पथेऽपिशिरसमलंकृतमानयंति पसंवेतः उपसंवेदितं शिरो यस्य सप
 येऽपिशिरस्तं अलंकृतं यथा संभवं रत्नसुवर्णे निर्मितैः कुंडलाद्यलंकारैः आनयंति आचार्यपरुषाः आचार्यसमीपं आ
 चार्यलक्षणं यमेनोक्तं सत्यवाक् कृतिमान् दक्षः सर्वभूतदयापरः आस्तिको वेदनिरतः शुचिश्चाचार्य उच्यते वेदाध्य
 यनसंपन्नो वृत्तिमान्विजितेन्द्रियः नयाजयेद्वृत्तिहीनं दृष्टुं याचनतं गुरुं पश्चादग्रे रवस्थाप्य ब्रह्मचर्यमागमिति वाचयति

गृह तत आचार्यमाणवकं अग्नेः पश्चिमत आत्मनो दक्षिणत अवस्थाप्य अवस्थितं कृत्वा ब्रह्मचर्यमागमिति ब्रूहीति प्रेषमुक्त्वा ।
 भा. ह. माणवकं ब्रह्मचर्यमागमिवाचयति ब्रह्मचार्यसानीति च ब्रह्मचार्यसानीत्याचार्यमाणवकं प्रेषयति प्रेषितश्च माणव
 ५२ कः ब्रह्मचार्यसानीति वदेत् अथैनं वासः परिधापयति येनैन्द्राय हृहस्पतीत्यादि बर्चसेत्यंतं अथ वाचनानंतरं एनं क्रमा
 रं आचार्यः ब्रह्ममाणलक्षणं शाणादि वासः परिधापयति परिहितं कारयति येनैन्द्रायेत्यादि मंत्रे पठित्वा मेखलां बध्नीते
 ततः मेखलां मौज्यादिकां ब्रह्ममाणलक्षणं वध्नीते कटि प्रदेशे तु चतुर्न प्रवरसंख्यं शिष्युतं प्रादक्षिणेन परितः वेष्टयति
 इयं दुरुक्तमित्यादिनां मेखलेयमित्यनेन मंत्रेण माणवकं पठितेन यवा सुवासा इत्यादि देवयन्त इत्यनेन वा मंत्रेण तू
 ह्मी वा तूह्मी वा मेखलां बध्नीते अत्र यद्यपि सूत्रकारेण यज्ञोपवीतधारणं न सूत्रितं तथाप्येकैव सूत्राः प्राचीना वीतिन
 इति प्रेतोदकदाने प्राचीना वीतित्वविधानात् इडाजिनोपवीतानि मेखलांचैव धारयेदित्याज्ञवल्केन ब्रह्मचारिणः उप
 वीतधारणा स्मरणात् तथा सदोपवीतिना भाव्यं सदा बद्धशिखेन च विशिखोऽप्युपवीतश्च यत्करोति न तत्कृतमिति छंदो
 गपरिशिष्टे कात्यायनेन सामान्यतः सर्वे श्रमिणां सदा यज्ञोपवीतधारणा स्मरणात् यज्ञोपवीतधारणां तावदुपनयनप्रभृति
 प्राप्तं तच्च कृत्रकं त्वमित्यवसरपेक्षायां औचित्यान् मेखलाबंधनानंतरं युज्यते एतदेव कर्त्तव्यं पाध्यायवा सुदेवदोक्षितं ।

१०

रामः
५२

गृह्य अथ सूर्यदर्शना नंतरं आचार्योऽस्य माणवकस्य दक्षिणं समधिदक्षिणं स्कंधस्योपरि स्वेदक्षिणं हस्ते नीत्वा हृदयं वशः मम
 भाह ते तद्व्यादिना गृह्यस्य तिष्ठानियुक्तं मम ह्यमित्येतेन मंत्रेण आलभते स्पृशति अथास्य दक्षिणं हस्ते गृहीत्वा ह कोना मासीति अ
 ५३ यद्गृह्यालंभनानंतरं आचार्यः अस्य माणवकस्य स्वकीयेन दक्षिणं हस्ते न दक्षिणं हस्ते गृहीत्वा धृत्वा कोना मासीदिति आह वी
 ति असावहं भो इति प्रत्याह एवं पृष्ठे माणवकः असौ अमुकशर्मन् अहं भो ३ इति प्रत्याह प्रतिवचनं दद्यात् अथैनं माह क
 स्पृष्टं ब्रह्मचार्यसीति भवत इत्युच्यमान इन्द्रस्पृष्टं ब्रह्मचार्यस्य गिराचार्यस्तवाह माचार्यस्तवासाविति अथ प्रतिवचनानंतरं आचा
 र्य एनं माणवकं कस्य ब्रह्मचार्यसीत्याह पृच्छति भवत इति माणवकेनोच्यमाने इन्द्रस्पृष्टं ब्रह्मचार्यस्य गिराचार्यस्तवाह माचार्य
 स्तव अमुकशर्मन्निति पठति अथैनं भूतेभ्यः परिददाति अथानंतरं एनं कुमारं आचार्यः भूतेभ्यः प्रजापतिप्रभृतेभ्यः प
 रिरक्षितुं ददाति प्रयच्छति तत्र मंत्रः प्रजापतये त्वेत्यादि अरिष्टा इत्यन्तः ॥ ॐ ॥ प्रदक्षिणं मग्निं परित्योपविशति एवं वस्त्रदा
 नादिभिर्गचार्येण संस्कृतो माणवकः अग्निं प्रदक्षिणं पथा भवति तथा परित्यपरिक्रम्य पश्चादग्नेराचार्यस्योत्तरतः उपवि
 शति आसे अन्वारं च आज्याहुतीर्हत्वा प्राशनांते ततः ब्रह्मणान्वारं च आचार्य आघारादिस्विष्टकृदंतांश्चतुर्दशाहुती
 र्हत्वा संस्त्रवप्राशनांते अत्र पुनरन्वारं भानुवादः चतुर्दशाहुतिहोमव्यतिक्रमं होमप्रतिषेधार्थः अथैनं संस्त्रांस्ति ब्रह्मचार्य

१

रामः ५३

२
 रेणुदीक्षितं भूतयः स्वस्वग्रंथे यज्ञोपवीतधारणमत्रावसरे लिखितवतः तच्च सर्वकर्मो गत्वान्नं त्रवद्युज्यत इति मंत्रम
 पिशाखांतरीयं मंत्रमपि लिखितवतः ततोत्रयज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं परस्तात् आयुष्मग्र्यं प्रतिमुच्य
 श्रभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु ते जइति माणवकपठितेन मंत्रेण उपवीतं परिधापयति आचामयति च अथ तूष्मीमैतोयमजि
 नमुत्तरीयं करोति दंडं प्रयच्छति तं प्रतिगृह्णाति यो मे दंड इति आचार्यो माणवकायवक्ष्यमाण लक्षणां दण्डं प्रयच्छति तूष्मीमा
 णवकश्च तं दंडं यो मे दंड इत्यादिना ब्रह्मवर्चस इत्यंतेन मंत्रेण प्रतिगृह्णाति दीक्षावदेके दीर्घसत्रमुपैतीति वचनात् एके
 आचार्यो दीक्षावतदीक्षायां यथा दण्डप्रदानं सोमेतथेच्छति तत्र उच्छ्रयस्व वनस्पत इत्यादिना यज्ञसोह च इत्यंतेन मंत्रेण यज
 मानो दण्डं उच्छ्रयति तद्ददत्र ब्रह्मचारी केन हेतुना दीर्घसत्रं वा एष उपैतियो ब्रह्मचर्यमुपैतीत्यारभ्य ब्रह्मचर्यं स्पदीर्घसत्र
 संपत्प्रतिपादनात् अथास्याद्गिरंजलिनां जलिं पूरयत्यापोहिष्टेति तिसृभिः अथ दंडप्रदानानंतरं आचार्यः अस्य माणव
 कस्य अज्जलिसकीयाज्जलिस्थाभिरद्भिः आपोहिष्टेत्यादिकाभिसुभिर्ऋग्भिः पूरयति अथैनं सूर्यमुदीक्षयति त
 च्चक्षुरिति अथानंतरं एनं माणवकं सूर्यमुदीक्षस्वेत्येवं प्रेष्य सूर्यमादित्यं उदीक्षयति अबलोकनं कारयति स च प्रेषितः तच्च
 क्षुरित्यादिना भूयश्च शरदः शतादित्यंतेन मंत्रेण सूर्यमुदीक्षते अथास्य दक्षिणा ४० समधिहृदयमालभते मम ब्रतेत इति

१३
 गृहस्त्वेवगायत्रीब्राह्मणाया अनुब्रूयादग्नेयो वै ब्राह्मण इति श्रुतेः त्रिष्टुभं राजन्यस्य जगती वैश्यस्य सर्वेषां वा गायत्री म सावित्री
 माह प्रदानस्य कालविकल्पानाह संवत्सरे उपनयनमारभ्य पूर्णवर्षे षण्मास्य षडेव मासाः षण्मास्यं स्वार्थे तद्धितं श्रुत्वा दसो वृद्धिलो
 ५४ पः छंदो बत्सत्राणि भवन्तीति वचनात् तस्मिन् षण्मासे चतुर्विंशत्यहे चतुर्विंशत्या अहो भिरुपलक्षितः कालः चतुर्विंश
 तहः तस्मिन् द्वादशाहे द्वादशभिरहोभिरुपलक्षितः कालो द्वादशाहस्तस्मिन् षडहे षड्विंशतिरहोभिरुपलक्षितः कालः षडहः तस्मि
 न्त्र्यहे त्रिभिरहोभिरुपलक्षितः कालस्त्र्यहस्तस्मिन् वा शब्दः सर्वेषु संवत्सरादिषु संबध्यते एते कालविकल्पाः आचार्यस्य श्र
 म्मृषादिशिष्यगुणतारतम्योपेक्षाः एवं सामान्येन सावित्री प्रदानस्य कालविकल्पानभिधाया धुना ब्राह्मणस्य विशेषमाह
 तु शब्दः पक्षव्यावृत्तौ ब्राह्मणस्य नैते कालविकल्पाः किंतु क्षत्रियवैश्ययोः ब्राह्मणस्य सद्य एव गायत्री अनुब्रूयात् कृतः
 आग्नेयो वै ब्राह्मण इति श्रुतेः आग्नेयो अग्निदेवत्यः ब्राह्मण इति वेदवचनात् त्रिष्टुभं राजन्यस्य जगती वैश्यस्य सर्वेषां
 वा गायत्री राजन्यस्य सत्रियस्य त्रिष्टुभं त्रिष्टुच्छंदो यस्याः सा त्रिष्टुपता सावित्री त्रिष्टुभं जगती छन्दो यस्याः ऋचः सा ज
 गती तां जगती सावित्री वैश्यस्य सावित्री मनुब्रूयादित्यनुषज्यते सर्वेषां वा गायत्री म सर्वेषां ब्राह्मणस्य सत्रियविंशं गायत्री रामः
 मेव गायत्रं छंदस्का मेव सावित्री सवितृदेवता को तत्सवितुरिति सकलवेदशाखाभ्यां तां ऋचमनुब्रूयात् ॥ अत्र समिदाधा ५४

स्यपोशानकर्मकुरुमादिवासुषुप्यावाचंयच्छसमिधमाधेह्यपोशानेति अथानंतरमाचार्यः एनंमाणवकंसंशास्तिशिस॥
 यतिकथं ब्रह्मचारी असिअसानेतिमाणवकेनप्रत्युक्तः अपःअशानपिबुद्धिअशानीतिप्रत्युक्तः कर्मस्नानादिकंस्ववाणी
 श्रमविहितं कुरुविधेहिकरवाणीतिप्रत्युक्तः मादिवासुषुप्याः स्वाश्रीरितिनस्वामीतिप्रत्युक्तः वाचंगिरंयच्छनियमय
 यच्छानीतिप्रत्युक्तः समिधंवश्यमाणप्रकारेणआधेहिअग्नौप्रक्षिपेतिअपोशानेतिपूर्ववत् अथास्मैसावित्रीमन्वाहो
 न्नरतोमेः प्रत्यङ्मुखायोपविष्टायोपसन्नायसमीक्षमाणायसमीक्षितायदक्षिणतस्तिष्ठत आसीनायवैकेपच्छेः ह्रस्वैः
 संधाचतुर्तीयेनसहानुवर्तयन् अथशासनानंतरंअस्मैब्रह्मचारिणेसावित्रीसवितृदेवत्यांगायत्रीछन्दस्काविश्वामित्रदृ
 ष्टां क्रुचंअन्वाहउपदिशति कथंभूतायप्रत्यङ्मुखायपश्चिमाभिमुखायपुनः कथंभूतायउपविष्टाय क्तअग्नेरुत्तरस्यादि
 शितथाउपसन्नायपादोपसंग्रहणादिनाभजमानायतथासमीक्षमाणायसम्यक् आचार्यमवलोकयतेतथाआ
 चार्येणसम्यगवलोकिताय पश्चांतरमाह दक्षिणतः अग्नेर्दक्षिणस्यांदिशतिष्ठतेऊर्ध्वयिऊर्ध्वभूतायवाआसीनाय
 उपविष्टायइत्येकआचार्यः सावित्रीप्रदानंमन्यतेकथमन्वाह पछः पादंपादं अर्द्धैर्चशः तदनुअर्द्धैर्मर्द्धैर्मते
 दनुचसंधाचतुर्तीयेनवारणासहमिलित्वाआवर्तयन् पठन् संवत्सरेषणमास्पेचतुर्ध्वं शतहोदादशाहोषडहोत्रहोवासद्य

१५

ऊर्ध्वय

नमः ॥ अत्र सावित्रीप्रदानोत्तरकाले समिधां आधानं प्रक्षेपः ब्रह्मचारिणो भवति अत्राग्राविति भाष्यकारः अत्रावप
 रस्य पाठादेव सिद्धेः अत्र पाणिनाग्निं परिसमूहति पाणिना दक्षिणहस्तेन अग्निं प्रकृतहोमाधिकरणं परिसमूहति संधु
 क्षयति इधनप्रक्षेपेण वक्ष्यमाणैः पंचभिर्मन्त्रैः यथा अग्ने सुश्रवः सुश्रवसमाकुरु यथा त्वमग्ने सुश्रवः सुश्रवा असि एवं
 मा ७ सुश्रवः सौश्रवसं कुरु यथा त्वमग्ने देवानां यज्ञस्य निधिपा असि एवमहं मनुष्याणां वेदस्य निधिपो भूयासम् केचित्
 रिसमूहने त्रीन्मंत्रान्मन्त्यते तद्यथा अग्ने सुश्रव इत्यारभ्य सुश्रवसंमाकुरु इत्येकं यथा त्वमग्ने इत्यारभ्य सौश्रवसं कुरु इत्ये
 वं द्वितीयं यथा त्वमग्ने देवानां त्यादिभूयासमित्यंतं तृतीयमिति प्रदक्षिणमग्निं पर्युक्ष्योत्थाय समिधमादधात्पुन्ये समि
 धमिति ततः प्रदक्षिणं यथा भवति तथा पर्युक्ष्य दक्षिणहस्तगृहीतेनादकेन परिषिञ्च उत्थाय ऊर्ध्वं भूय प्राङ्मुखः स्तिष्ठन्
 समिधं समिद्धते दीप्यतेऽग्निरनयेति समित् तां समिधं आदधाति प्रक्षिपति समित्संक्षारं छंदोगपरिशिष्टे नांशुष्टादधि
 का कार्या समित्स्थूलतया क्वचित् न वियुक्ता त्वचा चैव न स कीरानपा रिता प्रादेशान्नाधिकान् नूनान तथा स्पाद्विशाखि
 का न स पर्णानि विर्वीर्यो होमेषु न विजानता ब्रह्मपराणे पालाशाश्च त्वन्यगो धस्रक्षवैकं कतो द्ववाः अश्वत्था इव रोतित्व
 श्वदनः सरलस्तथा शालश्च देवदारुश्च खदिरश्चेति याज्ञिकाः मरीचिः विशीला विदला ह्रस्वावक्रा स सुषिराः कृशाः दीर्घा

95

शुक्लस्थूलाघुरौर्जुष्ठाः कर्मसिद्धिविनाशिकाः अस्य पूर्वश्लोकः प्रागग्रासमिधो देयास्ताश्च काम्येषु पादिताः काम्येषु च सश-
 भाहृत्काद्रो विपरीता जिघांसत इति केन मंत्रेण अग्नये समिधमाहा षष्ठ्यहते जातवेदसे यथा त्वमग्ने समिधा समिद्धा स एवम-
 ५५ हमाप्रषामेधया वच्चेसा प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवच्चेसेन समिधे जीव पुत्रो ममाचार्यो मेधाव्यहमसान्यनिगकरिष्णुर्यशसीते
 जस्वी ब्रह्मवच्चेस्यन्नादोभूयासः स्वाहेत्यनेन मंत्रेण एवं द्वितीयां तथा तृतीयां मेघात इति वासमुच्चयोवा एवमनेनैवमं-
 त्रेण द्वितीयां समिधमादधाति तथा तेनैव मंत्रेण तृतीयां मंत्रविकल्पमाह एषाने अग्ने समिदित्यादि आचप्या सिषीम
 होत्यनेन च मंत्रेण अथवा अग्नये समिधमित्येषात इति द्वयोर्मंत्रयोः समिदाधाने समुच्चयः ऐक्यततश्च मंत्रद्वयांते समि-
 त्प्रक्षेपः इति त्रयो मंत्रविकल्पाः पूर्ववत्परिसमूहनपर्युक्षणे पूर्ववत् अग्ने सुश्रव इत्यादिभिः पंचभिर्मंत्रैः परिसमूहनप-
 र्युक्षणेन अपि पूर्ववत्कुर्यात् पाणी प्रतप्प मुखं विमृष्टे तनूपा अग्ने सितन्वमेपाह्यायद्वा अग्ने स्यापु मे देहि वच्चेदा अग्ने सि-
 च्चे मे देहि अग्ने यन्म तत्वा ऊनं तन्म आपृणोति मे धाम्मे देवः सविता मेधां देवी सरस्वती मे धाम श्विनो देवा वाधन्तां पृथरस्त-
 जाविति पाणी हस्तौ प्रतप्प अग्नौ तापयित्वा तनूपा अग्ने सीत्यादिभिः सप्तभिर्मंत्रैः प्रतिमंत्रं पाणिभ्यां मुखं विमृष्टे ललाटा-
 दिविबुकांतं प्रोक्षति तत्र मेधां मे देवः सविता मेधां देवी सरस्वती अनयो रादधात्वित्यध्याहारः अत्र शिष्टाचारप्राप्ताः केचित्पदा-

96

राम

५५

१७
 र्थास्त्रिर्यंते तत्र अंगानि च मआष्पापंतां वाक्प्राणश्चक्षुः श्रोत्रं यशो बलमिति अङ्गानि च मइत्यनेन मंत्रेण शिरः प्रभृती
 निपादां तानि अंगान्यालभेत् एवं वाक् इत्यनेन मुखं प्राण इत्यनेन नासिके चक्षुरित्यनेन चक्षुषी श्रोत्रमित्यनेन श्रवणौ
 यशो बलमित्यस्य पाठमात्रं आयुषाणि कुरुते भस्मना ललाटे ग्रीवायां दक्षिणे ७ सहदि च आयुषमिति प्रतिमंत्रमूत्रा
 युषमित्येतैश्चतुर्भिर्मंत्रपादैः अनामिका गृहीतेन भस्मना ललाटे ग्रीवा दक्षिणां सहदयेषु प्रतिपादं आयुषाणि कुरुते
 अत्र आयुषकरणं सूत्रकारानुक्तमपि प्रसिद्धत्वात् शिष्टपरंपरा चरितत्वात् क्रियते ततो ब्रह्मचारी संध्यामुपास्याग्नि
 कार्यं कृत्वा गुरुषूपसंग्रहणं च द्वतरेष्वभिवादनं दृष्टे घनमस्कारं कुर्यात्पर्यायः अत्र स्मृत्यंतरोक्तमभिवादनं लिख्यते
 ततोभिवादेयद्वन्द्वानसावहमिति ब्रुवन् इति याज्ञवल्क्यादिस्मृतिप्रणीतस्याभिवादनप्रयोगो यथा उपसंग्रहणं नाम अ
 मुकगोत्रो अमुकेत्येतावत्प्रवरः अमुकशर्माहं भो ३ श्रीहो हरि शर्मनत्वा मभिवादेये इत्युक्त्वा कर्णौ स्पृष्ट्वा दक्षिणेन
 रपाणिभ्यां दक्षिणापाणिना गुरोर्दक्षिणे पादं सव्येन सव्यं गृहीत्वा शिरो बन्धनं न अभिवादने पादग्रहणं नास्ति पादस्प
 र्शनं कार्यं नवा आयुष्यान्भवसौम्यामुक इति श्रुतान्तमुक्त्वा अमुकशर्मन् इति प्रत्यभिवादः कार्यः आयुष्यन्भवसौ
 म्येति वा प्रत्यभिवादः अत्र गुरवो मातास्तन्यदात्री च पितापितामहयोः मातामहश्चान्नदाताभयत्राताचार्यश्चापनेता

गृह्यसूत्रं च मंत्रविद्योपदेशातेषां पत्युश्चोपसंग्राह्याः समावृत्तेन बाले समवयस्के वाऽध्यापके गुरुवच्चरेत् मानुलाश्च पितृव्या
 माह श्वशुरश्च यवीयसोऽपि प्रत्युत्थायाभिवाद्याः उपाध्यायाऽर्क्षत्विजो ज्येष्ठभातरश्च सर्वेषां पत्युश्चैवं मातृघसापितृघ
 ५६ सा च सवर्णाभ्रातृभार्या च नित्यमभिवाद्याः विप्रोऽप्यनृपसंग्राह्या जातिसंवंधियोऽपि तः विप्रोऽप्यविप्रकुशलं पृच्छेन्नृपमना
 मयं वैशंपश्ये मंसमागम्य शूद्रमारोग्यमेव च नवाचो दीक्षितो नाम्नाय वीयानपि सर्वे तथा पूज्ये स्तमभिभाषेत भो भवन् क
 र्मानामभिः परपत्नीमसंवंधाभिर्गिनी चेति भाषयेत् त्रिवर्षपूर्वः श्रोत्रियोऽभिवाद्याः अत्रिवर्षाः संवंधिनश्च स्वल्पेनापि
 स्वयोनिजः अन्ये च स्नानवृद्धा सदाचारश्चाभिवाद्याः उदकांस्तिकां नारोभर्तृघ्नौ गर्भपातिनी पाषंडं पतितं ब्राह्मं
 हापातकिनं शवं नास्तिकं कितवं स्तनं कृतघ्नं नाभिवादयेत् मत्तं प्रमत्तमुन्मत्तं धावं तमश्चिन्तं वभत्तं जंभमाणं च कु
 र्वन्तं दंतधावनं अभ्यक्तं शिरसि स्नानं कुर्वन्तं नाभिवादयेत् इति शातातपवृहस्पतिस्तु जपयज्ञजलस्थं च समित्युष्णं कु
 शान्तिलान् उदपात्रार्घ्यमैशान् वहेत्तनाभिवादयेत् अभिवाद्या द्विजश्चैतान् होरात्रेण शुध्यति क्षत्रवैश्याभिवादेनेति
 प्रस्येवं शूद्राभिवादेनेत्रिंशत्कायंतुरजकादिषु चांडालादिषु चांडस्यादिति संग्रहकृत्स्मृतं यमदग्निः देवताप्रतिमां ह
 स्थापति चैव त्रिदंडिनं नमस्कारं न कुर्याच्चैदुपवासेन शुद्ध्यति सर्वे वापि नमस्कार्याः सर्वे वापि नमस्कारास्त

98

रामः
५६

५
 याप्रत्यभिवादनं आशीर्वाच्यनमस्कार्यैर्वयस्यस्तुपनर्नमेत् स्त्रियोनमस्यावृद्धश्च वयसापत्युरेवताः॥॥अत्रभिक्षा
 चर्यचरण॥॥अत्रावसरेभिक्षाचर्यनुष्ठानं तद्यथा भवत्पूर्वाब्राह्मणोभिक्षेतभवन्मध्याराजस्योभवदंत्यावैश्यःभवत्पूर्वो
 भवच्छूद्रःपूर्वोयस्याःसाभवत्पूर्वातांभिक्षाब्राह्मणःद्विजोत्तमःभिक्षेतयाचेत तथैवभवच्छूद्रोमध्येयस्याःसाभवन्मध्यांतो
 राजस्यःक्षत्रियोभिक्षेतेत्यनुषंगःभवच्छूद्रोअंत्येयस्याःसाभवदंत्यातांवैश्यःतृतीयोवर्णःभिक्षांभिक्षेतेत्यनुवर्ततेःतिस्रो
 प्रत्याख्यायिन्यःषड्दशपरिमितावामानरंप्रथमामेके भिक्षेद्दोतोद्विकर्मकत्वात् द्वितीयंकर्माह तिस्रस्त्रियोभिक्षांभि-
 क्षेतकथंभूताःअप्रत्याख्यायिन्यःप्रत्याख्यातुनिराकर्तुंशीलंयासांताःप्रत्याख्यायिन्यःनप्रत्याख्यायिन्यःअप्रत्याख्या-
 यिन्यःअत्रद्वितीयार्थंप्रथमाभिक्षेतैतिकर्तृप्रत्ययांतस्याख्यातस्यकर्मकारकापेक्षितत्वात् षट्वास्त्रियःद्वादशवा
 अपरिमितावाअसंख्यातावाभिक्षेतैतिसर्वत्रानुषंगःएतेभिक्षाविकल्पाःआहारपर्याप्तयेक्षया एकेआचार्याःमा
 तंजननीप्रथमांभिक्षांभिक्षेतैत्याहुःअयंचप्रथमोधर्मइतिभाष्यकारःआचार्यायभक्ष्यंनिवेदयित्वावाग्यतोहःशेषं
 तिष्ठेदित्येके आचार्यायगुरवेभैक्षंलब्ध्वाभिक्षांनिवेदयित्वा इयंभिक्षामयालब्धेति वाग्यतोमोनीअहःशेषंभिक्षानि
 वेदनोतरतोयावदस्तमयंतिष्ठेन्नापविशेन्नचशयीतरागतइत्येकेसूत्रकाराःवर्णयंति वयंनुअनियमंमन्यामहेत

११

गृहसूतश्च विकल्पः अहिंसन्नरणात्समिधः आहृत्य तस्मिन् नम्रौ पूर्ववदाधाय वाचं विसृजते अहिंसन् अहिंसन् स्वयं भग्रा
 माह इत्यर्थः अरण्यान् ग्रामात् समिधः पूर्वोक्तलक्षणा आहृत्य आनीय तस्मिन् नम्रौ यत्र उपनयनांगहोमः कृतस्तस्मिन् पूर्ववत्
 ५७ रिसमूहनादि आयुषकरणांतयावत् आधाय हुत्वा वाचं विसृजते मौनं त्यजति वाग्यमपक्षे अधः शाय्य क्षारालवणाशी
 स्यादंडधारणमग्निपरिचरणं गुरुशुश्रूषाभिक्षाचर्या मधुमांसमज्जनोपरीसनस्त्रीगमनानृतादजादानानि वर्जयेत्
 अत ऊर्ध्वं ब्रह्मचारिणोपमनियमानाह अधः शयितुं शीलमस्य असावधः शयी स्यात् तथा अक्षारं अलवणं चाश्नाती
 त्वेवं शीलो अक्षारलवणाशी भवेत् दंडधारणं दंडस्य स्ववर्णविहितस्य धारणं कुर्यात् दंडाजिनोपवीतानि मेखलांचैव
 धारयेदित्येतदुपलक्षणात् तदा चिह्नरूपं कुर्यात् अग्नेः परिचरणं सायं प्रातः परिसमूहनपूर्वं आयुषकरणांतं
 समिदाधानं गुरुशुश्रूषागुरोः शुश्रूषापरिचर्यां कुर्यात् भिक्षार्थं चर्याभिक्षाचर्याभैक्षचरणमिति यावत् मधुक्षौ
 द्रं मांसपल्लवं मज्जनं नद्यादावाप्लवनं स्नानं उद्धृतोदकेन उपरित्व द्वादौ आसनं उपवेशनं आसनस्योपरिमसूरि
 काद्यासनं वा स्त्रीगमनं स्त्रीणां मध्ये अवस्थानं अभिगमनस्योपरिवक्ष्यमारात्वात् अनृतं असत्यवदनं अद
 नानां परद्रव्याणां आदानं ग्रहणं स्नेयमित्यर्थः एतानि मध्वादीनि वर्जयेत् अष्टाचत्वारिंशतं वर्षाणि वेदब्रह्म

२

100

रामः
५७

चर्येचरेत् अष्टाभिरधिकानि चत्वारिंशत् अष्टाचत्वारिंशत् तानि अष्टाचत्वारिंशत् वर्षाणि अब्दानि वेदब्रह्मचर्ये वेदश
 हरणार्थं ब्रह्मचर्यं उक्तलक्षणं चरेत् अनुतिष्ठेत् अस्मिन्त्यक्षे चतुर्णामपि वेदानां एक एव व्रतादेशः सर्ववेदाहुनि होमश्च द्वादश
 वा प्रतिवेदं यावद्ब्रह्मणं वा अनुकल्पमाह वातदशतौ द्वादशद्वादशवर्षाणि प्रतिवेदं वेदे वेदे ब्रह्मचर्यं चरेदित्यनुवर्तते तत्राप्यशतौ
 यावद्ब्रह्मणं यावद्देवस्य वेदयोः वेदानां वा ग्रहणं आचार्यान्पाठतोऽर्थतश्च स्वीकरणं तावद्वा ब्रह्मचर्यं चरेत् वर्णमवस्थया वा
 सः प्रभृतिव्यवस्थितान्याह वासां शिशुणां क्षौमाविकानि ब्राह्मणक्षत्रियविंशं ब्रह्मचारिणां पथा संख्यशाणक्षौमाविकानि व
 स्त्राणि परिधेयानि भवन्ति तत्र शाणमयं शाणं क्षौमं क्षुमा अतसी तद्विकारमयं क्षौमं आविकं अवेर्मेषस्य विकारं आविकं ऊर्ण
 मयमित्यर्थः ऐलोयमजिनमुत्तरीयं ब्राह्मणस्य एणो हरिणी तस्या इदं ऐलोयं अजिनं कृतिः उत्तरीयं भवति ब्राह्मणस्य ब्रह्म
 चारिणः गौरवः राजन्यस्य रुरुर्मृगविशेषः चित्रमृगप्रसिद्धं तस्येदमजिनं गौरवराजन्यस्य क्षत्रियस्योत्तरीयं भवति आजगव्यं
 वा वैश्यस्य अजस्रवस्तस्य इदं अजिनं कृतिः वैश्यस्य उत्तरीयं भवति अथ वा गव्यगोः इदं गव्यं अजिनं वा वैश्यस्य उत्तरीयं भव
 तिसर्वेषां गव्यमसति प्रधानत्वात् पक्षांतरमाह सर्वेषां ब्राह्मणक्षत्रियविंशं गव्यमजिनं वा उत्तरीयं भवति कदा असति मुखे
 अविद्यमाने कृतः प्रधानत्वात् गव्यं हि अजिनानां ऐलोपाद्यजिनप्रभृतीनां प्रधानं एण्णादीनां गोः प्राधान्यं यत् यद्वा गव्यस्य

गृहसूत्रमर्णः पुरुषसंवंधित्वेन प्रधानत्वात् तथा च श्रुतिः ते वृक्षा य पुरुषं गच्छेतां त्वचमदधुरिति मौंजीरशना ब्राह्मणस्य धनुर्ज्यो
 भाह राजन्यस्य मौर्वी वैश्यस्य मुंजा भावे कशमंतक वत्वजानां मौंजी मुंजश्रंतन्मयी मौंजीरशना मेखला ब्राह्मणस्य ब्रह्मचारिणो
 ५८ भवति धनुर्ज्या चापस्य जागुण रशना राजन्यस्य ब्रह्मचारिणः मौर्वी तित्वा विशेषस्तन्मयी रशना वैश्यस्य भवति मुंजशा भावे अ
 लाभे ब्राह्मणस्य कशानां कशमपीरशना भवति धनुर्ज्या अभावे क्षत्रियस्य अशमतकमयी मौर्वी भावे वाल्वजी वैश्यस्य मुंजा
 भावश्चोत्रधनुर्ज्या मौर्वी भावे पल्लवार्णः पालाशो ब्राह्मणस्य दंडो वैल्वा राजन्यस्यो दुंदुवरो वैश्यस्य पालाशः पालाशवृक्षो
 द्रवः ब्राह्मणस्य ब्रह्मचारिणो दंडो भवति सचकेश संमितः पादादिकेशमूलावधिप्रमाणकः वैल्वा वृक्षो द्रवः क्षत्रियस्य ललाट
 संमितः ललाटावधिपरिमाणः भूमध्यावधिरित्यर्थः औदुंबर उदुंबर वृक्षो द्रवः वैश्यस्य ब्रह्मचारिणो मुखसंमितः उष्ट्रपदाव
 धिर्दंडः सर्वे वासवेषां यद्वा सर्वेषां ब्राह्मणस्य क्षत्रियविशं ब्रह्मचारिणं सर्वे पालाशवैल्वा दुंदुवरा अनियमेन दंडा भवन्ति नियमो
 वानास्ति मुख्याभावे यथा लाभमुपादेय आचार्येणाहुत उच्छाय प्रतिशृणुयात् आचार्येणागुरुणा हुत अकारितः ऊर्ध्वो
 भूत्वा प्रतिशृणुयात् प्रतिवचनं दद्यात् ब्रह्मचारी शयानं चेदासीनः चेद्यदि शयानं स्वपंतं ब्रह्मचारिणं गुरुं हूयति तदा आ
 सीनः उपविष्टः सन् प्रतिवचनं दद्यात् आसीनं चेतिष्टन् आसीनं उपविष्टं चेदाहूयति तदा तिष्ठन् तिष्ठंतं चेदभि

102

राम
५८

कामन् यदि तिष्ठन्तमुत्थितमाह्वयति तदा अभिक्रामन् गुरुमभिमुखं गच्छन् प्रतिशृणुयात् अभिक्रामन्तं वेदमभिधावन् अभिमुखं धावन् सन् प्रतिशृणुयात् स एवं वर्तमानो मुत्राद्यवसत्यमुत्राद्यवसति स ब्रह्मचारी एव मुक्तेन मार्गेण ब्रह्मचर्यं वर्तमानो भवति सन् अमुत्र स्वर्गे अद्य इहैव स्थितः सन् वसति तिष्ठति द्विरुक्तिः स्तुत्यर्था तस्य स्नातस्य कीर्तिर्भवति तस्य ब्रह्मचारिणः स्नातस्य समावृत्तस्य कीर्तिर्यशो भवति इति यथोक्तं धर्मानुष्ठातु ब्रह्मचारिणः फलकथनं त्रयः स्नातका भवन्ति विद्या स्नातको व्रत स्नातको विद्या व्रत स्नातक इति त्रयः त्रिः प्रकारः स्नातका भवन्ति कथं एको विद्या स्नातकः अपरो व्रत स्नातकः अन्यो विद्या व्रत स्नातकः एतेषां लक्षणमाह समाप्य वेदमसमाप्य व्रतं यः समावर्तते स विद्या स्नातकः समाप्य व्रतमसमाप्य वेदं यः समावर्तते स व्रत स्नातकः उभयः समाप्य यः समावर्तते स विद्या व्रत स्नातक इति समाप्य समाप्तिं पाठतो र्यतश्च अवसानं नीत्वा वेदवेदस्य मुत्र ब्राह्मणात्मिकां एकां शाखां व्रतं च ब्रह्मचर्यं समाप्य यः समावर्तते स्नाति स ब्रह्मचारी विद्या स्नातको भवति एवं समाप्य व्रतं द्वादशवार्षिकादिकं ब्रह्मचर्यं असमाप्य असंपूर्णमधीत्य वेदं एकां शाखां यो ब्रह्मचारी समावर्तते स्नानं करोति स व्रत स्नातको भवति उभयवेदं ब्रह्मचर्यं च समाप्य अंतं नीत्वा यः स्नाति स विद्या व्रत स्नातको भवति आषोडशाद्वर्षाद्ब्राह्मणस्यानतीतः कालो भवत्याह विंशद्वा जन्मस्य चतुर्विंशद्द्वैत्यस्य उपनयनकालस्य परमावधिमाह आषोडशात्पोड

नादिष्टप्रायश्चित्तेनिकर्तव्यताचप्रयोगेवक्ष्यते अत्रकालातिक्रमइत्युपलक्षणं अतःअन्येषामपिकर्मणानाशेद
 मनादिष्टमेवसर्वप्रायश्चित्तं गृह्यकारेणप्रायश्चित्तान्तरस्यअनुपदिष्टत्वात् किंतुश्रौतानामनिदेशोप्राप्तेअविज्ञानेप्रतिमहा
 व्याहृतिभिःसर्वाभिश्चतुर्थःसर्वप्रायश्चित्तंयेत्यस्यैवकालातिक्रमेनियतवदित्यनेनानिदेशःकृतोनतूपदेशोक्तोगृह्य
 कारेणतत्रविज्ञातमप्रत्यक्षश्रुतिमूलकिमिदमावेदिकंयाजुर्वेदिकं सामवेदिकंवेत्यनिश्चितंस्मार्तकर्मतस्यभ्रंशे श्रौतक
 ल्येव्याहृतिचतुष्टयंपंचवारुणहोमप्रायश्चित्तंउद्दिष्टमत्रगृह्यसूत्रेगृह्योक्तकर्मणामपिस्मार्तत्वात्भ्रंशे तस्यैवानिदेशो
 युक्तःनपुनःप्रत्यक्षवेदमूलकमभ्रंशेयदिष्टानांइदानींपतितसावित्रीकाविषयेसंस्कारप्रतिप्रसवमाह त्रिपुरुषंपतित
 सावित्रीकाणामपत्येसंस्कारेनाध्यापनंचतेषां त्रिपुरुषेत्रीत्युरुषान्पावत्येपतितसावित्रीकाःपितृपुत्रपौत्राःतेषां
 पत्येपुत्रेसंस्कारःउपनयनंभवतिनपुनश्चतुर्थादीनांतेषांचउपनीतानामपिअध्यापनंनभवतिनिषिद्धस्यपुनरुच्चा
 पनंप्रतिप्रसवइति तेषांसंस्कारेषुब्राह्मणस्तोमेनेष्टाकाममधीयीरन्मवहार्याभवंतीतिबचनात् तेषांपतितसावित्री
 काणामध्येयःसंस्कारेषुःआत्मानंसंस्कारपितृकामःसब्राह्मणस्तोमेनयज्ञविशेषेणइष्टाब्राह्मणस्तोमयज्ञं कृत्वाव्यहारी
 भवतिउपनयनादिसंस्कारयोग्याभवति तस्मात्काममिच्छयाब्राह्मणस्तोमेनेष्टाअधीयीरन्वेदं पठेयुःव्यवहार्याःलोकेषिष्टानां

गृहसंस्थापनादिषु कर्मसु योग्या भवन्ति इति वचनात् श्रुतेः असंस्कार्यप्रसंगात् स्मृत्यन्तरोक्ता अपि असंस्कार्या लिरम्येते
 भाह पंडो धवधिरस्तथ जडगद्गदपंगुषु कुञ्जवामनरोगार्तशुष्कागिविकलागिषु मनोन्मत्तेषु मूकेषु प्रायनस्ते निरिन्द्रिये ध
 दैव स्तपेस्त्वपि चेतेषु संस्काराः सुयेथो चिन्ताः मूकेन मनो न संस्कार्या वित्तिके कर्मस्वनधिकारात्पातित्यं नास्ति तदप्यसंस्का
 ये ब्राह्मणं पात्राह्मणे नोत्पन्नो ब्राह्मण एवेति स्मृतेः अन्येतु तावपि संस्कार्या वित्याहः द्वे मातावदाचार्यः करोति उपनयनं च
 विधिना आचार्यसमीपनयनं वा अग्निसमीपनयनं वा सावित्रीवाचनं वा अन्यदंगं यथाशक्तिकार्यं विवाहश्च कन्यास्वी
 कारोऽन्यदंगमिति औरसक्षेत्रजाश्चैव संस्कार्या भागहारिणः औरसः पुत्रिकापुत्रः क्षेत्रजा गूढजस्तथा कानो नश्च पुनर्भू
 जोदजः क्रीतश्च कृत्रिमः दत्तात्मा च सहोदश्च त्वपविद्धः सुतस्ततः पिंडदोशहरश्चैषां पूर्वाभावे परः परः एते द्वादशपुत्रा
 च संस्कार्या सुर्द्धिजातयः केचिदाहुर्द्धिजैर्जो नो संस्कार्यो कुंडगोलकौ अमृते च मृते पत्यौ जारजौ कुंडगोलकौ शंखालि
 रिव तौ नोन्मज्जमूकान् संस्कार्यात् विष्णुना परिक्षितं याजयेत् नाध्यापयेन्नोपनयेत् आपस्तंबः शूद्राणामदुष्टकर्मणा
 उपनयनं एतच्च रथकारविषयं तस्य मातामहीद्वारकं शूद्रत्वं अदुष्टकर्मणां मद्यपानरहितानां भित्तिकल्पतरुका
 रः इति सूत्रार्थः अथ प्रयोगः तत्र ब्राह्मणसाष्टवार्षिकस्य गर्भाष्टवार्षिकस्य वा सत्रियस्यैकादशवार्षिकस्य वैश्यस्य द्वाद

श्रवार्थिकस्य उपनयनं कुर्यात् यथा मंगलं सर्वेषामुपनयने अथोदगयने शुक्लपक्षे पुरोएहनिभात् पूजापूर्वकं आभ्युदयि
 कुं श्राद्धं कुर्यात् कुमारस्य वपनं कारयित्वा ब्राह्मणत्रयस्य भोजनं दत्त्वा कुमारं च भोजयित्वा वहिः शालायां पंचभूसे स्कारान्
 विधाय लौकिकाग्निं स्थापयित्वा पर्यंत शिरसमलंकृतं कुमारं आचार्यं पुरुषा आचार्यसमीपं आनयति तत आचार्य आ
 नीतं कुमारं पश्चादग्नेः स्वस्य दक्षिणतोऽवस्थाप्य ब्रह्मचर्यमागमिति ब्रूहीति कुमारं प्रति वदति ब्रह्मचर्यमागमिति कुमारः प्रति
 ब्रूयात् ब्रह्मचार्यसानीति ब्रूहीत्याचार्येणोक्ते ब्रह्मचार्यसानीति माणावको ब्रूयात् अथाचार्यो माणावकं येनेन्द्राय वृहस्पतिर्वीर्य
 पर्यं दधादमृतं तेन त्वापरि दधाम्यायुषे दीर्घायुत्वाय वलाय वचस इत्यनेन मंत्रेण यथोक्तं वासः परिधापयति तत आचार्यो
 माणावकस्य कटिप्रदेशे मेखलां वधाति इयं दुरुक्तं परिवाधमाना वर्णं पवित्रं पनतीम आगात् प्राणायानाभ्यां बलमादधाना
 स्वसा देवी सुभग मेखले पुमिति मंत्रं पठितवतः पुवासुवासाः परिवीत आगात् स उश्रया भवति जायमानः तं धीरासः कवय उ
 न्नयति स्वाधो मनसा देवयंत इति वामं त्रः तूष्मी मंत्रं वर्जं वा ततः यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं परस्तात् आयु
 ष्यमग्रं प्रतिमुच्य भ्रेयज्ञोपवीतं बलमस्तु ते ज इति मंत्रं पठितवतो माणावकस्य दक्षिणबाहुमुद्धृत्य वामस्कंधे यज्ञोपवीतं निवेश
 यति यज्ञोपवीतलक्षणं तु कंदो गयो रशिष्ठे त्रिवृद्धं वृत्तं कार्यं तं तु त्रयमधो वृत्तं त्रिवृत्तं चोपवीतं स्पातं सैको ग्रंथि रस्थिते वामावर्ते

गृहसंविगुणकृत्वा प्रदक्षिणावर्तनवगुणविधायतदेवं त्रिसंस्कृत्वा ग्रंथिमेकं विदध्यात् तथा षष्ठवंशे च नाभ्यां च धृतं यद्विदते क
 भाहृत्तद्वार्यमुपवीतं स्यान्नानिलं वनचोत्थितं वामस्कंधे कृतं नाभिः षष्ठवंशयोर्धृतं यथा कटिपर्यंतं प्राप्नोति तावत्परिमाणं
 ६१ कर्तव्यमित्यर्थः कार्पाससौमगोवालशणवल्कलतृणादिकं सदा संभवतो धार्यमुपवीतं द्विजानिभिः शुचौ देशे शुचिः सूत्रं सं
 हतांगुलिमूलके आवेष्ट्य षण्णवत्यातत्रिगुणीकृत्य यत्नतः २ अल्लिंगकैस्त्रिभिः सम्पूज्य प्रक्षाल्या ध्वजं च तत् अप्रद
 क्षिणमावर्तं सावित्र्या त्रिगुणीकृतं ३ अधः प्रदक्षिणावर्तं समं स्पान्नवसूत्रकं त्रिगोत्रं दृढं बद्ध्वा हरिब्रह्मेश्वरान्नमन
 ४ यज्ञोपवीतं परममिति मंत्रेण धारयेत् सूत्रं सलोमकं चेत् स्यात्ततः कृत्वा विलोमकं ५ सावित्र्या दशकृत्वा द्विर्मात्रिताभि
 लदुसयेत् विच्छिन्नं वा थाधो यातं भुक्तानि मिमं मुत्सजेत् ६ स्तनादूर्ध्वमधो नाभेर्नधार्यं तत्कथं च न ब्रह्मचारिण एकं
 स्यात्स्नानस्य द्वे वह्निवा तृतीयमुत्तरीयं वा वस्त्राभावे तदिष्यते ब्रह्मसूत्रेऽपसव्यं संस्थिते यज्ञोपवीतिना ८ प्राचीनावीतिना
 सव्ये कंठस्थे तु निवीतिना वस्त्रं यज्ञोपवीतार्थं त्रिवृत्सूत्रं च कर्मसु कशमंजवल्बजे तं नृजवा वा सर्वजातिषु १ ततस्तथैव तस्मि
 माणवकस्य यथोक्तमजिनमुत्तरीयं कारयति तथा चार्यो माणवकाय दंडं ददाति माणवकश्च यो मे दंडः परापतद्देहाय
 सोधिभूष्यो तमहं पुनरादद आपषे ब्रह्मणो ब्रह्मवर्चसा येन तेन मंत्रेण तं प्रतिगृह्णाति दीक्षावद्वा दंडं ददाति प्रतिगृह्णात्युक्त्वा ६१

108

रामः

निच अथाचार्यः स्वकीयमंजलिं जलेन पूरयित्वा तेन जलेनांजलिस्थेन माणवकस्यांजलिं पूरयति आपो हि यैः च न ततो
 गुरुमीणवकं प्रेषयति सूर्यमुदीक्षस्वेति माणवकश्च प्रेषितस्तच्च सुरिति मंत्रेण सूर्यमुदीक्षते अथाचार्यो माणवकस्य द
 क्षिणां सस्यां परिस्वदक्षिणं हस्तं नीत्वा हृदयमालभते मम ब्रूते ते हृदयं दधामि मम वित्तमनुचितं ते अस्तु मम वाचमेकमना
 जुषस्व हस्यति स्म निष्पन्नं क्लृप्तमिति मंत्रेण अथाचार्योऽस्य माणवकस्य दक्षिणं हस्तं सांगुष्ठं गृहीत्वा कोनामासीत्याह एवं पु
 नः कुमारः अमुकशर्महंभो ३ प्रतिप्रत्याह पुनरचार्यो माणवकं पृच्छति कस्य ब्रह्मचार्यसीति भवत इति माणवकेनोच्यमाने
 इन्द्रस्य ब्रह्मचार्यस्य गिराचार्यस्तवाहमाचार्यस्तवामुकशर्मन्तित्याचार्यः पठेत् अथैनं कुमारं भूतेभ्यः परिददात्याचार्यः
 प्रजापतयेत्यापरिददामि देवाय त्वासवित्रे परिददामि अङ्गास्तौ षधीभ्यः परिददामि द्यावापृथिवीभ्यां त्वापरिददामि विश्वे
 भ्यस्त्वा देवेभ्यः सर्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यः परिददामि परिद्या इत्यनेन मंत्रेण अथ कुमारः अग्निं प्रदक्षिणीकृत्य आचार्यस्योत्तरत उप
 विशति आचार्यश्च ब्रह्मोपवेशनादिपर्युत्तराणां तं कृत्वा आघारद्याः स्वष्टकदंताश्चतुर्दश ज्वाहतीर्हृत्वा हतशेषं प्राश्य पूर्ण
 पात्रं वरं वा ब्रह्मबोदद्यात् अथानंतरं एनं ब्रह्मचारिणं संशास्ति कथं ब्रह्मचार्यसीत्याचार्यो विदति अस्मानीति ब्रह्मचारी अपोशने
 त्याचार्यः अस्मानीति ब्रह्मचारी कर्मकर्तव्येत्याचार्यः करवाणीति ब्रह्मचारी मादिवासुषष्ट्या इत्याचार्यः न स्वपामीति ब्रह्मचा

नी

गृहस्थी वाचंयच्छेत्पाचार्यः यच्छानीति ब्रह्मचारी समिधमाधेहीत्याचार्यः आदधानीति ब्रह्मचारी अपोशनेत्याचार्यः आश्रमानीति ब्रह्म
 भा. हो. चारी अथास्मै एवं शासिताय ब्रह्मचारिणे आचार्यः सावित्रीमन्वाह कीदृशाय उतरतो मेः प्रत्यङ्मुखाय उपविष्टाय पादोप
 द्द २ संग्रहपूर्वकमुपसन्नाय आचार्ये समीक्षमाणाय स्वयमय्याचार्येण समीक्षिताय कथमन्वाह ईकारव्याहृतिपूर्वकं प्रथमं प
 ष्ट एकैकपादं तथा द्वितीयमर्द्धचशः तथैव तृतीयं सर्वं स्वयं च ब्रह्मचारिणा सह पठन् केषांचित्पक्षे दक्षिणतो गेस्तिष्ठते आ
 सीनाय वा आचार्य उक्तप्रकारेण सावित्रीमन्वाह संवत्सरे वा षण्मासे वा चतुर्विंशत्यहे वा द्वादशाहे वा षडहे वा अहे वा काले
 क्षत्रिवैश्ययोर्ब्रह्मचारिणे आचार्यः सावित्री ब्रूयात् ब्राह्मणाय तु सद्य एव गायत्री गायत्री छंदस्कां सावित्रीं सवितृदेवत्यां ऋचं
 विश्वामित्रदृष्टं सायमग्निहोत्रहोमानंतरमाहवनीयाग्न्युपस्थापने विनियुक्तां तत्सवितुरिति सर्ववेदशखान्नातां ब्रह्मदृष्टगाय
 त्री छंदस्कां परमात्मदेवतवेदारंभादि विनियुक्तां प्रणवां प्रजापतिदृष्टाग्निवायुसूर्यदेवतगायत्र्यष्टिगनुष्टुप् छंदस्कां ग्राधान
 विनियुक्तभूर्भुवःस्वरिति महाव्याहृतिपूर्वकं ब्राह्मणाय ब्रह्मचारिणे आचार्यो न ब्रूयात् क्षत्रियाय त्रिष्टुप् छंदस्कां बृहस्पतिदृ
 ष्टं सवितृदेवत्यां देवसवितरित्यादिकां वाजपेय आजहोमविनियुक्ताः तथा वैश्याय प्रजापतिदृष्टं जगती छंदस्कां सवितृदेवत्यां रुक्म
 पाशप्रतिमोचने उखासंभरेण विनियुक्तां विश्वारूपाणि प्रतिमुंचत इत्येतामृचं ब्रूयात् सर्वेषां ब्राह्मणक्षत्रियविशंगायत्रीमेव वा गायत्र्यं छंद

110

राम
द्व २

स्कांसावित्री उक्तलक्षणं ब्रूयात् अत्रावसरे ब्रह्मचारि समिदाधानं करोति तत्र पूर्वदक्षिणहस्तेन सुश्रवः सुश्रवसं माकुरु यथा ॥
 त्वमग्ने सुश्रवः सुश्रवा असि एवं माः सुश्रवः सुश्रवसं कुरु यथा त्वमग्ने देवानां यज्ञस्य निधिपा असि एवमहं मनुष्याणां वेद
 स्य निधिपो भूया समित्येतैः पंचभिर्मंत्रैः प्रतिमंत्रं दधनप्रक्षेपेणामिं संधुक्षयति हस्ताभ्यां संधुक्षणा प्रसिद्धिरस्ति ततो मिप्रदक्षि
 णहस्तेन अद्भिः पर्युक्ष्य उत्थापति हन अग्नये समिधमाहावर्षं हते जातवेदसे यथा त्वमग्ने समिधस एव महमायुषामेधया वचं
 सा प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन समिधे जीव पत्रो ममाचार्यो मेधाव्यहमसान्य निराकरिष्युर्षशस्वीने जस्वी ब्रह्मवर्चसन्ना सो भूयास
 ५ स्वाहेत्यनेन मंत्रेण उक्तलक्षणमेकां समिधमग्रावा कथानेनैव द्वितीयां तृतीयां वाधते एषांते अग्ने समिदित्यादिना वामंत्रेण अ
 ग्नये समिधमाहावर्मिति एषांते अग्ने समिदित्येताभ्यां समुद्धिताभ्यां मंत्राभ्यां वा एकैकशस्तिस्वः समिध आदधाति ततो पविश्य
 पूर्ववदग्ने चेतुः सुश्रव इत्यादिभिरग्निं संधुक्ष्य पर्युक्ष्य तूष्णीं पाणीं प्रतथ तत्पा अग्ने सितत्वं मे पाहि आयुर्दा अग्ने स्याय मे देहि व
 चो दा अग्ने सिव चो मे देहि अग्ने यन्मे तत्वा ऊनं तन्म आष्टु मे धामे देवः सविता आदधातु मे धामे देवी सरस्वती आदधातु मे
 धामे अश्विनो देवा वाधतां पृथक् स्वजाविति सप्तभिर्मंत्रैः प्रतिमंत्रं मुखं विमार्ष्टि अत्र शिष्टाचारपरिप्राप्ताः केचन पदार्थाः
 लिख्यन्ते ततश्च गानि च मआयायंतामित्यनेन शिरः प्रभृतिपादांतं सर्वाङ्गान्यालभते क्व मआयतामिति मुखं प्राणश्च मआयायतामि

गस्तुतिनासारंध्रेयुगपत् चक्षुश्चमआथायतामिति चक्षुषीयुगपत् श्रोत्रं चमआथायतामिति दक्षिणं श्रोत्रं ततो नेनैव मंत्रेण वामं
 भा. ह यशोवत् चमआथायतामिति मंत्रं पठेत् ततोऽनामिकाया अग्रेर्भस्म गृहीत्वा ललाटे ग्रीवायां दक्षिणां सहदि चतुर्थे स्थाने पुत्रा
 द्द३ युषं जमदग्नेः कश्यपस्य आयुषं यद्वेवेषु आयुषं तन्नो अस्तु आयुषमिति चतुर्भिर्मंत्रैस्त्रायुषाणि कुरुते अत्र स्मृत्यंतरोक्तमभि
 वादनं लिख्यते ततो मिवादयेद्बृहन्नसा बहूमिति ब्रुवन् इति याज्ञवल्क्यादि स्मृतिप्रणीतं तस्माभिवादनस्य प्रयोगो यथा व
 त्स. गोत्रो भार्गव च्यवना प्लवानौ वाजामदग्नेति पंच प्रवरः श्रीधरशर्मो ह भो ३ श्रीहरिहरशर्मन्त्वामभिवादयेदत्युक्ताभिवा
 द्यगुर्वदिकं ब्रह्मचारी अभिवादयेत् अभिवाद्यश्च भूतिदिः आयुष्मान् भव श्रीधरशर्मन् भो ३ इति प्रत्यभिवादेत् अयमभि
 वादनप्रयोगो गृहस्थस्यापि अत्र बृहन्निति वचनात् कनिष्ठाभिवादेन नाधिकारः वृद्धाश्च त्रिविधाः विद्यातपो वयोभिः अ
 त्रसमये ब्रह्मचारी भैक्षं चरति तद्यथा भवति भिक्षां देहीति ब्राह्मणः भिक्षां भवति देहीति राजन्यः भिक्षां देहि भवतीति वैश्य
 अभिक्षां भिषेत् अत्र भिक्षाया च न वाक्ये भवतीति स्त्री संवोधनपदात् स्त्रियो भिषेत्तीति प्राप्तं ताश्च कीदृशीः कतिचिदपि
 भिक्षाया मुच्यते याः प्रत्याख्यानं न कुर्वन्ति ताः भिषेत् कतिचित् स्त्रियः षड्वा द्वादश वा द्वादश भ्योऽधिका वामातरं वा प्रथमां भिषेत् तस्य
 त्वयः एवं भिक्षां भिक्षित्वा ब्रह्मचारी भैक्षं गुरवे निवेद्य अहः शेषं वाग्यतस्तिष्ठेत् वा आसीत् वेत्तु नियमः तत उप अस्तमयं संध्यावेदनं

ब्राह्मणात्मकस्य वेदस्य कश्चिद्विधिनांगो विधायकः कश्चिन्मन्त्रात्मको विधेयः कश्चित्स एषनेति नेति त्रैयं वकाः पुरोडाशाद-
 त्पादिवत्रैविध्यमनयेवोच्यत इति तात्त्विकोर्थः अत एव षडंगवेदस्मृतिरपि परमतो यन्मासात्पूर्वपक्षस्मृतिरेवेत्यलं मन्त्रः इषे-
 त्वादितः तर्कोऽर्थवाद इति कौषाध्यायः यथा अक्ताः शर्करा उपदधाति इति विधिः श्रूयते तत्रांजनसाधनं घृतं तैलं वसाच-
 तन्मध्ये केनाक्ता इति संशये तेजो वै घृतमिति अर्थवादो न घृतेनाक्ता इति निर्णयते अतस्तर्कोऽर्थवादः तर्को मीमांसेतिकल्प-
 तरुकारः चकारान्नामधेयभागसंग्रहः यतो वेदो विध्यर्थवादमन्त्रनामधेये अनुधीमीमांसके विचार्यते यथा अग्निहोत्रे आधा-
 रौ यागभेदौ उद्भिद्वलभिदिति नामधेयानि षडंगमेको एकेः सूत्रकारः षडंगं वेदं समाप्य स्नायादित्याहुः षड् शिक्षा कल्पव्या-
 करणानिरुक्तज्योतिषं च दं सिस्रंगानियस्य वेदस्य षडंगः तेषडंगं न कल्पमात्रे कल्पमात्रे ग्रंथमात्रे मन्त्रे वा ब्राह्मणे वा अ-
 धीतेन स्नानमिच्छंति कल्पमात्राध्ययनस्य अनुष्ठानयोग्यत्वात् यतः अथातो धिकारः अथातो धर्मजिज्ञासा अथातो ब्र-
 ह्मजिज्ञासेत्यादिभिरधिकारसूत्रैः अधीतसकलवेदस्याग्निहोत्रादिकर्मसधिकार इत्याचार्यैर्वर्णयते कामंतु याज्ञिकस्य तु श-
 दः पक्षव्यावर्तौ कामं द्रुह्या याज्ञिकस्य आध्वर्यवादियज्ञविद्याकर्मकशलस्य स्नानमिच्छंति अयमर्थः मन्त्रब्राह्मणात्मकं वेद-
 मधीत्य अववधावस्नायादित्येकः पक्षः सांगं वेदमधीत्याववध्यवस्नायादित्यपरः ग्रंथमात्रमप्यधीत्य यज्ञविद्यावाभ्यस्य स्नाया-

गृह्यसूत्रादितृतीयः यत्तविद्याविरहेण ग्रंथमात्रे अधीतन स्नायादिति निषेधः यतो वेदाध्यापनं वेदविहिताग्निहोत्रादिकर्माद्यनुष्ठानप्र
 भाह योजनं उपसंगृह्य गुरुं समिधोभ्याधाय परिश्रितस्योत्तरतः कुशेषु प्रागग्रेषु परस्तात्स्थित्वा घ्नाननुदभानां यत्र अश्वतरग्रयः प्रतिष्ठा गो
 द्द उपगोहो मयूतो मनोहास्वलितविरुजस्तनूद्विषिरेन्द्रियहृता न्विजहामि यो रोचनस्तमिह गृह्णामीत्येकस्मादप्यगृहीत्वा तेनाभिषिच
 ने स्नायादित्युक्तं तत्र कथं स्नायादित्यपेक्षिते आह उपसंगृह्य उपसंगृहणविधिना प्रणम्य कं गुरुं आचार्यं समिधः पूर्वोक्तलक्ष
 णास्ति स्मः परिसमूहनादि आशुषकरणांतेन विधिना आचार्यो विवर्तितसमावर्तनांगहोमे ग्नौ आधाय प्रक्षिप्य अत्र समिधो
 भ्याधायेत्युक्तं तत्समिदाधानं किं वेदाहुत्यादिसमावर्तनहोमात्पूर्वउत्पश्चात् वेदाहुतिहोमः कृतप्राप्तइति चेत् एतदेव व्रता
 देशनविसर्गे चित्यतिदेशात्तर्हि पूर्वभवत् उपसंगृह्य गुरुं समिधोभ्याधायेति पाठात् समिदाधानानंतरं वेदाहुतीनामवसर
 इति गम्यते मैतदेवं श्रुत्या हि वेदाहुतीनां अवसरः समिदाधानात्पूर्वसमिदाधानं च स्नानात्पूर्वमिति कम्पचापितत्वात् कथं
 स्यामुपयन् समिधमादधानि सा प्रायणीयायां स्तास्यंत्सीदयनीयेति श्रुतेः तस्मात्समावर्तनहोमापत्तेः उपसंगृहणादि
 परिश्रितस्य परिवेशितस्य सर्वतः प्रच्छादितस्य समावर्तनांगहोमसाधनाग्निसंस्थापनप्रदेशस्य उत्तरतः उत्तरस्मिन् भागे कुशेषु प्रा
 कृतेषु प्रागग्रेषु आसीर्णेष्वक्षरस्तात्वाच्चादिशिकेषां अघ्नानामुदकुंभानां दक्षिणोत्तरायतानां अष्टसंख्याकानां अमलजपूनां आग्रा

प्र

राम

६६

८

दिशुभपल्लवमुखानां स्थित्वा स्थितिं कृत्वा उद्धीभूयेत्यर्थः ये अश्वतरग्नय इत्यादिनामंत्रेण इह गृह्णामीत्यनेन एकस्मात्प्रथमाति
 क्रमेकारणाभावादिति न्यायेन प्रथमात् प्राच्यदं विवाकर्माणीत्यनेन न्यायेन दक्षिणस्य प्रथमेत्य अपः जलं दक्षिणहस्तेन गृही
 त्वा तेन जलेन अभिषिंचते अभ्युक्षति आत्मानं शिरस्तः स्नानकृत्वा आत्मानं तत्र मंत्रैः तेन मामभिषिंचामि इत्यादि ब्रह्मवर्चसा येत्यतः
 येन श्रियमकुरु रावतां येनावमृशतां सुरां येनाक्षवभ्यं च तां यद्वा तदश्चिनाय श इत्यापो हि ष्टेति च प्रत्युचं त्रिभिस्तूष्णीमितीरैः एवं
 कोदकं भजलसाध्यं स्नानमभिधाय इतरसप्तकुंभजलपेक्षं तरग्नय इत्ययमेव सर्वोदकं भजलग्रहणे साधारणं मंत्र इति प्रतीयते ततः
 सर्वेभ्यो द्वितीयादि कुंभेभ्यः प्रत्येकं ये अश्वतरिति मंत्रेण जलमादाय वक्ष्यमातो मंत्रैर्यथाक्रममभिषिंचते तद्यथा येन श्रिय
 मिति द्वितीयं आपो हि ष्टेति तृतीयं यो वः शिव इति चतुर्थं तस्मात् अरमिति पंचमं तूष्णीमिति णित्रीणि स्नानानि उदुत्तममिति
 मेखला मुन्मुच्य निधापवा सोन्यत्परिधायादित्यमुपनिषुते उद्यन्त्राजभृक्षुरित्यादि उदुत्तममिति मंत्रेण मेखलां रक्षानामुन्मुच्य
 उच्छ्रुत्सामर्थ्यात् शिरो मार्गे रानिः सार्यनिधाय तां च भूमौ निक्षिप्य अन्यद्वस्त्रपरिधाय आदित्यं सूर्यं उद्यन्त्राजभृक्षुरित्यादिभि
 र्मंत्रैः उपनिषुतेति स्तोति दधितिलान्वा प्राश्य जगलो मनखानि संहृत्यो डं वरेण दंतान्वा वयेत् अन्नाद्याय ब्रूहधमिति ततो दधि
 तिलानामन्यतरं प्राश्य आशित्वा जगदश्वलोमानि च नखानि च जगलो मनखानि चानि संहृत्य संहार्य चापयित्वेत्यर्थः अत्र सं

गृहसहस्रेतिणिचो लोपश्चादसः स्वयंसंहर्तुमशक्यत्वात् उदुंबरकाष्टेनो
 भाह अन्नाद्यायमूहध्वमिति मंत्रेण दंतान् धावयेत् प्रक्षालयेद्वाह्वराः द्वादशंगुलेन दशंगुलेन राजन्यः अष्टांगुलेन वैश्य इति
 द९ विशेषः अत्र जयलोमनखवपनानि मितादुतरत्रपनः स्नात्वेति पुनः शब्दसामर्थ्याच्च स्नानमाप्यते अतो वपनानंतरं स्नानाच
 मने विधाय दंतान् प्रक्षालयेदिति सिद्धं उत्साद्य पुनः स्नात्वा नुलेपनं नासिकयोर्मुखस्य चोपगृह्णीते प्राणायामौ मइति उत्सा
 द्य सुगंधिद्रव्येण शरीरमुद्धर्त्य पुनः भूयः स्नात्वा शिरः प्रभृतीन् गानि प्रक्षाल्य अनुलेपनं च दनादि मुखनासिकयोः उपगृ
 ह्णीते मुखं च नासिके च अनुलिप्यति प्राणायामौ मेतर्पयेत्यादिना श्रोत्रं मेतर्पयेत्येतेन मंत्रेण पितरः सुंधध्वमिति पाशेण रवने जने
 दीक्षणा निषिञ्चानुलिप्य जपेत् सुचक्षा अहमिति ततः पाशेण रवने जने हस्तयोः प्रक्षालनमुदकं पितरः सुंधध्वमित्यनेन मंत्रेण
 प्राचीना वीती दक्षिणा मुखो भूत्वा दक्षिणा स्यादिति निषिञ्च्य प्रक्षिप्य यज्ञोपवीती भूत्वा पितृकर्मकरण निमित्तकं उदकं स्पर्शति
 धाय च दनादिना सुगंधद्रव्येण गात्राणां नुलिप्य सुचक्षा अहमित्यादिभूया समित्यंतं मंत्रं जपेत् अहंतं वा सोधोतं वा मंत्रेण
 छादयेत् परिधास्यादिति ततः अहंतं नवं सदृशं पवित्रं वासुः वसनं आच्छादयेत् परिदध्यात् तदलाभे अमौत्रेण अरजके
 ण धोतं क्षालितं परिधास्या इत्यादिना अभिसंमयिष्य इत्यनेन मंत्रेण अथोतरीयं यशसामेति अथोतरीयं परिधानानंतरं तादृशं

वो जरेयं वा सो यशसामेत्यादिना यशोमाप्रतिपद्यतामित्यंतेन मंत्रेण आच्छादयतीति गतेनाख्यानेन संवेधः एकं चेत्पूर्वस्योत्तर
 वर्गेण प्रच्छादयिता वेद्यादि एक एव वा सो भवति तदा पूर्वस्यैव परिधानीयस्य वासउत्तरवर्गेण उत्तरभागेन प्रच्छादयित यश
 सामेति मंत्रेणोत्तरेयं कुर्यादित्यर्थः सुमनसा प्रतिगृह्णाति या आहरदिति सुमनसा पुष्पाणि प्रतिगृह्णाति अन्येन दत्ता आ
 दत्तेया आहरदित्यादिना यशसा च भगेन चेत्यंतेन मंत्रेण अथावबध्नीते यद्यशसी इति अथ नाः प्रतिगृह्य अवध्नीते शिरसि व
 ध्नानियद्यशस्रसा इत्यादिना यशोमपीत्यंतेन मंत्रेण ३ स्त्रीषेण शिरोवेष्टयते युवासुवासा इति ३ स्त्रीषेण पूर्वोक्तलक्षणेन
 तृतीयेन वाससा शिरोमूर्ध्ना तं वेष्टयते युवासुवासा इत्यादिकया देवयंत इत्येतयश्च अलंकरणमसिभूयो लंकरणं भूयादि
 निकर्णवेष्टकौ अलंकरणमसीति मंत्रेण दक्षिणोत्तरयोः कर्णयोर्वेष्टकौ भूषणे प्रतिमंत्रं प्रतिमुंचते परिधत्ते वृत्रस्येत्य
 दुःक्षिणी वृत्रस्येत्यादिना चक्षुर्मदेहीत्यंतेन यथाक्रमं दक्षिणत्वामे मंत्रावृत्या अङ्गैः सौवीराद्यं अनेन संस्करोति रोचिष्मुरि
 त्यात्मानमादर्शं प्रेक्षते रोचिष्मुरसीत्यनेन मंत्रेण आत्मानं सुखप्रभृतिशरीरं आदर्शं दर्पणे प्रेक्षते पश्यति कृत्रं प्रतिगृह्णा
 ति बृहस्पते कृदिरसियाप्नोमामंतर्धेहि तेजसो यशसो मांतर्धेहीति कृत्रं आतपं बृहस्पते कृदिरसीत्यादिना यशसोमं
 तर्धेहीत्यंतेन मंत्रेण प्रतिगृह्णाति प्रतिगृह्णंशसामर्थ्यात् अन्यत आदत्ते प्रतिगृह्ये स्थविश्वतो मायातमित्यपानहौ प्रतिमुंचते

२

६८

गृह्य उपायनहोपादत्राणे प्रतिमुचते परिधत्ते प्रतिष्ठे स्थो विश्वतो माया तमित्येतेन मंत्रेणामंत्रस्य द्विवचनात्तत्त्वान्परिधातुं शक्या
भा. ह च प्रतिष्ठे इति द्विवचने स्रज्जिति च युगपत्यादयोः परिधत्ते विश्वाभ्यो मानाष्ट्राभ्यस्परि पाहि सर्वत इति वैरावं दंडमादत्ते वि
दे८ ष्वाभ्यो मेसादिनामंत्रेण वैरावं वंशमयदंडं यष्टिं आदत्ते गृह्णाति तच्चाक्तन्यायेन पूर्वदंडं त्यजेत्तैव इदमभिषेकप्रभृतिर्दंडग्रहणं
तं कर्म जाते स्नानकर्ता करोति नाचार्यः दंतप्रक्षालनादीनि नित्यमपि वासश्छत्रोपानहश्चापूर्वाणि चेन्मंत्रः दंतप्रक्षालनमा
दौ येष्वां गुण्यादीनां ता निदंतप्रक्षालनादीनि नित्यमपि सर्वदा मंत्रं वेति स्नातकस्य भवेति वाससी च छत्रं च उपानहौ च छत्रोपान
हं च काण्डदंडोपेतानि चेद्यदि अपूर्वाणि नूतनानि म्रियंते तदा मंत्रो भवति तद्ब्रह्मणो स्नातस्य यमान्वक्ष्यामः स्नातस्य ब्रह्म
चर्या समावृतस्य द्विजातेः यमान् ब्रतानि वक्ष्यामः कथयिष्यामहे कामादितरः कामात् इच्छया इतरः द्विजाते रन्यः शूद्रा
इति यावत् यमेषु अस्नातकोपि अधिक्रियते नृत्यगीतवादित्राणि न कुर्यात् न च गच्छेत् नृत्यलास्यादिभेदभिन्नगीतेषु
द्रोदिस्वरैः ध्रुवादिरूपकविशेषैर्निर्वहं वादित्रं तं व्यादिभेदेन चतुर्विधं नृत्यं च गीतं च वादित्रं च नृत्यगीतवादित्राणि ता
नि स्वयं न कुर्यात् न च गच्छेत् नृत्यादि अन्यैरपि क्रियमाणानि न गच्छेत् इच्छुं श्रोतुं च कारः करोते गच्छति क्रिया समुच्चयार्थः
कामं तु गीतं गायति चैव गीते वारमत इति श्रुतेर्हि अत्र गीते प्रतिप्रसवमाहतुपनः कामं इच्छया गीतंगानं स्वयं कुर्यात्

११७
 परैः क्रियमाणं च गच्छेच्छेत्तुं कृतः हियस्मात् गायति स्वयंगानं करोति गीते वा अन्यैः क्रियमाणे गाने रमते रतिं प्राप्नोति इति
 श्रुतेर्वेदवचने क्रयः सर्वकृत्स्नो मन्यते आत्मानं सुखितं संपूर्णं मन्यते स्वयंगायति गीतं च शृणोति अपरं स्त्वं अपरमापि गा
 येत गीतं च शृणुयात् इत्येतदर्थं ज्ञापकं वेदे लिंगमस्ति यथा श्वमेधे श्रूयते दिवा ब्राह्मणो गायति नक्तं राजन्य इति अनेन ब्रा
 ह्मणराजन्ययोः स्वयंगानेऽधिकारो स्तीति ज्ञायते तौ च श्वमेधया जिते यजमानं राजन्यं प्रावयितुं गायतः तेन गायनश्रवणेण
 धिकारेण गम्यते क्षेमेन तं ग्रामांतरं न गच्छेत् क्षेमे सति आपदभावे सति नक्तं रात्रौ ग्रामांतरं अन्यग्रामं न गच्छेत् अक्षेमे तु गच्छेत्
 न च धावेत् क्षेमे सतीत्यनुषज्यते न च धावेत् शीघ्रं न गच्छेत् उदयानावेक्षणं दृष्ट्वा रोहणं फलप्रपतनं संधिसर्पणं विवृतस्नानं
 विषमलंघनं सूक्तं वदनं संध्यादित्यप्रेक्षणं भिक्षणं निनकुर्यात् उदयानं स्पृक्ष्य वेक्षणं उपरिस्थित्वा अधोमुखो भूपावलो
 कनं दृष्ट्वा आरोहणं उपरिगमनं फलानां आम्नादीनां प्रपतनं त्रोटनं संधौ संध्यासमये सर्पणं अध्वगमनं संधिना अप
 मार्गेण वा सर्पणं विवृतेन नग्नेन स्नानं विषमं स्पृक्ष्य पर्वतगतीदेः लंघनं मतिं क्रमणं शुक्लस्य अश्लीलस्य वदनं भाषणं अश्ली
 लं तु त्रिविधं लजाकरं दुःकरं अमंगलं सूचकं च संध्यासु आदित्यस्य सूर्यमंडलस्य रागतः प्रेक्षणं दर्शनं उपरक्तस्य वारिप्रति
 विवितस्य च नोपरक्तं न वारिस्थितिमनुस्मृतैः भिक्षणं भैक्षचर्या एतानि उदयानावेक्षणं दीर्घाभिषेकं तानि वर्जयेत् न ह वै

गृहं स्नात्वाभिषेतापहवै स्नात्वाभिषां नयतीति श्रुतेः भिक्षाणनिषेधेश्रुतिप्रमाणत्वेनावतारयति स्नात्वा समावर्त्य न भिक्षेतः पतः ।
 भाह स्नात्वाभिषां अपनयति अपाकरोतिहवै इति निपातसमुदायः निश्चयार्थ इति वेदवचनात् वर्षत्प्रावृत्तो ब्रूते दयमेव या पापा
 ६९ नमपहनदिति देवेवर्षिति प्रावृत्तः अनाच्छादितः ब्रजेत् गच्छेत् अयमेव ज्ञात्मानं नो वेक्षेत अफुजले
 आत्मानं स्वमुखेनो वेक्षेत न पश्येत् अजातलोम्नी विपुंशीः षडं च नोपहसेत् समयेन जातानिलोमानियस्यासा अजातलो
 म्नीनां अजातलोम्नीनोपहसेत् न च गच्छेत् विपुंशी च पुरुषाकारं स्त्रियं कूर्चादिविकारेण नोपहसेदित्यनुवर्तते षडं
 न पुंसकं नोपहसेदित्यनुवर्तते गर्भिणी विजन्त्येति ब्रूयात् गर्भिणी अतर्वत्नी विजन्त्या इति नाम ब्रूयात् बदैत् सकलमि
 तिनकलं भगालमिति कपालं मणिधनुरितो द्रधनुर्गोधयंती परस्मैना च क्षीत सकलमिति न कुलं ब्रूयात् कपालं कपरं
 भगालं इति ब्रूयात् इंद्रधनुः मणिधनुरिति ब्रूयात् परस्पगां सुरभी धयंती वत्सं पापयंती परस्मै अन्यस्मै स्वामिनेना च
 क्षीत न कथयेत् उर्वराया मनेतर्हि तायां भूमावत्सं त्येति सृन्नमूत्रपुरीषे कुर्यात् उर्वरायां सस्यवत्यां भूमौ एषिमां केवला
 यां तणोरनेतर्हि तायां मूत्रपुरीषे मूत्रस्य पुरीषस्य वा उत्सर्गं कुर्यात् किंचित्सिन् ऊर्ध्वः न कुर्यात् तथा उत्सर्गं नुष्पवमानः सन्न रामः
 न कुर्यात् स्वयंप्रशीर्णेन काष्ठेन प्रमृज्यते स्वयं आत्मनः प्रयत्नं विना प्रशीर्णेन स्वयं छिन्नेन पतितेन काष्ठेन दारुशक ॥ ६९

120

121
 पर्जन्याय नमः इदं पर्जन्याय अद्भ्यो नमः इदं मद्भ्यः पृथिव्यै नमः इदं पृथिव्यै इति दद्यात् ततो द्वारशाखयोर्दक्षिणोत्तर
 योर्यथाक्रमं धात्रे नमः इदं धात्रे विधात्रे नमः इदं विधात्रे इति द्वौ बली दत्वा प्रतिदिशं वायवे नमः इत्यनेनैव चतसृषु
 दिक्षु चतुरेवली न्दद्यात् इदं वायवे नमः इति त्यागः ४ दिशां च प्राच्यै दिशे नमः दक्षिणायै दिशे नमः प्रतीच्यै दिशे नमः
 उदीच्यै दिशे नमः इदं प्राच्यै दिशे इदं दक्षिणायै दिशे इदं प्रतीच्यै दिशे इदं मुदीच्यै दिशे इत्यादिदिग्प्रश्चवली न्दद्यात् दत्ता
 नां वलीनां मंत्र एले ब्रह्मणे नमः इदं ब्रह्मणे अंतरिक्षाय नमः इदं मंतरिक्षाय सूर्याय नमः इदं सूर्यायेति प्राकृ संस्थं बलित्र
 यं दद्यात् ततो ब्रह्मादीनां बलित्रयाणामुत्तरप्रदेशे विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः इदं विश्वेभ्यो देवेभ्यः विश्वेभ्यो भूतेभ्यो नमः इदं
 विश्वेभ्यो भूतेभ्यः इति द्वौ बली दद्यात् तयो रुत्तरः उषसे नमः इदं मुखसे भूतानां च पतये नमः इदं भूतानां च पतये इति द्वौ ब
 ली दद्यात् इति भूतयज्ञः ततः ब्रह्मादीनां वलीनां दक्षिणप्रदेशे प्राचीना वीती दक्षिणामुखः पितृभ्यः स्वधानम

इति मंत्रेणैकं बलिं पात्रे अवशिष्टान्नेन दद्यात् इति पितृयज्ञः तत्पात्रं प्रक्षाल्य निर्णेजं नजले ब्रह्मादि वलीनां वाय
 ये निनयेत् यक्ष्मे तन्ने निर्णेजं इत्यनेन मंत्रेण इदं यक्ष्मणे ततः काको दिवली न्बहिर्दद्यात् तद्यथा ऐं उ वारुण वायव्याः

गृ. स. सोम्यावै नैर्ऋतास्तथावायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूमौ पिंडं मयार्पितं इदं वायसेभ्यः श्वानोद्दोश्यामश्वलो वैवस्वतकलोद्भवौताभ्यां पिंडं प्रदासा
 भा. ह. मिस्यातामेतावहिंसकौ इदं श्वभ्यां देवामनुष्याः पशवो वयोसि सिद्धाश्च यशोरगदैत्यसंघाः प्रेताः पिशाचा स्तरवः समस्ता ये चान्न
 ७५ मिच्छन्ति मया प्रदत्तं इदं देवादिभ्यः पिपीलिकाः कीरपते गाद्याः वृभक्षिताः कर्मनिबंधवद्वाः तदर्थमन्नं हि मया प्रदत्तं तेषामिदं ते मु
 दिता भवन्तु इदं पिपीलिकादिभ्यः पादौ प्रक्षाल्या च म्य अतिथिप्रोक्षोपादप्रक्षालनपूर्वकं गंधमाल्यादिभिरभ्यर्च्य अन्नं परिवेष्य हंत
 तेन्न मिदं मनुष्यायेति संकल्प्य तमाशयेत् तदभावे षोडशग्रासपरिमितं चतुर्ग्रासपरिमितं वा अन्नं पात्रे कृत्वा निवीती भूत्वा द
 क्षुख उपविष्टो हंत तेन्न मिदं मनुष्यायेति संकल्प्य कस्मैचिद्वात्सल्यं यदद्यात् मनुष्ययज्ञसिद्धये ततो नित्यं श्राद्धं कुर्यात् तद्यथा
 स्वागतवचनेन षट्त्राहणान्दो वा एकं वा भ्यर्च्य पादौ प्रक्षाल्या च म्य गृहं प्रवेश्य कुशं तर्हि ते घ्रासनेषु दक्षुखानुपवेशयेत् तत
 स्वयमाचम्य प्राङ्मुख उपविश्य पुंडरीकाक्षं श्रीवासुदेवं च संस्मृत्य सावित्री पठित्वा अद्य हेत्यादि देशकालौ स्मृत्वा प्राचीनावीती द
 क्षिणामुखः सर्वं न्याच्य अमुकसगोत्राणां अस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानां अमुकाऽमुकशर्मणां तथा अमुकगोत्राणां अस्म
 न्मातामहप्रमातामहदृष्टप्रमातामहानां अमुकामुकशर्मणां नित्यं श्राद्धं कुर्यात् ततो यथार्हं भि
 हुकादिभ्यो न्नं संविभज्य बालज्येष्टाश्च गृह्यायथा योग्यमश्रीयुः ततो जायापती अश्रीतः पूर्वो वा गृहपतिः पत्नीतीति थ्यादीनां शयित्वा श्रीया

122

रामः

७५

जा

दिति अथातो ध्यायोपाकर्म अथपंचमहायज्ञकथनानंतरं अध्यायस्य अध्ययनस्य उपाकर्म उपाकरणं मास्मात्स्यते इ
 ति शेषः तच्चाग्रिमतोऽध्यायनप्रवृत्तस्यैव भवति छेदां सुपाकृत्याधीयेतेति वचनात् उपाकरणस्य चावसथ्याग्रिसाध्यता
 त् निरग्नेनाधिकारः तथा च छंदोगपरिशिष्टे कात्यायनः न खेन्नावन्यहोमः स्यान्मुक्तैकां समिदाहुतिं स्वगर्भसंस्कृतार्थांश्च या
 वन्नासौ प्रजायते इति सेन आत्मना आहितः आधानसंस्कृतोऽग्निः स्वः तस्मिन्नेवऽग्नौ अन्यस्य संबन्धी संस्कारको होमः अन्यहो
 मः स न स्यात् न भवेत् किं पर्युदस्य एकां समिदाहुतिं समिध आहुतिः समिदाहुतिः तां मुक्तावर्जयित्वा सा च समिदाहुतिः उ
 पाकर्मणि आचार्यस्याग्नौ शिष्यकर्तृका भवति तेनावसथ्याग्रावपाकर्म भवतीति गम्यते अतः अध्यापयतोऽपि निरग्नेः सामे
 रपि अन्य अध्यापयतोऽनाधिकारः पञ्चलोके ब्रह्मचारिणां प्रस्कृत्य उपाकर्म प्रवर्तते लौकिकाग्नौ न स्याचारं विहाय मूलं न द
 श्यते अत्रौषधीनां प्रादुर्भावेऽश्रवणेन श्रावणं पापोर्णमासां अत्रौषधीनामपामार्गदीनां प्रादुर्भावेऽत्यंतोऽसति श्रवणेन यक्षापां
 श्रावणं पापोर्णमासां श्रावणमासस्य शुक्लपंचदश्या अत्रौषधिप्रादुर्भावः श्रवणश्रौषधपापोर्णमासा एकविशेषः तत्र तयो
 प्रायशः संभवात् एवं च सति पापोर्णमासा एव प्राधान्यं तस्माद्विशेषणभावेऽपि पापोर्णमासा भवति श्रावणस्य पंचमी हस्ते न वा
 अत्रौषधिप्रादुर्भावस्तु सर्वत्रापेक्षितः श्रावणमासस्य पंचमी हस्ते न यक्षावाप्राप्य भवति तत्रापि प्रायेण हस्तो भवति अतः श्रा

123

गृ.स. चणो पूर्णिमाश्रावणपंचमीवाविशिष्टाअविशिष्टावाउपाकर्मणः कालः अनेतुकालचतुष्टयमाहुः अथ श्रवणेनवाश्रावणं
 भा.ह. पौर्णमास्यावाश्रावणस्यपंचमीवाहस्तेनवेतिउषधिप्रादुर्भावस्तुसर्वत्रापेक्षितः उषधिप्रादुर्भावेसतिश्रवणेनइत्यादिआज्यभा
 ७६ गाविष्टाज्याहुतीर्जुहोतिष्ठथिआअग्रयदत्तुवेदेतरिक्षायवायवइतियजुर्वेदेदिवेसूर्योपेतिसामवेदेदिग्भ्यश्चंद्रमसइत्यथर्ववे
 देब्रह्मणेछंदोभ्यश्चेति सर्वत्रप्रजापतयेदेवेभ्यः ऋषिभ्यः श्रद्धायेमेधायेसदसस्पतयेऽनुमतपेइतिच आज्यभागाविष्टाआज्यभाग
 होमानंतरंआज्याहुतीर्जुहोति तत्रऋग्वेदेअधीयमानेष्ठथिआअग्रयदत्तिद्वेआहुतीर्जुहोति यजुर्वेदअधीयमानेअतरिक्षायवा
 यवायवइतिद्वे सामवेदेअधीयमानेदिवेसूर्योपेतिद्वे अथर्ववेदेअधीयमानेदिग्भ्यश्चंद्रमसइतिद्वे ब्रह्मणेछंदोभ्यश्चेतिद्वे आहुती
 सर्वत्रप्रतिवेदमावर्तयेत् सर्वेषुवेदेषुअधीयमानेषुएकतमेवातथाप्रजापतयइत्यादिकाश्चसप्तचशब्दात्सर्वत्रएवमेकैक
 शावेदाध्यापनोपाकरणपक्षे यदापुनश्चतुर्णामपिवेदानांतत्रेणोपाकरणकर्मतदाब्रह्मणेछंदोभ्यश्चेतिप्रतिवेदाहुतिद्वय
 मावर्ततेप्रजापतयेदेवेभ्यइत्याद्यास्तत्रेणैव योगविभागसामर्थ्यात् एतदेवव्रतादेशनविसर्गेषु एतत्उपाकर्मणिविहितंष्ठथि
 व्याइत्यादिअनुमतपइत्यंतहोमकर्मव्रतादेशनवेदारंभः विसर्गः समावर्तनं व्रतादेशनानिचविसर्गश्चव्रतादेशनविस
 र्गोस्तेषुभवति सदसस्पतिमित्यक्षतधानास्त्रिः सर्वेऽनुपठेयुर्हत्वाहुत्वौदुंवयस्तिस्तिस्तिस्त्रिः समिधआदध्युएद्रोः सपत्न

रामः
७६

शाघृताक्ताः सावित्रासदसस्पतिमित्यनेन मंत्रेण अक्षतधानाः आचार्यो जुहोति त्रिस्त्रिवा
 रं सर्वे च शिष्याः एतं मंत्रं अनुसह परेयुः तथा हुत्वा एकैका माहति हुत्वा औदुम्बर्यः उदुम्बरवृक्षोद्भवास्त्रिस्त्रिस्तः आ
 द्रिः सरसाः सपलाशाः पत्रसहिताः घृताक्ताः आज्यलिप्ताः समिधः सर्वे आचार्यप्रमुखा शिष्याः आदध्युः अग्नौ सावि
 त्प्रसिद्धया प्रक्षिपेयुः भेदेन न तु यगपत् ब्रह्मचारिणश्च पूर्वकल्पेन तत्र ये ब्रह्मचारिणः शिष्याः ते पूर्वकल्पेन समि
 दाधानोक्तमंत्रेण आदध्युः अत्र तिस्त्रिस्त्रि इति वीष्मानसमिद्धिषया किंतु आधात् पुरुषविषया तेन प्रत्याहुतिं एकै
 कामादध्युः शन्नो भवंति तस्य क्षतधाना अखादंतः प्राश्नीयुः शन्नो भवंतु वाजिन इत्यनयर्चा अक्षतधाना अखादंतः
 दंतैरनवरं वडयंतः प्राश्नीयुः दधिक्राण्व इति दधिभक्षेयुः दधिक्राण्वो अकारिषामितृचा दधिभक्षेयुः सयावंतं गणमि
 छेत्तावतस्तिलानां कर्षफलकेन जुहुयात् सावित्राशुक्रज्योतिरित्यनुवाकेन वा स आचार्यो यावंतं पावत्संत्मा कं शिष्या
 णां गणं समूहमिच्छेत् तावत्संत्मा कान्तिलान् आकर्षफलकेन औदुम्बर्येण वा हुमात्रेण सर्पाकृतिना सावित्रासवितृदेव
 तया गायत्रिं छंदस्य प्रसिद्धया जुहुयात् यद्वा शुक्रज्योतिरित्यनुवाकेन जुहुयात् गणफलमेतत् अतो धानाभ्यः स्वष्टक
 ति हुत्वा महाव्याहृत्यादि न वाहुती हुत्वा प्राशनांते प्रत्यङ्मुखेभ्य उपविष्टेभ्य उकारमुक्त्वा त्रिश्च सावित्री मध्यायादीन् ब्रूया

॥

॥

गृह्यसावित्रीमुक्ताद्वेषेत्वाकृष्णोसीत्येवंमंत्रस्य अध्यायनामादीन्प्रतीकान्ब्रूयात् तथाचब्रतमुपैष्यन्सर्वैकपालान्येवान्यत
 भा. ह. रउपदधातीत्येवंचब्राह्मणस्य ऋग्वेदानांमंडलादीन् छंदोगानांपर्वादीन् आथर्वणानां सूक्तादीन् ततः सर्वे आचार्योः
 ७८ शिष्याश्च जपन्ति सहनोस्तु सहनो वतु सहन इदं वीर्यं वदस्तु ब्रह्म इदं स्तुद्धेदयेन यथानविद्धि षामहो इति अमुंमंत्रं तद
 नंतरं त्रिरात्रमनध्यायेत्कुर्युः यतः अनध्यायेष्वध्ययने प्रज्ञा मायुः प्रजाश्चियं ब्रह्मवीर्यं वल्लेतेजो निष्कृतं तनियमः स्वयंमंत्र
 वीर्यं क्षयभयादिंद्रोवज्रेण हन्ति च ब्रह्मणस्स सतां चेति नरकं च भवेत् ध्रुवं लोमनखानां निष्कृतं तनं नकर्त्तरयेयुः त्रिरात्रमेव
 प्रागुत्सर्गाद्वा लोमनखानां च निष्कृतं तनं वजेयेयुः अतः मंत्रब्राह्मणयोः शुक्लकृष्णपक्षे उत्सर्जनं यावत् निरंतरं मंत्रं ब्रा
 ह्मणं च अधीयीरन् आचार्येणाध्याप्यमाणशिष्याः इत्युपाकर्म इदानीं त्रिरात्रं नाधीयीरन्ति त्यनध्यायप्रसंगात् अ
 नध्यायानाह वातेमावास्यायां सर्वानध्यायः वातेवायौ प्रचंडे वातिसति वातमात्रस्य सर्वदा विद्यमानत्वात् नानध्या
 यनिमित्तता अमावास्यायां दर्शे च सर्वानध्यायः सर्वेष्वेदेष्वेदांगेषु अनध्ययने अध्ययननिवृत्तिः सर्वानध्यायः
 मतां तरे यद्गुरुमुखाच्छिष्यते शिल्पश्च मादितत्राप्यनध्यायः यतः शिल्पिनः स्थपत्यादयः अमिणो मत्त्रादयः अनध्या
 यं मन्यन्ते दृश्यन्ते अतो यत्किंचिदुपाध्यायतः अधीयते श्रूयते वा शिष्यते वा तत्र सर्वत्रानध्यायः स चानध्यायः गुरोः सकाशा

126

रामः
७८

127
 प्रोक्षणकाले प्रोक्षेच्च तथोपकल्पयति उदुंवरीः समिधः दधि आकर्षफलकं तिलान् भक्षार्थं धानाः तत आज्यभागांते वे
 दाहुत्यादीननुमत्येता नो वेदार्थं भवद्दोमं विदध्यात् एकदा सर्ववेदोपकारणो प्रतिवेदमाज्याहुतिद्वयं द्वयं हुत्वा हुत्वा ब्रह्मणे
 दोभ्य इत्याहुतिद्वयं पुनः पुनर्जुह्यात् प्राजापत्याद्या अनुमत्येताः सप्ताहुतीस्तत्रेण अथ सदसस्पतिमित्यनयचो सुवेण
 आसादिताभिरसतधानाभिरैकामाहुतिं आचार्यो जुहोति इदं सदसस्पतये शिष्या अपि मंत्रं गुरुमनुमंत्रं उपांशुपयंति तत
 आचार्यः शिष्याश्च सर्वे औदुंवरीमादौ सपलाशं घृताक्तं एकैकां समिधं तत्सवितुरित्यादिकया सावित्र्या अग्ना वा दध्युः ब्र
 ह्मचारिणश्च शिष्याः अग्निकार्यमंत्रेण तथैव समिदं आदध्युः एवं द्विरपरं धानाहोमं विधाय एकैकां समिधमादध्युः तत
 आचार्यः शिष्याश्च उपकल्पितधानाभ्यस्तिस्त्रोऽसतधाना अनवरं उदयंतो भक्षयेयुः शन्नो भवंतु वाजिन इत्यनयच्चा तत
 आचम्य ततो दधिक्राव्यो अकारिषमित्यनयच्चा दधिभक्षयेयुः तत आचमनानंतरं आचार्यो यावंतं शिष्यगणं कामयेत
 तावतस्तिलानां कर्षफलकेनादाय सावित्र्या जुह्यात् इदं सवित्रे शुक्रज्योतिरित्यनेनानुवाकेन वा तिलान् जुह्यात् त
 त्रेदं मरुद्वा इति त्यागः ततो हुतशेषधानाभ्यः स्वष्टकं हुत्वा महाव्याहृत्यादि प्राजापत्यांता नवाहुती हुत्वा संस्त्रवप्राशनं ब्र
 ह्मणे दक्षिणादानं यथोक्तं कुर्यात् ततः प्रत्यङ्मुखोपविष्टेभ्यः शिष्येभ्यः प्राङ्मुख आचार्य उपविष्ट उंकारमुत्कान्निवारं

११ गृहस्थः ऋषिमुखानि बहु चानां पर्वणि छंदोगानां सुक्तान्यथर्वणानां संस्त्रवप्राशनानंतरं प्रत्यङ्मुखेभ्यः आसीनेभ्यः शिष्येभ्यः सा
 माह मर्यान्स्वयंप्राङ्मुख उपविष्ट उंकारं प्रणवमुक्त्वा उच्चार्य तत्सवितुरित्यादिकोचसावित्री त्रिरुक्ता मंत्रब्राह्मणयोः अध्यापना
 मादीन् प्रब्रूयादध्यापयेत् इति यजुर्वेदोपाकरणे ऋग्वेदोपाकरणो तु बहु चानां शिष्याणां ऋषिमुखानि मंडलादीन् ब्रूया
 त्छंदोगानां सामगानां शिष्याणां सामोपाकरणे पर्वणि पर्वणा मादीन् प्रब्रूयात् अथर्वणानां शिष्याणां अथर्ववेदोपाकर
 णे सुक्तानि सुक्तादीन् ब्रूयात् सर्वजपंति सह नो सु सह नो वतु सह न इदं वीर्यं वदस्तु ब्रह्म इंद्रस्तद्वेदयेन पथान विद्दिषाम
 हति सर्वे आचार्य शिष्याश्च सह नो स्त्वित्यमुं मंत्रं जपंति त्रिरात्रं नाधीयोरनलो मनवानामनि कृतं न मे के प्रागुत्सर्गात् उपाक
 र्मानंतरं त्रिरात्रं नाधीयोरन् अध्यापनं न कुर्यः त्रिरात्रं मेव लोमो नखानां च अकृतं न अक्लेदने एके आचार्याः लोमनखाना
 नामनि कृतं न प्रागुत्सर्गात् उत्सर्गकर्मतः अर्वाकूडं छंति उत्सर्गश्च अर्द्धषष्ठान्मासानधीतोत्सर्जयेयुरित्येवं वक्ष्यमाणमिति
 सूत्रार्थः अथ पद्धतिः श्रावणं पूर्णमास्यां श्रावणयुक्तायां श्रावणरहितायां वा श्रावणस्य शुक्लपंचम्यां हस्तयुक्तायामपुक्ता
 यां वा उपाकर्म अध्यापोपाकर्म भवति तच्च अध्यापनं कर्तव्यं एव औपासनिकस्य न त्वन्यस्य तत्र प्रथमप्रयोगे विहितमात्तप
 जा पूर्वकं श्राद्धं आचार्यः आवसथ्याग्नौ पवेशनाद्याज्यभागांते विशेषमनुनिष्ठेत् तंदुलस्थाने अक्षतधाना आसादयेत्

128

रामः

११

नावंतंकरंभिणमित्वाधांनामेकाहुतिंहुत्वाइदमिंद्रायेतित्यत्कासक्तूनामाहुतित्रितयंजुहयात् यथाग्नेयपांडुपार्थिवा
 नां संपाणामधिपतये स्वाहा इदं शब्द युक्ताः स्वाहाकाररहितो यमत्र एव त्यागः त्रिषु श्वेतवायवांतरिक्षाणां संपाणाम
 धिपतये स्वाहा अभिभूः सौर्यदिवा नां संपाणामधिपतये स्वाहा नतो ध्रुवाय भो माय स्वाहेति सर्वपुरोडाशं सुवेकृत्वा जुह्यात् इदं
 ध्रुवाय भो मायेतित्यत्का च रुधानासक्तूभ्य उत्तरतः किंचि किंचि दास्यस्विष्टकृतं विधाय महाव्याहृतिहोमं संश्रव प्राशनं ब्रह्मणोद
 क्षिणादानांतं कुर्यात् अथ हुतशेषसक्तूनामेकदेशं शूर्पे प्रक्षिप्वा दायोदपात्रं दर्वीकं कतत्र यां जनानुलेपनं स्रजश्च शालाया
 वाहिर्निष्क्रम्य ब्रह्मणा उत्काधारेण सह स्वांगेण हस्तमात्रं स्थंडिलं स्वयमुपलिप्य लोकिकाशुल्कायां ध्रियमाणायां मातरां गम
 तेति प्रैषमुच्चार्य वाग्यतः स्थंडिले उदपात्रमादायां मयेत्यादिना अधिपतेऽवने निक्षेप्य तेन एकत्रावने जनार्थं जलं दत्वा श्वेतवाय
 वेत्यादिना अधिपतेऽवने निक्षेप्य तेन द्वितीयं अभिभूः सौर्येत्यादिना तथेव तृतीयं सर्पानवने जयति ततोऽवने जनस्थानेषु अवने ज
 नक्रमेण एतैरेव मंत्रैरेषते वलिरित्येतैस्त्रिभिः प्रतिमंत्रं वलिं हरति ततः पूर्ववदवने ज्यकं कतत्र येण प्रलिखस्वेत्येतैः एतैरेव मंत्रैः
 प्रतिवलिं प्रतिमंत्रं प्रलिखति ततो जस्वेत्येतैरुक्तमंत्रैः प्रतिवलिं प्रतिमंत्रं अंजनं ददाति तथेवानुलिपस्वेत्यनुलेपनं एवमेव
 स्रजो नह्यस्वेति पृथग्मालां दत्वा सक्तूशेषं स्थंडिले क्षिप्वा उदपात्रजलेन प्रप्लाव्य नमोस्तु सर्वभ्य इत्यादिभिस्त्रिभिः सर्पा

गृहं स्तिष्ठत्युपतिष्ठते ततः सगृहपतिर्यत्तावंतं देशं सर्पान् प्रविशेयुरित्यावत्कामयेत् तावंतं देशं संततोदकधारया त्रिःपरिधिं
 भाह्वं च न गृहं परीयात् अपश्येत्तपराजहीनि पूर्वोक्तमंत्राभ्यां सकृत् द्विस्तृष्णी ततोदर्वोऽशूर्पं च प्रक्षाल्योल्कायां सकृत्प्रतपोल्का
 धारयां प्रयच्छति अथ शालाद्वारि आपो हिष्ठेति ऋचेन ब्रह्मयजमानोल्काधारः मार्जयते जलेनात्मानं ततो धानाः प्राश्नन्ति
 ब्रह्मयजमानोल्काधारं अनवरं डयंतः ततो ब्राह्मणभोजने मेतावच्छ्रवणाकर्म अथ प्रत्यहवलिहरणप्रयोगः सक्तुशेषं
 सुगुप्ते भांडे स्थापयित्वा ततो स्तमिते शूर्पे कृतसायं होमः शूर्पे सकृदर्वीकं कृतत्रयं निधायोदपात्रं गृहीत्वा सोल्कारः शालाया
 वहिरूपलेपनादिपरिलेखनांतं बलिहरणं अनुदिनं पूर्ववत्कुर्यात् आग्रहायणीयावत् मातरागमतेति प्रेषाभावेऽपि कश्चित्
 अतएव गच्छेत् दर्वीमुखमेव प्रक्षालयेदिति अहरहवलिदानविधिः प्रौष्ठपद्यामिंद्रयज्ञः प्रौष्ठपदीभाद्रपदीप्रकरणानि
 योणीमासीतस्यामिंद्रयज्ञनामधेयं कर्म भवति ओपासनाग्नौ पायसमैद्रं श्रपयित्वाऽपूपांश्च पायसं पायसासिद्धं च संतं दं
 द्रदेवतं श्रपयित्वा यथाविधि पक्ता अपूपांश्च चतुरः श्रपयित्वा तांश्च चतुरः प्रतिदिनं स्तरणार्थं हि नैर्ऋतमिन्द्रमिथुनेन देवतातद्वि
 तेन इन्द्राय स्वाहेति होमस्य मंत्रांतरस्य चानुक्तत्वात् अत्र पायसं श्रवणोपदेशात् पयश्च प्रणीयते अपूपैस्तीर्त्वा ज्यभागाविष्टाया
 हतीर्जुहोतीन्द्रायैन्द्राणां अजायैकपदेऽहिर्बुध्या यप्रौष्ठयदाभ्यश्नति अपूपैः प्रतिदिनं मंत्रिंस्तीर्त्वा परित्तीर्य आज्यभागौ ह

130

रामः
८५

131
 त्वाइंद्रायेत्यादिभिः स्वाहांतैः पंचभिर्मंत्रैः प्रतिमंत्रं पंचाहुतीर्जुहोति अत्रानुक्तोपि पायसेन इंद्राय स्वाहेत्येकाहुतिर्होमः
 अन्यथा पायसश्रवणमदृष्टार्थं स्यात् प्राशनान्ते मरुद्भ्यो वलिं हरत्यहुतादौ मरुत इति श्रुतेः ततः सिद्धकृदादिप्राशनान्ते म
 रुद्भ्यः एकोनपंचाशत्संख्येभ्यो देवताभ्यः वलिं ददाति ननु मरुतां देवतात्वे सति कथं होमसंबन्धरहितत्वं वलिदानार्हत्वं च
 शृणु अहुतादौ मरुत इति श्रुतेः अहुतमदंतीत्यहुतादः मरुतो देवाः इति श्रुतेः वेदवचनात् आश्रयस्थेषु पलाशेषु मरुतोऽश्र
 त्येषु तस्थुरिति वचनात् मरुद्भ्यो वलिं हरतीत्युक्तं तस्याधिकरणमुच्यते अश्रयस्थ इमानि आश्रयानि तेऽपि पिप्पलोद्भ
 वेषु पात्रेषु वलिं हरतीति शेषः ननु वलिहरणं भूमौ अन्यत्र दृश्यते इह कस्मादश्रयपत्रादिति शङ्कते आह मरुतः शुक्र
 ज्योतिः प्रभृतेषां यस्मात् अश्रयतो तस्थुः स्थितवन्तः इति वचनात् श्रुतेः शुक्रज्योतिरिति प्रतिमंत्रं विष्णुमुखेन च मनसानामा
 न्येषामेतानीति श्रुतेः मंत्रापेक्षायामाह शुक्रज्योतिरित्येवादिभिर्मंत्रैः नमस्कारं तैः प्रतिमंत्रं विष्णुमुखेन च उग्रश्रभीमश्रुते च
 मादिना अध्येतृप्रसिद्धेन मनसामनोमापारेण वलिं हरतीति शेषः कतः एभिर्मंत्रैर्वलिहरणं एषामरुतां एतानि शुक्रज्यो
 तिश्रुचित्रज्योतिश्चैव मादीनि विक्षिपत्य तानि नामानि इति श्रुतेः वेदवचनात् इंद्रदेवीरिति जपति वलिहरणं ते इंद्रदेवी
 रित्येतामृचं जपति ततो ब्राह्मणभोजनमिति सूत्रार्थः अथ प्रयोगः भाद्रपदपौर्णिमास्यां प्रथमप्रयोगे मातृपूजा पूर्वकमा

गृ.स. भ्युदयिकं विधायावसथ्याग्नौ इन्द्रयज्ञारव्यं कर्म कुर्यात् तत्र ब्रह्मोपवेशनादि प्राशनांते विशेषः सक्षीरं प्रणयनं मूलेदे
 भा.ह. शेषयः इतरत्र जलं प्रक्षिप्य प्रणयेत् उपकल्पनीयानितं डुलीपिष्टं समाश्रित्य पर्णानि तत आज्यनिर्वोपानंतरं प्रणीताभ्यः
 ८६ क्षीरमुत्तिच्य चरुपात्रे तं डुलान् प्रक्षिप्य प्रणीतोदकेन पिष्टं संपूय चतुरोपूयान् निर्मायाज्यमधिश्चित्य तदुत्तरः कर्पूरचतुरोपू-
 पान् अधिश्चरति आसादनक्रमेणोद्वासनादितत उपयमनकशादानात् पूर्वंपूयैः अग्नेः परस्तात् दक्षिणतः पश्चिमतः
 उत्तरतश्च एकैकेन परिस्तरणं कृत्वा ज्यभागान्ते पंचाज्याहुतीर्जुहोति इन्द्राय स्वाहा इदमिन्द्राणे स्वाहा इदमिन्द्राणे अजाये
 कपदे स्वाहा इदमजायै कपदे अहिर्वेधाय स्वाहा इदमहिर्वेधाय प्रोष्ठपदाभ्यः स्वाहा इदंप्रोष्ठपदाभ्यः ततः पायसेन इ-
 द्राय स्वाहेत्येकामाहुतिं कृत्वा इदमिन्द्रायेति तत्कापायसेनैव सिष्टं कृद्धोमं विधाय महाव्याहृत्यादि होमं संस्वव प्राशनद-
 क्षिणादानानि कुर्यात् अथाग्नेरुत्तरतः प्राक्संस्थानि प्रागग्रानि सप्ताश्वत्थपत्राणि निधाय तेषमरुद्धो वलीनहरति पा-
 यसं शेषं सुवेणादायादाय शुक्लज्योतिरित्येवमादिभिः षड्भिर्मन्त्रैर्नमस्कारं ते रुद्रश्च भीमश्च तैर्नैव सप्तमेन च मनसा च्वा-
 रितेन च प्रतिमंत्रं सप्तसु पत्रेषु यथाक्रमं स्पृष्टार्थं प्रयोगोऽच्यते त्यागश्च शुक्लज्योतिश्चेत्यारभ्य ऋतपाश्चात्यं हानमः
 इदं शुक्लज्योतिषे चित्रज्योतिषे सत्यज्योतिष्यते शुक्राय ऋतपसेत्यं हसेच ईदृङ्गान्मादृङ्गेत्यादिसंभसेनमः इदमीदृशे

132

इति ४२४

रामः

८६

अन्त्यादृशेसदृशेप्रतिसदृशेमितायसंमितायसरभसेच ऋतश्चेत्यादिविधारयेनमः इदमृतायसत्यायध्रवायधरुणायधर्त्रे
 विधारयायच ऋतादित्यारभ्यगणोनमः इदमृतजितेसत्यजितेसेनजितेसुषेणायअतिमित्रायदूरेअमित्रायगणायच इदृक्षास
 इत्यारभ्ययज्ञेअस्मिन्नमः इदमीदृक्षेभ्यः एतादृक्षेभ्यः प्रतिसदृक्षेभ्योमितेभ्यः संमितेभ्यः सभरोभ्योमरुद्भ्यश्च स्वतवांश्चेत्या
 दिउज्जेषीनमः इदंस्वतवसेप्रधासिनेसांतपनायगृहमेधिनेकीडिनेशाकिनेउज्जेषिणेचउग्रश्चेत्यारभ्यविक्षिपः स्वाहानमः
 मनसाइदमुग्रायभीमायध्वांतायधुनेयसासहूभियुग्वनेविक्षिपायचेत्यापिमनसाततइंद्रदेवीरित्येतामृचंजपतियजमानः
 ततोब्राह्मणभोजनमिति आश्वयुज्यांष्टषातकाष्टषातकाइतिसंज्ञकं कर्म भवति षषातका आश्वयुज्यां पौर्णिमायां भवति
 पायसमेंद्रं श्रपयित्वादधिमधुघृतमिश्रं जुहोति सूत्रं तत्र ऐंद्रं इंद्रदेवतं पायसं चरुं संसाध्य दधिमधुघृतैर्मिश्रं कृत्वा आव
 सृथाग्रौ जुहोति केभ्य इत्याह इंद्रायेंद्राणां अश्विभ्यामाश्वयुज्यैर्यौर्णसां स्येशरदेवेति इंद्रायेत्यादिभिः पंचभिर्मंत्रैः स्वाहा
 कारंतैः प्रतिमंत्रं पंचाहुती जुहोति यथामंत्रवर्णत्यागः प्राशनं ते दधि षषातकं मंजलिना जुहोतूनमे पूर्यतां पूर्णं मे मां स
 गात्वा हेति ततः स्विष्टकृत्प्रभृतिप्राशनं ते दध्ना षषातकं षषदाज्यं दधि षषातकं षषदाज्यं दधि षषातकं मंजलिना ऊनम
 इत्यादिनामंत्रेण जुहोति षषदाज्यं घृते दधि प्रसेपाद्भवति दधिमधुघृतमिश्रममात्या अवेक्षंत आपात्विंद्र इत्यनुवाकेन ततो

गृह्यसू. दधिमधुघृतमिश्रं हृतशेषं पायसं अमात्या अमाचगृहंतत्र भवा अमात्या यजमानस्य गृह्याः भ्रातृपुत्रादयः आयातिद्रोवस
 भा.ह. उपनद्धत्पारभ्य यूयं पातस्वस्तिभिः सदान् इत्यंतेन अनुवाकेनापेक्षते पश्यति मातृभिर्वत्सानसं सृज्यतां रात्रिं तं अश्वय
 जी संवधिनी रात्रिं वत्सान् मातृभिर्जननीभिर्धेनुभिः सं सृज्य सं सृष्ट्वा कृत्वा तां रात्रिं मितिकाला ध्वनोरत्यंत संयोगे इत्युप
 रविभक्तिः द्वितीयातेन सं ध्यायां वत्सानसं सृज्य सकलं रात्रिं न वधीयात् आग्रहायणीं च न केवलं तामेव रात्रिं वत्स संसर्गः
 आग्रहायणीं च मार्गशीर्ष संवधिनी मापिरात्रिं ततो ब्राह्मणभोजनमिति सूत्रार्थः अथ प्रयोगः तत्र आश्वयुज्यं पौर्णमा
 स्याष्टषातकारणं कर्म भवति तद्यथा प्रथमप्रयोगे मातृपूजाभ्युदयिकपूर्वकं आवसथाग्नौ ब्रह्मोपवेशनादिप्राशनांते
 विशेषः सक्षीराः प्रणीताः प्रणीयेत् दधिमधुनी उपकल्पयेत् प्रणीताक्षीरेणापायसं श्रपयेत् तत उपयमनकुशा
 दानादर्वाक्रपायसे दधिमधुघृतानि श्रावयेत् आज्यभागानंतरं दधिमधुघृतमिश्रेणापायसे न इन्द्राय स्वाहा इदं
 मिंद्रारौपे अश्विभ्यां स्वाहा इदमश्विभ्यां अश्वयुज्ये पौर्णमास्ये स्वाहा इदमाश्वयुज्ये पौर्णमास्ये शरदे स्वाहा इदं श
 रदे एवं पंचाहुतीं हत्वा तत् एव पायसात् सिद्धकृतं हुत्वा महाव्याहृत्यादिदक्षिणादानांते स्थाल्याज्यं दधि आसिच्य
 एष दाज्यं कृत्वा अंजिलिना दायजनं मे पूर्यतां पूरणं मे माव्यगात्वा हेति मंत्रेण कामाहुतिं जुहोति इदमग्रेय ततो दधिमधुघृतं

134

रामः

८७

31-

तमिश्रं हुतशेषं पायसं आमात्याः पुत्रादयः आयातिंद्र इत्यनुवाकेन पूयं पातस्वस्तिभिः सदान इत्येतेन अवेक्षंते ततो वा
 ह्मणभोजनं कृतं तत्कर्म गतया ब्राह्मणभेदं भोजयिष्ये अथ सीतायज्ञः अथेदानीं सीतायज्ञकर्म व्याख्यास्यत इति शेषः तत्र कृ
 षिप्रवृत्तौ पासनिकोधिक्रियते ब्रीहियवानां यत्र यत्र यजेत तन्मयं स्थालीपाकं श्रपयेत् तत्र सीतायज्ञे ब्रीहयश्च यवाश्च ब्री
 हियवास्तन्मये यत्र यत्र यस्मिन् यस्मिन् ब्रीहिकाले यवकाले वा यजेत सीतायज्ञे न तन्मयं ब्रीहिमयं ब्रीहिकाले यवमयं यवकाले
 स्थालीपाकं च रुं श्रपयेत् कामादी जानो न्यत्रापि ब्रीहियवयोरेवान्यतरं स्थालीपाकं श्रपयेत् कामात् इच्छातः अन्यत्रापि यस्मा
 दिमं भृतिषु ई जानो पागं कर्वन् ब्रीहियवयोरेव अन्यतरं एकतरं स्थालीपाकं श्रपयेत् न पूर्वचोदितत्वात् संदेहः अत्र ब्रीहियवयो
 रन्यतरस्य यागमात्रसाधनद्रव्यत्वेन संदेहः कृतः पूर्वचोदितत्वात् पूर्वोपदिष्टत्वात् कुत्रेति चेत् ब्रीही न्यवान्वाहविषि इत्यत्र क
 ल्ये अतो न संदेहः कृतः पूर्वचोदितत्वात् पूर्वोपदिष्टत्वात् कुत्रेति चेत् ब्रीही न्यवान्वाहविषि इत्यत्र कल्ये अतो न संदेहः असं
 भवाद् द्विनिवृत्तिः ननु यावत् स चरोर्विनिवृत्तिर्दृश्यते कथमन्यतरं स्थालीपाकं श्रपयेदिति चेत् उच्यते यावत् स चरोर्यानिवृत्तिः सा
 असंभवात् न शास्त्रात् अतो नाप्यसंभवविनिवृत्तस्य यावत् स चरोः प्रतिप्रसवः यतः सामान्यशास्त्रविहितं क्वचिच्छास्त्रा
 नरेण प्रतिषिद्धं पुनर्विधीयमानं हि प्रतिप्रसवमुच्यते इदं त्वसंभवात् प्रतिषिद्धं कथमसंभव इति चेत् अनवस्माद्विज्ञातं तरोः फ

गृ.स. केईपदसिद्धेतंदुलपाकेचरुशब्दप्रयोगप्रत्ययात् अतोवाचनिकोपावस्थालीपाकोपत्रतत्रगुलिकाभिः संपाद्यते यत्रपुनर्वि
 भा.ह. कल्पः तत्रासंभवाद्दिनिवृत्तिरिति क्षेत्रस्यपरस्तादुत्तरतोवाशुचौदेशेकृष्टेफलानुपरोधेनक्षेत्रस्यसस्पवतः परस्तात्पूर्वस्यादि
 ८८ शिउत्तरतोवाउदीच्यावाशुचौअमेध्यद्रुमरहितेदेशेकृष्टेफालेनविलिखिते फलस्यसस्पस्यअनुपरोधः अवाधः फलानुरो
 धेनसीतायज्ञः कर्तव्यः ग्रामेचोभयसंप्रयोगात् यद्वाग्रामेकर्तव्यः कृतः उभयसंप्रयोगात् उभयक्षेत्रग्रामश्चसंप्रयोक्तव्य
 धिकरणतयासंवद्दंशक्येनेफलानुपरोधेनकृष्टत्वेनवा परस्तादुत्तरतोवाशुचौदेशे कृष्टेइतिग्रामस्यापिविशेषणत्वेनसंवध्यते
 अविरोधात् ननुक्षेत्रग्रामयोः एकतरोपादानेन अन्यतरस्पवाधः प्रसज्येत ततोविरोधइतिचेत् नअविरोधान्नविरोधः
 अविरोधस्तस्मादविरोधस्तस्मादविरोधाद्विकल्पादेकतरोपादानेन दोषः व्यवस्थासंभवेहि अष्टदोषदुष्टोपिविकल्पः
 आश्रीयतेत्यायविद्धिः यत्रअपयिष्यन्नुपलिप्तउद्धतावीक्षितेभिमुपसमाधायतन्मिश्रेर्दभैस्तीर्त्वाज्जभागाविष्टाज्याहुती
 र्जुहोतियत्रक्षेत्रेग्रामेवाचरुंअपयिष्यन्भवतिअपयितुमिच्छन्भवति तत्रउपलिप्तेगोमयोदकेनउद्धतेस्फेनोल्लिखितेअ
 वीक्षितेमणिकोदकेनसिक्तेअग्निमावसथ्यंस्थाप्यित्वा अत्रपुनरुपलेपनाद्युपदेशः कृष्टेप्राप्त्यर्थः नपुनः परिसमूह
 नोद्धरणानिवृत्त्यर्थः तन्मिश्रेर्दभैस्तीर्त्वातैर्ब्रीहिभिर्यवैर्वामिश्रामिलितादर्भास्तेस्तन्मिश्रेर्दभैः अग्निंस्तीर्त्वापरिस्तीय

 रामः
 ८८

आज्यभागयागानंतरं वक्ष्यमाणमंत्रैः पृथिवीद्यौरित्यादिभिः पंचभिर्मंत्रैः क्रमेण पंचाज्याहुतीर्जुहोति स्थालीपाकस्य जुहोति
 सीतायै जगो यैश मायै भूतै इति मंत्रवत्प्रदानमेकेषां स्थालीपाकस्य इत्यवयवत्सराणां षष्टी तस्य सीताद्याभ्यश्चनस्य भ्यो देव
 ताभ्यश्चनस्य आहुतीः क्रमेण तन्नामभिरेव चतुर्थ्यैः स्वाहाकारां तैश्च जुहोति एकेषामाचार्याणां मते मंत्रवदेव प्रधानं
 होमः न स्वाहाकारः किं कारणं आह स्वाहाकारप्रदाना इति श्रुतेः स्वाहाकारेण प्रदानं पेषु ते स्वाहाकारप्रदानाः जुहोतयः इति
 श्रुतेः श्रुतौ श्रौते कर्मणि स्वाहाकारप्रदानत्वं इदं तु स्मार्ते कर्मणि नुवषट्कारेण चादेव भ्यो न प्रदीयत इति सामान्यवचनात्
 गार्होपि प्रवर्ततामिति चेत् न चात्र वषट्कारस्य प्रवृत्तिः किमिति याज्यापरो नुवाक्यत्वे वषट्कारस्य प्रवृत्तिरिति याज्यापरो नुवा
 क्यत्वे वषट्कारस्य श्रवणात् तेन सह पाठाच्च स्वाहाकारेण च निवर्तते न विनिवृत्तिः मंत्रवत्प्रदानमित्येतस्य पक्षस्य विनि
 वृत्तिः निरासः अप्रवृत्तिः कुतः स्मार्तेऽपि कर्मणि स्मृतिकारैः स्वाहाकारस्य विधानात् यथा छंदोगपरिशिष्टे कात्यायनः
 स्वाहाकारवषट्कारनमस्कारादिवैकसां हंत कतरो मनुष्याणां स्वधाकारं स्वधाभुजामिति अथ सीतायै जेचेत्यनेन सञ्ज्ञा
 तिदिष्टाभ्यां लालं योजनं देवताभ्यः तद्भूतोपातस्थालीपाकेनास्मिन् नवसरे जुहुयात् कुतः तत्स्थालीपाकहोमाधिकारान्
 ततः ॥ स्वष्टकदादि स्तराणां शेषकूर्चेषु सीतागौहभ्यो बलिं हरति परस्ताद्यत आसत इत्यादितत्र परस्ताद्य इत्यादिभिश्चतुर्भिर्मंत्रैः

गृ. स. त्रैस्तारणशेषभावउपसर्जनत्वंगताः प्राप्ताः त एव कशास्तेषु स्तराण्युशेषवलिहरतिकेभ्यः सीतागोपभ्यः सीतालांगलपद्धतीः
 भा. ह. गोपायंति पालयंतियेते सीतागोपारस्तेभ्यः स्तराण्युशेषकूर्चाप्राच्यादिषु चतसृषु दिक्षु यथा लिङ्गं प्रकृता दम्यस्मादाज्यशेषेण
 ८९ च पूर्ववद्वलिकर्म प्रकृतात्प्रधानदेवतासंबन्धिने त्रैह्याद्यावाह्यास्थालीपाकात् अन्योयः सिद्धोपातश्चरुस्तस्मान्स्थालेनाज्य
 शेषेणा च पूर्ववत्लांगलयोजनवत् वलिकर्म इन्द्रपर्जन्यादिभ्यो वलिहराणां कर्तव्यं स्त्रियश्चोपयजेरन्नाचरितत्वात् स्त्रिय
 श्च भार्यादिकाः उपयजेरन् वलिकर्मणा ताभ्य एव देवताभ्यः पूजां कुर्यात् कृत एव तत् आचरितत्वात् प्राचीनाभिस्त्रिभिः
 वलिकर्मणः कृतत्वात् संप्रस्थिते कर्मणि ब्राह्मणान्भोजयेत् संप्रस्थिते समोपेसीताय ज्ञात्वे कर्मणि ब्राह्मणान् विप्रान् त्रिप्र
 भरतीन् भोजयेत् आशयेद्दृश्यभोज्यादिभिः हिरुक्तिरत्रकांडसमाप्तिनिवंधना इति सूत्रार्थः अथ प्रयोगः अथ सीतायतः
 कृषिं कुर्वतः सामैः ब्रीहिनिष्पतिकाले यवनिष्पतिकाले च भवति तत्र प्रथमप्रयोगे मातृपूजाभ्युदयिके भवतः अनंत
 रं क्षेत्रस्य पूर्वत उत्तरतो वक्त्रेष्टुचौ देशे यत्र सस्यानि नश्यन्ति तत्रेदं कर्म कुर्यात् यद्वा ग्रामे पूर्वत उत्तरतो वा शुचिदे
 शस्य कर्षणं विधाय तत्र कर्तव्यं एवं देशद्वयान्पतरे देशे पंचभूसंस्कारान्कृत्वा औपासनाग्निमुपसमाधाय ब्रह्मोप
 विशनादि कुर्यात् तत्र विशेषः ब्रीहिकाले ब्रीहिसस्यमिश्रैर्दभैरग्निं परित्स्तराति यवकाले यवसस्यमिश्रैः तथा ब्री

138

रामः
८९

हिकालेत्रीहिमयंकमेवचरुंयवकालेयवमयंश्रपयति अपरंस्थालीपाकेसिद्धमेवासादयति तंदुलानंतरंउपकल्पयति
बलिपटलकंबलिपटलकमितिशूर्पादिकंवैणवंपात्रंकल्माषौदनयुक्तमुच्यते तंदुलानंतरंसिद्धचरुंप्रोक्षतिआज्यभा
गानंतरंपंचाज्याहुतीर्जुहोति यथापृथिवीद्यौःप्रदिशेदिशेयस्मेद्युभिरावृतातमिहेंद्रमुपहृयेशिवानःसंतुहेतयःस्वाहा
इदमिंद्राय यन्मेकिंचिदुपेक्षितमस्मिन्कर्मणिवृत्रहन् तन्मेसर्वं ससृध्यतांजीवतःशरदःशतंस्वाहा इदमिंद्राय संप
तिर्भूतिर्भूमिर्दृष्टिर्ज्यैष्ठ्यंश्रीप्रजामिहावतुस्वाहा इदमिंद्राय यस्याभावेवैदिकलौकिकानांभूतिर्भवति कर्मणांइंद्रयत्नीमु
पहृयेसीतांसांमेस्त्वनयापिनीभूयात्कर्मणिकर्मणिस्वाहा इदमिंद्रयत्ने अश्वावतीगोमतीसूनुतावतीभर्तिया प्राण
भृतोअतंद्रितास्वमलमालिनीमुर्वराभस्मिन्कर्मण्यपहृयेध्रुवांसांमेस्त्वनयापिनीभूयात्स्वाहा इदंसीतायै अथप्रकृत
स्यस्थालीपाकस्यचतस्रआहुतीर्जुहोति यथा सीतायैस्वाहा इदंसीतायै यजायैस्वाहा इदंयजायै शमायैस्वाहा इ
दंशमायै भूतैस्वाहाइदंभूतै अथसिद्धेनस्थालीपाकेनलांगलयोजनदेवताभ्योअष्टाहुतीर्जुहोति तद्यथा इंद्रायस्वा
हाइदमिंद्राय पर्जन्यायस्वाहा इदंपर्जन्यायअग्निभ्यांस्वाहा इदमग्निभ्यां मरुद्भ्यःस्वाहा इदमरुद्भ्यःउदलाका
शपपायस्वाहा इदमुदलाकाशपपाय स्वाहेतिकायैस्वाहाइदंस्वातिकायै सीतायैस्वाहा इदंसीतायै अनुमतेस्वा

स्वाति

गृ.सू. हा इदमनुमते यथादेवतं तपागः प्रकृतात्सिद्धान्तचरोः स्वष्टकृतः ततो महाव्याहस्यादि ब्रह्मणो दक्षिणादानांतं कृ
 भा.ह. त्वाक्षेत्रस्य पुरस्तादाभ्यप्रादक्षिण्येन प्रतिदिशं स्तरणशेषकशत एवाभ्यास्तोर्यतेषु मुखेन चरुणा यथा स्तरां वक्ष्यमा
 ९० णमंत्रैर्वली नहरति यथा पुरस्ताद्य एत आसते सुधन्वा निषंगिणः ते त्वा पुरस्ताद्गोपायं त्वप्रमत्ता अनपायिनी नमः एषां
 करोम्यहं वलिमेभ्यो हरामीमं इति पुरस्ताद्वलिहरणमंत्रः इदं सुधन्वभ्यो निषंगिभ्यः अथ दक्षिणातो निमिषावर्मिण आसते
 ते त्वा दक्षिणातो गोपायं त्वप्रमत्ता अनपायिनी नम एषां करोम्यहं वलिमेभ्यो हरामीमं इति दक्षिणातो वलिहरणमंत्रः इदम
 निमिषेभ्यो वर्मिभ्यः अथ पश्चादभुवः प्रभुवो भूतिर्भूमिः पार्थिवः शुनं कुरिः ते त्वा पश्चाद्गोपायं त्वप्रमत्ता अनपायिनी न
 म एषां करोम्यहं वलिमेभ्यो हरामीमं इति पश्चिमतो वलिहरणमंत्रः इदमभूम्यो भूत्यै भूम्यै पार्थिव्यै शुनं कुर्यै अथोत्तर
 तो भीमा वायुः समाजवो ते त्वा उत्तरतः क्षेत्रश्चले गृहे ध्वनिगोपायं त्वप्रमत्ता अनपायिनी नम एषां करोम्यहं वलिमेभ्यो
 हरामीमं इति उत्तरतो वलिहरणमंत्रः इदं भीमेभ्यो वायु समाजवेभ्यः अथ सिद्धचरुशेषं स्थालीनाज्यशेषेण सन्नीय
 ते नैद्रादिभ्योऽनुमत्यंतेभ्यो लांगलयोजनदेवताभ्यो वलिहरति ततो वलिपटलकेन स्त्रियश्च द्रादिभ्यो हल योजनदेवता
 भ्यः अनेभ्यश्च द्रव्यवहारसिद्धेभ्यः क्षेत्रपालादिभ्यः वलिदानं कुर्यः ततो ब्राह्मणान्भोजयेत् इत्यग्निहोत्री हरिहर

140

राम
९०

विरचितायां पारस्करगृह्यसूत्रव्याख्यानपूर्विकायां प्रयोगपद्धतौ द्वितीयः कांडः ॥

॥ ✽ ॥ ✽ ॥ ✽ ॥ ०

श्रीगणेशाय नमः अनाहिताग्नेर्नवप्राशनं अनाहिताग्नि एव सथिकः तस्य नवान्नप्राशनमिति नवप्राशनारब्धं कर्ममा-
ख्यास्येत इति सूत्रार्थः नवप्राशनमिति संज्ञा त्वन्वर्थः ततश्चैतच्छ्रुत्वा नवप्राशयेते न कृत्वा अत्र किं नवमात्रं निषिध्यते उत कति
पयानि इत्यपेक्षिते गृह्यसंग्रहकारः नवयज्ञाधिकारस्थाः श्यामाकाव्रीहयो यवाः नाश्रीयात्ता नहुं त्वेव मन्त्रेण नियमः स्मृतः ऐश-
वः सर्वशृंगाश्च नीवाराश्च एकास्तिलाः अकृत्वा प्रयणे श्रीयात्तेषां नोक्ता हविर्गुणाः इति नवास्याग्रयणशब्दवाच्यता तेन पो-
मासस्यामावास्या नियमो नास्ति व्रीहियवपाकोचितत्वात् शरद्वसंतावाद्रियेते नवशं स्थालीपाकं अपयित्वा ज्यभागविष्टा-
ज्याहुतीर्जुहोति शतायुषेत्यादि नवशरदि नवव्रीहिमयं वसेते नूतनयवमयं स्थालीपाकं चरुं त्यक्त्वा ज्यभागयोरंते शतायुधो-
य चत्वार इत्येताभ्यां प्रतिमंत्रं द्वे आज्याहुतीर्जुहोति स्थालीपाकस्याग्रयणदेवताभ्यां हुत्वा जुहोति स्विष्टकृते च स्विष्टमग्र इति अथ स्था-
लीपाकस्य आग्रयणदेवताभ्यां इंद्राग्नीविश्वेदेवाद्यावा एथिवी इत्येताभ्यः प्रत्येकमेकैकामाहुतिं हुत्वा स्विष्टमग्र इत्यनेन मंत्रेण स्वि-
ष्टकृद्दोमात्पूर्वचकारात्पश्चाच्चाज्याहुतिर्जुहोति मध्ये स्थालीपाके न सोविष्टकृते अथ प्राश्नात्यग्निः प्रथम इति ततो महाव्या-
हृत्यादिप्राजापत्यांते अग्निः प्रथम इति मंत्रेण संसवं प्राश्नाति अत्र हुतशेषप्राशने गुणविधिरेवं मंत्रेण अन्नपत्नी यया वा अन्न-

141

गृ.स. पतिर्होमिर्देवतायस्याः सा अन्नपतीया ऋकृतया अन्नपतीयया ऋचा अन्नपतेन स्पेत्पादिकया विकल्पेन प्राश्नाति यद्वा अन्न
 ह.भा. पतिशब्दो यस्य मृचि अस्ति सन्नपतीया अथ यवानामेतमुक्तमिति अथ ब्रीहिप्राशनमंत्राभिधानानंतरं यवानां प्राशने मंत्रमाह
 २९ एतमुक्तमित्यादि सुदानव इत्येतं मंत्रं यवप्राशने पैठीनसिः अग्निमेवोपासीत नान्यदेवतं अग्निर्भूम्यामिति विज्ञायते न प्रवसेत
 यदि प्रवसेदुक्तमुपस्थानं यजमानस्य प्राशितमग्नौ जुह्यात् न वेष्ट्यामेवोपासनिकस्य ततो ब्राह्मणभोजनं इति सूत्रार्थः
 अथ प्रयोगः तत्र शरदिवसे ते च अनाहिताग्नेः नवप्राशनं कर्म भवति प्रथमप्रयोगे मातृका पूजाभ्युदयिके विदध्यात् आव
 सथ्याग्नौ ब्रह्मोपवेशनादि प्राशनांते विशेषः नवस्थालीपाकं श्रपयित्वा ज्यभागा नंतरं आज्याहुतिद्वयं जुहोति यथा शतावु
 धाय शतवीर्याय शतोतये अभिमातिषाहे शतं योनः शरदोजी जानिंद्रो नेषदति दुरितानि विश्वा स्वाहा इदमिन्द्राय ये चत्वारः प
 थयो देवयाना अं नराद्या वा एथिवी वियंति तेषां योज्यानि मजी जिमावहा तस्मै नो देवा परिधत्ते ह सर्वे स्वाहा इदं सर्वेभ्यो
 देवेभ्यः इन्द्राग्नी विश्वे देवाद्या वा एथिवी स्थालीपाकेनाग्रयणदेवताः इन्द्राग्निभ्यां स्वाहा इदमिन्द्राग्निभ्यां उपांशु वि
 श्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा इदं विश्वेभ्यो देवेभ्यः उपांशुद्या वा एथिवीभ्यां स्वाहा इदं द्यावा एथिवीभ्यां इति तिस्र आहुतीर्ह
 त्वा सिद्धमग्ने अभितृणो हि विश्वांश्च देवः एतना अविष्यक् सुगन्धं प्रादिशन्न एहि ज्योतिष्मं ध्ये हा जं स आयुः स

142

रामः
२९

ग. स. शयींश्चतुरोमासान्पथेष्टं वा अत ऊर्ध्वं चतुरोमासान् पौषमाघफाल्गुनचैत्रान् अधः खट्वांश्च दस्यभूमौ शयीरनगृहप॥
 भा. ह. तिप्रमुखाः यथेष्टं वा अथवा दृष्टमनतिक्रम्यथेष्टं यथाकामे अधो वा खट्वायां वा शयीरन्निति विकल्पार्थः इति सूत्रार्थः
 २३ अथ प्रयोगः मार्गशीर्ष्यौष्णमास्यामाग्रहायणीकर्म भवति तत्र प्रथमं रंभे मातृपूजाभ्युदयिकं विधाय आवसथ्याग्नौ
 ब्रह्मोपवेशनादिप्राशनांते विशेषः शूर्पसक्तून् उत्कां उदपात्रं दर्वीकं कतत्रयमंजनमनुलेपनं स्रजश्चेत्यपकल्प्य आज्य
 भागानंतरं अतपदाजहीत्याहुतिद्वयं श्रवणाकर्म बहुत्वा अपरांश्च तस्माज्जाहतीर्जुहीति वक्ष्यमाणे श्रुतुर्भिर्मन्त्रैः प्रतिमं
 त्रयं यथायाजनाः प्रतिनंदंति एत्रीधनुर्विवायतीं संवत्सरस्य यापत्नी सानो अस्तु सुमंगली स्वाहा १ इदं श्रुत्वा त्रै संवत्सरस्य
 प्रतिमाया तांश्च रात्रीमुपास्महे प्रजांश्च सुवीर्यां कृत्वा दीर्घमायुर्व्यश्नवे स्वाहा २ इदं श्रुत्वा त्रै संवत्सराय परिवत्सराये दाव
 त्सराये हत्सराय वत्सराय कृणुते वृहत्तमः तेषां च र्यां सुमनो यज्ञियानां जाज्जीता अहता स्याम स्वाहा इदं श्रुत्वा संवत्स
 राय परिवत्सराये दावत्सराये हत्सराय वत्सराय च ग्रीष्मो हेमंत उत्तरो वसंतः शिवा वर्षा अभया शरत्तनः तेषां व
 यंश्च सुमनो यज्ञियानां निवात एषामभये वसेम स्वाहा इदं ग्रीष्माय हेमंताय वसंताय वर्षाभ्यः शरदे वततः स्थाली
 पाकेन च तस्माज्जाहतीर्जुहीति तद्यथा सोमाय स्वाहा इदं सोमाय मृगशिरसे स्वाहा इदं मृगशिरसे मार्गशीर्ष्यौष्णि

143

रामः
२३

पंथैष्टोदधातुनावित्येतंमंत्रंजपति पश्चादग्नेःप्रात्वमंजलिकरोतिदैवीन्नावमितितिस्मिःअग्नेःपश्चिमतःस्थित्वाप्रागप्र
 मंजलिकरसंपुटंविदधातिदैवीन्नावमित्यारभ्यमध्वारजा८०सिसुक्रत इत्यंताभिस्तिस्मिर्ऋग्भिःस्वस्तरमारोहंतिब्र
 ह्माणाममंत्रयतेब्रह्मन्प्रत्यवरोहामेतिस्वस्तरंयथोक्तंआरोहंतिइदानींस्वामिप्रभृतयःपूर्वयत्प्रत्यवरोहंतीतितद्विधानार्थं
 तत्रस्वामिब्राह्मणंआमंत्रयतेएकृति कथंब्रह्मन्प्रत्यवरोहामेतिवाकेनब्रह्मानुज्ञाताःप्रत्यवरोहंत्यायुःकीर्तिर्यशोवलम
 न्नाद्यंप्रजामितिप्रत्यवरोहध्वमितिवाकेनब्रह्मणानुज्ञाताःप्रसूताःप्रत्यवरोहंतिस्वस्तरमभितिष्ठंतिआयुःकीर्तिमित्य
 नेनमंत्रेणअत्रस्त्रीणामपिमंत्रपाठःउपेताजपंतिसुहेमंतःसुवसंतइत्यादिकं तत्रयेउपेताःउपनीतास्तेजपंतिसुहेमं
 तइत्यादिकंमंत्रं स्यानाष्टिविनोभवेतिदक्षिणपार्श्वैःप्राक्शिरसःसंविशंतिस्वस्तरमारुह्यस्यानाष्टिवीत्यनेनमं
 त्रेणस्वामिजायापत्यानिप्राक्पूर्वशिरोयेषांतेप्राक्शिरसःदक्षिणपार्श्वैःउदङ्मुखःसंविशंतिस्वपंतिशरेतेस्वस्तरंपोरि
 इत्यर्थःउपोदतिष्ठंत्यदायुषास्वायुषोत्पर्जन्यस्यष्टिव्याःसप्तधामन्निरितिउपस्वस्तरसमीपेउदतिष्ठंतिउत्थायतिष्ठं
 तिउपपदमनर्थकंउदायुषास्वायुषेत्यनेनमंत्रेणस्वस्तरात्एवंद्विपरंब्रह्मानुज्ञाताःएवमुक्तेनप्रकारेणब्रह्मन्प्रत्य
 वरोहामेत्यारभ्यउत्थानपर्यंतंब्रह्मानुज्ञाताःसंतौद्विवारंअपरंअन्यत्स्वस्तरमारोहंति संविशंतिउत्तिष्ठंतिचअधः

गृ.स.
भा.ह.
९२

णप्रभृतिशालायावहिर्निष्क्रमणादिआमार्जनात्तद्द्वारदेशेमार्जनंयावत् श्रवणाकर्मवत्कुर्यात् मार्जनात्तत्तत्तद्योवलिर्गिरित्या
हमार्जनस्यांतेअवसानेउत्सृष्टोवलिर्गिरितिवचनेन्रूपात् एतावदाग्रहायणिकर्मअथान्यत्कर्मभिधीयते पश्चादग्रेस्तर
मास्तीर्याहतेचवासआप्नुताहतवाससःप्रत्यवरोहंतिपश्चादग्रेःआवसथ्यस्यपश्चिमदेशस्तरं प्रागग्रेःकशैःस्तरंआ
स्तीर्य विस्वप्यतच्चास्तरमग्निशालातोग्रहान्तरेयज्यतेअग्निशालायाहोपसृथ्यरात्रिमंतरेणशयनप्रतिषेधात् अहतंचवसनं
सकृत्प्रक्षालितंवस्त्रतदुपरिआस्तीर्येति संबंधःआप्नुतास्नाताःअहतेनवेसदशेसकृत्प्रक्षालितेप्रत्येकंवाससीयेषांते
अहतवाससःस्वामिप्रभृतयःप्रत्यवरोहंतिस्वस्तरंनिविशंते दक्षिणतःस्वामीजायोत्तरायथाकनिष्ठमुत्तरतःकथं
प्रत्यवरोहंतिसर्वेषांदक्षिणतःस्वामीगृहपतिर्भवति तस्योत्तराजायापत्नी तस्याउत्तरतःअपत्यानि इतिशेषःकथंयथा
कनिष्ठंयोयस्मात्कनिष्ठःसतस्मादुत्तरतःतस्मादपियःसदुत्तरतइति दक्षिणतोब्रह्माणमुपवेश्योत्तरतउदपात्रंशमी
शाखासीतालोष्टाशमनोनिधायग्निमीक्षमाणोजपत्यग्निर्वीरतमइति तत्रस्वामीस्तरंप्रत्यवरोहन्तदक्षिणतोऽग्रेःब्रह्मा
णंयथाविधिउपदेश्यउत्तरतउदपात्रंजलपूर्णंभाजनं शमीवृक्षस्यशाखां सीतालोष्टं हलपट्टतिभवंमृच्छुकलं अशमा
नंप्रस्तरंनिधायस्थापयित्वाअग्निमीक्षमाणःआवसथ्यंपश्यन् अयमग्निर्वीरतमोयंभगवत्तमःसहस्रमातमःसुवीर्यो

145

न

रामः

९२

हेत्यनेन मंत्रेण आज्याहुतिं जुहोति इदमग्नये ततः स्थालीपाकात् अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा इदमग्नये स्विष्टकृते हुत्वा पुनः म
 स्विष्टमग्न इत्यादिना ज्याहुतिं जुहोति इदमग्न इति त्यागः ततो महाव्याहृत्यादि प्राजापत्यहोमोतं कृत्वा अग्निः प्रथमः प्राश्नातु स
 हि वेदयथा हविः शिवा अस्मभ्य मोषधीः कृणोतु विश्वचर्षणिः भद्रानश्नेयः समनेष्टु देवाः त्वया वशेन समशी महित्वासनो मयो मूः
 पिता आविशस्वशंतो कायतनैस्योने इत्यनेन मंत्रेण संस्त्रवं प्राश्नाति अन्नपतेन्न स्पनो देहीत्यनघर्जीवा प्राश्नाति यवान्न प्राशनेतु ए
 तमुत्पमधुना संयुते यवः सरस्वत्याऽअधिवनापचकृषुः इन्द्र आसीत्सीरपतिः शतकतुः कीनाशा आसन्मरुतः सुदानव इत्यनेन
 यवसंस्त्रवं प्राश्नाति ततो ब्राह्मणभोजनं मार्गशीर्ष्यापोर्णिमास्यामाग्रहायणी कर्म मार्गशीर्ष्या आग्रहयण्यापोर्णिमाया आग्र
 हायणी संज्ञकर्म भवति स्थालीपाकः अपयित्वा श्रवणावदा ज्याहुती हुत्वाऽपरा जुहोति याजना इत्यादि तत्र च संश्रपयित्वा श्र
 वणा कर्मणियथा द्वे आहुती जुहोति तथात्र अपश्चतपदाजहीति द्वाभ्यां मंत्राभ्यां हुत्वा ततो नंतरमपराः याजना इत्यादिभिश्चतु
 र्भिर्मंत्रैश्चतस्र आज्याहुती जुहोति स्थालीपाकं स्पजुहोति सोमाय मृगशिरसे मार्गशीर्ष्यापोर्णिमा स्पेहे मंताय चेति ततः स्थाली
 पाकेन सोमायेत्यादिभिश्चतुर्भिर्मंत्रैः स्वाहांतैश्चतस्र आज्याहुती जुहोतीति चकारः समुच्चयार्थः प्राशनांते सक्तु शेषः
 र्पेण्युप्योपनिश्रुमणप्रभृत्यामाजनात् ततः स्विष्टकृतप्रभोति प्राशनांते बलिहरणार्थं सक्तु शेषं शूर्पे कृत्वा उपनिश्रुम

मास्यै स्वाहा इदं मार्गशीर्ष्यै पौर्णमास्यै हेमन्ताय स्वाहा इदं हेमन्ताय ततः स्थालीपाकेन सौविष्टकृतं हुत्वा महाव्याहृत्यादिदक्षिणा
 दानान्ते सक्तुशेषं शूर्पेन्युपोपनिः क्रमणप्रभृतिआमार्जनान्ते श्रवणाकर्मवत्कृत्वा मार्जनान्ते उत्तरहोवालिरित्युच्चैर्व्रूयात् ततस्तारात्रि
 वत्सान् स्वमातृभिस्सहसं सृजेत् इत्याग्रहायणीकर्म अथ स्रस्तरारोहणं तत्र प्रथमप्रयोगे मातृपूजाभ्युदयिके विधाय स्रस्तरा
 स्तराग्रप्रदेशगृहे सर्वमावसथ्याग्निनीत्वा पंचभूतसंस्कार पूर्वकं स्थापयित्वा अग्नेः पश्चिमपांदिशि कुशैः स्रस्तरास्तरां कुर्यात्
 स्रस्तरस्य स्तरां अग्निशालाया गृहांतरे युज्यते अग्निशालायां मोपवसथ्यरात्रिमंतरेण शयननिषेधात् तस्योपरि नूतनं स
 कृत्य क्षालितं उदकदशं वासः संस्तरेत् अग्निं दक्षिणेन ब्रह्माणमुपवेश्य उत्तरतमुदपात्रं शमीशारवासीतालोष्टं अश्मानं च वि
 धाय स्रस्तरपश्चिमतः स्वामी स्थित्वा तमुत्तरेण पत्नी तामुत्तरेण पत्या नियथा कनिष्ठं तत्र गृहपतिरग्निमीक्षमाणो जपति अ
 यमग्निर्वीरतमोऽयं भगवत्तमः सहस्रसात्तमः सुवीर्योऽयं श्रेष्ठो दधातुनो इत्येतं मंत्रं ततः पश्चादग्नेः प्रांचमं जलं करोति दै
 वीन्नावर्धं स्वरित्रामनागसं इत्यादिभिर्मध्वारजांश्च सिमुक्तं इत्यंताभिस्सिद्धभिर्ऋग्भिः ततो ब्रह्मन् प्रत्यवरोहामेति ब्रह्मा
 णमामंत्र्य प्रत्यवरोहध्वमिति ब्राह्मणः प्रत्यनुज्ञाताः सर्वस्नाताः अहतवाससः आयुः कीर्तियशो वलमन्नाद्यप्रजामित्य
 नेन मंत्रेण स्रस्तरमारोहंत्य धिष्ठंति स्त्रियोपि मंत्रेण तमारुह्यतेषु ये उपनीतस्ते सुहेमेतः सुवसंतः सुग्रीष्मः प्रतिधीयतां नः

147

गृ.सू.
भा.ह.
९४

शिवानोवर्षाः संतु शरदः संतु नः शिवा इत्यमुं मंत्रं जपन्ति अथ सो नाष्टयि वीत्यनयच्ची स्वामि प्रभृतयः स्त्रिय उपनीता अनुप
नीताश्च सर्वे यथा कृत्तमेण दक्षिणा पार्श्वैः प्राक् शिरसः संविशन्ति स्वपन्ति तत उदायुषा स्वायुषोत्पर्जन्यस्य वृष्णाष्टयि व्या
सप्रधामभिरित्यनेन मंत्रेणोत्तिष्ठन्ति सर्वे ततः स्वस्तरादुत्तीर्णं ब्रह्मानुमंत्रणप्रत्यवरोहणोपेतजपसंवेशनोत्थानानि वारद्वय
मेवं कुर्यः तत आरभ्य चतुरो मासान् सर्वे अधः शयीरन् कामतो वा शय्यायां पुनरावसथ्यं पंचभू संस्कारपूर्वकं स्वस्थाने स्थाप
येत् इति स्वस्तरा रोहणं मुख्यकाले यदा वश्यं कर्म कर्तुं न शक्यते गौणकालेपि कर्तव्यं गौणेण यत्र दृशो भवेत् आसायमाहुते
कालात्कालोस्ति प्रातरहुतेः प्रातरहुति कालात्प्राक्कालः स्यात्सायमाहुतेः पौर्णमास्यकालोस्ति पुरादर्शस्य कालतः पौर्णमा
स्यस्य कालात्प्राग्दर्शकालेपि विद्यते वैश्वदेवस्य कालोस्ति प्राक् प्रधासविधानतः प्रधासानां च कालः स्यात्साकमेधेयका
लतः स्यात्साकमेधकालेपि आशुनासीरीयकालतः श्रुनासीरीयकालेपि आवैश्वदेवकालतः श्यामाकैत्रीहिभिश्चैव यवै
रन्योन्यकालतः प्राग्यं युज्यते वश्यं न तत्राग्रयणात्परः दक्षिणायनकाले वा पश्चिज्यावोत्तरायणे अन्योन्यकालतः पूर्व
यस्य युक्ते उभे अपि एव मागामीयागीयमुख्यकालादधस्तनः स्वकालादुत्तरो गौणः कालः पूर्वस्य कर्मणः यद्वा गामिक्रि
यामुख्यकालस्याप्येतरालवत् गौणकालत्वमिच्छन्ति केचित्प्राक्तनकर्मणि गौणे धेतेषु कालेषु कर्मचौदितमाचरेत् प्रायश्चित् ।

148

रामः
९४

गृ.स. रेणसुतोत्पत्तिर्वानप्रस्थाश्रमग्रहः दत्ताक्षतायाः कन्यायाः पुनर्दानपरस्पच समुद्रपानं स्वीकारः कमंडलुविधारणं महाप्र
 भा.ह. स्थानगमनं गोपशुश्रुसुराग्रहः अग्निहोत्रहवरायाश्च लेहोलीढापरिग्रहः असवर्णसुकन्यासुविवाहश्च द्विजातिषु वृत्त
 ९६ स्वाध्यायसापेक्षमघसंकोचनं तथा अस्थिसंचयनादूर्ध्वमंगस्यर्शनमेव च प्रायश्चित्तभिधानं च विप्राणां मरणं तिकं सं
 सर्गदोषः पापेषु मधुपर्कैः पशोर्वधः दत्तोरसेतरेषां तु पुत्रत्वेन परिग्रहः शमित्रं चैवाविप्राणां सोमविक्रयणं तथा दीर्घका
 लं ब्रह्मचर्यं नरमेधाश्वमेधकौ कलौ युगेति मान्धर्मा न्वज्यो नाहर्मनीषिणः इति स्मरणात् गोपशोः असर्ग्यत्वाद्भोक् विहि
 ष्टत्वात् कलौ विशेषतो वर्जनीयत्वाच्च न गवो लंभः कर्तव्यः किंतु अनिषिद्धश्चांतरेण अवश्य कर्तव्याष्टकादिकर्मनिवर्त
 नोयं तस्यैव पां जुहोति वहवयं जातवेदः पितृभ्य इति तस्यै इति षष्ठी स्थाने चतुर्थी तस्याः गोवपां वहवयमित्यादिनाम
 त्रिणजुहोति पुनर्विश्वे देवेभ्यः स्वाहेत्यवदानानि जुहोति शेषं पशुकल्पं पशुश्चेदित्यादिना उपरिष्ठाद्दृश्यति रूपं कालो न
 निर्वीपः श्रपणं देवता तथा आदौ ये विधृताः पक्षास्त इमे सर्वदाः स्मृता इत्येतस्य संहिता सुश्रुदर्शनात् समूलत्वेन न
 निर्वीपादिसमभिवाहारेण श्रौतमात्रविषयत्वात् वस्तुतस्तु नान्यस्य तत्र प्रतीयतां इति प्रापिकं सां
 यनीयाधिकरणेन तत्र मध्येग्निहोत्रदर्शनात् श्रौतवृत्तकामुसर्वासां पार्श्वसंविध्यसव्याभ्यां परिवृत्तेऽपि न यज्ञवत्

149

रामः
९६

त्वात् अष्टम्योप्यनेकादृति किं माससंवंधिन्यां अष्टम्यां अष्टकानामधेयं कर्मिति संदेहापत्तौ पक्षाष्टम्यामित्याह पक्षे अपर
 पक्षे पौर्णमास्यामूर्द्धमिति वचनसामर्थ्यात् कृष्णाष्टमी पक्षाष्टमी न पुनः सौरसावननाक्षत्रमाससंवंधिनी तेषां शुक्लकृष्णप
 क्षत्वाभावात् तस्यापक्षाष्टम्यां कथं स्थालीपाकं चरुं श्रपयित्या उक्तविधिना संसाध्य आज्यभागौ आहुतिविशेषौ हुत्वा दशा
 हुतीः त्रिंशत्स्वसारइत्यादिभिर्मंत्रैः प्रतिमंत्रं जुहोति स्थालीपाकस्य जुहोति शान्ता एथिवीत्यादि स्थालीपाकस्य चरोः जुहोति
 शान्ताः एथिवीत्यादिभिश्चतुर्भिर्मंत्रैश्च तस्मात् आहुतीर्जुहोति प्रतिमंत्रं अत्र ऐंद्री प्रथमाष्टकेति प्राधान्यामिन्द्रस्योक्तं अपूपे
 त्यनेन हविषः यागावसरश्च नोक्तः सूत्रकृता अतः संदेहः कत्रा क्रियतामिति किं तावत्प्राप्तं साधनत्वात् प्राधानत्वादाज्यभा
 गानंतरं क्रियतामिति न तत्र आज्यभागाविष्टा ज्वाहुतीर्जुहोतीति सूत्रकारेण आज्याहुति विधानात् तर्हि तदंते स्तुन त
 यथापि स्थालीपाकस्य जुहोतीति आज्यहोमानंतरं स्थालीपाकहोमाविधानात् तस्मात्तदनंतरं यज्यते तत अपूपेन इन्द्राय
 स्वाहेत्येकमाहुतिं जुह्यात् एवमुत्तरत्रापि एवं प्रथमाष्टकेति कर्तव्यतामनुविधाय धुना इयमेवात्तरे स्वप्यष्टका सुइतिकर्त
 व्यता इत्यभिप्रेत्य तासां विशेषमात्रमनुविधत्ते मध्यमागवेत्यादिभिः सूत्रैः मध्यमातिणा द्वितीयैत्यर्थः सा च गवा गोपशुना
 कर्तव्या इति सूत्रशेषः अत्राचार्येण यद्यपि गोपशुरुक्तस्तथापि अस्वर्ग्यलोकविदि संधर्ममप्याचरेन्न त्विति स्मरणात् तथा देव

या

गृ.सू. द्वितीया वैश्वदेवी विश्वेदेवा देवता अस्या इति वैश्वदेवी विश्वेदेवा देवत्येत्यर्थः तृतीया प्रजापत्या प्रजापतिदेवता अस्या इति
 भा.ह. प्राजापत्या प्रजापतिदेवत्येति यावत् चतुर्थी पित्रापितरो देवता अस्या इति पित्रापितरो देवत्येत्यर्थः अपूपं च मांसं च शाकं च अपूपं
 ९५ मांसं शाकाः तैः अपूपं मांसं शाकैः यथा संख्यया यस्याः यथा संख्यातांता मनति क्रम्य यथा संख्ययजेतेत्यध्याहारः एतदुक्तं भवति
 प्रथमायां अपूपेन इंद्रं यजेत् द्वितीयायां मध्यमा गवेति वक्ष्यमाणत्वात् गोमांसेन विश्वान्देवान् तृतीयायां शाकेन प्रजापतिमिति अ
 त्रितिस्र उपक्रम्य पित्रेत्यनेन चतुर्थ्या अभिधानेन अयुक्तमिति चेत् न उपक्रांता नानि सृणां देवताभिधानावसरे चतुर्थ्या अपि देवता
 या आचार्यस्य बुद्धिस्थत्वात् तदभिधानसदोषः अत्राष्टकाशब्दः कर्मवचनोपि कालोपलक्षकः यथा वार्त्तघ्नी पौर्णमासी वृध
 ६ चंती अमावास्यां तत्र कर्मभिधायकौ पौर्णमास्यमावास्याशब्दौ कालस्याप्युपलक्षकौ अन्यथा आग्रहयण्या ऊर्द्ध्वं तिस्त्राष्टका इ
 त्यनेन प्रतिपद्येवाष्टका कर्मप्राप्तिः स्यात् तस्यादष्टकाशब्देन अष्टम्युपलक्ष्यते तथा च श्रुतिः द्वादश पौर्णमासा द्वादश अष्ट
 का द्वादशमावास्या इति आश्वलायनस्मृतिश्च हेमंतशिशिरयोश्च तुर्णामपरपक्षाणामष्टमीष्वष्टका इति एवमष्टका कर्म
 सुद्रव्यदेवते अभिधाय उद्देशक्रमेण तदितिकर्तव्यतामाह प्रथमाष्टका पक्षाष्टम्यां स्थालीपाकं प्रपयित्वा जग्भागावि
 द्वाज्याहुतीर्जुहोति प्रथमाष्टका अष्टकानामधेयं कर्म भवति इति सूत्रशेषः कदापक्षाष्टम्या अत्र सौरादिभेदेन मासानामनेक

151

रामः

९५

तत्र प्रकरणे प्रोक्तं निष्कृतिमाचरेत् प्रायश्चित्तमकृत्वा वा गौणकाले समाचरेत् नित्येष्टिमग्निहोत्रं च भारद्वाजीयभाष्यतः सु-
 ख्यकाले हि मुख्यं चेत्साधनं नैवलभ्यते तत्कालद्रव्ययोगस्य मुख्यत्वं गौणतापि वा मुख्यकालमुपाश्रित्य गौणमप्यसुसा-
 धनं न मुख्यद्रव्यलोभेन गौणकालप्रतीक्षणं एकपक्षगतो यावानहोमसंध्यो विपद्यते पक्षहोमविधानात्तद्वत्त्वात्तनुमती-
 यजेत् ऊर्ध्वमाग्रहायण्यास्ति स्रोष्टकाः ऊर्ध्वमुपरि आग्रहायण्याः मार्गशीर्ष्याः पूर्णिमायाः तिस्रः अष्टकाः त्रीण्यष्टकानि क-
 र्माणि भवन्ति तानि च सक्तं संस्कारकर्मत्वात् कुतः संस्कारकर्मतेति चेत् सुमंतुगौतमादिभिः अष्टकाः पार्वणश्राद्धं श्राव-
 ण्याग्रहायणी चैत्राश्वयुजीति पाकयज्ञसंस्था इत्यादिना अष्टकादीनां संस्कारत्वेन स्मरणान्ननु संस्कारकर्मणामपि पंचम-
 हायज्ञपार्वणस्थालीपाकपार्वणश्राद्धाणां कुतो सक्तकरणमभ्यासश्रवणान्न तथा हि अहरहः स्वाहा कुर्यादाकाश्यादिप-
 दिना पंचमहायज्ञादीनां पक्षादिधिति बहुवचनात् स्थालीपाकस्य मासि मासिवोशनमिति श्राद्धस्य न तथा सृकानामभ्या-
 सः श्रूयते येन ताः पुनः पुनरनुष्ठीयेरन् एवं च सति चत्वारिंशत्संस्कारकर्मणामध्ये येषां अभ्यासः श्रूयते तान्यसक्तं द्रवंति-
 इतराणि सक्तदिति निर्णयः ऐंद्री चैश्वदेवी प्राजापत्यापित्रेत्यपूपमांशं सशकैर्यथा संख्यं एवं अष्टकाकर्माणि कर्तव्यं चे-
 न विधाय तत्र द्रव्यदेवतापेक्षायां द्रव्याणि देवताश्चाभिधत्ते तत्र प्रथमा ऐंद्री इंद्रो देवता यस्या इति ऐंद्री इन्द्रदेवतेत्यर्थः

ऋः अष्टम्याउतरेद्युः अन्वष्टकां अनुपश्चात् भवन्तीत्यन्वष्टकाः तासु सर्वासांचतस्रणामष्टकानां कर्म भवति इति शेषः के
 न च द्रव्येणोत्पादयार्थसंविध्यसंख्याभ्यामिति पार्श्वे च संविध्यचपार्श्वसंविध्यनीचते सव्ये च पार्श्वसंविध्यसंवेताभ्यां पार्श्वसंविध्य
 संख्याभ्यां अत्र तुल्याधिकरणो विशेषणी भूतस्य सव्यशब्दस्योत्तरपदत्वं छांदसां परिहृते सर्वतः प्रच्छादिते आवसथ्याग्निसा
 दने इति कर्तव्यतापेक्षया माह पिंडपितृयज्ञवत् अपराद्धे पिंडपितृयज्ञवत् तथा तदुक्तं पिंडपितृयज्ञविधिना स्त्रीभ्यश्च
 पिंडपितृयज्ञवत् इत्यनेन पितृपितामहप्रपितामहानां पिंडदानं प्राप्तं ततोऽधिकमुच्यते स्त्रीभ्यः मातृपितामहीप्रपिताम
 हीभ्यः पिंडान्दद्यादिति चकारेण समुच्चीयते अत्र सामान्योपि स्त्रीशब्दः पित्रादिसन्निधानात् मात्रादिपरोवसीयतेऽ
 वगम्यते उपसेचनं च कर्षूषसुरयातर्पणेन चांजनानुलेपनश्च स्वजश्च न केवलं स्त्रीभ्यः पिंडान्दद्यात् किंतु उपसेचनं कृ
 र्यात् कया सुरयामद्येन का सुकर्षूषेन केवलं सुरयातर्पणेन च तर्पयत्यनेनेति तर्पणसाधनं सत्कादितेन चकार उप
 सेचनक्रियासमुच्चयार्थः करणाधिकरणयोश्चेति तर्पणशब्दोत्पुडंतः अंजनं त्रैककुदसुवीरांजनं प्रसिद्धं तदला
 भेलौकिकं कज्जलं अनुलेपनं सुगंधिद्रव्यं च दनादिस्वजः अप्रतिषिद्धसुरभिपुष्पमालाः चकारोदद्यादिति क्रिया
 समुच्चयार्थः आचार्योतेवासिभ्यश्चानपत्यभ्यश्च न्यदिकामपेक्षतदा आचार्याय अंतेवासिभ्यश्च शिष्येभ्यः पिंडान्द

गृ.सू.
भा.ह.
९७

द्यात् यदि ते अनपत्याः स्युः मध्यावर्षे चतुरीयाशकाष्टका एव मष्टकात्रयं सामान्यतो विशेषतश्च अनुविधाय पित्रे तु
देशक्रमप्राप्तां विशेषतश्च तुरीया अष्टकामाह मध्यामध्ये वर्षे वृष्टिकाले प्रौष्ठपद्या ऊर्ध्वमष्टमीत्यर्थः तुरीयाचतुरीया
काष्टकाशकेन कालशकारेण न निर्वर्त्य अष्टकाशकाष्टका इति सूत्रार्थः अथाष्टकाकर्मपद्धतिः तत्र मार्गशीर्षा ऊ
र्ध्वं कृष्णाष्टम्यामातृपूजापूर्वाभ्युदयिकश्राद्धं विधाय वासय्याग्नौ कर्म कुर्यात् केनचित्पक्षे अष्टकाकर्मसु आभ्युदयि
केनास्ति नाष्टकासु भवेच्छ्राद्धमिति वचनात् तत्र ब्रह्मोपवेशनादिप्राशनांते विशेषः तदुत्तानंतरं पूर्वोपासनाग्निसिद्ध
स्येवापूपस्य आसादनं प्रोक्षणं च प्रोक्षणकाले तत आज्यभागान्तं कृत्वा त्रिंशत्स्वसार इत्येवमाद्या दशाहुतीर्हुत्वा स्या
लीपाके नशांता एथिवीत्यादिभिश्चतुर्भिर्मंत्रैश्च तत्र आहुतीर्हुत्वा अपूपादिन्द्राय स्वाहेत्येकामाहुतिं दत्वा स्यालीपाका
दपूपाच्च स्विसृक्तं जुहोति तद्यथा आज्यभागानंतरं त्रिंशत्स्वसार उपयंति निष्कृतिं समानकेतुं प्रतिमुंचमानाः
ऋतूंस्तत्त्वेनेकवयः प्रजानतीर्मध्ये छंदसः परियंति भास्वती स्वाहा १ इदं स्वसृभ्यः ज्योतिष्मती प्रतिमुंचते नभो एत्रीदे
वी सूर्यस्य व्रतानि विपश्यंति पशवो जायमानाना रूपा मातुरस्या उपस्थे स्वाहा २ इदं रात्रौ एकाष्टकात्पसात्तप्यमाना ज
जान गर्भमहिमानमिंद्रं तेन दस्यून्व सहंत देवा हंता सुराणामभवच्छचीभिः स्वाहा ३ इदमष्टकायै अनानुजामनुजं मा

राम

९७

मकर्तः सत्तंवदन्त्यन्विच्छयेतत् भूयासमस्यसुमतौ यथा पूयमन्यावो अन्यामतिमाप्रयुक्तः स्वाहा इदं रात्रीभ्यः ४ अभून्मम
 सुमतौ विश्ववेदा आष्टप्रतिष्ठा मविदद्विगाधं भूयासमस्यसुमतौ यथा पूयमन्यावो अन्यामतिमाप्रयुक्तः स्वाहा इदं रात्री
 भ्यः ५ पंचव्यष्टीरनुपंचदोहागां पंचनाम्नी मृतवानुपंच पंचदिशः पंचदशेन लूप्ताः समानमूर्ध्वोरधिलोकमेकं त्वं स्वाहा
 इदं रात्रीभ्यः ६ ऋतस्य गर्भं प्रथमायौ षष्ठ्यामेकामहिमानं विभर्ति सूर्यस्यैकाचरति निष्कृतेषु धर्मस्यैकाचरति नि
 ष्कृतेषु धर्मस्यैका सवितैकां नियच्छतु स्वाहा इदं रात्री ७ या प्रथमायौ छत्सा धेनुरभवद्यमेसानः पयस्वनी ध्रस्वो न
 रामुत्तरां समां स्वाहा इदं रात्री ८ शुक्रं ऋषभानभसा ज्योतिषा गा द्विष्वरूपा श्वली रश्मिकेतुः समानमर्थं सप
 श्यमाना विभ्रंती जरा मजर उष आगात् स्वाहा इदं रात्री ९ ऋतूनां पत्नी प्रथमेयमागा दहं नेत्री जनित्री प्रजानां एका स
 तो वहुघोषो यौ छत्सा जीर्णा त्वं जरयसि सर्वमन्यत्वा हा इदं रात्री १० अथ स्थालीपाकेन चतस्र आहुतयः शांता
 पृथिवीत्यादिभिर्मन्त्रैः प्रतिमंत्रं जुहोति तद्यथा शांता पृथिवी शिवमंतरिक्षं शन्नो द्यौरभयं कृणोतु शन्नो दिशः प्र
 दिश आदिशो नो होरात्रे कृणुतं दीर्घमायुर्वक्ष्ये स्वाहा इदं पृथिव्या अंतरिक्षाय दिवेदिग्न्यः प्रदिग्न्य आदिग्न्यो होरात्रा
 भ्यां च आपो मरीचोः परिपांतु सर्वतो धाता समुद्रोऽपहंतु पापं भूतं भविष्यदकृतं द्विष्य मस्तु मे ब्रह्माभिगुप्तः सुरक्षितः

155

गृ.स.
भा.ह.
९८

स्वाहा इदमज्योमरीचिभ्यो धात्रे समुद्राय ब्रह्मणे च २ विश्वे आदित्या वसवश्च देवारूद्रा गोप्ता रोमरुतश्च संतुज्जं
 प्रजाममृतं दीर्घमायुः प्रजापतिर्मपि परमेष्ठो दधातु नः स्वाहा इदं विश्वेभ्यः आदित्येभ्यो वसुभ्यो देवेभ्यो रुद्रेभ्यो मरु
 द्यः प्रजापतेय परमेष्ठिने च ३ असृकायै स्वाहा इदमसृकायै ४ अथ पूणादेकाहतिः इन्द्राय स्वाहा इदमिन्द्राय स्था
 लीपाकादपूपाच्च स्विष्टकृत् ततो महाव्याहृत्यादि प्राजापत्यां तं होमं विधाय प्राशनादि समापयेत् श्वोन्वष्टकाक
 र्मावसथ्याग्नावेव तत्र नित्यं वैश्वदेवानंतरं अपराहे प्राचीनावीती नीवीबंधनं कृत्वा दक्षिणामुखः परिवेष्टितेऽग्नि
 समीपे अग्नेरुत्तरतः उपविश्याग्नेयादि दक्षिणांतमप्रदक्षिणमग्निं दक्षिणाग्नेः कुशैः परिस्तीर्य अग्नेः पश्चिमतः दक्षिण
 संस्थानि पात्राण्येकैकश आसादयति यथा सुवं चरुस्थाली वा सुवपक्षे सुगनंतरं चरुस्थाली मुदकं आज्यं मेक्षणं स्म
 उदपात्रं सकृदा छिन्नानि क्रीतपोर्लब्धयोर्वा छागस्पार्श्वसक्थ्योर्मोसं सुरांसक्तून् अंजने अनुलेपनं स्रजः स
 त्राणि च ततः पार्श्वसक्थ्योर्मोसं श्लक्ष्णं अणुशश्रित्वा प्रक्षिप्त्वा सादितोदकायां चरुस्थाल्यां प्रक्षिप्याग्नावधि श्रिता
 प्रादक्षिणं मेक्षणेन चालयित्वा शृतमांसमासादितेन घृतेनाभिघार्य दक्षिणत उद्वा स्य पूर्वेणाग्निमानी योजरतः स्था
 पयेत् ततः सव्यं जान्वा च मेक्षणं न मांसमादायाग्नयेक्यवाहनाय स्वाहेत्येकमाहुतिं हुत्वा इदमग्नयेक्यवाहना

राम
९८

येति त्यागं विधाय पुनर्मेक्षणं न मां समादाय सोमाय पितृमते स्वाहेति हुत्वा इदं सोमाय पितृमते इति त्यागं विधाय मेक्ष
 णमग्नौ प्रास्याग्नेर्दक्षिणतः पश्चाद्वा दक्षिणामुख उपविश्य सव्यं जान्वा चोपलिप्य स्वेनापहता असुरारक्षांश्च सिवेदिष
 द इति लेखां उल्लिख्य तथैव द्वितीयां उदकमुपसृश्य ये रूपाणीत्युल्लुक् प्रथमलेखाग्रे निधाय तथैव द्वितीयलेखाग्रे उ
 दकमुपसृशेत् तत उदपात्रमादाय प्रथमलेखायां पितृतीर्थेनामुकसगोत्रास्मत्पितरमुकशर्मन् अवने निक्षेप्येवं पिता
 मह प्रपितामह योरवने जनं दत्वा द्वितीयलेखायां अमुकसगोत्रेऽस्मन्माता अमुकी देवी अवने निक्षेप्येवं पितामहि प्रपि
 तामह्योः अवने जनं दत्वा सृष्टुं पमूललूनानि दक्षिणाग्राणि वहिर्लेखयोरस्तीर्य तत्रावने जनक्रमेणामुकगोत्रास्म
 त्पितरमुकशर्मने तत्रेमांसस्वधानम इति पिंडं दत्वा पितामह प्रपितामहयोश्चैवं प्रदाया परलेखायां अमुकगोत्रेऽ
 स्मन्मातः अमुकदेवि एतत्रेमांसस्वधानम इति पिंडं दत्वा पितामही प्रपितामही पिंडद्वयं प्रदाय प्रतिपिंडदानं इदं पित्रे इदं
 पितामहाय इदं प्रपितामहाय इदं मात्रे इदं पितामह्ये इदं प्रपितामह्ये इति त्यागं विधाय इच्छया स्त्रीपिंडसन्निधाने अवने
 जनसकृदा छिन्नास्तराण्यपूर्वकं अनपत्येभ्यः आचार्यैर्वा सिभ्यश्च यथाक्रमं मांसपिंडान् दद्यात् चकारादन्येभ्योऽ
 पिसपिंडाभिनः स्त्रीपिंडसन्निधाने अवत्त्रयं स्वात्वा तेषु अमुकगोत्रे अमुकी देवी देसुरं पिवस्वेत्येकत्रावरे सुरं प्रसि

157

गृ.सू. चतुर्थेवपितामहीप्रपितामहीदत्तयोरवदयोरासिच्यसक्तूनादायामुकगोत्रेऽमुकिदेविदेतप्यस्वेतिमातृप्रभृतिभ्यः
 भा.ह. सक्तून्प्रवरं प्रक्षिप्यततस्तथैव अंजस्वेतिमातृप्रभृतिभ्योजनंदत्वाअनुलिंपस्वेत्यनुलेपनंचदत्वास्त्रजोपिनहासेतिस्म
 ११९ जोदत्वाऽत्रपितरद्वयार्धचर्चजपित्वापराडनवृत्त्यवायुंधारयन्नातमनात्उदङ्मुखआसित्वातेनैवावृत्त्यामीमदंतेत्यर्धच
 जपित्वा पूर्ववदवनेज्यनीवीविस्रश्चस्पनमोवइतिप्रतिमंत्रमंजलिकरोति गृहान्नइत्याशिषं प्रार्थ्येतद्वइतिप्रतिपिंडं
 सूत्राणिदत्त्वोर्जमितिपिंडेष्वेयोनिषच्यपिंडानुत्थाप्यउखायामवध्वायावजिघ्रति सक्तूदाहिन्नान्यग्नौ प्राप्नोत्यमुकेच
 प्रक्षिप्योदकंचसृष्ट्वाचम्यआन्वष्टकंश्चाद्वंकुर्यात्उखाताम्रमयीमृन्मयीवा शिल्पिभ्यःस्थपतिभ्यश्चादूदीतम
 तीसदा उखामाससान्नाप्योस्वाचतोखापशूउखापिंडपितृयज्ञोखा इत्येकाष्टका योष्पाऊर्ध्वं रुक्माष्टकां द्वितीयाष्ट
 का तत्रप्रथमप्रयोगेमातृपूजापूर्वकं आभ्युदयिकं कृत्वा आवसथ्याग्नौ कर्मकुर्यात् तत्रब्रह्मापवेशनं प्रणीताप्रण
 यनपरिस्तरणंविधाय पात्राण्यासादयति पवित्रं छेदनानि पवित्रे प्रोक्षणापात्रं आज्यस्थालीद्वेचरुस्थाल्योसंभा
 र्गिकुशाः उपयमनकुशाः समिधः सुवः आज्यकाष्मर्यमय्यौ हस्तमात्र्योवयाश्रण्योशारवाविशाखेअष्टकाचरुतं
 दुलाः हस्तमात्रं वारणं शूलं पशुश्रयणार्थं मुखानाम्रमयीमृन्मयीवा पाशुकचरुतंदुलाश्चइत्येतानिअथोपकल्पनीया

158

राम

११९

न्युपकल्पयति लक्षशाखा पलाशशाखात्रिहस्तप्रमाणव्याममात्राकौशीत्रिगुणशनाउपाकरणतृणमेकंदर्मतरुणं द्वि
 गुणशनाकौशीव्याममात्रौपशुश्रुगः पान्नेजनीउदकपूर्णास्थालीअसिः शस्त्रं हिरण्यं शकलानि षट्पदाज्जाथं दधिवेति
 ततः पवित्रकरणादिप्रोक्षणांतेविशेषः विश्वेभ्यस्त्वादेवेभ्योजुष्टं प्रोक्षामीति पाशुकचरुतंडुलानां प्रोक्षणा आज्यनिर्वापानंत
 रमष्टकाचरुपात्रेतंडुलान्प्रक्षिप्य पाशुकचरुपात्रेतंडुलचरुप्रक्षेपंकुर्यात् ततो ब्रह्माजं स्वयमष्टकाचरुमन्यः पत्नीचापाशुक
 चरुं युगपदग्नौ उदकं सस्यमधिश्रपयति ततः पर्यग्निकरणादिप्रोक्षणयुत्सवनांतं यजमान एव कुर्यात् अथाग्नेः पश्चादक्षिणत
 आरभ्य उदकं स्याः प्रागग्राः कुशास्तरणोपरिलक्षशाखा आस्तीर्य अग्नेः प्रादक्षिण्येन पुरस्ताद्गत्वा पलाशशाखामग्निकुंडलमां उद
 क्षुखापविष्टः वितस्तिमात्रं निखापत्रिगुणशनामादाय प्रादक्षिण्येन पलाशशाखात्रिवेष्टयति अथोपाकरणतृणेन विश्वेभ्यो दे
 वेभ्योपाकरोमीति पशुमुपाकरोति स्पृशति शरीरे द्विगुणशनायाश्रुगमध्ये तद्दक्षिणकर्णाधस्तादध्नाति विश्वेभ्यो देवेभ्यो
 ति पुनर्ज्मीति पलाशशाखायां पशुनियुक्तिं अथ प्रोक्षणीरादाय ब्रह्महविः प्रोक्षिष्यामीति ब्रह्माणाममंत्रं ॐ ३ प्रोक्षेति ब्र
 ह्मणो ब्रुजातो विश्वेभ्यस्त्वादेवेभ्योजुष्टं प्रोक्षामीति पशुं प्रोक्ष्य प्रोक्षणीजलं पशोरस्य कृत्वा शेषं पशोरधस्तादुत्प्रोक्षति सिं
 चति अथ यथागतमागत्य स्वासने उपविश्य उपयमनकुशानादाय समिधो ध्याधाय पश्यं ब्रह्मण न्वारक्ष आधौ हत्वा आजलितेन

गृ.सू. तस्युवाग्रेण ललारे अंसयोः श्रोणोश्च पशुं समनक्ति अंजनं करोति ततो सिमादाय सुवेणो वसं योज्यासि सुवाग्राभ्यां पशोर्लेला
 भा.ह. दमभिः सृशति ततो ग्रेरुत्सुकमादाय आयप्रदक्षिणं परिगच्छन् पशुं आज्यं शारवामाग्निं पर्यग्निकृत्वा त्मुकमग्नौ प्रास्यतावत्प्र
 १०० तिपरीत्य अप्रादक्षिणेन गत्य आसत तत्तद्वयमादाय पशुं शिरस उन्मुच्य कंठे वध्वा पलाशशारवात त उन्मुच्य शनया वाम
 करेण धृत्वा दक्षिणेन वपाश्रयणीभ्यामन्वारवमुदङ्मुनयति तत्रैकं ऋणं भूमौ धृत्वा तस्मिन्मृत्युकं शिरसं प्राक् शिरसं वा उदक्कादं प
 शुं निपात्य स्वासने उपविशति यजमानः परः कश्चित्पुनरुत्सुकं सृष्ट्वा संज्ञपयति संज्ञप्यमाने यजमानः पूर्णाहुतिवदाज्यं संस्कृत्य स्वा
 हा देवेभ्य इत्येकामाहुतिं हुत्वा इदं देवेभ्य इति त्यागं कृत्वा संज्ञपेदेवेभ्यः स्वाहेति तेनैवाज्यं न द्वितीयां दत्त्वा इदं देवेभ्यः अपरायं
 चाहती स्तूष्मां जुहोति इदं प्रजापतयेति त्यागः पंचसु तत उत्थाय पशुं मोचयित्वा वपाश्रयणीभ्यां नियोजनीत्यजति ततः पा
 त्राजं न नीमादाय पशोः प्राणान् स्वयमेव श्रुधति यथा पात्रे जनेनी जलमादायादाय मुखं दक्षिणे त्रिरनासिके दक्षिणे त्रोरचसु
 षो दक्षिणे त्रोरैकणो नाभिं मेढं पापुं एकीकृत्य पादांश्च क्रमेण श्रुधति शेषं पशोः पश्चान्निषिंचन्निति ततः पशुमुत्तानं कृत्वा ना
 भ्यग्रे उदगग्रं तण्णिधाय असिधारया तणमभिनिधाय छिनति अथ द्विधा भूतस्य तणमूलमादाय उभयतो लोहितेनाक्तानि
 रस्य वपासु त्वदति अनंतरं वपाश्रयण्यावादाय प्रोणोति तत छिनति वपांतां च प्रक्षाल्य अग्रे रुतरं स्थित्वा प्रतप्य शारवा

160

रामः
१००

१६१
 गौरंतेरेणद्वत्ताऽनेर्दक्षिणातःस्थित्वावपांश्रपयतिश्रप्यमाणं चसुवेणाजंगृहीत्वाभिधार्यपत्याहृत्यब्रह्माणं प्रदक्षिणीकृत्य
 स्वासनेउपविश्यसुवेणाजंगृहीत्वावपायांप्राणदानंविधायप्लक्षशाखाखासादयतिआलभेतचततःब्रह्मणान्वाख्वाज्य
 भागोहुत्वात्रिंशत्स्वसारइतिदशाहतीरन्वन्वाख्वाहुत्वाअष्टकाचरुणाशंताष्टिवीत्यादिकाश्चतस्रोहुत्वावपाहोमायवा
 महस्तस्येसुवेआज्यमुपस्तीर्यहिरण्यपशकलमवधायवपांश्चिद्धाऽवदायगृहीत्वापनर्हिरण्यपशकलमवधायद्विरभिधार्य
 वहवयांजातवेदःपितृभ्यःइतिप्राचीनावीतिनोदक्षिणामुखस्यवपाहोमःइदंपितृभ्यःइदंजातवेदसइतिवात्सांगंविधाय
 यज्ञोपवीतीभूत्वादकंसृष्टावपाश्रपण्येविपर्यस्तेअग्नौप्रास्यपशुविशास्ति तद्यथाहृदयंजिह्वाक्रोडंसमवाहं पार्श्वेयकृ
 तचृक्त्रौगुदमध्यंदक्षिणाश्रोणिरिति११ सर्वाब्जदानपक्षेदक्षिणावाहं गुदतृतीयां सव्याश्रोणिरितिअंगानिस्विसृष्टकृदर्थानि
 यदात्रीणितदाहृदयंजिह्वाक्रोडमितित्रीणि पंचावदानपक्षेहृदयंजिह्वाक्रोडंसमवाहं पार्श्वेइतिपंच अवद्यति खंडयति त
 स्मिन्पक्षेशेषान्स्विसृष्टतेऽवद्यतिततःअवदानानिप्रक्षाल्यशूलनहृदयंप्रत्युत्खास्यमावधिप्रित्य अवदानानिप्रक्षि
 पति स्वल्पमुदकंचततःत्रिप्रच्युतेहृदयमुपरिकृत्वाष्टषडांजेनहृदयमभिधार्यइतराण्यवदानानित्र्यंगवर्जितानिआजे
 नाभिधारयतिअथोखामुह्यस्यअवधानात्पृथक्तस्मिंश्चित्त्रेहृदयादिक्रमेणउदकस्थानिनिधायसुवेणाज्यमादा

गृ.स॥ हितपांसौ वैश्यस्य कृष्णपांसौ वास्तुशास्त्रमते वैश्यस्य पीतपांसौ कृष्णस्य शूद्रपांसौ स्थिराश्चेष्टा एकवर्णो अशुके अभूधो म
 भा.ह॥ रौनिजले देशत्रयवर्चसकामस्य तृणयुक्ते पशुकामस्य मृदुत्तेशालासंमिते मंडलाद्वीपसंमिते वास्वपरावर्तश्च भवति वाय
 १०२ शस्का मस्य वलकामस्य प्राग्द्वारं पत्रपशुकामस्योदग्द्वारं सर्वकामस्य दक्षिणद्वारं न प्रत्यक् द्वारं मुख्यद्वारं हितां पूर्वदि
 तः प्रदक्षिणक्रमेणाश्वत्थालक्षवटौ दुंदुवरुक्षवर्जितं कारयेत् भवनस्य पूर्वोद्वटौ दुंदुवरुक्षवत्स्थलक्षः सार्वकामिकाः
 विपरीतास्त्वसिद्धिदा इति मत्स्यपुराणे तथा कंटकीक्षीरवृक्षश्च आसन्नः स फलोद्गमः धनहानिं प्रजाहानिं कुर्वति क्रमशस्त
 था नक्ष्त्रिद्याद्यादितानं द्यानं ते स्थापयेच्छुभान् पुंनागाणां कवकलशमीतिलकचपकान् दाडिमीपिपलीद्राक्षा तथा कुसु
 ममंडपं जंबीरपूगपनसद्रुममंजरीभिर्जीतीसरोजशतपत्रिकमल्लिकाभिः यन्मालिकेरकदलीदलपाटलादिभिर्युक्तं तदत्र
 भवनं श्रियमाप्नोति तस्या अवटमभिजुहोत्यच्युताय भो माय स्वाहेति अत्रावटमित्येकवचनं अन्येषां त्रयाणां मुपलक्षणार्थं
 स्वातं अभिमुखेन जुहोति अच्युताय भो माय स्वाहेति अत्रावटमित्येकवचनं अन्येषां त्रयाणां मुपलक्षणार्थं संस्कार्यत्वाविशे
 षात् ग्रहसंमार्ष्टीति वदेकवचनं चत्वारो वराः कृत इति चेत् धवलगृहस्य स्तंभशालारूपस्य चतुर्ष्वेकोणेषु चत्वारो मूलस्तंभाभ
 वंतिते च शालामुच्छीयंते शिलाश्च अवदेधितन एव चत्वारं यतश्चतुर्ष्वेकोणेषु आग्नेयादिषु चत्वारो वरा भवन्ति ते च न्येनैवाज्येन हो
 रामः १०२

षः चरुस्थालीद्वयंतंडुलानंतरं कालिकशाकमासादयेत् कालकसाकचरसंवधिमासादनादिहोमांतकर्मप्राचीनावी
 तिदिशिणामुखः कुर्यात् अन्यद्यज्ञोपवीती पूर्वाभिमुखकालकशाकचरुसंवहं कर्म कृत्वा उदकमुपस्थेत् अपूपहोमस्था
 ने पितृभ्यः स्वाहेति शाकचरोरेकामाहुतिं जुहुयात् प्रातरन्यष्टकाकर्मपूर्ववत् अथातः शालाकर्म अथ अष्टकाकर्मनंतरं
 यतः आवसथ्या ध्यानादीनि शालाग्नौ साध्यानि अनुविहितानि शालाकरणं च नोक्तं अतो हेतोः शालाकर्म शालापागृहसक्रि
 याभ्यामस्मृते इति सूत्रशेषः पुण्याहेशालां कारयेत् प्राणशुभं मलमासावालवृद्धास्तमितगुरुशुक्रगुर्वदित्यसिंहस्थगुरु
 क्षयमासदिनग्रहचक्रग्रहाक्रांतपुक्ता नक्षत्रादिदोषरहितं ज्योतिः शास्त्रादिनोक्तग्रहारं भविष्यति मासपक्षतिथिवारनक्ष
 त्रयोगकरणमुहूर्तचंद्रतारावललग्नादिगुणान्वितं अहः पुण्याहं तस्मिन् पुण्याहेशालागृहं कारयेत् निर्माययीत् पुनः पुण्या
 हग्रहणं उदगयनं शुक्लपक्षयोरनियमार्थं शालां कारयेदित्युक्तं तच्च शालाकरणं देशमंतरेण न संभवति इति सामान्य
 तो देशे प्राप्ते यन्मास्नातं स्वशालायां पारक्यमविरोधयत् विद्वद्भिस्तदनुष्ठेयमग्निहोत्रादिकर्मवदिति वचनात् पारस्कराच्चा
 र्येणानुक्तमपि गोभिलगृह्यसूत्रोक्तदेशे विशेषं अविरोधात् अपोक्षितत्वाच्चात्र लिखामः तद्यथा कीदृशे देशे शालां कारये
 त् समेलोमशे अविभ्रंशिनि प्राचीनप्रवणे उदकप्रवणे वा अक्षराकंठकी कटुकौषधिवति विप्रस्पगोरपांसौ क्षत्रियस्य लो

163

गृ.स. यद्दद्यादीनां त्र्यंगवर्जितानां क्रमेण प्राणादानं कृत्वा शरत्वाग्नेरन्तरेण हृत्पल्लवशरत्वाग्नेरुहदयादि क्रमेणोदकं स्थान्वासाद
 भा.ह. यति ततस्त्र्यंगवर्जितान्यात्मने अथ प्रधानहोमार्थं सुवेण आज्यमुपस्तौर्यहिरण्यशकलमवधाय हृदयादिभ्यः क्रमेण द्वि
 १०१ द्विरवदाय सुवेसिप्तास्थालीपाकाच्च सक्तदवदायोपरि सिप्तातदुपरि हिरण्यशकलं दत्वा सक्तदभिघार्य विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वा
 हेति जुहुयात् इदं विश्वेभ्यो देवेभ्यः ततः स्विसृक्तदर्थं सुवउपस्तौर्यहिरण्यशकलं दत्वा त्र्यंगेभ्यो द्विद्विरवदाय सुवेकृत्वा च रु
 द्रयाच्च सवृत्सवदाय हिरण्यशकलमवधाय द्विद्विरभिघार्य अग्नये स्विसृक्ते स्वाहेति जुहुयात् इदमग्नये स्विसृक्ते इति
 त्यागः असर्वावदानपक्षे प्रधानावदानशेषात् स्विसृक्कृद्धोम इति शेषः ततो महात्मा हृत्पादि प्राजापत्यां तानवा ज्माहूतीर्ह
 त्वा ब्रह्मान्वा रज्जो हुत्वा संस्त्रवर्षे प्राशपब्रह्मणे पश्वंगदक्षिणां दद्यात् ततः स्मृत्यन्तरे कृत्वा पंचविंशति ब्राह्मणभोजनं च दद्यात्
 अस्मैव पशोः सव्यपार्श्वे सविथभ्यामपरदिने अन्वष्टका कर्म पूर्ववत् माश्वार्कूर्ध्वे कृष्णाष्टम्यां तृतीया प्राजापत्या
 ष्टका सा यथा प्रथमा ष्टका तत्र अपूपस्थाने कालशकचरुस्तदग्निं सिद्धं एव तमासादयेत् आसादनकाले प्रोक्षणाक
 ले प्रोक्षयेत् ततोऽपूपयागस्थाने प्रजापतये स्वाहेति कालशकं जुहुयात् शेषं समानं कालशकालाभे वास्तुकं अन्येद्युः
 पूर्ववदन्वष्टका कर्म प्रोष्टपद्याः ऊर्ध्वे कृष्णाष्टम्यां चतुर्थीपित्र्याशका ष्टका सा च प्रथमा ष्टका वत् एतावान्विशे

164

रामः
१०१

मः स्तंभमुच्छयतीमामुच्छयामीत्यादिसंभमुच्छयति उत्थापयति अवटेमिनोतीत्यर्थः केन मंत्रेण इमामुच्छयामीत्याश्रेयोवसान
 इत्यनेन चतुरः ततोनेनैव मंत्रेण नैर्ऋत्यावटेवाप्यावटेचतुरः स्तंभानुच्छयति इतरगृहेषु चतुर्षु कोणेषु शिलान्यास एव न भव
 ति एभिर्मंत्रैः प्रपद्यते यतः शालां प्रपद्यते प्रविशति अभ्यंतरतो ग्निमुपसमाधाय दक्षिणतो ब्रह्माणमुपवेश्योत्तरत उदपात्रं प्र
 तिष्ठाप्य स्थालीपाकं ६० अक्षयित्वा निष्क्रम्य द्वारसमीपे स्थित्वा ब्रह्माणसामंत्रयते ब्रह्मन् प्रविशामीति ब्रह्मानुज्ञातः प्रविशत्य
 चं प्रपद्ये शिवं प्रपद्ये इति अभ्यंतरतः अर्द्धनिष्पन्नायाः शालायामध्वं अग्निमावसथ्यं उपसमाधाय पंचभूसंस्कारपूर्वकं स्थाप
 यित्वा दक्षिणतो ब्रह्माणमुपवेश्य उत्तरतः अग्रे रुत्तर प्रदेशे उदपात्रं जलपूर्णं ताम्रादिभाजनं प्रतिष्ठाप्य निधाय अत्र पुन ब्रह्मा
 उपवेशनवचनं उदपात्रं प्रतिष्ठापनावसरं प्राप्य नार्थं स्थालीपाकं चरुं ६० अक्षयित्वा यथाविधि पंक्त्या ब्रह्माणं ऋत्विजं आ
 मंत्रयते संबोधयति कथं ब्रह्मन् प्रशमं विशामीति आमंत्रितेन ब्रह्मणा प्रविशसेत्यनुज्ञातः प्रसूतः प्रविशति शालां प्रपद्ये
 ऋतं प्रपद्ये शिवं प्रपद्ये इति मंत्रेण आज्यं ६० संस्कृत्य ते हरति रित्याज्याहुतीं हुत्वा पराजुहोति वास्तुष्य इत्यादि अत्र प्राप्तम
 ष्याज्यसंस्कारविधाने आधारद्वौ क्रुद्धहरति रिति आज्यहोमप्राप्त्यर्थं आज्यसंस्कारानंतरं पर्युक्षणं ते इहरति हरमध्व
 णि धृतिस्वाहेत्येकां उपसृजमित्यादि सुदीधरत्वाहेति द्वितीया माहुतीं जुहोति वास्तुष्यत इति च तस्य भिर्ऋग्भिरपराः

गृ.स. प्रत्युचवतस्तआज्याहुतीर्जुहोति तत आघारावाज्यभागौ स्थालीपाकस्य जुहोति अग्निमिन्द्रमित्यादिततः स्थालीपाकस्य च
 भा.ह. शरीरमिन्द्रमित्यादिभिः षड्भिर्मंत्रैः प्रतिमंत्रमंत्राहुतीर्जुहोति प्राशनानेकांशं स्य संभारानेथौ दुंदुवरपलाशाणि ससुराणि शाडू
 १०३ लंगौ मयंदधिमधुघृतं कुशान् यवांश्चासनोपस्थानेषु प्रोसेत् ततः सिद्धं कृदादिसंस्त्रवप्राशनावसानकांसेकां स्य मये पात्रे
 संभारान्वक्षमाणानोपकृत्वा औदुंदुवरपत्राणि ससुराणि सक्षीराणि शाडूलं दूर्वा गोमयं अरेगिरायद्विगोः सकृत् दधिमधुघृ
 तं यवान् निगदव्याख्यातान् आसनानि च उपस्थानानि च आसनोपस्थानानि वास्तुशास्त्रोपदिष्टानि प्रोसेत् अभिषिंचेत् इ
 त्यर्थः अत्र आसनानि नागदंतादीनि स्थाना उपस्थानानि देवतास्थानानि पूर्वसंधावभिमृशति श्रीश्रुत्वेति ततः शालायाः पू
 र्वसंधौ अभिमृशति पूर्वसंधिप्रवेशं आलभते श्रीश्रुत्वेति मंत्रेण एवं दक्षिणसंधौ यज्ञस्यत्वेति मंत्रेण तथैव पश्चिमसंधौ अन्नं
 चत्वेति तद्दुर्गो अर्कं चत्वेति निष्क्रम्य दिश उपतिष्ठते एवं शालायाः पूर्वाधिसंधि अत्र अभिमर्शनं कृत्वा वह्निं निष्क्रम्य दिशः प्रा
 चीं प्रमुखांश्च तस्रः केता च मासु केता चेत्यादिभिश्चतुर्भिर्मंत्रैः प्रदक्षिणक्रमेण प्रतिमंत्रं उपतिष्ठते स्तोति निष्ठितां प्रपद्यते ध
 र्मे स्थूणेति निष्ठितां निर्मितां संपूर्णामिति यावत् प्रपद्यते प्रविशति धर्मस्थूणेत्यादिना सनुर्वसत इत्यंतेन मंत्रेण ततो ब्राह्मणं राम
 भोजनमिति सूत्रार्थः अथ प्रयोगपद्धतिर्लिख्यते अथ शालाकर्मोच्यते तत्र पुराणा हेमाद्रौ पूजा पूर्वकमाभ्युदयिकं श्राद्धं १०३

कृत्वा पूर्णं हुती वदाज्यं संस्कृत्य संभस्थानावरेषु चतुर्षु प्रत्यवरमाग्नेयकोणादारभ्य अच्युताय भौमाय स्वाहेत्यनेन मंत्रेणैकैकामाज्याहुतिं जुहुयात् इदमच्युताय भौमायेति प्रत्याहुतिर्त्यागः अथ होमक्रमेण अवरेषु तूष्णीं शिलां स्थापयित्वा नदुपरि इमामुच्छ्रयामीत्यादिनामंत्रेण श्रेयोवसान इत्यनेन इमामुच्छ्रयामि भुवनस्य नामिं वसो ह्येतां प्रत्यरणी वसूनां इहैव ध्रुवां निमिनो मशालां क्षेमैतिष्ठतु धृतमुक्षमानां अश्वानां गोमतीं सन्ततावत्युच्छ्रयस्व महेतसौ भगा य आत्वा शिशुरात्रं दत्वा गावो धेनवो वश्यमानाः आत्वा कुमारस्त रुणा आवसो जगदैः सह आत्वा परिस्रुतः कंभ आदधः कलशैरुपक्षेमस्य पत्नी वृहती सुवासारयि नो धेहि सुभगे सुवीर्यम् अश्वानां गोमतीं सन्ततावत्युच्छ्रयस्व महेतसौ भगा य इतिदिदमनुश्रेयोवसान इत्यनेन मंत्रेण होमक्रमेणैव चतुर्षु अवरेषु चतुरः संभानुच्छ्रयति मिनोति संभाभावे अनेनैव मंत्रेण प्रत्यवरं शिलां स्थापयेत् अर्हन्निष्पन्नायां शालायां तन्मध्यप्रदेशे पंचभू संस्कारपूर्वकं आवसथ्याग्निं स्थापयित्वा ब्रह्माणमुपवेश्य उत्तरत उदपात्रं प्रतिष्ठाप्य प्रणोता प्रणयनं विधाय कुशकंडिकापूर्वकं चरुं श्रपयित्वा प्रोक्ष्य पुत्यवनां तेवर्हिर्निष्क्रम्य द्वारसमीपे गृहाभिमुखं स्थित्वा ब्रह्मन्प्रविशामीति ब्रह्माणमा मंत्रं प्रविशंसेति ब्रह्माणानुज्ञातः ऋतं प्रपद्ये शिवं प्रपद्ये इति मंत्रेण शालायां प्रविशेत् अथ स्वासेन उपविश्य उपयमन कुशनादाय समि

गृ.स. त्रेण प्राचीदिशमुपस्थायाथ दक्षिणतः गोपायमानं चरक्षमाणा च दक्षिणतो गोपायेतामिति दक्षिणादिशमुपस्थायाथ
 भा.ह. पश्चिमादीदिविः त्यह्वं गोपायमानं शत्रीरक्षमाणा नो प्रपद्येताभ्यां न मोस्तुते मादक्षिणतो गोपायेतामि प्राणो जायवित्तो
 १०५ प्रपद्येताभ्यां न मोस्तुते मापश्चाद्गोपायेतामिति मंत्रेणोपस्थाया अथोत्तरं अस्वप्नश्चमाणवद्वागश्चोत्तरतो गोपायेतामिति
 चंद्रमावा अस्वप्नो वायुरणवद्वा रास्तौ प्रपद्येताभ्यां न मोस्तुतौ मोत्तरतो गोपायेतामिति चंद्रमावा अस्वप्नो वायुरणवद्वा
 रास्तौ प्रपद्येताभ्यां न मोस्तुतौ मोत्तरतो गोपायेतामिति मंत्रेण उपतिष्ठते ततः समाप्तायां शालायां ज्योतिर्विदुर्पादिष्टुण्ये
 ह निप्रवेशेन ववेश्मन इति वचनात् मातृपूजाभ्युदयिके विधाय ब्राह्मणैः कृतस्वस्त्ययनो मंगलतर्पणीत शंतिपाठेन स
 जलकलशब्राह्मणपुरःसरः शुक्लमाल्यानुलेपनस्तादृशशकलपत्रपौत्रादिसमेतः सुशकनसूचिताभ्युदयः तौर
 णाद्यां शालाद्वारेण प्रविशति धर्मस्थूणा राज० श्रीरूपमहोरात्रे द्वारफलके इन्द्रस्य ग्रहावसुमंतो वसुधिनस्तानहं प्रप
 द्ये सह प्रजया सह पशुभिर्यन्मे किंचिदस्युपहतः सर्वगणः सखायः साधुसंवृतस्तात्वाशालेरिष्टवीरान् गृह्णातः संतु सर्वत
 इत्यनेन प्रविशेत् ततो ब्राह्मणभोजनं इति शालाकर्म अथातो मणिकावधानं अथ शालाकर्मनंतरं यतः शालायां मणिके
 न भवितव्यं अंतः मणिकावधानं व्याख्यास्यते उत्तरपूर्वस्यादिशि पूषवद्वयं रवात्वाकशानास्तीर्यास्यतानरिष्टकांश्चाप्या

रामः
 १०५

त्रंचव्युष्टादेवीमहायथा एतान्सर्वान्प्रपद्येहं वास्तुमेदत्तवाजिनः स्वाहा इदं पूर्वाह्नाय मध्यं दिनाय प्रदोषायार्द्धरात्राय
 व्युष्टायैदेवैर्महापंथायैच कर्तारंच विकर्तारं विश्वकर्माणमोषधीश्च वनस्पतीन् एतान्सर्वान्प्रपद्येहं वास्तुमेदत्तवाजि
 नः स्वाहा इदं कर्तृविकर्तृविश्वकर्माणेऽं षधीभ्यो वनस्पतिभ्यश्च धातारंच विधातारं निधीनांच पतिं सह एतान्सर्वान्प्र
 पद्येहं वास्तुमेदत्तवाजिनः स्वाहा इदं धात्रे विधात्रे निधीनां पतये च स्यान्तं शिवमिदं वास्तुदत्तं ब्रह्म प्रजापतीन् सर्वान्प्रदे
 वताः स्वाहा इदं ब्रह्मणे प्रजापतये सर्वाभ्यो देवताभ्यश्च ततः स्थालीपाकेन खिष्टकृद्धोमं निदध्यात्ततो महाव्याहृत्यादि
 प्राजापत्यां तानवाज्याहुती हुत्वा संस्वव प्राशनं कृत्वा ब्रह्मणे दक्षिणां दत्वा कांस्पपात्रे अनुपहंते सस्तीराण्योदरं योपत्राणि
 द्वयंगोमयं दधिमधुघृतकशयवांश्च संभारं कृत्वा आसनानि नादं तादिस्थानानि उपस्थानि देवतास्थानानि प्रोक्ष्य
 तैः संभारैः अथ पूर्वसंधौ श्रीश्चत्वायशश्च पूर्वसंदधौ गोपायेतां इति मंत्रेण अभिमर्शनं करोति ततो दक्षिणे संधौ यज्ञ
 स्पत्वादक्षिणाश्च दक्षिणे संधौ गोपायेतामिति अनंतरं पश्चिमे संधौ अन्नं चत्वा ब्राह्मणाश्च पश्चिमे संधौ गोपायेतामि
 ति अथोत्तरसंधौ उर्क्त्वा सन्नताश्चोत्तरे संधौ गोपायेतामिति अथ गृहान्निष्क्रम्य वक्ष्यमाणैः मंत्रैः यथा लिंगदिश उप
 तिष्ठते केताचमासु केताचपरस्ताद्गोपायेतामित्यभिर्वै केतादित्यः सुकेतातौ प्रपद्येताभ्यां नमोस्तुतौ मापरस्ताद्गोपायेतामिति मं

गृहः सदाधानपर्यपक्षणानिकृत्वा इह रतिरिह मध्वमिह धृतिरिह स्वधृतिः स्वाहेति आज्याहुतिं जुहुयात् इदमग्नये इति त्यागं
 भा. ह. विधाय उपसर्जं धरुणं मात्रे धरुणो मातरं धयन् रायस्योषमस्मासुदीधरत्त्वाहेति मंत्रेण पुनर्जुहुयात् इदमग्नये अपरा
 १०४ श्रुतस्व आहुतयो वा स्तोष्यते प्रतिजानीह्यस्मान्त्वावेशो अनमी वो भवानः यत्वे महे प्रतितन्नो जुषस्व शन्ना भव द्विपदेशं चतुष्य
 दे स्वाहा इदं वा स्तोष्यते वा स्तोष्यते प्रतरणो न एधि गयस्फानो गोभिरश्वभिरिन्द्रो अजरसस्ते सरव्ये स्याम पिते वपुत्रा न्नित
 न्नो जुषस्व स्वाहेति द्वितीया इदं वा स्तोष्यते वा स्तोष्यते शम्भया स० सदा ते सक्षी महिरण्मया गातुमत्या पाहि क्षेम उन्नयो
 गवरन्नो यूयं पातः स्वस्तिभिः सदानः स्वाहेति तृतीया इदं वा स्तोष्यते अमी वहा वा स्तोष्यते विश्वा रूपाण्या विशन् सखा सु
 स्त्रोऽसे व एधिनः स्वाहेत्यनेन चतुर्थी जुहुयात् इदं वा स्तोष्यते इति चतसृषु त्यागः ततः आधारा वाज्यभागौ हुत्वा च रु
 णा अग्निमिंद्रं इत्यादिभिः षड्भिर्मंत्रैः षडाहुती जुहुयात् तद्यथा अग्निमिंद्रं बृहस्पतिं विश्वांश्च देवानुपह्वये सरस्वती
 च वाजिनी च वास्तुमेदन्नवाजिनः स्वाहा इदमग्नये इन्द्राय बृहस्पतये विश्वेभ्यो देवेभ्यः सरस्वत्यै वाज्ये च सर्पदेव जनान्स
 र्वान् हिमवंतं सुदर्शनं वसंश्च रुद्रानादित्यानीशानं जगदे सह एतान्सर्वान् अपद्ये ह वास्तुमेदन्नवाजिनः स्वाहा इदं सर्पदेव ज
 निभ्यो हिमवंते सुदर्शनाय वसुभ्यो रुद्रभ्यो अदितेभ्यो ईशानाय जगदेभ्यश्च पूर्वान्हमपराहं चोभौ मध्यं दिना सह प्रदोषमध्वरा

170

रामः
१०४

निचामिमंगलानिचतस्मिन्मिनोतिमणिकं३समुद्रोसीति तत्रशालायां उत्तरपूर्वस्यां ऐशान्यादिशियूपवत् अम्नादा
 नपरिलेखपूर्वकमवरंमणिकवृध्वीवस्थानपर्याप्तगनसखात्वा निखायाततः प्राचः पांसूनपोह्यावटस्योपरिप्रागग्रातदी
 र्घात्कुशानास्तीर्यकृत्वा अक्षताम्यवान् अरिष्टकान् अरिष्टफलानि अन्यानि चमंगलानि शङ्खिद्विद्विषिध्वर्थकादीनि ओ
 ष्यचकारः समुच्चयार्थः तस्मिन् नवदेवतानि कं उदकधानीमिनोतिस्थापयति समुद्रोसिनभस्वानाहदातुः शंभूरित्येतावदा
 तामंत्रेण अपआसिंचत्यापोरेवतीः क्षयथाहिवस्वः क्रतुंचभद्रं विभृथा मृतं चारयश्च स्थस्वपत्तस्पपत्नीः सरस्वती तद्ग
 एतेवयोधा इति तस्मिन्मणिके अपउदकं नद्यादेः अश्रुद्राहते आसिंचति अपोरेवतीरिति मंत्रेण प्रक्षिपति आपोहिष्ट
 तिचतिसभिः आपोहिष्टामपोभुवइत्यादिभिस्ति सभिः क्रैग्भिः पुनर्मणिके सकृदप आसिंचति ततो ब्राह्मणभोजनमुअ
 थपृहतिः ततो मणिकावधाननिमित्तमात्पूजापूर्वकं अभ्युदयिकं श्राद्धं कृत्वा अंग्रेशानप्रदेशे देवस्यत्वासवितुः प्रसवे
 श्रिनोवाहुभ्यां पूष्मोहस्ताभ्यां आददेनार्येसीति मंत्रेण भ्रिमादाय इदमहं शरसं ग्रीवाऽपि कृन्नामीत्यवटं भांडान
 मानं परिलेख्य उदकं स्पर्शकृत्वा खात्वा प्रपंचः पांश्चूनपास्य कुशानास्तीर्य अक्षतान् अरिष्टकान् क्रद्धिद्विहरिद्रादूकीदिमं
 गलद्रव्यं निक्षिप्य तदुपरि समुद्रोसिनभस्वानाहदातुः शंभूरित्येतावता मंत्रेण मणिकं मवरं अवधाय आपोरेवतीः क्षयथाहिव

गृ.स. स्वः कर्तुं च भद्रं विभृथा मृतं च राय च स्थः स्वपपत्य स्पपत्नी सरस्वती तद्गुणते वयोधा इत्यंते नमंत्रेण आपो हि ह्यामयो भव
 भा.ह. इत्यादि त्वेन च मणि के अप आसिंचति ब्राह्मण मे कंच भोजयेदिति मणि कावधानम् अथातः शीर्ष रोग भेषजं अथ म
 १०६ णि कावधानानंतरं शिरो रोगवान् किंचित्कर्म कर्तुं न शक्नोति अतः शीर्षे णि मूर्धनि रोगस्तस्य भेषजं प्रतीकारः आख्यास्यते पा
 णी प्रक्षाल्य भ्रुवौ विमार्ज्य चक्षुभ्यां श्रोत्राभ्यां गोदानाच्छुवकादधियस्म श्रृंशरादाह्विहृहामीममिति यदि स्वस्य परस्य वा
 शिरसि पीडा भवति तत्र पाणी स्वकीयौ हस्तौ प्रक्षाल्य अद्विरवने निज्य भ्रुवौ युगपत्तौ भ्यां पाणिभ्यां विमार्ज्ये प्रोक्षति अन्यस्य वा
 स्वयं करोति चक्षुभ्यां श्रोत्राभ्यां गोदानाच्छुवकादधियस्म श्रृंशरीर्षं श्रृंशरादाह्विहृहामीममित्यनेन मंत्रेण अर्द्धं वेदवभेदक विरूपा
 क्षः श्वेतपक्षो महायशः अथोचित्रपक्षः शिरोमास्यामितीप्सीरिति अर्द्धं चैत शीर्षं व्यथते तदा पूर्ववत् पाणी प्रक्षाल्य दक्षिणेन
 पाणिना यदि शिरसो दक्षिणभागे रूकतदा दक्षिणं वा मेवामं अवभेदक विरूपाक्ष श्वेतपक्षो महायशः अथोचित्रपक्षः शिरोमा
 स्यामितीप्सीरित्यनेन मंत्रेण एकां भुवं विमार्ज्ये सेम्यो ह्येव भवति हिस्फुटं एवं कृतं क्षेप्यः शिरो रोग रहित एव भवति उत्तल परिमेहः उत्त
 लस्पदुर्विनीतस्पदास्य परिसमंतात् मेहः सेवनं वशीकरणं कर्म कथ्यते यथा स्वपतो जीवविषाणे स्वं मूत्रमासि आपसलवित्रिः
 परिषिंचन्य रोपात्परित्वा गिरेरहं परिमातुः परिस्वसुः परिपित्रोश्च भ्रातृभ्यो विसृजाम्यह उत्तल परिमीढो सि परिमीढः

172

रामः
१०६

173

गृ.सू. हितः पशस्यः यशसे हितः आयुष्यः आयुष्ये हितः अयमर्थः यदा यजमानः स्वर्गपशुपुत्रधनयशआयुष्यमन्यतम
 भा.ह. कामो भवति तदनेन शूलगवाख्येन यजेत अनेककामानां युगपदुत्पत्तिं संभवात् औपासनमरणाय ६० हत्वा वितानं ६० सा
 १०७ धयित्वा रौद्रं पशुमालभते सांडां औपासनं आवसथाग्निं अरण्यं अटवीं हत्वा तत्र वितानं त्रेताग्निं वित्यासं साधयित्वा शु
 ल्योक्तप्रकारेण विरचय्य रुद्रं रुद्रो देवता अस्मेति रौद्रं सत् रौद्रं पशुं छागं आलभते संज्ञपयति कथं भूते सांडं सह अंडाभां वर्ते
 त इति सांडं सत् अनुपंसकमित्यर्थः गौर्वाशब्दात् वाशब्दः पक्षव्याचूतौ नैव छागः पशुरौद्रः अपितु सांडो गौः कृतः शब्दात्
 शूलगव इत्येतस्माच्छब्दात् वया ६० श्रपयित्वा स्थालीपाकमवदानानि च रुद्राय वषामं तरिक्षाय वसा ६० स्थालीपाकमि
 श्राण्य वदानानि जुहोति अग्नय इत्यादि वषां पक्ता स्थालीपाकं अवदानानि च हृदयादीनि सहैव श्रपयित्वा ननु पशु
 तं त्रेविहत्सं शमिमेऽग्नौऽवदानं श्रयणं वषा श्रयणं चाहवनीये दृष्टं अत्र तन्मा भूदिव वषा ६० श्रपयित्वा स्थालीपा
 कमवदानानि सह श्रपणमुच्यते रुद्राय वषामं तरिक्षाय वसां तत्र रुद्राय वषां जुहोति अंतरिक्षाय वसां जुहोति
 हारः स्थालीपाकमिश्राण्य वदानानि जुहोति अग्नय इत्यादि अवदानं होमावसरे हृदयादीन्यवदानानि स्थालीपाकेण च
 रुणामिश्राणि संयुतानि जुहोति अग्नौ प्रक्षिपति न वक्तृत्वं अग्नये स्वाहेत्यादिभिर्वक्ष्यमाणैर्नैव भिर्मन्त्रैः अग्नये रुद्राय श

174

रामः

१०७

175
 वायपशुपतयेउग्रायाशनयोर्भवायमहादेवायशानावपेतिवनस्पतिस्विष्टकृदंतैदेव्याधारणंवनस्पतिश्चस्विष्टकृच्चव
 नस्पतिस्विष्टकृतौतयोर्वनस्पतिस्विष्टकृतौरंनेव्याधारणं कर्तव्यं नत्रव्याधारणंदिशंवसयाकुर्यात् नत्रवनस्पतिहोमः।
 स्विष्टकृद्धोमादर्वाकृष्टषडाज्येनभवतिपशौतथादृष्टत्वात् स्विष्टकृद्धोमश्चसर्ववदानेपक्षेत्रंगेभ्यःअसर्ववदानेपक्षेत्रं
 नेभ्यएवावशिष्टेभ्यःअत्रसूत्रेव्याधारणमेवनिवृद्धं तत्रद्रव्यदेवतापेक्षायांसर्वपशुप्रकृतिभूताग्नीषोमीयेदर्शनात् वसाद्र
 व्यंदिशेदेवव्याधारणधर्मतया लभ्यतेव्याधारणोत्पत्तीः संयाजयतीन्द्राण्येरुद्राण्येषशर्वारण्येभवान्याअग्निगृहपति
 मिति व्याधारणस्यदिशमभिधारणस्य अंतैः वसानेपत्नीः पंचवक्ष्यमाराणाः संयाजयति जायान्यापश्रंगेणकथंइन्द्रा
 रणाद्रत्यादिभिः पंचभिर्मंत्रैः स्वाहाकारांतैः प्रतिमंत्रंलोहितंपालाशेषुकर्चेषुरुद्रायसेनाभ्योवलि० हरति यस्त रुद्रे
 त्यादि ततोमहाम्याहत्यादिहोमांतै लोहितंतस्येवपशोरुधिरंपालाशेषुपलाशपत्रेषुकर्चेषुआसनेषुप्राकृसंस्थेषु
 उदकसंस्थेषुवारुद्रायसेनाभ्यः रुद्रायदेवतायैसेनारुद्रायसेनाः अलुकसमासः ताभ्योवलिमुपहारंहरतिददाति या
 स्तद्रत्यादिभिः षड्भिर्मंत्रैषड्पलाशकूर्चेषुप्रतिमंत्रंप्रत्येकं उवध्यंलोहिततिलप्लमग्नौप्रास्पतिअधोवानिखनति उवध्यं
 पुषीषाधानीपोदीतिप्रसिद्धंलोहितेनरक्तंनलिप्तंसंसृष्टंलोहिततिलप्लंअग्नौआहवनीये प्राश्यतिप्रक्षिपतिवाअधःभूमौ।

गृ.स. निरखननिनिदधाति अनुवातेपशुमवस्थाप्यरुद्रैरुपनिष्ठते प्रथमोन्नमाभ्यांवानुवाकाभ्यां अनुवातेवातमनुलसोक्त्य
 भा.ह. वाताभिमुखमित्यर्थः पशुं अवशिष्टं पशुशरीरं अवस्थाप्य निधाय रुद्रैर्नमस्त इत्यध्यायेनाम्नातेः उपनिष्ठते यद्वा प्रथमोन्न
 १०८ माभ्यां अनुवाकाभ्यां मंत्रसमुदायाभ्यां प्रथमोनुवाकः नमस्त इत्यारभ्य षोडशर्चः उन्नमो अंतिमः द्रापे अंधसस्यत इत्या
 रभ्यविंशतिकंडिकात्मकः नैतस्य यशो ग्रीमं हरंति एतस्य रौद्रस्य यशो मांसं ग्रामं न हरंति ग्रामं प्रति न नयंति याज्ञिकाः
 किंतु आरप्य एवोत्सृजंति एते नैव गोयज्ञो व्याख्यातः एते नैव शूलगव नैव गोयज्ञो गोयज्ञनामधेयो यागः व्याख्यातः क
 थितः तत्र द्रव्यविशेषमाह पायसेनानर्थलुप्तः पायसेन पयसा संसिद्धेन च रुणा अनर्थलुप्तः शूलगवप्रधानदेवता हो
 मलोपरहितः तस्य तुल्यवयागो दक्षिणा तस्य यशोः तुल्यवया शूलगवयशोः वयसा तुल्यं समं वयजन्माति क्रांतिकालो
 यस्य गोः स तुल्यवयागो पुंगवः दक्षिणा प्ररिक्रयद्रव्यं ब्रह्मणे देयमिति सूत्रार्थः अथ प्रयोगः स्वर्गपशुपुत्रधनयश आ
 युक्तामाना शूलगवपशुवधोविहितः तत्र मातृपूजापूर्वकमाभ्युदयिकं श्राद्धं कृत्वा ओपासनाग्निमादायारण्यं गच्छेत् त
 त्र पशुचौदेशे गार्हपत्यापतने सप्तविंशतंगुलं वृत्ते विधाय तन्मध्यं निरखानशंकोः अष्टौ एकादशद्वादशवास्वकीयानि प
 दानि पदानि प्राचीं गत्वा तदेतेशं कुं निरवापतयोः शंकोऽभयतः पाशं रज्जुं प्रसार्य हवनीयाय तनं रचयेत् तद्यथा यावत्

176

रामः
१०८

माणारज्जुः स्यातावनेवागमोभवेत् आगमार्द्धे च शंकः स्यात्तदूर्ध्वे च निरंछनमिति शुल्बवचनानुसारेण अत्रायं रज्जुना प्रकारः
 पूर्वस्माच्छंकोः द्वादशांगुलपर्यपरिमितं देशं पूर्वतः पश्चिमतश्च परित्यज्य तत्र शंकद्वयं निखाय चतुर्विंशत्तंगुलं रज्जुपरिमा
 यतावती मेवमधिकांगुलीत्वा उभयतः पाशौ कृत्वा रज्जोरागमार्द्धे शंकस्थानं सूत्रादिनां कपित्वा अपरागमार्द्धे निरंछनं आर्ष
 णसूत्रगुणमोषपूर्वाद्धी परार्द्धयोः शंकोः तस्यारज्जाः पाशद्वयं निक्षिप्य निरंछे न गुणेन दक्षिणत आकृष्य शंकस्थाने शंकं
 निखाय पनस्तामेवरज्जुमुत्तरतो नीत्वा तथैवाकृष्य शंकस्थाने अपरं शंकं निहमात् अथ रज्जाः पाशौ परिवर्त्य पूर्ववत् निरंछ
 न गुणेन दक्षिणत आकृष्य शंकस्थाने शंकं निखाय पनस्तामेवरज्जुमुत्तरतो नीत्वा तथैवाकृष्य शंकस्थाने शंकं निहमात्
 एवं चतुरस्रं चतुर्विंशत्तंगुलायामविस्तारमाहवनीयाय तनं संपद्यते ततो गार्हपत्याहवनीयांतरालसंमितं रज्जुषड्गुणं
 सप्तगुणं वा विधाय षष्ठांशं सप्तमे वा तत्राधिकं निक्षिप्य प्रसार्य त्रिगुणीकृत्य अपरवितृतीये शंकस्थानं ज्ञानार्थं मेकयित्वा
 गार्हपत्याहवनीयमध्यगतयोः शंकोः पाशौ प्रतिमुं च गार्हपत्याय तनादक्षिणत आकृष्य अपरवितृतीयां के शंकं निखाय
 तस्मिन् शंकौ अन्यरज्जुपाशं प्रतिमुं च षोडशांगुलानि परिमाय हतमंडलं विरज्य तन्मध्यशंकौ श्रुत्वा र्यगुलान्युत्तरतः परित्य
 ज्य तत्र पूर्वापरायतां मंडलसंमितं रज्जुनिपात्य रेखां मुह्येत् एवं धनुषाकृतिदक्षिणाग्राय तनं संपद्यते अथ तामेवरज्जुप

गु.सू.
भा.हं.
१०४

रिवर्त्य आहवनीयादुत्तरतः वितृतीयेनाहव्यवितृतीयस्थाने उत्करं कुर्यात् एवं वितानं साधयित्वा तेषु पंचभूसंस्कारान् कृ-
त्वा गार्हपत्याय तने ओषाशनाग्निं स्थापयित्वा मृन्मयेन पात्रेण गार्हपत्यैकदेशमादायाहवनीयाय तने आहवनीयं प्रणयेत्
ततः एवमेव दक्षिणाग्निरवरे दक्षिणाग्निं आहवनीयस्य दक्षिणतो ब्रह्मासनमास्तीर्य शूलगवेणारौद्रेण पशुना हंयक्ष्ये तत्र मे-
त्वं ब्रह्मा भवेति ब्राह्मणं प्रार्थय भवामीति तेनोक्तः आसने तं उपवेश्य उत्तरतः प्रणीता प्रणीय पवित्रच्छेदनानि पवित्रे प्रोक्षणीणा-
न् वज्रं अंतर्हीनत्वं इत्येतानि पंच आसादयेत् ततः रज्जुशंकुं शय्यां अभिंशुरोषाहरणं उदकं सिकताः आच्छादनवस्त्रं इत्य-
ष्टौ उपकल्पयेत् ततः पवित्रे कृत्वा प्रोक्षणीः संस्कृत्य वज्रमंतर्धीनत्वं च प्रोक्ष्य प्रोक्षणीनिधाय वस्त्रमादाय वेदिं मिमीते स्फ-
न आहवनीयस्य दक्षिणतः प्राचीं चरत्नीं पश्चिमं च तुरन्ति उत्तरतः स्मरन्ति पूर्वतः च चरन्ति एवं परिमितां वेदिं त्रिभिः कुशैः
परिसमृद्धा उत्तरतो वज्रेणोत्करं परिलिख्य तदंतके वज्रनिधाय तदुपरिवेदित्वं कृत्वा सत्त्वं वज्रमादाय दक्षिणहस्तेन स-
मेपाणावाधाय दक्षिणेनालभ्य तेन वज्रेण पृथिवीमात्मानं वा संस्पृशन् वेद्यामुदमग्रं निधाय तदुपरितेन प्रहृत्य तदग्रेण पुरो-
षमादाय वेदिं प्रेष्य पुरोषमुत्करे कृत्वा पुनस्तथैव प्रहृत्य पुरोषमादाय वेदिं प्रेष्य ममुं पुरोषमुत्करे करोति एवंमेव द्वितीयं करोति
पुरोषकरणं ते दक्षिणोत्तराभ्यां पाणिभ्यां उत्करेभिर्न्यासं करोति नतस्तृतीयं प्रहरणादिचतुर्थं कृत्वा ब्रह्मन्यूर्वं परिग्रहं पुरोग्रही-

रामः
१०५

१७९
 ष्यामित्यामंत्रितेण ब्रह्मणा परिग्रहाणोत्पनुज्ञातः स्फेनवेदिं दक्षिणतः प्राचीं पश्चिमतः उदीचीं उत्तरतः प्राचीं परिगृह्णाति अ
 थवेद्यां प्राचीं स्तिस्त्रोलेखा उल्लिख्य अनामिकां गुह्याभ्यां दक्षिणाप्रभृतिभ्यो लेखाभ्यः पृथक् पृथक् पुरीषमादायोक्तेरप्राक्षिप
 क्रमेण लेखाः संमृशति तत्रैते वेदिमानादिपदार्थाः स्वयंकर्तृकाः मंत्ररहिताश्च कृत्स्निगंतराभावान्समाम्नायाभावाच्च अथाह
 वनीयस्य पुरस्तादुत्तरवेदिस्थाने पंचभूः संस्कारान्कृत्वा पूर्वाह्णं शंक्कं निखायद्वा त्रिंशदंगुलं शम्यामादाय चतुरस्रां उत्तरवेदिं श
 म्यामात्रीं मिमीते ततस्तथैव शम्यया उत्तरतश्चात्वालं मिमीते तद्यथा पश्चादुदीचीं शम्यानिपात्य लेखामुल्लिखेत् पुरस्तात् स्फे
 नतावनीं लेखामुल्लिख्य तथैव दक्षिणतः प्राचीं मुत्तरतः प्राचीं शम्यानिपात्य रेखां उल्लिखेत् उदीचीं शम्यानिपात्य एवं चतु
 रस्रशम्याप्रमाणं चात्वालं संपद्यते ततश्चात्वालमध्ये स्फाग्रेण प्रहृत्य पुरीषमादाय उत्तरवेदीं संकुसमीपे प्राक्षिप्य अभिभ्यासं
 निधाय पुनरेवं द्विपरं प्रहृत्य पुरीषमादायोत्तरवेदिपुरीषप्रक्षेपातिमासान्कृत्वा चतुर्थवेलायां अभ्याचालं खात्वा यावता पुरु
 षेण शम्यामात्री उत्तरवेदिः ऊर्ध्वा पूर्यते तावत्परीषाहरणेन चाह्वादादाय प्रक्षिपेत् एवमुत्तरवेदिं च यित्वा मध्ये प्रादेशमात्री च
 तुरस्रां नाभिं कृत्वा प्राक्षणीभिः प्रोक्ष्य सिकतामुपकीर्य वाससा कृदादयति अथ गार्हपत्यपूर्णहोतिवदाज्यं संस्तुत्य पंचगृहीतं
 गृहीत्वा आज्या प्रोक्ष्य णाहवनीयसोपयमनीकाधिशृते धमस्थानी नुद्यम्य उत्तरवेदिं समीपं गत्वा पुरस्तात् प्रादक्षिणत उत्तरतश्चात्

गृ.सू. खेदिं प्रोक्षणीभिः प्रोक्ष्य प्रोक्षणीशेषमुत्तरवेदेः आग्नेयकोणसमीपे वहिर्वेदीनि नीयं च गृहीतेन नाभिं व्याधारयति कोणे हिरण्यं
 भा.ह. पश्यन् यथा पूर्वदक्षिणस्यां स्रक्त्या आघार्योत्तरपरस्यां ततो दक्षिणपरस्यां ततः पूर्वोत्तरस्यां मध्ये वाघार्यशेषमाज्यं स्तुवमुद्य
 ११० म्योर्ध्वमुक्षिपति ततो नाभिपैतुदारवैः परिधिः परिदधाति यथा प्रथमं उदगग्रेण पश्चिमतः ततः प्रागग्रेण दक्षिणतः ततः प्रा
 गग्रेणोत्तरतः ततो नाभिमध्ये गुल्गुलं सुगंधिते जनेन वृक्षे स्तुकाः शीर्षधत्वाः अभावे न्यानि दधाति तदपरिपुत्रपयमनी गतमग्निं
 स्थापयति उपयमनी तत्समीपे निवपति चात्वाले प्रणीयमानमग्निं ब्रह्मानुगच्छति ततो यजमानः प्रणीता उत्तरवेदेः उत्तरेण क
 शासने प्रणीया हवनीयं परिस्तीर्य गार्हपत्यं च पात्राणां सादयति आज्यस्थालीं समार्गं कृशाः सन्नहनावच्छादनानि परिधयः उ
 पयमनकृशाः समिधः सुवः आज्यं वपाश्रपण्यौ च रुस्थालीं शूलं उखातं दुलाः दक्षिणार्थं तुल्यवयागोश्चेति उपकल्पनीया
 न्युपकल्पयति वहिः प्लक्षशाखा पलाशशाखा त्रिगुणरशना उपाकरणं त्रिगुणरशना गोपश्वः असिः पात्रे जनिः दधि हिर
 ण्यशकलानि षट् पलाशपात्राणि चेति ततः आसादनक्रमेण पात्राणि प्रोक्षति रुद्राय त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति तं दुलान् प्रोक्षति आज्य
 स्थाल्यामाज्यनिरूप्य गार्हपत्येऽधश्चित्तपर्यग्निक्रियात् ततो वेदिं मध्यसं ग्रहीतां अभ्रात्वा ब्रह्मनुतरं परिग्रहं परिग्रहीष्यामी
 ति ब्रह्माणामामं अपरिगृहाण मेति तेन अनुज्ञातपूर्ववत्स्फेनदक्षिणपश्चिमोत्तरतो वेदिं परिगृह्यानुमार्ष्टि आहवनीयमप

180

रामः
११०

१८१
 रेण प्रोक्षणीरासाद्य प्रणीतोदकेन पाणी अवनिज्य प्रणीतानां पश्चिमतः प्रागग्रं संनिधाय तदुपरि दध्मावर्हिषी आसाद
 यति ततस्त्वं प्रथमं संमृज्याभ्युक्ष्य पुनः प्रतप्य निदध्या त आज्यमुद्दास्य प्रोक्षणीनामपरेण कृत्वा उत्तूया वेक्ष्य प्रोक्षणीरुत्तू
 यं वेदिं प्रोक्ष्य वर्हिश्च प्रोक्ष्य प्रोक्ष्येकदेशेन वर्हिर्मूलानि सिक्ता वर्हिर्विस्त्रं स्य संनहनं च विस्त्रं स्य दक्षिणस्यां वेदिश्राणो नि
 धाय सह ननावच्छादनैरवच्छाद्य वेदिं स्तृणानि तद्यथा वर्हिः पूलकं त्रिधा विभज्य प्रथमं भागं दक्षिणेनोत्थाप्या के कृत्वा द्वि
 तीयं भागं दक्षिणेनोत्थापितं सव्येन संगृह्य अंकस्थितं प्रथमं भागं दक्षिणेनादाय वेद्यां स्तृणां न्युदकं संस्थितं येव तृतीयं भा
 गं गृहीत्वा अंके कृत्वा सव्यस्थितं दक्षिणेनादाय अंकगतं सव्येन संगृह्य पूर्वस्तृत वर्हिर्मूलानि द्वितीयं वर्हिभागं ग्रेश्छादय नस्त
 त्वा तृतीयं भागं दक्षिणेनादाय सव्योपग्रहेण तथैव तृणानि पश्चादपवर्गं तत उपरि प्लक्षशास्त्रा स्तृणानि अथाहवनीयं क
 ल्पयति ततो मध्यमदक्षिणेन तान्परिधीन् आहवनीये परिधाय आहवनीयमवेक्ष्य अग्रेणाहवनीयं परीत्य पलाशशा
 खानि खनति तान् त्रिगुणरशनया त्रिःपरिभ्रमयति तत्र शकलमपगूहति रुद्राय त्वोपाकरोमीत्युपाकरणं तरेण पशुमुपा
 करोति ततो द्विगुणरशनयांतराशृंगं पशुं वध्वा रुद्राय नियुजन्मीनिसौखायां नियुनक्ति अथ रुद्राय त्वाजुष्टं प्रोक्षामीति पशुं
 प्रोक्षणीभिः प्रोक्ष्य शेषं आस्य उपगृह्य अधस्तादुपोक्षति तत उपपमनकशानादाय समिधोभ्या धाय प्रोक्षणीभिः पर्येष्य पूर्वोधार

गृ.स. माघार्यउत्तरांतेसुवाग्रेणललायंसश्रोणिषुपशुंसमानकृततःचात्वालेस्ववेसिभ्यांपशोर्लेलाटमुपस्पृशतिस्वरूपमगृहा
 भा.ह. असिंएकतःघृतेनाभ्यजनिदधात् अथाहवनीयस्योत्तरतःस्फेनशामित्रायपरिलिख्यआहवनीयस्योल्मुकेनपश्चाज्यश
 १११ मित्रदेशशाखाचात्वालाहवनीयान्पर्यग्निकुर्यात्त्रिःउल्मुकमाहवनीयेप्रक्षिप्यतावत्प्रतिगच्छेत् पुनराहवनीयादुल्मु
 कमादायपशुंकंठेवध्वावपाश्रपणीभ्यामन्वारभ्यउदगच्छेत् तत्रवेदित्वाद्वयमादायशामित्रेउल्मुकंनिधायशामित्रस्य
 पश्चात् एकं तणं आस्तीर्य तत्र पशुं प्राक्कृशिरसं प्रत्यक्कृशिरसं वा उदक्कादं निपात्य अवाश्यमानं मुखं संगृह्य तमनेन शामि
 त्रेण संज्ञपयति सत्यन्यस्मिन्मुखे शमितरियजमान आहवनीयं प्रत्येत्य पूर्णाहुतिवदाज्यसंस्कृत्य स्वाहादेवेभ्य इत्येकामा
 हुंती आहवनीये हुत्वा संज्ञपे पशोर्देवेभ्यः स्वाहेति तेनैवाज्येन अपरां हुत्वा तस्मीम पराः पंच जुहोति अथ वपाश्रपणी
 भ्यां नियोजनीयं चत्वाले प्राश्य पांने जनीभिः पशोः प्राणशोधनं स्वयमेव करोति यथा मुखनासिके चक्षुषी द्वे कणौ द्वौ ना
 भिर्मेढुं पापुंसं हत्य पादान् एकैकं पात्रे जनीजलेन स्पृशति शेषेण शिरः प्रभृति मुखनासिके प्रभृति कर्णपर्यंतं पुनस्तथै
 वाप्याप्पततो गानि निषिच्य शेषं पशोः पश्चाद्वागे निषिचति तत उन्नानं पशुं कृत्वा नाभ्यग्रे तणं निधाय प्रज्ञातया सिधारया
 मिधाय तणं त्वंच कृत्वा तणमूलं उभयतो लोहितेनाङ्गुतणं भूमौ निरस्य तदुपरि स्वयंपादौ कृत्वा पुनरागत्योपविश्य वपामुत्तिद्यव

182

रामः
१११

पाश्र्णीभ्यांशोर्गृह्यस्थित्वाग्नेनाभिघार्यप्रक्षाल्यपशुंविशस्तिहृदयादीनि सर्वाणि त्रीणि वापंचवायथा कामं अवदानान्यवध
 जाघनीचावधश्चभ्रेउपध्यामवधायलोहितं चावधायचरोतंडुलानोप्यवपांशामित्रेप्रतथ आहवनीयस्योत्तरतःस्थित्वाह
 वनीयेचप्रतथशाखाग्नोरंतरेणाहृत्यदक्षिणतःस्थित्वासुवेणाग्नेनाभिघारयन्श्रपयति गार्हपत्येस्थालीपाकंशामित्रेहृदयादी
 निअवदानानिचरुंच तत्रहृदयंशूलंचरुंपर्यग्निकृत्वावपामभिघारयति अथत्रिः प्रच्युतेपशौहृदंउपरिकृत्वाष्टवदोऽग्निरहृद
 याभिघार्यइतएववदानान्याग्नेनसर्वाणिचत्रंगवर्जमभिघार्यस्थालीपाकमुद्रास्यअनंतरमुखंवपायाअंगानांचप्राणादानं
 कृत्वावपादीनिक्रमेणसाद्यअंगानिशाखाग्नोरंतरेणाहृत्यवेद्यामासाद्यवपामवदानानिचालभ्यव्रह्मणान्वारखआज्यभागोह
 त्वावपाहोमायसुवेआज्यमपस्तीर्यहिरण्यशकलमवधार्यवपांगृहीत्वापुनर्हिरण्यशकलंदत्वाहिरभिघार्यरुद्रापस्वाहेतिवपा
 जुहोति वपाश्रपण्यौचोग्रौपास्यति ततउत्वातोवसांगृहीत्वाअंतरिक्षायस्वाहेतिजुहुयात् अथावदानहोमार्थंसुवेउपस्तीर्य
 हिरण्यशकलमवधायहृदयाद्यंगेभ्यः प्रत्येकं द्विर्द्विस्वदायावदायसुवेसिष्ठास्थालीपाकाच्चसकृदावदायसिष्ठाउपरिहि
 रण्यशकलंदत्वासकृदभिघार्यअसर्वाणिचेक्षताभ्यंगंकृत्वाअग्नयेस्वाहेतिजुहोति एवंपनःसुवेउपस्तरणहिरण्यशकलावधा
 नद्विर्द्विस्वदानग्रहणसकृत्स्थालीपाकावदानहिरण्यशकलावदानानिधारणानिकृत्वारुद्रायसर्वायपशुपतयेउग्रायअशन

गृ. स्तु. ये भवाय महादेवाय ईशानाय ते ते नीममंत्रैः स्वाहा कारुणैः एके कस्मै जुहोति एवं नवप्रधानहोमाः संपद्यन्ते ततः पृषदाजे नवनस
 भा. ह. तं ये स्वाहेति होमं विधाय सिद्धकृद्धो मार्थं सुवमुपस्तीर्य हिरण्यशकलं दत्त्वा सर्वावदानपक्षे अंगे भ्यो द्विर्द्विस्वदाय अ सर्वावदान
 ११२ पक्षे तेभ्य एव प्रधानार्थे भ्यो द्विर्द्विस्वदाय स कृच्चरो स्वदाय हिरण्यशकलमवधाय द्विरभिघार्थं भ्यो द्विस्वदाय स कृते स्वाहेत्यग्रये स्तु
 रप्रदेशे जुह्यात् ततः सुवेणावसांगृहीत्वा हवनीयं परस्तात् दिशः स्वाहा इदं दिग्भ्यः दक्षिणतः प्रदिशः स्वाहा इदं प्रदिग्भ्यः
 पश्चिमतः आदिशः स्वाहा इदमादिग्भ्यः उत्तरतः विदिशः स्वाहा इदं विदिग्भ्यः मध्यतः उदिशः स्वाहा इदमुद्दिग्भ्यः जाघनी गृही
 त्वा गार्हपत्यं प्रत्येत्य जाघन्याः सुवेणावदायावदाय इन्द्राण्ये स्वाहा इदं मिन्द्राण्ये रुद्राण्ये स्वाहा इदं रुद्राण्ये शर्वाण्ये स्वाहा इदं
 शर्वाण्ये भवाण्ये स्वाहा इदं भवान्ये अवनये गृहपतये स्वाहा इदं मग्नये गृहपतये एताः पंचपत्नी संयाजा हुती जुह्यात् ततः आ
 हवनीये महाव्याहृत्यादि प्राजापत्यहोमांते सथं सुवप्राशनानंतरं शूलगवपशुना तुल्यवयसंगां ब्रह्मणे दक्षिणां दद्यात् त
 तः पलाशपत्रेषु षड्मुप्राकं स्थेषु उदकं स्थेषु वा पशुलोहितेन यास्ते रुद्रपरस्तास्तेनास्ताभ्य एष वलिस्ताभ्य स्तेनमः इदं रुद्राय
 सेनाभ्य इति सर्ववलिषत्यागः एवं यास्ते रुद्रदक्षिणतः सेनास्ताभ्य एष वलिस्ताभ्य स्तेनमः इदं रुद्राय सेनाभ्यः यास्ते रुद्रपश्चा
 त्सेनास्ताभ्य एष वलिस्ताभ्य स्तेनमः इदं रुद्राय सेनाभ्यः यास्ते रुद्रोत्तरतः सेनास्ताभ्य एष वलिस्ताभ्य स्तेनमः इदं रुद्राय सेनाभ्यः

184

रामः
११२

यास्ते रुद्रोपरिष्ठात्सेनास्ताभ्येषवलिस्ताभ्यस्तेनमः इदं रुद्रायसेनाभ्यः यास्ते रुद्राधस्तात्सेनास्ताभ्येषवलिस्ता
 भ्यस्तेनमः इदं रुद्रायसेनाभ्यः ऊवधस्यलोहितलिप्तस्यमौ प्रक्षेपः अधोनिखननं वाकृत्वा अनुवातं पशुमवस्थाप्य रुद्राध्या
 येन नमस्तद्वत्पादिना प्रथमोक्ताभ्यां वानुक्ताभ्यां रुद्रानुपस्थाप्य उदकमुपस्पृशेत् एतस्य पशोर्मो संग्रामं नानयेत् समाप्तः शूलगवः
 अथ गायत्र पठतिः तत्र विहितमातृ पूजाभ्युदयिकः स्वर्गपशुपुत्रधनयशआयुषं फलानामन्यतमफलकामः औपासनमा
 रायं नीत्वा तत्र परिसमूहनादिभिः संस्कृतायां भूमौ स्थापयेत् ततो ब्रह्मोपवेशनांते विशेषः सक्षीरं प्रणयनं कृत्वा पायसं श्रपयि
 त्वा आज्यभागाविष्ट्वा शूलगवदेवताभ्यग्निरुद्रसर्वपशुपत्युग्राशनिभवं महादेवमनोभ्यस्वाहाकारं तैर्नामभिश्चतुर्थ्यैर्नैर्नव
 भिर्मन्त्रैः पायसेन प्रत्येकं जुहुयात् ततः स्विष्टकृदादिप्राजापत्यहोमांते संस्त्रवं प्राश्य पूर्णयात्रवरयोरन्यतरं ब्रह्मणे दद्यात्
 इति गोपज्ञपठतिः अथ वृषोत्सर्गः अथ शूलगवानंतरं वृषोत्सर्गः वृषस्य वक्ष्यमाणालक्षणस्य उत्सर्गः उत्सर्जनं व्याख्यास्य
 ते सच कामाधिकारात् फलस्य वानमिधानात् किं विश्वजिन्यायेन सर्गः फलं कल्प्यते उत पूर्वोक्त शूलगवानंतरं मिधाना
 तत्फलमिति संदेहः तत्र विश्वजिन्यास्य सर्वथा श्रुतफलकर्मविषयत्वात् नात्र प्रवृत्तिः कृतः सन्निधि श्रुतस्य शूलगवफ
 लस्य स्वर्गादेशेनान्ययोग्यत्वात् तस्मात् अयमपि पशुः स्वर्गपशुपुत्रधनयशआयुष्कामस्यैवेत्यभिप्रेत्याह गायत्रेन ज्ञा

गृ.स.
भा.ह.
११३

१४६

रव्यातः सच गोयज्ञेन गवारौ द्वेण पशुना यज्ञः गोयज्ञः तेन व्याख्यातः गोयज्ञफलेति कर्तव्यतामित्यर्थः ततश्चास्मिन्नपि
स्वर्गपशुपुत्रधनयशआयुष्कामस्याधिकारः सकदा कर्तव्य इत्यपेक्षायामाह कार्तिकं पापोर्णमास्यां रेवत्यां वाश्वयुजस्य
कार्तिकं पापोर्णमास्यां आश्विनस्य रेवत्यां रेवती नक्षत्रे वा कर्तव्यः शास्त्रांतरानुचैत्रमाश्वयुज्यं वा मध्ये गवां सुसमिद्धमग्निं
कृत्वा ज्यं संस्कृत्ये हरति षड् जुहोति प्रतिमंत्रं मध्ये गवे गोष्ठे पंचभू संस्कारपूर्वकं आवसथाग्निं सुसमिद्धं प्रज्वलितं कृत्वा
आज्यसंस्कारानंतरं पर्युक्षणं ते इ हरति रित्यादिभिः वह्निमंत्रैः प्रतिमंत्रं षडाज्याहुती जुहोति अत्र मध्ये गवामिति देशवि
शेषनियमानुविधानात् देशांतरस्येह यागानंगत्वं पूषागा अन्वेतुनः पूषारक्षतु सर्वतः पूषावाजो सनोतुनः स्वाहेति पौष्मस्य जु
होति पूषा देवतास्येति पौष्मः चरुः तस्य पूषागा इत्यादि मंत्रेण जुहोति होमसंख्यानाभिधानात् सकृत् श्रपणानुपदेशात् सिद्ध ए
वोपादीयते अयं पौष्मः चरुः पिष्टमयो भवति कृतः तस्माद्यं पूष्मचरुं कुर्वेत् प्रपिष्टानामेव कृतः श्रुतेः रुद्रान्जपित्वैकवर्णां द्विव
र्णां वा यो वायुं च्छादयति यं वायुं च्छादयेद्गोहितो वै वस्यात्सर्वगैरुपेतो जीव वत्सायाः पयस्विन्याः पुत्रो यूथे चरुपरितप्तमः स्या
त्तमलंकृत्य यूथे मुख्या च तस्मावत्सतर्पेत्ताश्चालंकृत्यै न युवानं पतिं वोददामितेन क्रीडंती श्रथप्रियेण मानः सा प्रजनुषसु
भगारयस्योषेण समिधामदे मे ते तयै वोत्सजेरन् रुद्रान्नमस्त इत्यध्यायान्तां जपित्वा जपधर्मेण पठित्वा अत्र शूलगवातिदेशः

रामः
११३

प्राप्नोपिरुद्रजपविधिः प्रथमोत्तमानुवाकजपविकल्पनिवृत्त्यर्थः जपावसरज्ञापनार्थो वातन्न अपूर्वश्चायं जप्यत्वेना प्राप्त
 त्वात् अह्नोति रुद्राणां गण्युपस्थाने करणत्वेन विहितत्वात् एक एव शुक्लादिवर्णैरूपं यस्य स एकवर्णः तं अथ वा द्वौ वर्णौ यस्य
 स द्विवर्णो तं तृष्वर्णो विशेषानियममभिधाय अथ तृष्वर्णपरिमाणविशेषनियममाह यो तृष्वर्णः पूथं कृष्णवर्गं द्वादशतिस्त्रिपरिमाणो
 न अधः करोति वा यं तृष्वर्णं पूथवर्गः द्वादशेति अधः करोति तं वायुयादधिकपरिमाणं वा नूनपरिमाणं वेत्यर्थः रोहितः लोहितः
 लोहितो वा एव स्यात् एकारेण लोहितस्य एकवर्णो द्विवर्णो भ्यां प्राशस्त्यमुच्यते पुनः कीदृक् सैकैः अंगैः उपेतः समन्वितः न पुनः
 हीनांगः अधिकंगो वा तथा जीवाः प्राणो तो वत्सा प्रसूतिर्यस्याः सा जीववत्सा तस्यागोः तथा पयः बहुक्षीरं विद्यते यस्याः सा पय
 स्विनी तस्याः बहुक्षीराया इत्यर्थः तथा पूथवर्गविषये रूपमस्यास्तीति रूपस्वी अतिशयेन रूपस्वी तमः तृष्वर्णः स्यात् तं उक्तं गु
 णविशिष्टं च तृष्वर्णं अलंकृत्य वस्त्रमात्मानुरूपं हेमपदिकाग्रैवेयकधरादिभिर्दृष्टोचितभूषणैः भूषयित्वा न केवलं तृष्वर्णमलंकृ
 त्पताश्रवत्सतरीः अलंकृत्यालंकृताः कार्या पूथे स्ववर्गे मुरमागुणैः श्रेष्ठा वत्सतरीः कतिचन स्रः चतुः संख्योपेताः एते युवा
 नमित्येतयर्पा उत्सजेरनृत्यजेयुः नभ्यस्तमभि मंत्रयते मयो भूरित्यनुवाकशेषेण नाभ्यस्थं वत्सतरीणां मध्ये तिष्ठन्तं अभिमंत्र
 यते आभि मुरमे नमंत्रयते मंत्रैः स्तोत्रिकेन मयो भूरभिमावाहि स्वाहेत्याभ्यस्वर्णं सूर्यः स्वाहेत्येतदं तेन अनुवाकशेषेण अ

गृ.सू.
भा.ह.
११४

यपायसप्राशनं नामांतरं कर्मसर्वासापयसिपायसंश्रपयित्वा ब्राह्मणान् भोजयेत् यस्यावांत्योगावः दोग्ध्र्यः संतिसः तासां
सर्वासापयसिदुग्धेपायसंश्रपयित्वा साधयित्वा ब्राह्मणान् त्रिप्रभृतौ न्यथा शक्तिभोजयेत् तर्पयेत् पशुमप्येके कर्तव्यं तस्य
शूलगवेन कल्याणारम्भात् एके आचार्याः पशुमपि द्वागं च कर्तव्यं तालभंते उक्तविधिना पायसं श्रपणं पूर्वकं ब्राह्मणान् वा
मीजयंति तस्य पशोः शूलगवेन शूलगवारम्भेन कर्मणा कल्पः इति कर्तव्यता कलापो ब्रह्मातः कथितः इति सूत्रार्थः अ
थ प्रयोगः तत्र स्वर्गादीनाममृतमफलकामः कार्त्तिकं पौर्णमास्यां आश्वयुजस्यैव त्वां वा शास्त्रांतराच्चैत्र्यां आश्वयुज्यां
वामात् पूजापूर्वकं माभ्युदयिकं कृत्वा गोष्ठे गवांमध्ये पंचभूसंस्कारं कृत्वा आवसथाग्निं स्थापयेत् प्रणीता प्रणयने प्र
णीता पात्रस्य मध्ये पिष्टादिना अंतर्धाने विधाय मूलदेशे पयः इतरत्र जलं प्रक्षिप्य प्रणयेत् तंडुलानंतरं पौष्टं पिष्टं च रुंसि
द्धमासादेयं प्रणीतेन पयसा पायसंश्रपयेत् पयुक्षाणां ते सुसमिद्धे यो इहरतिः स्वाहा इदमग्नये इहरमध्वं स्वाहा इदमग्नये
इह धृतिः स्वाहा इदमग्नये इह स्वधृतिः स्वाहा इदमग्नये रायस्योषमस्मा सुदीधरत्वाहा इदमग्नये इति त्यागसहिताः षडा
ज्याहुतीर्जुहोति तत आधारावाज्यभागांते पायसेन शूलगवदेवताभ्याग्नादिभ्यः ईशानांतेभ्यः पायसेन नवाहुतीर्हुत्वापि
ष्टकचरोपूषागा अन्वेतुनः पूषारक्षतु सर्वतः पूषावाजां सनोतुनः स्वाहेति मंत्रेण एकामाहुतिं हुत्वा इदं पूष इति ता

188

रामः
११४

गंविधायपायसपौष्पाभ्यांस्विष्टकृतेहत्वा महाव्याहृत्यादिहोमसंस्त्रवप्राशनान्तेपूर्णपात्रवरयोरन्यतरं ब्रह्मणे दद्यात् अ
 थनमस्ते रुद्रमन्यव इत्याख्यासमाप्तेः रुद्राजोपित्वा एकवर्णादिगुणविशिष्टं वृषभं च तस्य भिर्वत्सतरीभिः सहितं वस्त्रमाल
 हेमालंकारादिभिरलंकृतं एतं युवानं पतिवोददामितेन क्रीडंतीं श्रूरथाप्रियेण मानः साप्तजनुष्या सुभगारायस्योषेण समि
 धामदे मेत्येतया ऋचा उत्सृजेरन्ततो वत्सतरी मध्यस्थं वृषभं मयोभूरभिमावाहि स्वाहेत्यारभ्यवणेः सूर्यः स्वाहेत्येतै न अनुवा
 कशेषेण अभिमंत्रयते इति वृषोत्सर्गः अत्र यत्प्रेतकृत्यं तदयोक्तं लिख्यते नत्रप्रेतपित्रादिगतनानाविधसमुचितस्वर्गा
 दिफलकामस्य स्वगतपुण्यानि शयाशोकमोक्षगतिकामस्य वाधिकारः नत्रप्रथमसंवत्सराभ्यंतरे कृतसंपिंडीकरणस्य च
 मातृस्थापनपूजनश्राद्धानि भवेति सप्तकांते द्वितीयमहरे वापरंतस्य वृषोत्सर्गकालः नकार्तिक्यादिः प्रथमसंवत्सरे काम्य
 कर्माभ्युदपिकयोरनधिकारात्कृतः तथैव काम्ययत्कर्मवत्सरात्प्रथमादृत इति वचनात् सप्तकांते द्वितीये द्विदिति वचने तथै
 व काम्ययत्कर्म इति वचनं बाधित्वैव प्रवर्ततेति अनन्यविषयत्वात् कार्तिक्यादितु संवत्सरे त्रैकालीन कार्तिक्यादिषु संकीर्त्य अन्य
 था बाधापेक्षत्वाभ्यां वैषम्यापत्तेः ततश्च संवत्सरानंतरं कार्तिक्यादौ पित्रांगतनानाविधित्वादि कामेण क्रियमाणो वृषोत्स
 र्गो मातृस्थापनपूजनश्राद्धपूर्वक एव कर्तव्यः तस्य च कार्तिकीचैत्रौ आश्वयुजीरेव त्पां कालः अथ फलश्रुतिः उत्सृष्टो वृषभो यस्मिन्

189

५११ =
 ११५
 वन्यथजलाशये शृंगेणोत्तिष्ठते भूमौ यत्र क्वचन दर्पितः पितृमां मन्त्रपातं तत्र भृतिमुपतिष्ठते वृषोत्सर्गो दृतेनान्यत्पुण्य मस्ति
 महीतले तथा वृषभस्य तु शब्देन पितरः सपितामहाः आवर्त्तेमाना दृश्यंते स्वर्गलोके न संशयः जले प्रक्षिप्य लांगूलं तोषं यो ह्य
 ने वृषः दशवर्षसहस्राणि पितरस्तेन तर्पिताः कूले समुद्रतायावच्छृंगेति मृत्तिका भक्ष्यभोज्यमयैः शैलैः पितरस्तेन तर्पिताः
 वामध्ये यदो चे वृषभः क्रीडते तु यत् अप्सरौ घसहस्रेण क्रीडंति पितरस्ततः लांगूलमुद्यमं यावन्तो येषु क्रीडते तु सः अप्सरोगणसं
 धेश्च क्रीडंति पितरः सदा सहस्ररत्नपात्रेण कनकं नयथाविधि तृप्तिस्तु या पितॄणां वैसा वृषेण समोच्यते एतानि चार्थवा दकफ
 लानि समुच्चिता न्येवा कामना विषयः अथ वृषस्वरूपं जीववत्सायाः पर्याश्रित्याः पुत्रं मुखपुच्छं गदेषु सर्वशुक्लः नीलो लोहितो वा
 वृषः तथा उन्नतस्कंधककुट्या मृक्कुलांगूलभूषणः महाकरितरस्कंधो वैडूर्यमणिलोचनः प्रवालगर्भशृंगाग्रसुदीर्घक
 जुवालधिः नवासुदशसंख्ये सुतीक्ष्णग्रेदशनैः शुभैः मल्लिकारख्यश्च मोक्तव्यं तथा वर्णस्तु ताम्रकः कपिलो वृषभः श्रेष्ठो ब्रा
 ह्मणस्य प्रशस्यते श्वेतो रक्तश्च कृष्णश्च गौरः पारल एव च तथा दृष्टुकर्णो महास्कंधः सुस्मरो माचयो भवेत् रक्ताख्यः कपिलो
 यश्च रक्तशृंगगलो भवेत् श्वेतो दरः कृष्णश्च श्रेष्ठो ब्राह्मणस्य प्रसस्यते स्निग्धवर्णो नरक्तेन संत्रियस्य प्रचक्षते कांचनाभेन वैश्यस्य
 कृष्णः शूद्रस्य शस्यते यस्य प्रागायते शृंगे श्वमुखमभिमुखे सदा सर्वेषामेव वर्णानां स च सर्वार्थसाधकः तथा माजीरपादकपिलः

११०

११ =

रामः
११५

सत्योवनेषु अनेन प्रियेण पत्या सह चरथ स्वर्कदंभमथ चरत तृणानि खादथेति वाचर गतिभक्षणयोः नोस्माकं गृहेषु सा प्रजनु
 षास प्रजन्मपर्यन्तं असुभगा माचरथ किंच पुष्पत्रसादां रायस्योषेन धनपुष्ट्या इषा अन्नेन च समदेम संस्य कृत्य मेति इत्याशं
 सातदुक्तं ततः प्रमुदिता स्तेनवृषेण च समन्विताः वनेषु गावः क्रीडन्ति वृषोत्सर्गः प्रसिद्धिततो वत्सतरो मध्यस्थं मंत्रयते मयो
 भूरित्यनुवाकशेषेण ततो यवतिलयुतं जलं पित्रादिभ्यः पितृतीर्थे नदद्यादनेन मंत्रेण स्वधा पितृभ्यो मातृभ्यो वंधुभ्यश्चापितृ
 प्रये मातृपक्षाश्च ये केचित् ये चान्ये पितृपक्षाः गुरुश्च सुरवंधुनां ये कलेषु समुद्भवाः ये प्रेतभावमापन्ना ये चान्ये श्राद्धवर्जि
 ताः वृषोत्सर्गेण ते सर्वे लभन्तां तृप्तिमुत्तमं दद्यादनेन मंत्रेण निलाशतयुतं जलं उत्सृज्यो ययं जीतस्वामी वान्योऽपि मानव इ
 तियथा वाषाकूपतडागादौ उत्सर्गं कृते परिस्मिंश्च स्वीकारिते निरिष्टिके तज्जलगोचरतया सर्वेषामोपादानिकं स्वत्वं भवति
 तथेहापितृक्तानां वृषादीनां केनचिदप्यस्वीकृतानां निरिष्टिकानां मोपादानिकं स्वत्वं कृतो न भवतीत्याह न चाज्यं न च तस्मी
 रं पातमं केनचित्क्वचित् न वाह्योसौ वृषश्चैषामृते गोमूत्रे गोमये ततश्च यथेष्टं विनियोगनिषेधात्मकं श्लाकेन किंचिदप्युपा
 दानं कार्यं ओपादानिकं स्वत्वानंतरं विक्रीय कपर्दकादानमेवास्ति तिचेत् ननु वाह्य इत्यस्य विनियोगमात्रोपलक्षणत्वात्
 विक्रियस्यापि यथेष्टं विनियोगरूपत्वात् किंतु गोपशुविक्रयस्य निषेधः श्रुते कथं तदर्थमुपादानं उत्तं धितमर्यादो विक्र

191

गृ.सू. यंकरोति चेत् तस्योच्छृखलते न हेयत्वात् शास्त्रानधिकृत्य शास्त्रप्रवृत्तेः संकल्पविरोधाच्च तर्ह्यनेन प्रियेणावनेष्वनवच्छिन्नका
 भा.ह. लचरथेति संकल्पः ननु परोपेतं गोवलीवद्वैरूपं मुंचतामिति संकल्पः वापि कृपादौ तु सर्वभूतानि स्नानपानावगाहनादीनिय
 ११७ येष्टमिह कुर्वन्त्यनेन संकल्पः यदपि तु वत्सतरेणाप्यपत्नानिकेन चिदुपादायेदोह्यते तद्दानदोषः तत्पर्यंतं दोहनवाहननि
 षेधवाक्यस्य तात्पर्यात् भवेद्द्वचनमिति न्यायात् अथ पायसप्राशनं नाम कर्मानंतरं प्रकरणौक्यात् स्वर्गाद्यन्यतमकामस्याभि
 धीयते तत्र कालविशेषानभिधानात् प्रकृतोत्सर्गकाल एव गृह्यते ततश्च वृषोत्सर्गविहितकार्त्तिक्याद्यन्यतमसमये मातृपूजा
 भ्युदयिकपूर्वकमावसथ्याग्नौ स्वकीयानां सर्वासांदोग्धीणां गवांपय आदाय तस्मिन् योसितं दुलान्त्रां शिष्यपायसं श्रपयित्वा
 त्रिप्रभृतौ न्यथाशक्तियथासंभवं ब्राह्मणान् भोजयेत् अथ वा शूलगं विधिना छागं पशुं च कुर्यात् इति पायसश्रपणं ए
 ष्वृषोत्सर्गविधिः स्वर्गादिकामस्योपाशनाग्नौ साग्नेर्भवतियः पुनः प्रेतगतः स्वर्गादिफलस्य साधनभूतो ब्राह्मणादीनां
 वर्णानां एकादशत्रयोदशवाषोडशैकत्रिंशतमेघस्ति वृषोत्सर्गः स्मृत्यंतरे विहितः तत्रापि द्विजातीनां साग्निनिरग्नी
 नां कारवमाध्यदिनीयशखानुसारिणालौकिकाग्निनानेनैव विधिना मातृपूजाभ्युदयिकश्राद्धरहितः कर्त्ता भवति
 प्रेतसपिंडीनां प्रथमेवैकाम्याभ्युदयिकयोर्निषेधात् शूद्रस्य तु मंत्रवर्जं क्रियामात्रं निरग्नीनां तु स्वर्गादिकामानां

192

४

रामः

११७

३५

कार्त्तिक्या न्येद्यन्यतमकालेलौकिकाग्रौ कर्त्तव्यो भवतीति शेषः अत्र केचिदाहु एकादशे हि संप्राप्ते यस्य नोत्पज्यते वृषः
 प्रेतत्वं हि स्थिरं तस्य दत्तैः श्राद्धशौतेरपीत्यादि स्मृतिवचनात् सन्नियवैश्वश्रूद्रेरपि एकादशाह एव अशौचमध्ये नियतका
 लीनत्वात् तृषोत्सर्गः कर्त्तव्य इति तदयत्नं अत्र प्रकरणे एकादशाह द्वादशाह इत्यादि शब्दाः अशौचस्य तत्काले पलक्षकाः अ
 न्यथा अहमेकादशेनाम तथा आनेत्यात्कलधर्माणां मायुषश्च परिक्षयात् अस्थितेश्च शरीरस्य द्वादशाह प्रशस्यते इत्यादि
 भिर्वचनैर्नामकरणासिपिंडादिक्रियासन्नियमादीनां त्रयोदशेषोऽशौचकत्रिंशत्तमे दिने भवति तस्मादेकादशाह इत्यादि शब्दाः
 सत्तत्कालमुपलक्षयन्ति अथोदककर्म अथ पुरुषसंस्कारकर्मक्रमप्राप्तं उदककर्म उदकेन जलेन कर्मक्रिया अंजलिदान
 मित्यर्थः आत्मास्यते इति सूत्रशेषः उपलक्षणमेतत्तेन आशौचादियमनियमा अपि वक्ष्यते अद्विवर्षे प्रेते मातापित्रोरा
 शौचं षण्शौचमेवेतरेषामेक एव त्रिरात्रं वा द्वे वर्षे वयो यस्य स द्विवर्षः न द्विवर्षः तस्मिन् प्रेते प्रकर्षेण इतो गतः प्रेतो मृतः तस्मिन्नि
 मिन्ने माता च पिता च पितरो तपोः मातापित्रोः आशौचं अशुद्धिः वर्णाश्रमविहितः कर्मानुष्ठानसंकोचावस्था इतरेषां मातापि
 तृभ्यामन्येषां शौचमेव नाशुद्धिः कियंतं कालं एक एव रात्रे वा अथ वा त्रिरात्रं अयं विकल्पः प्रेतस्य अकृतकृत्यवृत्तेन
 व्यवस्थितः इतरेषां शब्दः शौचमिति गृह्यकारस्य मतं स्मृत्यन्तरे तु तेषामप्यशौचस्य विहितत्वात् आदंतजननात्सद्य इत्यादिनायच

193

श्रु.सू.
भा.ह.
११८

न

पुंसउपनयनात्प्राकृस्त्रियाश्रविवाहात्प्राकृवयोवस्थाविशेषेणसद्यैकरात्रत्रिरात्रादिकमाशौचमुक्तं तत्सर्वणं वरं सा
धारणं विशेषावगमस्याशक्यत्वात् शरीरमदग्धानिखनंतिऊनहिवर्षस्यप्रेतस्यशरीरंऊणपंअदग्धअग्नीदाहमकृतानि
खनंतिगर्तेप्रक्षिपंतिअंतःसूतकेचेदोत्थानादाशौचंसूतकवत्चेद्यदिअंतर्मध्येसूतकेजननिमित्राशौचंउत्थानात्उत्था
नंसूतकांतंयावत् आशौचंजननाशौचांतरमापततितदासूतकवत् एवंमरणाशौचमध्येयदामरणाशौचमेवापततितदा
पिपूर्वशेषेणैवउत्तरस्यशुद्धिः एतच्चसपिंडविषयोमातापित्रोस्तुविशेषःमातरिपूर्वमृतायांआशौचमध्येयदिपिताम्रियेतत
दापितृमरणानिमित्रशौचांतोशुद्धिःयदापुनःपितरिमृतेतदापौष्ण्यंतेद्वादशप्रहारांतेशुद्धिःकिंचयदिसूतकेरात्रिमात्राव
शिष्टेसूतकांतरमापद्यतेशावेवारात्रिमात्रावशिष्टेशावांतरमात्रावशिष्टेसूतकांतरमापद्यतेशावेवारात्रिमात्रावशिष्टेशावांतर
मापद्यतेतदाहमधिकंवर्ततेयदिपुनर्योममात्रावशिष्टेसूतकेशावेवासूतकं शावंसजातीयंवापततितदात्रहमधि
कंवर्धतेतथाचस्मृतिःमातर्यग्रेप्रमीतायामशुद्धौम्रियतेपितानपूर्वशेषाच्छुद्धिःस्यान्मातुःकुर्याच्चपक्षिणी रात्रिशेषेद्वा
हाह्युधिर्यामशेषेषुचित्रहातइतिअन्येतुइदंसूत्रंअन्यथावाच्यतेअंतःसूतकेचेद्यदिवालसमरणमापद्यतेतदा आहु
त्थानात्अशौचंअशुद्धिःसूतकवद्भवतिनत्वाशौचनिवृत्तिरन्येःवालमरणानिमित्राशौचस्याकालीनत्वेवहकालीनज

श्री

११५

राम

११८

न जनेन निमिक्ता शौचशोधना समर्थत्वात् यतः समानजातीयस्य समानकालीनस्यैव पूर्वोत्पन्नस्य अंतरापतितस्य वा
 शोधकत्वं नात्रोदककर्म अत्र ऊनद्विवार्षिके प्रेते उदककर्म उदकांजलिदानं न भवति द्विवर्षप्रभृतिप्रेतमाश्मशानास
 र्वेनुगच्छेयुर्यमगाथां गायंतो यमसूक्तं जपंत इत्येके द्विवर्षवयो यस्य स द्विवर्षः तज्जप्रभृतिः तदादियः प्रतः तं आश्मशानात्
 श्मशानावधिसर्वेषां पिंडाः अनुगच्छेयुः श्मशाननयनविधानादाह उपलक्ष्यते श्मशानशब्देन हि प्रेतदानभूमिरुच्यते तस्मादाह
 मपि कुर्युः दाहसंनियोगशिष्टं उदकं च दद्यात् एके आचार्याः यमगाथां यमदेवत्यायाः मृषिं गीतं सामगायंतः पठंतः तथा यम
 सूक्तं यमदेवत्यानामृचां समुदायं सूक्तशब्दवाच्यं जपंतोऽनुगच्छेयुरित्याहुः यद्युपेतो भूमिपोषणादिसमानमाहिताग्नेरेदकां
 तस्य गमनात् यदि उपेतः उपनीतः प्रेतः स्यात् गृह्योक्तसंस्कारेषु तस्याधिकारात् वैतानिकस्य च मंत्रब्राह्मणकल्पसूत्रेषु
 पृथक् संस्कारास्नात्नात् तदा भूमिजोषणादिकर्म समंतुल्यं केन आहिताग्नेः कर्मणा यथा आहिताग्नेः औपासनिकस्य किं
 पर्यंतं आउदकं तस्य उदकसमीपस्य गमनात् एतदुक्तं भवति यद्युपनीतः प्रेतो भवति तदा यथा हिताग्नेर्भूमिजोषणादि उ
 दकांजलिदानपर्यंतं कर्म तथैव कुर्यात् शालाग्निना दहंते न माहितश्चेत् चेद्यदि असौ प्रेतः आहितः कृतावसथाधा
 नः स्वात् तदा एनं प्रेतं शालाग्निना औपासनेन दहनेन हंति पुत्रादयः तूष्णीं ग्रामाग्निनेतरं तूष्णीं मंत्रवर्जं ग्रामाग्निना लौकिकं

195

३२

गृ.सू.
भा.ह.
११९

नपावकेन इतरमकृतावसथ्याधानंदहंतीत्यनुषंगः संयुक्तं मैथुनं चोदकं याचेरनुदकं करिष्यामह इति संयुक्तं केनचित्पौ
नेन संवधेन संवधो मैथुनः एकदेशलक्षणायां मैथुनशब्दवाच्यायाभार्यायाः भ्राताशाल इत्यर्थः तं वा उदकं जलं याचेरनुप्रा
र्थयेरनुदकं करिष्यामह इत्यनेन मंत्रेण कुरुध्वं मा चैवं पुनरित्यशतवर्षे प्रेते एवं एष्टुः संयुक्तः शालोवा प्रतिब्रूयात् किं कुरुध्वं
क्व अशतवर्षे प्रेते शतवर्षेभ्योऽवाकमृते सति कुरुध्वमेवेतरस्मिन् इतरः शतवर्ष प्रभृतिः तस्मिन् मृते कुरुध्वं इत्येव तावदेव प्र
तिब्रूयात् न सा चैवं पुनरिति सर्वज्ञातयो यो भवयं त्यासप्तमात्सुरुषाद्दशमाद्वाज्ञातयः सपिंडाः समानोदकाश्च सर्व एव अयो
भ्यवपंति स्नानार्थं नद्यादेर्जलं प्रविशंति किं यावत् आसप्तमात्सुरुषात् सप्तमं पुरुषमभिव्याप्य यावंतः सपिंडाः दशमाद्वा पुरु
षात् आदशमं पुरुषमभिव्याप्य यावंतः समानोदकाश्च तावंत इत्यर्थः समानग्रामवासे यावत्संवंधमनुस्मरेयुः समाने एकस्मि
न्ग्रामे वासः समानग्रामवासः अवस्थानं ग्रामावास इति तस्मिन् सति यावत् यदवधि संवंधं सापिंडं समानोदकत्वं सगोत्रत्वं
वा अनुस्मरेयुः अस्मिन् पुरुषे वयं संवंध्यामहे इति जानीयुः तावंतः अयो भ्यवपंति एव सस्त्राः प्राचीना वीतिनः सख्यस्या
नामिकयापनोद्यापनः शोशुचदद्यामिति दाक्षिणमुखानि मजंति कथमित्याह एकं परिधानीयमेवं स्त्रपेषांते एकव
स्त्राः प्राचीना वीतिनः कृतापसमाः प्राचीना वीतं विद्यते येषांते प्राचीना वीतिनः सख्यस्यामस्य पाणेः अनामिकया उपकनिष्ठकया

रामः
११९

उदकमपनोद्यअपनःशोशुचदधामित्येतावतामंत्रेणापसार्यदक्षिणामुखाःनिमज्जतिपुगपत्सकृत्स्नातिप्रेतायोदकंस
 कृत्प्रसिंचयंजलिनासावेततउदकमितिप्रेतायउदकांजलिंसकृत्प्रसिंचतिशुद्धायांभूमौप्रक्षिपेति कथंअसौप्रेतएतत्तेउदकंइ
 त्यनेनमंत्रप्रयोगेणउत्तीर्णान्शुचोदेशेशाडूलवत्पुपविष्टास्तत्रैवतानपवदेयःउत्तीर्णजलाहहिर्निर्गतान्शुचोदेशेमूत्रपुरी
 षभस्मतुषांगारास्थ्याद्यशुचिद्रवरहितेदेशेभूभागेपुनःकीदृशेशाडूलवतिहरितत्वांतदस्मिन्नस्तीतिशाडूलवान्तस्मिन्
 शाडूलवतिउपविष्टान्आसीनान्अन्तेलोकयात्रिकाःसुहृदःएतान्प्रेतपुत्रादीन्अपवदेयःप्रेतस्यगुणानुकथनेन
 इतिहासपुराणादिविचित्रकथाभिःसंसारसारताख्यापनेनतान्शोकरहितान्कुर्युःअनपेक्षमाणग्राहमायांतिरि
 तिभूताःकनिष्ठपूर्वाःअनपेक्षमाणाःपश्चादनवलोकयंतःशेतीभूताःश्रेणीभूताःपंक्तीभूताःकनिष्ठपूर्वःकनिष्ठाल
 धीयान्पूर्वःअग्निमोयेषांतेकनिष्ठपूर्वाःस्वस्वकनिष्ठानुसारिण इत्यर्थःग्रामंआयांतिआगच्छंतिनिवेशनद्वारेपिचमंद
 पत्राणिविदश्याचम्यादकमग्निगोमयंगौरसर्षपांस्तैलमालभ्याश्मानमाक्रम्यप्रविशंतिनिवेशनस्यगृहपतिविहित
 गृहस्पद्वारेपिचमंदस्यनिवस्यपत्राणिछदनानिविदश्यदंतैरवरुंज्यआचम्यस्मात्तैमाचमनंविधायउदकंजलेअग्निंहारि
 धृतंतथागोमयमाद्रंसर्षपान्गौरनृतैलतिलसंभवंएतानिप्रत्येकमालभ्यस्पृष्ट्वाअश्मानंप्रस्तरमाक्रम्यपादेनालभ्यप्रवि

गृ.स. शंतिगृहं त्रिरात्रं ब्रह्मचारिणोऽधःशायिनो न किंचन कर्म कुर्यन् न प्रकुर्वीरन् त्रीण्यहोरात्राणि यावद्ब्रह्मचारिणः अकृतस्त्रीप्रसंगाः
 भा.ह. अधःखट्वाव्यतिरेकेण शेरुत इत्येवंशीलाः अधःशायिनः किंचना किमपि कर्म गृहव्यापारदिलौकिकं न कुर्यः न प्रकुर्वीरन् अत्येनकार
 १२० येयुः अंतर्भूतो त्रिणिचत्रेयः क्रीत्वा लब्धावादिवात्रमश्रीयुरमांसं प्रेतायापि उदत्वाऽवने जनदानप्रत्यवेन जनेषु नामग्राहं क्रीत्वा मूल्येन गृ
 हीत्वा लब्धावा अन्यतः प्राप्य दिवा दिवसेन रात्रौ अश्रीयुः भुञ्जीरन् अमांसं मांसवर्जं किं कृत्वा प्रेतायापि उदत्वाऽवयवपूरकं दत्वा कथं ना
 मग्राहं प्रेतस्मना मगृहीत्वा केषु अवने जनदानप्रत्यवेनेषु अवने जनपदानं च प्रत्यवेन जनं च अवने जनदानप्रत्यवेन जनानि तेषु
 त्रिरात्रमयं धर्मः मृन्मये तां एतं त्रिंशीरोदके विहाय सिनि दधुः प्रेतात्रस्ताहीति मृन्मये शरावा दौ पात्रे कृत्वा तां यस्मिन्दिने प्रेतो भू
 तत्संबन्धिनं एतं त्रिंशीरं च उदकं च शीरोदके दुग्धपानीये पात्रे कवचं च न सामर्थ्यादेर्कीकृते विहाय सिनि आकाशे नि दधुः स्थापयेयुः प्रे
 तात्रस्ताहीत्यनेन मंत्रेण विज्ञानेन श्वराचार्यस्तुद्रमद्वयनिधानसामर्थ्याद्वयोः पात्रयोः भेदेन निधानं मत्पते मंत्रं चाहति प्रेतात्र
 स्नादिपिवस्वेदमिति त्रिरात्रं शवमाशौचं दशरात्रमेकं एव प्रेतस्वपुत्रादीनां मरणादिन कृत्यमभिधायाशौचकालनिर्णयार्थं
 माह त्रिरात्रं त्रीण्यहोरात्राणि कालाध्वनोरत्यंतसंयोग इत्युपपदविभक्तिर्हि तीयातेन संततं आशौचं अश्वचित्वं एके आचार्याः म
 न्वादयः उपनयनप्रभृतिदशाहं मस्यते दशाहं दशाहोरात्राणि अत्र प्रकरणे अहःशब्दे रात्रिशब्दश्च अहोरात्रोपलक्षकः एके त्रि

198

राम
१२०